POSTILLA.

Pad er.

Einfolld Ekijr

og ſtutt Vtleggaing yfer þau Evangelia / ſem venulega kiend verda j Kyrkiuſøgnudeinum / a ſierhuørium DRottins Deige / ſ ørum Løghelgum Aareb j kring.

Skrifud fyrſt i Þyſku Male Aþ M. Andres Pangratio.

Eſi a Norrœnu wt ſett af þeim Virduglega Herra.

H. Gudbrande Thorlakſsyne

(Løgleggrar Miſſinga)

Apoc. 2 Cap. Sa Kyru hefur / ſkylie huad (Guds) Anden ſeiger Søfnudenum.

Prentud enn ad nyu a Hoolum. Anno. 1664.

Godum og Gudhræddum Les
ara/Oska eg Nadar og Fridar af Gu
de lifanda/ med N. Anda Upplysin
gu/tyrer Jesum Christum.

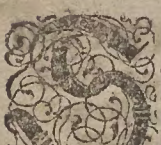

A Dyrdlege Guds Madur Dauid/ sem var Kongur og Spæmadur DRottins/ talar so j sijnum 34. Psalm.

Staed og smacked/ huad sætur og liuf ur DRottin er. Sæler eru aller peir sem a hann vona.

Pessum Ordum talar nu David Guds madur/ til Israels Folks/ ytter huert ad Nerran hafde sett hann Nydingia ẽ Kong/ til pess ad uppueckia pad til sannrar og godrar Gudrækne /so pad kynne ad hafa j ackte sijna Sælar velferd.

Gn ecke talar hann pad so einungis til pess/ ad hann snerte oss ecke Framande Þiod er eirnin hier med/ sem nu a pessum sijdustu Dogum lifum. Epter pui sem par stendur hia Marcum Gudspiallamanne/ j 13 Cap.

pad

Þad eg seige einum/Þad seige eg allt.

Nu þyrst oss sem vorum Heidnar Þiod er/er þetta Spamannsins Ord sagt/þyrer Guds Anda tilstedian og sýblæstur/þa sia um til ad vær giætum vel ad/huad Ande DROTTins talar/ og seiger oss hier þyrer Munn Spamannsins Davids/ so vier meigum nockur not eg gagn/af hans Ordum hafa.

Fyrsta vppkuæde Spamannsins er þad ad hann seiger/ SJAED/ Enn huar til þa? Ecke til hiegomlegra Nluta/huoria Veroldin syner oss Daglega Dags/ og þyrer Gioner setur. Ecke helldur epter voru eigen gagne stundlegu/sem eru Gotz og Audæfe/Helldur seiger Spamadurinn Dauid/ ad vær skulum sia epter þui sem oss mest vm vardar/þad er/epter Salubiælp vorre/huor ad er Sætleike eilýfs Lýfs/ vm huoria oss eirnin mest vmvardar.

Giaed z smacked huad sætur ad DROTTin er. Seiger hinn H. David.

Margan Sætleika vors goda Guds meigum vier vidurkiena og asannast læra. Sætleike hans Nadar var þad/ þeger

hñ skapade oss eptee sine eigen mynd j Mo odur Kunde/ ꝛ vtleidde þadan sialf an med heylbrygde/og tillagde oss þar ad auke med Alldrenum/Vit ꝛ Skyn/so vær kynū ꝛ mættum þeckia hns velgiørninga vid oss/ huorium vier þaum þo alldrei þullhrosad edur Gude þyrer þackad sem verdugt er ad eilyfu.

Ēn meire Sætleika Nadar sinar synde hñ/epter Fall vorra fyrstu Forelldra/ þa hñ liet sin eingietin hiartans Son hing ad fadast/huer ed vmgieckst med oss j Nolld enu j þull 33 ar/giorde gott og gradde al la þa sem af Diofle:um voru vnderþryck ter. Giorning. B. P. 10. Ēn huad sku lū vier seigia/Þa han vm syder liet han vorra vegna/lyda þan hrædelega og þorsin anarlega Krossins Danda/med odrū oseig anlegum Smanū/Bryrlum/ꝛ Nadung ar ordū/sem hñ blessadur vard vorra synda vegna/saklaus ad þola/so vær yrdum ecke eilyflega vorra Synda vegna þorsmader/ þordæmder/med Nadungar og hneyrlunar ordum nydder j Helujte eilyflega. Var þ ecke eirn stor ꝛ yperfliotanleg: Sætleike

Guds

Guds Nadar oss Mañunū audsyndur oþ
liþanda Gudes
Eñ siaū til/þo ad Endurlausnariñ vor Jes
us predikade alldrei so opt ꝛ alldrei so vel
ꝛ þñ þerhertu og blindu Gydingum/ og
giorde þra a medal morg Kraptauerk/oþ
huorium þeir mattu þeckia hañ sañan
Gud ad vera/ꝛ hañ þyrerheitna Messiam
þa villdu þeir þo samt sem adur ecke kañ
ast vid hñs Ord og Amiñingar.
Par ꝛ seiger Post. Paull/med þui ad hñ
sa vt var giort med þa forhertu Gydinga/
so þr villdu j onguañ maata sig oþ Guds
Orde leidrietta lata/þo þeim þ predikad
vœre/bœde af Spamañana Muñi so vel ō
allra sijdaſt af sialfs Jesu Christi Muñe ꝛ
hñs Postula/þa seigist hñ vilia snuast til
heidena Pioda. Act. 13. ꝛ vita til hūt þer
vilie ecke bet: mistaka Guds ord ꝛ Evange
lij Cærdō/helldr eñ Gydingar hoþdu giort.
Nu/Loþadur sie liþande Gud ad þesse þri
die Sœtleikuriñ Guds Nadar er oss allra
aumustu Mañū ꝛ oss Heidinginum sem ein
giñ Fyrerheit hoþdu/hia þui sem þeir Gi
dingar ꝛ Israelitar ynder þessu ysta Heim

ſins Skaute/opinberadur ꝛ kuñur giordi þ
rietta Ordſins Predikara/ſo var meigum
nu j Raun og Sañleika/ Sia ꝛ ſmacka
huad ſætur ꝛ liuſur ad DRottiñ er/
Sæler eru aller peir ed a hañ vona.
Og hier ſañaſt nu a oſſ/Sañleiks Mæl-
tzke Spæmañſins Davids/huort hañ þo
talade j þyrſtu til Iſraels þokls/ad ecke
Nafe Drottiñ ſo giort vid allar Pioder/
og ei hafe hñ ſiñ Sættmæla þeim opin
berad. Eñ nu er oſſ þrañ yþer Gydinga
lyd/Guds Nad og Velgiorningar j vorū
Sæluhialpar eþnum/aþ hñs Orde/ſo lioſ
er ordner/ad vier kuñum þar af ad þeckia
hñ þ vorn Gud ꝛ Skapara/hñs Søn Je-
ſū Chriſtū þ vorn Endurlauſara/ꝛ þañ H.
Anda þ vorn ædſta Huggara. Petta hid ſa
ma mætte Gydinga lydur þeckia ꝛ aſañ
aſt læka/þo þar lifted aþ yrde/Vær Nei
dingiar hoþum(Lop Gude) mz Maria vl
valid þad beſta hlutkeſte/ſm er/ad ſitia vid
Fætur Jeſu/þad er/ad hlyda hñs Evan
gelij predikun og amiñingum/ſem hñ læt
ur ſiña Dienara þrambieda a huorium m
Sunnudeige/ og Mætydisdeige/ og þæra

þar

þar avoegst aþ j þolenmœde.

Og med þui ad eg bæde heyre og þor merke/ad allstadar j þessu Lande/er sonn og good Guds Orda tiydkan. Þa heyre eg til meire Gudrœknenar Jokunar latid Prenta þessa litla Postillu Andreæ Pangratij/ Sierdeilis þ þa sem langt eiga ad sœkia Kyrkiu / so ad þeir mætte leysa hana j sijnum Nœsum/sier til Sœlar gagns ẽ vppuakningar godrar.

Eg heyre a nockrum vmlidnum arum/ samantekid og skrifad/þyrer sialfan mig/ vtlegging Gudspiallanna/ þra Aduentu Sunnudeige/og til Pœska/med Exordius yþer sierhuern Sunnudags Texta/og nockud leingre og liosare vtskyringu/ eñ j þessare Book stendur/Og vissa eg ad þad mitt lijted Erfide og astundan mætte/nœst Gude/goodu Monnum giedast/ þa skyll de eg þui ecke vnder Sool synga/helld ur meddeila þ/eþ nockurt Sagn kynne ad ad verda.

Eñ vmfram allt/ Oska eg þess aþ Litanda Gude/ j Jesu Nafni / þyrer Hialp og meduerkan Heilags Anda/ ad

Oð Drottins meige ríkuglega bræa og byggia a medal vor/ Coloss. 3. vg vorra epterkomenda/so ad þui mætte þærast Avøgstur j þolenmæde til eilífs Lyfs.

Þessa myna audmiuka Bæn/ þyrer lifanda Gud Frammsetta/ bid eg hann þyr er Nad sýna ad heyra/ j Sonar sýns Jesu Nafne.

AMEN.

Gysle Thorlaksson.

Fyrſta Sunnudag j Adventu. Evangelium. Matth. 21. Cap.

Vpann Tijma. Og þa er þeir tooku ad naigaſt Jeruſalem/ z komu til Bethphage vid Fialled Oliveti/ wtſende Jeſus tuo ſijna Lærefueina/ z ſagde til peirra. Fare þid j þad Kauptun ſm̃ gagnuart yckr er/ z ſtrax m̃u þid finna Oſnu bundna/ z Folan hia heñe. Leyſed hana z leided. til m̃ſn. Og ef einhuor

huor ſeiger nockud til ydar/ þa ſeiged þad Herran hafe þeirra þorp/ z japn ſnart mun hañ læta þau laus. Eñ þ ſkiede ſo/ad vppfyllteſt huad ſagt er þ Spaamañeñ er ſo ſeiger. Seiged Dott ureñe Syon/Sia piñ Kongur kiemur til þijn Hoogvær ſitiande a Aſnu/z a Fola Klifbærrar Aſnu. Eñ Læreſuei narner geingu j burt/ og giordu ſo ſem Jeſus baud þm/ z leiddu med ſier Aſnuna z Folan/z løgdu ſijn Klæde ypper þau/z ſettu hñ þar vppa. Eñ margt Folk breidde ſijn Klæde a Veigeñ. Og adrer hiuggu Kuiſtu af Trianum og dreyfdu þeim a Veigeñ. Eñ þad Folk ed ſem fyrer þeim gieck z epter fylgde/ kallade z ſagde/ Hoſiaña Syne Davids. Bleſſadur ſie ſa ſem kiemur i Nafne DROTTins/ Hoſiaña i hæſtum Hædum.

Þetta Evangelium hefur þiorar Greiner jñe ad hallda.

Su

Su fyrsta er Bifalning og Skipan Herrans Christi/ þar hñ bydur Læresu einunū að þara i það Kauptun sem þar var gagnvart þeim/ og leysa þar eina Øsnu bundna/ og leida hana og hęñar Fola til sín.

Nier aþ eigum vier að læra.

Fyrst/ Að Herrañ Jesus Christur er vissulega sañur Gud/ af þui að hñ sier ę viet (þo fiarlæg: sie) huar Asnan er ę i huorn mæta Læresueinarner munu hana þiña.

Þar næst lærum vier þ hier/ að hu að hellst hñ vill þyrer sína Þienara gi øra eda wtrietta/ þa kañ huørke Heim ur nie Diøpull að hindra. Þuiað hañ seiger so/ Ef nockur talar eitthuað til yckar/ þa seiged so/ Herran þarf þeirra vid/ þa mun hñ jafnsnart læta þau la us. Þar fyrer skulu aller þeir sem hæ fa nockud Embætte/ eda einhuøria sier lega bifalning af Gude/ hugga sig hier vid/ þess meir að vtrietta sitt Embætte

diarflega z dyggelega/epter þui sem þe im er boded z bifalad.

Aunnur Greinenn.

Hun hlyder vppa Læresueinana/hu ursu ad þeir geingu i burt/z giordu so sem Jesus hafde boded þeim.

Huad er hier aþ ad læra.

Fyrst þetta almeñelega/ Ad huad hellst Gud bydr oss og skipar/þad eigũ vier ad giora moolmælalaust i allañ mata/og huxa ecke par vm þ þo vier skynium ei nie skylium Herrans meining/eda huar þrer hñ vill eitt eda añ ad so giort eda bifalad hafa.

Par næst lærum vier þ hier sierdeilis Ad aller þeir sm eru/eda vera vilia truer z dygguer Herrans Christi þienar ar/þeir eiga ad astunda þad/z leggia allt kapp par a/ad leida til Christum Osnuna z Folañ/þad er/Gydinga og Heidingia/ Vnga og Gamla/og læta huorke Heimiñ nie helldur Diofulenn hindra

hindra sig/eda hamla ser þar j fra.

Þridia Greinin.

Talar vm j̃reidina Christi j Borg ina Jerusalem.

Af huerre vier hꝛþum ad læra.

Fyrst þetta/ Ad Herrañ Jesus Chr istur er visselega sa þyrerheitne Messi as/af þui hañ kiemur med þeim sama hætte s̃ Spamadureñ Zacharias hꝛþ de þ̃ laungu vm hñ spad z fyrer sagt/ ad Messias skylde koma/ hooguær z fa tækur ridandi a eirne Asnu.

Þar næst lærum vier hier/ad hann sie ecke veralldlegur/helldur Himneskr Kongr/huor ed epter Spadomsins orda hliodan/ætte fyrer sier Blood vt ad læ ta þa herteknu Fanga vr Gryfiuñe/þ er ad skylia/Hañ ætte ad gioꝛa riettlæ ta og Saluholpna oss Fatæka auma Syndara/og frelsa oss fra Syndenne/ Daudanum/Diofalenum og Helvæte.

Fiorda Greinin.

A iij hlyder

Nyder vppa þad Folk sem þar var nalægt/ z ecke alleinasta medtook Herr añ Christum med Glede og Fagnade/ hellður og so eirneñ breidde sijn Klæde og Laupvidar greiner a Veigeñ.

Ap huorre Grein vier eigum ad læra.

Fyrst þetta/ Ad alla tijma hefur Herra ñ Christus sier Lofgiørd tilreitt ap Munne Barna og Briostmyndkinga. Þar fyrer er þad huggun einpolldum/ ad Gud fyrerlytur ecke þeirra Tru nie Lopgiørd þo hun sie veyk og lijtelmot leg.

Þar næst eigum vier ad þylgia dæmum þessa Folks/ z ad medkieña/lofa z dyrka/ z medtaka mz sañre Tru Herra ñ Jesum Christum/og þacka hañ ad vera vorn Endurlausnara / og Sælu hialpara.

I þridia mæta/skulum vier þad vita/ad aller Meñ/sierdeilis Valldsmeñ eru skyllduger med Rad z Dad/ z epter sijnum efnum/til ad hialpa z styrkia/

ia/ad hans Heilaga Evangelium og Guds Ord/meige þa framgang/ z for hindraſt ecke/vppa þ/ad ſ̄ fleſter mæt tu komaſt til ſañrar Guds Kyningar/ z Lauſnarans Jeſu Chriſti/ j hüre Ky ſtingu ad eilꝛ̄þt Lꝛ̄f er faled z komed.

Þar vm eigum vier aller ad bid ia og ſeigia.

DRottin̄ Gud Himneſkur Fader/Vier þöck um þier ſem verdugt er/Vier loꝛ̄um z dyr kum þitt Nafn/ eilꝛ̄þlega/ þyrer þad ad þu hefur oſſ Aumum Manneſkium/ſem Syndaña vegna vorum vnder Daudans z Diꝛ̄pulſins Grimdar Valde/ſent z gieped þin̄ Son til ei ns Konungs/huſur ad er rietteckatur Kongur z vill þyrer ſin̄ Dauda þrelſa oſſ þra Syndun um/z vera vor Lauſnare ſa ſem oſſ vill leyſa z þrelſa þra Daudanū. Vier bidium þig/ Ad þu vpplyſer oſſ med Heilogum Anda þinum og ſtyrer z ſtiorner oſſ/ So ad vier hölldum oſſ alleinaſta til þeſſ Rietterverduga Kongs z Frelſara/z hneyxlum oſſ ecke a hañs Fatæckt og þyrerlitnu Orde/ſo ſem Heimurin̄ giörer/hell dur ad vier mættum þyrer eina ſtöduga Trw til hans/verda eilꝛ̄þlega Sꝛ̄luhölp ner A M E N.

Þañ Ñña Sunnudag j Jolafestu/ Evanglium. Luc. 21. Cap.

JEsus sagde til sīna Læresueina. Þar munu skie Teikn a Solu ꝛ Tungle ꝛ Stiornum/ꝛ a Jordu kualning Þioda og Þrvinlan/Stoor ꝛ Bylgiur munu hlioda/og Meñ munu fyrer hrædslu saker vppþorna/ꝛ af epter þydingu þeirra Ylusa s ad koma skulu yfer allañ Heimeñ. Þuiad Kraptar Himnanña munu hræraſt. Og þa munu þeir sia Mañsins Son komanda j

Sky

Skyunū/med Magt z Vellde myklu/
Enn nær þetta tekur ad skie/þa lyfted
vpp z vpphefied ydar Høfud/af þui yd
ar Endurlausn tekur ad nalægest. Og
hañ sagdi þeim þessa Epterlyking.
Skode þier Fykiutried/og oll eñur Tr
ie/ nær þrra Alldin tekur vt ad spryn
ga/þa vited ad Sumared er þa nalæ-
gt. So og lyfka nær þier siaed þetta ske
þa vited/ad Guds Ryke er nalægt.
Sañlega seige eg ydr/ ad þesse Kynslod
mun ecke þorganga/þangad til ad allt
þetta skier. Himen og Jord forganga/
eñ mīn Ord þorganga ecke. Eñ vack
ted ydur ad yd" Hiortu þyngest eige az
Dþæfe z Dþdryckiu/z med Sorgū hss
arar Ræringar/ad eige kome þesse Da
gur hastarlega yþer ydur/ þuiad lyka
sem Talsnara mun hñ koma yfer alla
þa sem a Jordu byggia. Kostgiæfed
þui vakande ad vera alla tyma/og bid
ied/so ad þier mæktud verduger vera ad
vmflya allt þetta/z ad standa so fram
A v fyrer

Fiorar eru Greiner þessa Evangelij edur Gudspialls.

Su fyrsta hlijder vppa þau Teikn sem skie skulu fyr' þañ seinasta Domsdag.

Af huorium Teiknum vier skulum þad læra.

Fyrst/ Hefur Gud ongua Giedþeckne a nockurs Mans glatan/ er hañ vill ecke brædlega og oforuarandis yferfalla Meñena j þeirra Syndum/ med þm seinasta Deige/ helldur vill hañ med þssum furdanlegum Teiknū/ Stoormerkium er Vndrū margfolldum/ amiña alla Meñ/ ad þeir gisre Idran og Yferboot/ betre sīn lifnad/ og hrædest hans Reide og Rettlæte.

Og nær vier siaum nockud af þeim Teiknum/ þa skulum vier læta þaug hræra og vppuekia oss til alvarlegrar Idranar/ og lifa ætijd j otta DRottins/ er læta þañ sijdasta Dag alla Daga vera oss fyrer Augskots augum/ og gleymū

gleymum hœnum ecke.

Aunnur Greinin.

Hyder vppa þañ ſpædom ſem Herr añ Jeſus ſetur hier þrãm vm ſijna hin gad komu til Domsdags.

Aþ huorium ſpædome vier ſkulum þetta lœra.

Fyrſt/ Ad med þui ad Herrañ Jeſus (ſem er Guddomſins Sañleikur) ſeiger ſo ſialfur/ ad hann vilie koma aptur j Skyunum til Domſins a ſijdaſta Deige/þa ſkulũ vier hallda þad fyrer viſſt og ſatt/þo þad vndañ drageſt leinge/ z þo ad marger aþ þeim Ogudlegu huxe þar ecke þar vm.

Þar nœſt/Med þui ad vier heyrum z vitũ/ad a þeim Domsdeyge/ber allã Mañum einũ z ſier huorium/ ad koma fyrer Christi Domſtool/þa hœfer ad vier hier j Neime hofum heilagt christ legt z gudlegt þrãmferde/ſo vier mœtt um ſkickader verda vorum Herra Jeſu Chriſto til hœgre handar/og jñleidaſt

A vj ſijdañ

ſſdañ j þad eilſſa Lſſ.

Þridia Greinen.

Nſſder vppa Christi Ord/þar hañ ſeiger/Nær ſem Þt:a tekur ad ſkie/þa lyfed vpp/og lypted vpp ydar Nofdum þuiad þa nalgaſt ydar Endurlauſn.

Aþ þuerium Ordum vier eigum þetta ad læra.

Ad ſo hrædelegur og ognarlegur ſſm Domſdagur er þeim Ogudlegu/ſo gledelegur er hañ Guds Bornum.

Þar þ eiga Guds Born ad fagna z gledias vid Christi Þingadkomu/ z vita Þ/ad lſſka ſo ſem epter kalldan Vetur kiemur heitt og varmt Sumar/ſo mun z epter þetta auma og harmkuæla fulla Lſſþ/koma eilſſþ Glede z vnad ſemd/z eiga aller ad hugga ſig hier vid j ollum Mañraunum z mootgangi.

Fiorda Greinen.

Er ein aminſſing og vidvorun Herrans Christi / þar hañ bydur ad vier ſkulum vakta oſſ/ſo vor Niortu þyngiſt

ſſt ecke med Opneyſſtu z Opdryckiu/ og ſiukre Sorg og Ahyggiu þyrer ſtu ndlegre Næring.

Aþ huerium Jesu Ordum vier þad læra meigum.

Ad þeſſar Synder z fleyre adrar mu nu miog almeñelegar verda fyrer þañ ſiðaſta Dag. Og er þar þyrer Naud ſynlegt/ad huor z eirn Chriſten Mad ur vakte ſig og fordeſt ſoddā Synder/z bidie Gud aþ ollu Hiarta/ad hñ mætte vera verdugur til/ ad ſtanda frañe þ Mañſins ſyne/med godre Samuiſku. Þar vppa ſkulū vier ſo bidia z ſeigia.

HErra Gud Himneſkur Fader/þu ſem þyr z er þiñ Son hefur openberad oſſ/ad Him en og Jörd ſkule þorganga/og ad vorer Lyk amer ſkulu vpp aptur ryſa/og ad vier ſkulum aller koma þyrer Guds Domſtol. Vier biduñ þig/ ad þu þyrer þiñ Heilaga Anda hallder oſſ vid þitt heilaga Ord/z vid rietta z ſaña Trw/og giæter vor þyrer Syndeñe/ z vardveit ter oſſ j ollum Freiſtingum. Lat oſſ ecke þrn gia vor Hiörtu med Opneyeſtu z Opdryckiu og Ahyggiu ſtundlegrar Næringar/ Helldur

að vier sleum alla tijma vakande og bidiande og med vissri Von z Trunadartrausste til hiñ ar Myskunar / vænta þyns Sonar gledilegrar Tilkomu/og þyrer hñ verda eylyfsliga Saluhelpner/ Amen.

Þridia Sunnudag j Adventu

Evangelium/ Matth. 21.

Og ad Johañes hyrde j Bondunum Verkiñ Christi/ sende hñ vt tuo af sijnū Lærisueinum z let seigia honum. Ertu sa sem koma skal eda eigum vier ad vænta eins añars? Jesus suarade z sagde til peirra/ Farid apt

ed aptur z kuſigiored Johañe huad þi er ſiaed z heyred. Blinder fa Syn/ Hallter ganga/ Liſkþraeer hreinſaſt/ Daufer heyra/ Dauder vppriſſa/ z Fa tæku verda Gudſpiolliñ bodud/ z ſæll er ſa ſem ecke hneyxlar ſig a mier. Enn ad þeim j burtu geingnum/ hoof Jeſus ad ſeigia til Folkſins/ af Johañe. Nu ad þooru þier vt a Eydemorku ad ſiaz Reyr þañ ſem ap Vinde er ſkiekenn? Eda huad foru þier ad ſiaz Mañ mi ukklæddañ? Siaed/ ad þr ſem miukañ Klædnad bera eru j Kongaña Nwſu. Eda huad foru þi ad ſiaz Eiñ Spa mañ? Eg ſeige ydur þ ſañ/ þañ mei/ ri er eñ nockur Spæmañ/ Þuiad þeſſe er ſa/ ap huoriu ſkrifad er. Sia þu/ ad eg ſende miñ Eingel þ þiñe Augſyn/ ſa er þiñ Veg ſkal til reida þ þier.

Þetta Evangelium hepur þriar Greiner jñe ad hallda.

Su fyrſta hlyder vppa Johañem/ z þa tuo hans Læreſueina/ huoria hann

sende til Christum.

Aþ þessare Grein høpum vier þad ad læra.

1 Ad truer Predikarar z Guds Orda Þienarar / skulu ecke læta skielfa sig huorke med Opsoknum nie Fiotrum/ fra sañre Christi jatningu. Og allt j Daudan ber þeim ad hafa trulega vm hugan z ahyggiu fyrer sijnum Tilheyrendum. Þuiad Johañes sińar Personu vegna/ hafde ongua Efasemd vm Christū. Þuad hid sama Herran Christur lætur j liose j ndurlæge þessa Evangelij/ j þui hñ giefur Johañe micg dyrdarlegañ z loflegañ vitnisburd/ vm hans Stodugleika.

2 Þar næst/ ap þui ad Johañes var hræddur/ ad sijner Cæresueinar (þ huorium hñ hafde so margt z myked predikad vm Christum) mundu seirna meir epter sin Afgang meiga komast j epa seind/ og gleyma sijnum Predikunum. Þar fyrer sender hañ þa til Christum

sp

so þeir mættu styrkiast j Trwñe. Þa lærum vier þad hier aþ/ Ad Trweñ a Christum er ecke so lietf z lijtels verd/ sm̃ margur huxar. Huar fyrer ad vier høþum aller saman stoora þørf z Na udsyn þar a/ ad vor Tru daglega Da gs styrkiest mz Guds Orde/ Neiløgum Anda z Neiløgum Sacramentis.

Þar vm ber oss daglega ad bidia/ og vera ecke j þeirra tolu/ s̃ Guds Ord og heilog Sacramenta forsma z þlyta.

Aunnur Greiniñ.

Nlyder vppa andsuar/ sem Herrañ Jes us giefur þeim Læresueinum sem til ha ns voru sender.

Aþ þessare Grein eigum vier þad ad læra.

Ad Jesus Christur er vissulega sa lietfe. z sanne Messias/ sem j Heimenn skylde koma/ med þui ad hñ hepur giø rt oll þau guddomleg Verk sem Messi as atte ad giøra/ og fyrer var sagt og spad aþ Spamañenum/ Esaia. 35. z

Fyrer þessa Grein suarar Christur so til Spurningareñar/ ad hñ seiger hẽ ke ian nie nei/ Nelldur skytur hñ þui til sijns Lærdoms/ z til sína Dasemdar verka. Þuiad hñ visse vel/ ad Johañes munde fa þar af Ordsok og efne/ ad vis sa sijnum Læresueinum i Spaamanna Bækurnar/ til ad bijuijssa þar med/ fyrer Læresueinum sijnũ/ ad þesse Jesus sie sa Messias sem i Heimiñ ætte ad koma og ecke þyrptu þeir ad bijda epter nockrum odrum.

Pridia Greminñ.

Hepr jñe ad hallda þañ agiæta Lofstyr sem Herrañ Jesus giepur Johañe Skijrara?

Ad Johañes hefur j onguañ mæta haft Gfasemd vm Christum/ Nelldur hefur hañ j sína Tru stadfastur vered alla til Dauda.

Þui næst lærum vier þ hier/ Ad aller Prestar z Guds Ords Þienarar/ sem

Svilia vera elſkader af Herranū Chriſto/ ꝛ fa aþ hønū godañ Lopſtyr/þeir eiga ad vera ohrædder oſkielþder/þara ecke ad Mañuirdingum/og ſeigia Sañleika/huor Mana ſem j hlut a.

J þridia mata ma hier læra. Ad Johañes er ſa ſañe Elias/ ſem epter Spadome Malachiæ Spamans ſkylde ganga vndañ Herranum Chriſto/ꝛ tilbwa hm Veigeñ/Quad eñ aptur ad nyu er Sañleiksvitnisburdr/ ad Jeſus er þad þyrerheitna Kuiñuñar ſæde/og ſañur Meſſias/huarſu hrædelega ſem Gydingar/Tyrkiar/ og adrer Heidingiar ſetia ſig þar j moote.

Bænen.

HErra Gud Himneſkur Fader/Þu ſem lietſt þinn Son vorn Herra Jeſum Thriſtum taka Mañdom vppa ſig/ꝛ koma j þeñan heim ad hñ ſkylde hindra ꝛ j burt taka Diſpulſins Verk/ꝛ hialpa oſſ aumum Mañeſkū þra Synderñe og Daudanum/ꝛ giþra oſſ eilyplega Sakuholpna. Vier bidium þig/Styr þu ꝛ ſtiorna Hiartum vorum med þynum Hetlaga Anda/ꝛ ad þitt Ord ſe oſſ allcinaſta þyrer Aug

um/ad vier mættum so þórdast allar hindraner og hneyxlaner/sem vor skynsemi setur þyrer sig/og ad vier mættum þíñest medal þeirra sem ecke hneyxla sig a þynum Syne Jesu Christo/Helldur verda þyrer hann Saluholpner/Amen.

Fiorda Suñudag í Aduentu

Evangelium/Joh. 1 Cap.

HEtta er Vitnisburdr Johañis/ þegar Gydingar sendu af Jerusalem/Presta z Leuita/ad þr spyrdu spyria hañ ad/Huor ert þu? Og hañ medkiendest og neitade þui ecke. Og hñ medkiendest seigiande. Eige er

eg

eg Christur. Og þeir spurdu hann enn þa ad. Nuad þa? Ertu Elias? Hann sagde/Eige em eg. Ertu þa Spamadur? Og hann suarade/Nei/ ecke. Þa sogdu þeir vid hann/ Nuor ertu þa? so vier meigum Andsuar giefa þm er oss wisendu. Nuad seiger þu af sialfum þier? Hann sagde. Eg em hroopande Rodd j Eydemorku/Greide þier Gotu DROttins/so sm ad sagde Esaias Spamadur. Og þeir sem vt voru sender/voru af Phariseis. Og þr spurdu hann ad/ og sogdu til hans. Hui skyrer þu þa/fyrst þu ert ecke Christur/og eige Elias/og eige Spamadr? Johann es suarade þm z sagde. Eg skyre j Vatne/en sa stod j mided hia ydur/huorn þier þecked eige. Hann er sa sem epter mig mun koma/huor ed var fyrer mig huors Skoopueinge eg em ei verdugur vpp ad leysa. Þetta skiede j Bethabora himumeigin Jordanar/þar s Johannes skyrde.

Í þessu Evangelio skulum vier þr-
iar Greiner hugleida.

Hin fyrsta talar vm þa sendeþor sem Gydingar sendu til Johannem Skyra-ra.

Aþ huorre Grein vier eigū þtta ad læra

Ad þegar Heimur þesse z Diopulliñ kuña ecke med Magt og Valldæ/ad vil la Trua Ordsins Pienara/eda med str aungum heitingum/ Þa bera þeir sig ad giora þad med Flærd z fogrum Or dum/eþ þeir giæte med þui moote hind rad Sañleikiñ.

Þar fyrer hapa aller Guds ords Pi enarar/stora þorþ a þui/ad sia vel vid sijkum slægdum/ og bidia Gud vm sijn-na Nad og hialp/ad þeir kyñe ad stan da stoduger/og framfylgia Guds Vil ia og Sañleikanum/huort þad er Hei menum med eda mote/so sem Johañes hier giorer.

Aunnur Greineñ.

Hlyder vppa þad Andsuar sem Jo-

hañ

hañes giepur þeim sem vt voru sendir til hans.

Aþ huorin Andsuare vier eigum þad ad læra.

Ad onguum Ordsins Predikara ber ad leita eigenlegs Lops/helldur Christi Dyrdar og Æru/og medkieña Sañ leikañ ohræddur/oskielfour fyrer huorium Mañe.

Þar næst lærum vier þ hier/ad Guds Ords Predikan og framburdur/ er þar þyrer jñsettur og skickadur/ad veg uriñ verde Christo til reiddur/ Þad er ad skilia/ Ad vier mættum sem flestir komast til Sañleiksins Kyñingar/þyr er Logmælsins z Evangelij Predikan/ og læra riettañ sañañ Sæluhialpar Lærdom/z ad snua sier til Guds mz sañ re Jdran/z jnleidast so i Guds Rjke.

Þar fyrer eiga aller Prestar z Predikarar/Ad þylgia Fotsporum hins heilaga Johañis/og þessum ædurnefndu tueimur Nytsudgreinū christelegs Læra

doms framfylgia/med allre Tru z Ko
ſtgiæfne/ huor fyrer ſig / og ſleingia
þui ecke ſaman.

Pridia Greiniñ.

Nyder vppa þañ dyrdlega Vitnis
burd og Lopgiord ſm Johañes Skſr-
are giefur Herranum Chriſto.

Aþ huorium vier tokum þeñan Lærdom.
Ad vita huor Miſmunur vered hef-
ur a mille Herrans Chriſti Skſrnar/
og þeirrar þegar Johañes Skſrde.

Johañes ſkſrde alleinaſta med Vat
ne/eñ Chriſtur med Heilogum Anda.
Þad er ad ſkilia/Nañ wthellte Heilog
um Anda yfer þa ſm aþ Johañe vrdu
ſkſrder. Nuad hid ſama Chriſtur enn
nu þeñan Dag giorer æ og alla tſma
þar Meñ verda ſkſrder/veiter og gieſt
hñ af ſiñe Naad og Myſkun Fyrergi-
efning Syndaña/Rietttæted og heila-
gan Anda.

Þar næſt og i odrulæge/kieñer oſſ þeſ
ſe Vitnisburdur/ad Herrañ Jeſus Ch
riſtur

riſtur er eirn ſañur Eilyfpur Gud/þar
med og eirniñ ſo Rietflæti og heilagur
Madur/ ad hans Lyſte hepur allztei
vered a Jorduñe.

Þar fyrer er þ riett og tilheyrilegt
ad vier audmykium og lyſtelætum oſſ fyr
er honñ/eins og Johañes giorer hier/
So ad vier mættum fyrer hañ vpphaf
der verda/og ad eilyfu Sæluholpner.

Þar vm ſkulum vier bidia med þeſſ
are Ban.

DRottiñ Gud Himneſkur Fader/Vier þæk
um þier epter vorre ſkylldu/ad þu hepur
þyrer hañ heilaga Johañem ſkyckad z vppbyr
iad þa nædarpullu lyſſins Laug/ſem er Sk
hrnñ/til huærrar þu hepur vñe oſſ ad komaſt
z j huærre þu lopar oſſ Mæd z Syndaña þyr
ergiepningu z erlydu lyfe/vegna Jeſu Thriſti
Sonar þyns. Vier bidiñ þig/varduſittu oſſ
j Trwñe til hiñar Madar og Myſkunar/So
ad vier alldrei epñ nockur þyn þyrerheit hell
dur huggum oſſ med þeim/ j allſkyns Moot
gange og Freiſtingum. Veit oſſ og eirniñ þ/
þyrer hiñ heilaga Anda/Ad vier vœcktum oſſ
þyrer Syndeñe/og verdum ſo ſaklauſer/ſo ſñ
þa vier komñ þra Skyrneſſe/ Eilegar eþ vier

hrøsum eda pøllum vegna Gollds og Bloods Verkleika/ha læt oss ecke liggia i Syndunum helldur rysa vpp aptur/pyrer rietta og sæna aluarlega Jdran/og hugga oss og hallda vid hyn pyrerheit/og gdlast so vm sider/pyrer pessa Myskun/Elijpa Saluhialp/Amen.

A Fædingar Hatijd Christi

Evangelium/ Lucæ 2.

EG pad bar til a peim Dø
unj/ad pad Bod gieck ut
pra Keysaranum Augusto
pad Heimurin allur skylde Skattskrifast. Og pesse Skattskrif
ing

ing hoopſt fyrſt vpp hia Cyrenio ſ þa var Landſtiornare j Syria. Og þeir foru aller ad lata ſkattſkrifa ſig/huer til ſiñar Borgar. Þa foor og Joſeph ap Galilea wr Borginne Nazareth/ vpp j Judeam/ til Dauids Borgar Bethlehem/ af þui hañ var af Hwſe og kyne Dauids/ſo hñ liete ſkattſkrifa ſig þar med Mariu ſiñe Feſtarkonu O lietfre. Eñ þ ſkiede ſo/þa ed þau voru þar/ad þeir Dagar fullnuduſt ad hun ſkylde fæda. Og hun fædde ſiñ Frum gietiñ Son og vafde hañ j Reyþum ſ lagde hañ nidur i Jotuna/þuiad hun fieck eckert annad Rwm i Gieſta Herber ginu. Og Fiarhirdarar voru þar i ſa ma Bygdarlæge vm Grandana vid Fi ar hwſeñ/ſ geymdu ſ vokfu yþer Hi ard ſiñe vm Nottena. Og ſia þu/ ad Eingell Drottins ſtod hia þeim/ſ Gu ds Byrte liomade i kringum þa ſ/ Þr vrdu miog Ottaſlegner. Og Eingell eñ ſagde til þeirra/ Hirde þier ecke ad

hrædast. Staed/ Eg boda ydur mykin
Fognud/ pañ er skier ollu Folke/ pvad
j Dag er ydur Lausnareñ fæddur/ sa a
er Christur DRottin̄ j Borgine Da
vids. Og haped pad til merkis/ ad p
er munud pina Barned j Reypum vaf
id/ og lagt vera j Jotuna. Og iafnf
art var par hia Einglenū mykell pio
de Himneskra Hersueita/ sem lopudu
Gud ẽ sogdu/ Dyrd sie Gude j Vpph
dum/ Og fridur a Jordu/ Og Monn
um goodur Vilie.

Petta Evangelium hepur piorar
Greiner sine ad hallda.

Og er hin pyrsta Historian sialf
eda Frasagañ/ j huorre vandlega verd
skrifad og framsett allt mal med veg
xte vm Fædingina Herrans Christi/
er a huorium Tima/ huar/ og af huo
ium Christur var fæddur.

Ap huorre Grein vier hofum pe
tta ad læra.

A

Ad med þui ad aller Nlufer j þessare Nistoriu verda samhlioda þui s̄ af Ne ilogum Spæmonñum hefur vered þyr er spad. Þar fyrer er þesse Jesus sañ arlega sa same sem Neilogum Fedrum var j Vpphafe fyrerheyteñ/hón mar ger ap Kongum og Spæmonñum hafa hiartanlega girnst ad sia.

Þar fyrer skulum vier ongus ackta Gydinga Lyge z Spott/z eñ sijdur gi ora so sem þeir/ad vænta epter odrum Messia.

Þar næst lærum vier þad hier/ Ad ins þui Nerrañ Christur sa Nimneske Kongur/er so fatæklega fæddur j einū Asnastalle/z lagdur j Jotuna/þa skul um vier ecke hneyxlast þar af/þa vier eñ nu a þessum Dogum siaum þad ad hñs Ryckia og Christne er hier i Nei me aum og fatæk. Ei helldur skulum vier læta oss pikia þ̄ þui/þo vier sialf ir verdum ad lijda fyrer hans skulld/ Forsmaan og fyrerlitning/Neyd og fa

tækt/einkū fyrer hñs skulld/ad hñ er til
þess/ z þar fyrer orden Fatækur hier
Heime/ad giora oss Ríka z Auduga
j Himnaríke eilífplega.

Annur Greinen.

Nun hlyder vppa þa dyrdlegu z a
giætu Predikun/sem Engell DRo
ins giorde til Fiarhirdarana/vm þad
litla z nyfædda Barned Jesum.

Nuar ad vier lærum.

Til hussrs/z hussrs vegna Christur
er fæddur/sem er/ Ad hñ skule vera Fr
elsare allrar Veralldarenar/ z sa sem
endurleysa skyllde alla Menn/fra Syn
dene/Daudanum/Diofslenum z Helvi
te/z giora oss ad eilifu Saluholpna.
Þar fyrer þurfum vier j Sannleike
ecke ad vera hrædder/ Heldur skulū vi
er hugga oss vid hans Fæding/z setia
hana j mote allre klogun Logmalsins
z vorrar vondrar Samuisku/Ja/og s
j mote Freistingum Diofulsins og H
udan

udans/og hafa þar af Miatkans Føg
nud og Glede i Lyfe og Dauda.

Pridia Greinen.

Er sa dyrdarlege ꝛ fagre Lopsaung
sem þeir Himneſku Herſkarar syngia/
seigiande. Dyrd sie Gude a Hædum/ꝛ
Frid a Jordune/ꝛ Monn godr vilie.

Af þessum Lopsaung lærum vier.

Nuad vier eigum ad giora þegar vi
er vilium riettelega halda þenan Hatid
is Dag/ꝛ hafa not af Jesu Christi fo
dingu/oss til Sæluhialpar/s er/Vier
skulu lofa ꝛ dyrka Gud þ soddan Naad
og Myskun/sem han hefur vieit oss j
Christo/hafa Glede/Frid og Fognud
þar af/og taka þan heilaga Kross vp
þa oss med Polenmæde/ꝛ læra oss alla
tijma hn vel lynda ꝛ lyka/Puiad hu s
ber sin Kross epter Christo med Polen
mæde/ꝛ er stadfastur j Trune til Ape
loka/ so skal verda Sæluholpen.

Fiorda Greinen.

B viij Nun

Nun hlyder vppa Nirdarana/s̄ gan
ga jñ j Stadiñ/epter þ þeir høfdu he
yrt Eingilsins Predikun/ z pañ Nim
neska Lofsaung/ad sia þad sem ad skied
var. Og þegar þeir høfdu funded þad
epter Eingilsins Ordum/þa sneru þ
aptur/ vtbaru z viðfrægdu þ þeir høf
du heyrt z sied/lofãde z prísande Gud
þar med/fyrer soddan Nad z Myskū.

Ap þessare Grein lærum vier þyrst.

Ad leita epter Herranum Christo/so
sem Nirdararner gioredu j Stallenum z
j Reyfunum/þad er ad skilia/ j Kyrk
iuñe z j hans Orde.

Þar næst þegar vier finnum hann þa
skulum vier einþalldlega trua øllu þui
sem vm hann verdur sagt.

I þridia mata lærum vier þ hier/
Ad liska so s̄ Nirdararner/þa þeir høf
du endad sijna Guds þionustugiord/þa
huorfu þeir aptur til sinnar Niardar/vi
þaru Orded z prísudu Gud. So eigū
vier z alla þessa Daga/heima j vorū
Hus

Hwſum ᵵ Hybylum/ med vorum Hiw/
um/ſyngia/kueda ᵵ Tala vm Naadar
rijka Fæding þeſſ litla Barnſins Jeſu
ᵵ lofa ᵵ prijſſa Gud þar fyrer/med hioſ
um Ordum. Siſdan þar epter take hu
or ᵵ eirn vara a ſijnu Kalle ᵵ Embæt
te/med Tru og Dygd.

Og vm allt þetta vilium vier ſo
bidia og ſeigia.

DRottin Gud Himneſkur Fader. Vier þœk
um þier fyrer þijna Miſkunn/ad
þu hefur latied þin einka Son taka a ſig vo
rt Holld og Blood/og hefur fyrer hin myſkun
ſamlega hialpad oſſ þra Syndeñe/ᵵ þra þeim
tilgiœa Dauda. Vier bidium þig Himneſkur
Fader/Upp lys vor Hiœrtu/med þinum þeila
ga Anda/ſo vier mœttum alla tijma vera þi
er þœkkanter/fyrer ſoddañ Naad ᵵ Myſkun/ᵵ
hier vid hugga oſſ j allra handa Neyd og
Motgange ᵵ Freiſtingum/og verda ſo fyrer
hin Son Jeſum Thriſtum vorn DROTTIN
tilgiœgla Saluhoſpner. A M E N.

A S. Stephanus Dag
Evangelium Matth. 23. C.

C Jeſus

IEsus sagde til Gydinga folkſins
og Nøpdingia Kiennemañaña.
Siaed/eg sęde til yd˜ Spaameñ/
Spekinga z Skriptlærda/z nockra af
peim munu pier aflijfa z Krosspesta/z
suma munu pier Nødstrykia j Samk
ndu Nwsum ydar/og af añare Borg
adra munu pier þa opsækia/so ad yfer
ydur kome allt Rietlæte Blood sem a
Jørdena vthellt er/j fra Blode Abels
Rietlæta/allt til Blods Zacharię son
ar Barachia/huørn pier drapud a m
llum Musteris og Altaris. Sañlega
seige eg ydur/allt þetta mun koma yfe
þssa Kynslod. Jerusalem/Jerusalem
þu sem aflijfar Spaameñena/z gryfe
þa sem til þijn eru sender/ Nuørsu op
hefe eg viliad saman sapna Sonu
þijnum/lijka sem Hænan safnar Vn
um sijnum vnder Vænge sier/z pier h
fed ecke viliad? Siaed/ydar Nws sta
ydur j eynde lated verda. Þuiad eg seig
your/ad pier munud ei sia mig vpp fr
þes

þessu/þangad til þier seiged/Blessad sie sa sem kiemur j Nafne DRottins.

Þetta Evangelium hefur þriar Greiner jnn ad halldа.

Og talar hin fyrsta þar vm/hvor su Gud hefur elskad Gydinga folk/og ad hañ hafe alla tijma sent til þeirra Spamenn z Lærefedur/til þess ad þeir skylldu medtaka þa og hlijda þeim.

Nuar af vier lærum.

Fyrst/ Ad þeckia Guds fodurlega Nad og Giæsku/s giarnañ z ap Niar ta vill ad aller Menn skule verda Sælu holpner z komast til Sañleikſins kyñ ingar. Fyrer þa sonu grein hefur hñ alla tijma læted þad heilaga Predikun ar Embætted vid magt halldast j Nei menum/z þad sama giorer hañ eñ nu a þessum Deige.

Þar næst lærum vier hjer/ Ad stærte Nad kañ Gud ecke ad veita nockru Lande eda Folke/eñ þa/þegar hañ giefr þeim Trulynda Lærefedur. Þar fyrer

er tilheyrilegt/ad Menn med hacklæte medtaka slijka Guds gæfu/ꝛ sieu heyr uger ꝛ hlyduger sijnum Kieñepedrum.

Aunnur Greineñ.

Hlyder vppa pad særa Klogunmal Herrans Thristi/vm Opacklæte þrra blindu og forhertu Gydinga.

Nuar af vier lærum.

Fyrst/Ad alla tijma hafe peir hellstu/Lærdustu og allra Vijsustu j Heimenum/mest forsmæd Guds Ord/ꝛ ofsokt pad.

Par fyrer skulum vier ecke vndrast þ og ecke helldur hneyrla oss par a/ þegar vier siaum slijkt skiedur/eñ nu a þssum Dogum.

Myklu sijdur skulum vier draga vndan ad medtaka pad heilaga Evangelium/til þss adPaveñ j Rom/hñs Byskupar og adrer Stoorhøpdingiar pad sampyckia/so sem alluñda giora fapro der Menn j Pavadomenum.

Par

Þar næst lærum vier hier/ Ad Herr añ Christur sier vel/ huorn Orietl hans Ords Þienarar lifda/ ꝛ hañ vill þ̃ss aluarlega hefna vm sijder. Þar fyrer ber þeim ad vera þui Þolenmodare j Motgangenum og Ofsoknunum.

Þeir Opsoknarar ꝛ adrer Guds ords ꝛ hans Þienara Natarar/ ættu ad sia sig vm kring/ ꝛ laata af sijnū opsoknū/ so þramt s̄ þr vilia ecke sijdar meir koma vnder Reide ꝛ Refsing Guds.

Þridia Greiniñ.

Hlyder vppa þaug hootunar Ord s̄ Christur talar til Gydinga/ þar hann seiger þeim huad yfer þa skule koma vegna þeirra Opacklætis.

Huar aþ vier þetta lærum.

Fyrst/ ad Gud er j onguañ maata Sok edur efne þar til/ ad nockur Madur fordia rꝛeft/ huorke stundlega/ nie Helldur eilijflega/ Helldur vill hañ giarn samlega safna ollum vnder sijna Myskun

ſkunar Vænge / ef þeir ad eins vilia
þiggia þad og hlyda honum.

Þar næſt/ huar ſ hellſt Guds Ord
er forſmad z fyrerlitid/ þar vill koma
Hepnd og Plaga yper Lond z Lyde/ ſo
þr hliota vm ſijd til gruſs ad ganga.

Þar þ/ eþ ad vier vilium hafa Guds
Verndan z Bleſſan/ frid z Roo j Lan
denu/ þa medtokū Guds Ord ms þack
læte/ z lofum med þad lenda/ z ſafna
oſſ vnder Herrans Chriſti Vænge/ eg
ſtondum þar ecke j mote/ z offackū ecke
Guds ords Predikara/ ſo ſ giordu Syd
ingar. Þar fyrer vilium vier ſo bidia

HErra Gud himneſkur Fader/ þu ſem liet
þañ Hellega Stephanum verda Grytten
j hel/ vegna hans Trwar/ og þyns heilaga
Ords/ oſſ giepande þar med þeſſañ Lærdom/
ad þitt Rycke er ecke ap þeſſum heime/ og a
þu vilier hrædelega ſtrappa alla þa ſem bio
Ord þyrerlyta/ og opſakia. Vier bidium þig
Giep oſſ þyna Anad/ ad vier ecke med vorum
Syndum þorfteenum ſtyckt ſtrapp ſem kom yf
er þa opackiatu Gydinga/ Hellbur ad vid
mættum elſka/ og j øllū hædre hafa þitt Ord
eg Gudſins Lærepedur/ og ad vier i øllum

Mootgange og Freistingum mættum Gudz oss vid hjna hlæpd og Verndan/og verda so vm fyder eilyplega Sæluholpner/Amen.

S. Johannis Postula Dag
Evangelium/Joh. 21. Cap.

IEsus sagde til Peturs/ Fylg pu mier epter. Petur snere sier vid/z leit pañ Læresuein ep ter pylgiandra sem Jesus elskade/sa er z vm Kuollomaltijdena hafde a hñs Brioste leiged/ og sagi/ Herra/Nuor er sa er pig porrædur? Pa er Petur le it nu peñan/sagde hñ til Jesu/Herra Nuad skal pesse? Jesus seiger til hñs/ Ef eg vil hañ bijfe til pess eg kiem/ Nuad kiemur p vid pig? Fylg pu mier epter. Pa gieck su Ordræda a medal Brædraña/ Pesse Læresueinn deyr ei/ Og Jesus sagde ei til hans/ hñ deyr eige/helldur ef eg vil hañ bijpe til pss eg kiem. Nuad kiemur pad vid pig?

Þesse'er sa Cæresueirn/er vm þetta ber Vitne/og þetta skrifpade/ z vier vitum hans Vitnisburdur er sañur.

Þetta Evangelium hefur þiorar Greiner jfe ad halldaꝛ

Fyrsta Greineñ.

Kieñer oss huorsu hiartanlega Nerr an Christur elskar sijna Saude/z hui lijka Ahyggiu hañ hefur fyrer sijnum þar hñ j þriar reysur bijþalar S. Pe re/ad so kiærañ s S. Þetur hefur Ch ristum/ so trulega og dyggelega skule hñ þoodra Christi Saude z añast þa Nuad hid sama bæde Predikurunum z Tilheyrendunum er naudsynlegt z ga gnlegt ad vita.

Þar næst lærum vier hier/Ad Prest ar z Predikarar eiga huorfueggia ad þæda/Saudena og Lombeñ/þ er/Þeir eiga med Tru og dygd ad vnderuijsa og kieña Guds Ord/bæde vngū og go mū/og sierderlis ad framfylgia Guds

Barna

Barna Lærdome og Frædū/sem er Grundvollur og þñehalld alls Christelegs Lærdoms

Aunnur Greinen.

Er Spadomur og Fyrirsøgn Herrans Christi/þar hañ talar so til Peturs/Þa þu varst vngur gyrter þu þig sialfur og gieckst þangad s þu villder Eñ þa þu ert ordeñ Gamall munu vt rietta þínar Hendur/ og añar mun gyrda þig/og leida þig þangad sem þu villt ecke.

Þesse Grein kieñer oss/Nuorneñ Heimz Þsse er vant ad lauma trwlyndum Guds Ords Þienurum/ Sem er/ ecke odruvisi eñ Christr talar hier til Peturs/z seiger hñ þ ad Meñ mune hynda hañ/og leida hañ til Daudans.

Vid sliku meiga Guds Ords þienar ar buast/og taka fier þ til Nuggunar/ ad Christur fier og alltur þeirra Kuale er og Þýsler/Eñ þar mun epter koma Himneskt laun eilifrar Glede og farE v sælldz

sælldar. Skulu þar fyr' feigensamlega fylgia Christo epter/ j giegnum Daudan/ og allskys Þínu og Motgang.

Þridia Greiniñ.

Nyder vppa S. Þetur/ sem spyr Nerran Christum að/ huorneñ S. Johañe þñi odrū Læresueine eige að gāga.

Nuar ap vier lærum.

Nuorneñ hættað er voru Hollde og Blode/ s er/ að ætīð þiker oss að odrer hape betre Kior/ Lucku og velgeingne/ eñ veer/ og þar fyrer leideſt oss Kross z Motgangur/ Ellegar vier verdum Dapolenmoder vnder Krossenum.

Eñ Nerran Christur mustar Þetur fyrer sliкt/ og vill ecke að vier skulum huxa vm adra/ þeirra Lucku z Velgeingne/ Nelldur giora þ oss er skylldugt/ huxande ecke þar vm það sīñ epter mū koma/ eda þo vier ættum að lijda eñ meira og þyngra eñ adrer.

Fiorda Greineñ.

Er

Er Ender edur niðurlag Guðspialls sins/ j husriu S. Johañis Evangelii um verdr med dyrdarlegū Vitnisburde stadfest/ par so sendur/ Þesse er sa Lære sueinn sem Vitne ber vm þessa Niute og þetta skrifade/ og vier vitum hans Vitnisburdur er sañur.

Þetta niðurlag S. Johañis Guðspialls/ þienar oss til sterkegrar Nuggunar/ j giegn Spotte og lygum allra Gyðinga/ so vel sem Tyrkia/ z aðiara Neðingia/ sem fastlega tala j mote Herrans Christi Ordum og giorningum/ z ackta þad ad engu.

Þui er tilheyrelegt/ ad vier truū christelegre Kyrkiu/ z heñar Vitnisburde meir eñ Christi Ovins Lygum. Og huad Johannes hefur skripad j sinne Guðspialla Book/ þad skulum vier allt halldа fyrer Guðlegañ Sañleika/ So sem oll heilog christne er j þañ tijma var/ seiger hier/ Vier vitum ad hans Vitnisburdur er sannur.

Þar vm skulum vier biðia með þessare Bæn.

Almættugur Guð/ þu sem villt að aller Menn skule þig elska/og þier þiona j rietter Trw/hugr j sinn Stiett. Veit þu oss Mad þar til/að vier sieum þier alla tyma þacklatr er fyrer þyna hingaðkomu/og alla adra þyna halleita Velgiørninga/og að vier riettelega kynnum að elska þig/ z bera vorn Kross z epter þylgia þier/z að hugr z eirn með allre Trw z Dygð vakte sitt Embætte/ Að vier mættum so lifa með Glæde z godre Samuisku/til þess þu oss hiedan kallar ur þessum Kymdardal/ jn j það eilyfa Lyf/ Amen.

Fyrsta Sunnudag j Jolum

Evangelium/ Luc. 2 Cap.

OG hans Fader z Moder vndrudust huað af hm sagdest/ Og Simeon blessade þaug/ og sagde til Mariu Moder hans/ Siadu/ þesse er settur til Falls z Vppriss margra j Israel/ z til merkis/ huorium j mote mn mælast. Og sialfrar þinar Snd mun Suerd j giegnu smiuga/ so að auglios verdi

verde Hugfkofs hiorfu margra. Og
par var þa Anna Spaakona/ Dotter
Phanuels af Kyne Asser/hun var og

komin til sina Aara/z hafde lifad sio
Aar med sionum Eignar Mane/ þra
Meydome sionum. Og þsse Eckia ha
fde nær fiora Vetur vm attrædt/ hu
sr ed eige gieck wr Musterenu/pionan
de Gude Nott z Dag/med Fostum og
Bænahallde. Þesse gieck samstundis
þangad ad/og prýsade Drottin/z sag
de aþ honum til allra þeirra sem/End
urlausnareñar bidu til Jerusalem. Og
er þau hofdu allt fullgiort epter Log-

mæle DROTtins/sneru þau aptur í Galileam/til Borgar sinar Nazareth Eñ Sueinneñ vox vpp / og styrktest í Anda/fullur Vísdoms/og Guds naad var med hønum.

Þetta Evangelium hefur þiorar Greinar sie ad hallda.

Fyrsta Greineñ.

Talar vm Forelldra Barnkornsins Jesu/hvørier þad vndrudust/ sem vm hañ var talad.

Af hverre Grein vier lærum þetta. Ad allar Truar Greinar/sem hlyda vppa Christum/ þær meiga kallast vm darlegar/ fyrer vorre Skynseme. Eñ þo sami ber oss ecke ad hafa Efasemd a þeim/eda mæla þeim í mote/Nelldur eigum vier med emþøllu Hiarta í ad medtaka þær/z hallda þær fyrer Guds leg Sañinde.

Annar Greineñ.

Hlyder vppa Spædom og fyrersøgn hins

hins Gamla Simeonis. Hañ spaer þ vm þetta litla Barned/ og seiger/ Sia þesse er sett til Falls z Vpprisu mar gra i Israel/ Og til eins Merkis þar vm/ ad honum mune i mote mælt ver da. Og i giegnum Sæl þijna mun sm iuga eitt Suerd/ vppa þad ad huganer margra Niartna verde openberar.

Af þessum Ordum lærum vier þad.

Ad eñ þo Christur sie af sijnū Nim neska Fodur til þess sendur i Heimeñ/ Ad aller Meñ/ sem liggia vnder obære legum þunga Syndaña/ skulu þyrer hiñ verda Saluholpner.

Samt mun þad þo skie/ ad meste Partur Mañlegs Kyns/ mun soddan Guds nad z Giæsku ad onguu ackta/ heldur vppsetia sig z mæla i mote Her ranum Christo/ z palla med þad sama i Eilijfa Gloetun.

Huad allsaman þui er skripad/ ad þe gar ad vier siaum/ huersu ad Gyding ar z adrer ogudleger meñ setia sig vpp

ſ moke Chriſto/ſuo ſem eñ nu a vorum
Dogum ber til/ſuo ad þad ſærer marg
ra gudhræddra Mana Niortu/ alifta
ſ være þau med þeſſu Suerde ſ giegn
um logd/þa ſkulum vier ſamt vera ſto
duger/ꝛ hneyxla oſſ ecke a ſliſku/Hell
ur ælyckia ꝛ hallda af þeſſu/ad Chri
ſtur er ſa riette Nyrningar ſteirn/ ſem
aþ Gude er til ſettur/a huorrū vier ſku
lum ecke ſteyta oſſ helldur reyſa oſſ vpp
þ hñ/ꝛ fyrer ſaña Trw a hans Napn
verda Saluholpner. Þuiad ſæler eru
þeir ſem ecke hneyxla ſig a honum.

Þridia Greinen.

Hyder vppa þa Gomlu Spakonu
Dñu/Af huorre vier ſkulum læra/hu
orneñ Kueñþolk ſkal hegda ſier ꝛ ſkic
ka/ef þad vill eins og Aña fra heidur
og hroſan aþ heilogum Anda.

Fyrſt ſkulu Kuiñurnar/ſo vel ſem all
er adrer trua þui/ad Chriſtur er Þrra
Nuggun/þeirra Saluhialpare ꝛ Frel
ſare

sare. Þar fyrer eiga þær z so optlega ad tala vm hñ/ syngia z seigia ap hñ og kieña odrum Christelega Tru z ad þeckia Gud.

Þar nast eiga þær ad lifa so/bæde þ sin Ecktaskap og epter/ad þeirra Sid semd/Sparneytne/Gudhrædsla og Ku ristprisde sie vitanleg og kuñug fyrer oll um Mossum.

Fiorda Greiniñ.

Er nidurlag Gudspiallsins/þar Lu cas skripar so/z Barned vox vpp z sty rktest j Anda/ fullt med Vysdom/ og Guds Nad var med þui.

Nuar ap vier lærum.

Ad eñ þo Christur hafe vaxed/z þro ast so sem sañur Madur, ad Alldre z Gæfu/Dag epter Dag/þa er þo stor Meismunur a mille hans z vor/oss cru þær Gæpur giefnar af Gude/sem vier hopum med skamte z mæler/Eñ Chr istur er fullur ap Vysdom/z hepr allar Gæpur fullkomlega epter mañdomleg

te Nafnfuru / j huorre ad Eyr Fyllingu Guddomsins Lyfiamlega.

So latum oss bidia.

DROTTIN Gud Himneskur Fader/Þu sem þyrter Munn hins heilaga Simeonis hepr yrerságt/ad Christur þinn Son sie settur mj rgum j Jsrael til Falls z Uppriſu. Vier bid jum/Upplys vor Hiarta med þynum heilaga Anda/ad vier eynum rietteleg ad þeckia þinn Son Jesum Christum/ad halldа oss vid hann j allra handa Miorgunge z Sorgum/og steyra oss ecke a hønum/med þessum Blinda Heime/ og ad vier j huørskyns Freistingum z Moet gange sem oss hender/ vegna þess ad vier vid urkiennum hans Ord/mættum blidka stoduger z glader/Med þui ad þad er satt/ ad þeir sem opsækia þitt Ord/þeir heyra ecke til þynu Rj ke/En þeir sem Ordenu trua/z blidka þar vid stoduger/þeir verda Sæluhelpner ad

Kiliu/ Amen.

A Atta Dag Evangelium/Luc. 2. Cap.

Pañ Tijma/ Epter þad ad atta Dagar voru lidnir z þad Barned skylde vm/ skieraſt

ſkieraſt/var hans Nafn kallad Jeſus. Huad er kallad var ap Enginglenum/ad ur eñ hañ var gietiſt j Modurkuidi.

Tuær eru Greiner þeſſa Gudſpialls.

Su þyrre talar vm/huorſu þrra Barnkorned Jeſus hafe vered vmſkored.

Aj huørre vier tøkum þeñan Lærdom.

Ad Herran Chriſtur hape þar fyrer giefed ſig vnder Logmaled/ & vered þus hlydenn/ Ad hañ kyñe oſſ ad þrelſa fra Logmalſins Boluan.

Þar þyrer ſkulum vier ap Hiarta va ta Glader/ og hugga oſſ hier vid hans

Vmſturn/ſo ſ alla adra hans Nlydne
þegar Syndeñ z Daudiñ ſtryda a oſſ.
Þar næſt/ So ſ Borneñ j Gamlate
ſtamentenu voru vmſkoren/a þm Attiñ
da Deige epter ſyna Fading/z voru þ"
inz jñleikeñ j Nadareñar Saattmala/
So eigum vier eirneñ ad hafa vor Bo
rn til heilagrar Skyrnar/z hirda ecke
vm huad Endurſkyrarar þ"a mote ma
ſa/ſm hallda ad Børneñ eige ecke ad
ſtyraſt þyrr eñ þau eru komiñ a Skil
nings alldur.

Aunnur Greinin

Nlyder vppa Naþned IESVS/
ſ giefed var þeſſu nyfædda Barne.

Aþ huorre Grein vier lærum þetta.

Fyrſt/ Ad vor Herra Jeſus Chriſtus
er til þeſſ fœddur/ z þar fyrer er hann
Madur ordeñ/ad hñ vill vera vor En
durlauſnare z Frelſare/þad er/Hann
vill giora oſſ auma ſynduga Meñ Ri
ettlata z Sæluholpna. Þar þ ſkull
vier

vier ecke leita epter vorū Frelsurū/ eda medtaka þa nie trua a þa/ so sīn Papi star giora eīn nu j Dag/ Trua helldur þui s S. Paall seiger i Giorningabok Postulaña 4. Cap. Ad añad Nafn sie ecke gieped vnder Himnenum a med al Mañaña/ j huoriu oss byrie Sælu holpnum ad verda/ eīn Nafned Jesus. Þar næst/ Med þui ad Gud Himnesk ur Fader/ hepur aþ sierlegu Raade/ og Tilsetninge/ latied giefa sīnum Syne þetta Nafn/ þa skulu z so Forelldrarn er a þessum Dogum/ giepa sīnum Bornum erleg z Christeleg Nafn/ eīn ecke Trolla edur Kuikinda.

Og vilium vier so bidia.

DROTTin Gud Himneskur Fader/ vier þ̄ckum þier þana þydurlega Raad z Myskū ad þu hepur teked oss Aumer Mañeskur ad þier/ og hepur vorra vegna gieped þin Son vnder Løgmaled/ so ad hañ med sīne Hlydne og Løgmælsine Uppfyllingu/ styllec z stødua de þana Reide/ og batte fyrer vora Ohlydne þier bidium/ Upplys vor Hiarta med þinum

Heilaga Anda/ad vier tynum ad hapa hugh
un ad hans hlydne/pa Syndernar og su von
da Samuiska stryder a oss/Og ad vier mæt
pyrer hialp Heilags Anda/ taka til ad vera
hier hlydeñ Børn og endelega vm syder ver
da Sæluholpner/ pyrer Jesum
Christum Amen.

Suñudageñ a millum Atta Dags og Prettanda/Evangeli um/Matth. 2. Cap.

NEn þa Herodes var latenn/ Sia
ad Engell DROTtins byrtest
Joseph i Draume a Egyptalan
de/og

de/z sagde/ Statt vpp z tak Sueinen
og Moder hans til hñ/z far til Isra
els Jardar/þuiad þeir eru j Neliu sñ
leitudu ad lysa Sueinsins. Hañ stood
vpp og took Sueinen z Moder hñs til
sín/z kom til Israels Jardar. Enn
þa hñ heyrde ad Archilaus rækte j Iu
dea/j stadin Fodur sins Herodis/ otta
dest hañ þangad ad fara/Og j Drau
me fieck hñ vnderuñsan af Gude/z for
j Alþur Galilea Lands/z bygde j þre
Borg sem hiet Nazareth/ so þad vpp
fyllteſt huad sagt er fyrer Spamenn
ena/ad hñ skylde Nadueræur kallast.

Þetta Evangelium hefur þiorar
Greiner sñe ad hallda.

Hin fyrsta hlyder vppa/Nuer su Ie
sus og hans Moder/vrdu kollud fyrer
Engel DRottins þra Egyptalande/
Heim j Gydinga Land / epter þad ad
Herodes var Daudur.

Nuar af vier þetta lærum.

Ogudleger Menn / Tyrkiar og þeir
ra þienarar/skulu ecke sleppa hia Da
uðanum/hafi finnur þa vel vm sijder.
Nuar þyrer þeir ætlu ad vera annisster
ad audmykia sig fyrer Gude/med Oftta
og hrædslu. Efi þta giora fæster/Efi
hinum sem liþda Rangindesi og Opsok
ner/er þad ein stor Nuggun/ad þeirra
Opsoknarar fa vel sitt strapz vm sijder
og makleg laun.

Þar næst lærum vier þad hier/Nuor
su ad DROttin med sijnum heilogum
Englum vaker j kringum oss / þegar
vier sofum/Huar hellst vier erum/Huad
Guds Bornum er miog huggunarsam
legt.

Þad þridia/ad aller þeir ō med Chr
isto verda Landflotta eda vtlæger/fyrer
hans Nafns saker/þeir munu med hu
num a sijnum tijma heim aptur koma/
j þeirra rietta Fedurland/sem er Him
na Rike/Huar af þeir hapa hina stad
stu Nuggun j þeirra Vtlegd/ Opsoknill
og harm

og Harmkuælum.

Aunnur Greinen.

Skýrer þra/ huorsu ad Joseph er rei dubuen til ad giora epter Ordum Dr offins/ an allrar dualar/ og Spurnin gar þramar meir.

Nier aþ lærum vier.

Aller Rietttuader eiga alla tijma ad vera reidubuner z viliuger/ til ad giora þad þm er af Gude skipad z boded. Nu ad allar Stiefter hærre og Lægre ættu vel ad merkia.

Þridia Greinin.

I hesse verdur gieted Archilai/ sem var Kongur j Gydingalande/ epter sin Fodur Herodem/ Huar fyrer Joseph er hræddur ad fara þangad/ Og verdr þar fyrer aminnstur af Einglenum/ ad fara j Galeliam.

Nuar aþ vier lærum.

Ad þad er Straff Guds og rietterd ur hefnd/ þeir sem ei kunna ad lijda Chr

 risti

riſtum i Lande eda Stad hia ſier/ þ
ſkulu verda ad neydaſt til ad vera h
Nerode og hꝛs Sonum. Quad oſſ er
Amiſſingar/ad vier ecke vtelykū Chꝛ
ſtū af voru Nerberge/ſo s Gydingarn
er/Eige helldur rekū hꝛ vr Lande m
voru Opacklate/ ſo framt s vier vilū
ecke verda af Gude ſtraffader med
milldum Yfervalldsmoñum/ eda vor
Landsplagum/og hepndum.

Par næſt lærum vier þ hier/Ad G
dsBorn hafa ætlꝺ marga ꝛ adſkilia
lega Ovine/huar fyrer þau meiga v
vera hrædd vm ſig/ꝛ ganga forſialeg
fram i þeſſum haſkaſamlega Neime
epter þui ſem Gud bydur og ſkipar/þ
mun Gud vnderuꝺſa þeim ꝛ leida þa
med ſiꝛnum Heilogū Einglum.

Fiorda Greiniñ.

Skiꝛrer fra husrſu ad Joſeph me
Barnenu ꝛ Maria/fara i Galilea La
nd/til Borgareñar Nazareth/ſo Rit
ingeñ ſkyllde vppfyllaſt.

Af

Fyrst/ Ad þ sem lyfelmotlegt er þ Heimenū/ þ kañ ad vera Gude velþæge legt. Þuiad þ sēm þ Mōñunum er þor fmæanarlegt/ þ hefur Gud optsiñis ha þt sier til Dyrdar z þienustu/ huad hid sema huggunarsamlegt er fyrer þa ō fyrerlitner z lyfelmotleger eru.

Nuar af vier lærum/ Ad þetta Barned Jesus er sa same Messias z Heimsins Lausnare/ a huorium allar Fyrsagner Spæmañana vppfyllast. Nu ad vier skulum vel merkia j møte Gydingaña Villu og Spottyrdum.

Og vm allt þetta vilium vier so bidia og seigia.

DROTTIN Gud Himneskur Fader/ þu sēm þ þynu Orde hefer openberad oss þin Son Jesum Christum/ Þu sier huersu Discipullen ñ nu a þessum Deige hefur sana Herodes hi hara/ huoria han lōkar z leider/ til ad oxfe lia hitt Ord med mørgum hætte/ Vier biduin þina Myskun/ hindra z ver þeim skadlegu d vinum/ Og þa Gluckū sem þeir hura sier ad lāta þīñe Christelegre Kyrkiu/ Þa lær þu

hana koma yper skalpra Herra Jesuð/Ek gi
ck oss Roo og Frid/so ad pitt Ord meige me
ir og meir vtbreidast og berast/ og ad vier
pyrer pina nadarsamlega hialp a verndar
mærtum pier seigia lop og Packargiord/
ad eilipu Amen.

A Prettanda Dag Evan
gelium Matth. 2. Cap.

NAR ed Jesus var pædur i
Bethlehem a Gydinga Lan
de/a Dogum Herodis Konu
gs/Sia pa ad pa komu Vi
ringar af Austuralfu til Jerusalem/ e
sogdu

sogdu/ Huar er sa nyfædde Konungur Gydinga? Vuiad vier hofum sied hans Stiornu i Austurveige/ ⁊ erum komner ad tilbidia hann. Enn er Herodes Kongur heyrde pad/ skelpdest hann og oll Jerusalem med honum. Og hann liet safna saman ollum Kienemana Hofdingium og Skriptlærdum Lydsins/ og forheyrde af peim huar Christur skylldi fædast. Enn peir sogdu honum. I Bethlehem a Gydinga Lande. Vuiad suo er skrifad fyr' Spamannen/ Og pu Bethlehem a Gydinga Lande/ ert enguan eiginn hin minnsta a medal Hofdingia i Juda/ Vuiad ap pier mun koma Herfuge sa/ ed stiorna skal yper mitt Folk Israel. Pa kallade Herodes Vitringana heimuglega til sin/ ⁊ spurde pa iafnlega ad/ a hvorium timma pad Stiarnan hafde byrst peim/ Og visade peim til Bethlehem/ og sagde. Fare pier/ ⁊ spyried vandlega ad Sueinenum/ ⁊ nar pier finned hann/ pa kunngiored mier pad

aptur/ so ad eg kome eirneñ ad tilbidia hañ. Sem peir hofdu nu hlydt Kon/ ungenum/ footu peir af stad. Og sia þu ad Stiarnan sem peir hopdu sied j Austuralþu/ gieck framm fyrer peim/ allt þar til hun kom/ z stood þar vppe yfer/ huar ed Barned var. Eñ er peir sau Stiornuna/ gloddust peir af myk lum Fagnade/ Og geingu j Nwsed hus/ z fundu þar Barned med Mariu Mo dur þess/ Fiellu fram/ og tilbædu þad. Og ad vpplocknum fiinum Fiarsiodum offrudu þr þui giafer/ Gull / Reykelse z Myrru/ Og feingu aviisan j Suefne ad peir kiæme ecke aptur til Herodem/ Og foru añan Veg aptur j sitt Land.

Petta Evangelium hepur þ israr Greiner eda Parta.

Af hugrium hin þyrsta hlyder vppa Vitringana/ sem koma vr Austurlond um til Bethlehem/ vppluku fiina Fiar siodu/ og þærdu Forner Christo.

huar

Ad til Christi Ríkis heyra ecke all einasta Gydingar/ Nelldur z lijka Heidingiar/ Ja ad vijsu/ allar Þioder z Landz alfur Heimsins. Þar fyrer ber þm z eirnen ad epterfylgia skærre Stiornu heilags Evangelij/ z lata þar mz vijsa sier z leida sig til Christum þrra Lausnara. Og þegar þeir hafa hann funded/ þa skulu þier giora so sem Vitringarner giordu hier/ tilbidia hañ og trua a hann.

Þar næst skulum vier enn a þessum Deige/ vpp lata vora Fiarsiodu/ Christo til Dyrdar/ Þad er/ Giarnan z mz godum Vilia hialpa þar til epter epnum/ ad Guds Ord meige a z alla tijma a medal vor vtberast og vardueitast.

Aunnur Greinen.

Hyder vppa þa yppurstu Kienemen z Skriptlærdu/ huvria Herodes spyr ad/ huar Christur eige ad fædast/ Peir

 suara

ſuara hønū/ſeigiande/ J Bethlehem
z beuſſa pad med Ritninguñe.

Nuar aþ vier lærum þyrſt.

Ad vor Herra Jeſus Chriſtus ſie vi
ſulega ſa þyrerheitne Meſſias/ mꝰ þui
haſi fæddeſt j þeim Stad/ſem Meſſu
as; atte ad þædaſt/ept' fyrerſogn Sya
mañaña.
Þar næſt ſtaum vier hier/huad hryg
gelegt pad er/ pegar Diſfulliñ þorbl
indar Mañſins Niarta/ſo ſ ſkiede Gy
dingana. Þeir yppurſtu Preſtar z Et
riptlærder/vita og vidurkieña hier/ad
ſa þyrerheitne Meſſias ſkyllde fædaſt i
Bethlehem. Og ſiþdan þar epter þo
numu þr ad ſliꝫkt er ſkied z framkomed
Ongus ſiþdur hafa þeir a mote ſiñ
Samviſku ofſoekt hñ allt til Dauda
z ecke viliad hallda hafi fyrer þañ rie
ta Meſſiam.

Þar þyrer eigum vier ad bidia Gud
ad hñ hialpe oſſ/ ſo vier þeckium hañ
riettelega/z ad hñ vardueite oſſ j Trū
ſie allt

ne allt til Æfeloka/ z giæte vor myſkum ſamlega/ ſo ad vor Hiortu forhindreſt ecke j ſliſkum Blindleika.

Þridia Greinen.

Hun talar vm Kong Herodes s vill de med Flærd leita vpp Barned til ad fyrerkoma þui/ eñ hañ gat þad ecke.

Huar aþ vier lærum fyrſt.

Ad þad er ecke nytt/þo Storherrar j Heimenum ſetie ſig j mote Chriſto z hans Orde/og bere ſig ad nidurþryckia þui med Magt z vnderferle. Þuiad þ ſama hefur ſtrax j Vpphape hent ſial ſañ Herrañ Chriſtum.

Þar næſt ſiaum vier hier/ad huorke Rad edr Viſka hialpar nockud j mote Gude/þui huorn hellſt Gud vill frelſa þeim ſañ eingeñ Madur ſkada ad gia ra/huorſu kloklega ſm hñ fer ad þui.

Þar fyrer ſkulū vier ecke lata nock ra Opſoken hneyxla oſſ/ Helldur hugga oſſ hier vid j ollum Eymdum z Ofſok

num Heims z Diofuls/ad so sem hañ frelsade hꝛta litla Barn Jesum z Bitringana/ fra hefnd og grimd Herodis sa hiñ same kann a pessum Deige ad vardueita oss.

Fiorda Greiniñ.

Nun hlyder vppa pad/huorsu ad Gud baud Vitringunum j Suefne/ad fara ecke aptur til Herodem/helldur fara añ añ Veg heim j sitt eiged Land.

Nuar ap vier lærum.

Ad huor sem pecker Christum riette lega/truer a hañ/ z styrker hñs Rike/ sa skal pess ad niota/ Ecke alleinasta j eilifsu Lifpe/helldur og so eirneñ j pessu stundlega.

Par pyrer eigum vier med rietfu ad vera pess viliugre z kostgiæfnare/til ad giora allt pad / sem Gude ma vera til Lops og Dyrdar.

Baneñ.

Drott-

Drottin Gud himneskur Fader/ þu sem hefur lærdt þitt heilaga Orð/ skyna þyrer oss/ sem er su rietta Kendarstierna/ huor ed eff vyfar til Christum. Vier biðjū þig/ giep þiñ heilaga Anda j vor Hiǿrtu/ Ad vier kynnum ad medtaka þetta Lios/ og þara riett med þ/ oss til Saluhialpar/ z ecke lata nockurn hafa nie preyngingar skiclpa oss þar i þra/ Heldur ad vier med øllu Hiarta hølldum oss vid þiñ Son Jesum Christum/ sem er vor Frelsare/ Og ad virr med vorum Eignum þionum þijnum Syne Jesu Christo/ j þui ad giepa nockud til hans Orðs/ og heim voludu j hans xx apne/ A MCCxx.

Fyrsta Sunudag epter Prettanda/ Evangel. Luc. 2. C.

Og þa ed hañ var tolf Aara gamall/ foru þau vpp til Jerusalem epter sidveniu Nafnidardagsins/ Og er þeir Dagar voru lidner/ z þau foru heimleidis/ vard Barned Jesus epter j Jerusalem/ og hans Forelldrar vissu þad ecke. Eñ þau meintu þ ad hañ være hia Selskapnum/ og voru so komen eina Dagferd/ og leitudu hans

medal Fræda z Kuningia. Og þa eð
þaug fundu hann ecke/geingu þaug ap
tur til Jerusalem/ z leitudu ad hønū.
Ēn þad skiede so epter þria Daga/ad

þaug þundu hñ j Musternu/ sittande
midt a mille Cærefedrana/ heyrande þa
im z adspyriande þa/ Ēn aller þeir er
hann heyrdu/ vndruduſt yfer hans skil
minge z Andsuorum. Og er þaug sau
hann/ hnyckte þeim vid. Ēn hans Mo
der sagde til hans/ Son min̄/ Þui bre
ytter þu so vid ockur? Siadu/ Fader þin̄
z eg leitudum harmþrungen ad þier.
Og

Og hañ sagde til þra/ Huad er þ ad þid leited ad mier? Wissu þid ecke/ad mier byriar ad vera j þeim hlutum sm̃ mijns Fodurs eru? Eñ þau vnderstoo du ecke þetta Ord/sem hañ mælte til þeirra. Og hañ for med þeim ofan/ z kom til Nazareth/ var þeim z hlyd eñ. Eñ Moder hans geymde all þesse Ord j sijnu Hiarta. Og Jesu jokst Al dur og Wiska og Nad hia Gude og Mo̅num.

Þetta Evangelium hefur þiorar Greiner sñe ad halldast.

Og er hin fyrsta vm Mariu z Jo seph/sem foru vpp til Jerusalem a Na tijdar Deigenum/þa Jesus var Tolf Aara gamall.

Af þessu lærum vier þeñan almeñele ga Lærdom/ad huor Madr hallde Gu ds Þionustugiord j ackt z heidre/Bit le giarnañ þangad sem hun er prameñ z hialpe til/hun mætte vid magt halld

Eñ ijj aft/

aſt/ z giepe onguañ gaſi ad þui/ ad þi Ogudlegu forſima/ þlyta z opſækia Gu ds Pionuſtugiord og hans Ord.

Aunnur Greiniñ.

Nun talar ym Barned Jeſum/ ſem vard epter j Jeruſalem/ j Muſterenu/ a medal peirra Lærdu/ heyrande og ad ſpyrjande þa/ med ſoddan Skynſem e/ ad aller peir ſem hañ heyrdu/ peir for undrudu ſig þar vppa.

Aþ þeſſum Ordum lærum vier.

Nuorſu ad þetta Barn hefur orded ad vera meira eñ ønur einfølld almeñ leg Børn/ Med þui ad ſoddan Nimm eſt Guddomleg Speke/ kuñe ecke ad fiñ aſt hia odrum folf Aara gomlū Børn um. Sem ſialfur Chriſtur aviſſar/ þar hañ ſuarar ſiñe Modur/ z ſeiger/ Ad hañ hliote ad vera j þeim hlutum ſem ſijns Fodurs eru.

Nuar aþ lioſt er/ ad hañ er ecke allei naſta ſlettur Madur/ helldur z eirnen ſañur Gud.

þar

Þar næst skulu Børneñ læra/ad gan-
ga giarnsamlega til Kyrkiu/hepra va
ndlega Guds Orda Predikun/og þad
þaug ecke skilia/ þa skulu þaug spyria
ad þui/og læra þad aþ odrum.

Þridia Greineñ.

Nyder vppa Forelldrana sem af Gl
eymsku lietu Barned vera epter i Mus
terenu/ og meintu þad munde komed a
Veigeñ med peirra Foruneyte.

Nuar aþ vier lærum.

Ad heilager Meñ eru ecke i allann
mata Syndlauser/ helldur hapa peir
nockra Breste/ husria Gud hylur aþ
sine Nad og myskun.

Slykt er naudsynlegt ad merkia/mo
te Pavans Lærdome/ z hans Afguda
dyrkan/og sierdeilis i mote peirre rang
re meiningu/par peir halida ad Maria
hafe vered fædd an Vppruna syndar.

Fiorda Greiniñ.

Nyder vppa þañ augiæta Lopstyr/s

Gudspiallamadureñ giepur Barnenu
Jesu/z seiger ad hañ hafe geinged mis
Forelldrunum til Nazareth.

Aþ huorre Grein vier hoþū þtta ad læra.

Ad ef Borneñ vilia proast j Visku
Alldre z Nad þ Gude z Moñum/ þa
skulu þau þylgia Dæme þessa Barns
sins Jesu/z ganga giarnan til Kyrku
z vera sijnum Forelldrum hlyden z vn
dergiepeñ.

Og vm allt þetta vilium vier so bidia og seigia.

HErra Gud Himneskur Fader/Eg þacka þi
er þyrer þijna Nad z Myskun/ad þu þe
þur læred mig þa þa heilsgu Skrifn/z ad vita
þitt Guddomlega Ord. Eg bid þig/gieþ þin
Heilaga Anda j mitt Hiarta/ad eg astunde
þitt heilaga Ord/ecke þyrerlyte þad nie þat
smæ/edur þorsome/Helldur merke þad vel og
trulega/og ad þad mætte bera Avext med mi
er/Og ad eg epter þijnum Vilia mætte eptir
Truñe/og Otta DROTTins/og vm
er verda j þijnu Orde Swluhialp
en/A M E N.

Ann

Annan Sunudag epter þrett
tanda/ Evangelium Joh 2. C.

Og a þeim þridia Degie giordest Brwdkaup j Cana Galileæ/ og Moder Jesu var þar. Ok Jes us ꝛ hans Læresueinar voru ꝛ bodner til Brwdkaupsins. Og er þa þraut Vin ed/ sagde Moder Jesu til hans/ þeir ha fa ecke Vin. Jesus sagde til hennar/ þu Kuina/ Huad hęr eg mz þig? Min Stund er enn ecke komin. Moder hans sagde til Þionustumannanna/ huad hellst hann seiger ydur/ þad giored. Enn þar vo

tu sex Steinkier/ sett epter veniu Ebr
ſka Mäña Hreinſunar/og huort eitt
tok tuo eda þria Mæler. Jesus sagde
til peirra. Fylled vpp Kiereñ af Vat
ne/og peir fylltu paug allt a Barma.
Og Jesus sagde til þra/Nelled nu a z
þæred Kiæmeistaranum/Og peir þar
du honum. Eñ þa Kiæmeistareñ sma
ckade Vatned þad ad Vñne var orded
z hñ visse ecke huadan þad kom/eñ þi
onustumeñerner sem Vatned sockte vis
su þad/þa kallar hñ a Brwdgumañ/
z seiger hm. Aller Meñ giefa i pyrst
tu hid gooda Vñned/og nar peir taka
Dluader ad giorast/þa þad hid liett
ara/eñ þu hefur geymt hid goda allt til
þessa. Þetta er hid fyrsta Jardteikn
sem Jesus giorde til Chana i Galilea
z hañ openberade sñna Dyrd/Og hñs
Lærisueinar trudu a hañ.

Þetta Evangelium hefur þri ar
Greiner sñe ad hallda.

Af

Af husrium su hin fyrsta hlyder vp
pa pad vnga Eckta Folk / sem bydur
Herranum Jesu/ z hans Cæresueinum
til sijns Brwdkaups.

Nuar ap vier lærum.

Ad ef vier viliū ad vor elskulege Her
ra Christus skule vera hia oss med sijne
Blessan/ z myskunsamlega af styra all
re sorg z Hrygd/ j heilogu Nionabäde.
Pa skulū vier med vorum Bænum
bioda hann til Brudkaupsins/ z byria
vorn Eckтaskap med Guds Otta/ erle
ga med godre Samuisku z sidseme.

Aunnur Greinin

Hlyder vppa Guds Moder Mariu/
sem klagar pyrer Herranum Christo/
ad par vante Vijn.

Nuar ap vier lærum pyrst.

Ad Kross z Motgang vill ecke vanta
j heilogu Nionabande. Par fyrer eigū
vier so ad bwa oss til/ og j pann mata
skicka oss/ ad vær vnder Krossenū z mot

gangenum/ mattum hafa gladuzt
Hiarta og gooda Samvisku.

Par næst skulũ vier epterfylgia Da
me þrar heilogu Mariu/ z hafa christ
telega Medaumkan med vngu Cckia
Folke/ og hialpa þm giarnan mz Rad
og dæd vm þad þau kañ ad vanta.

Pridia Greiniñ.

Hlyder vppa Herrañ Christum/ sem
j pyrstu sijnest nockud obligdur/ eñ latur
þo med sijdsta framm sijna Rad z Gia
fku/ og gisrer Vijn vr Vatne.

Huar ap vier lærum.

Ad Hionabans Lifnadur er heilog
Stieft/ z Gude vel þægeleg/ mz þui ad
Christur kiemur ecke ad eins til Brud
kaupsins/ helldur forarer hñ þau Vi
gu Hion mz rykuglegre Brudkaupe
gæfu og Blessan.

Par næst lærum vier hier/ ad vor el
skulege Herra Christr/ er eiñ sañr Gud
og kañ ad sijna j allskyns Neyd z
Moty

Motgange/þo hañ ecke alla tíma hia
lpe/suo snart sem vier giarnan vilium.
Hañ dregur vndañ sína Nialp vm sú
ndar saker/eñ mz sídosta latur hñ sína
Nialp þess ríkuglegre fram koma.

Þar fyrer skulum vier ecke mogla í
vorum Krosse z Motgange/heldr ha
lda oss fast vid ad bidia/ og bída epter
hans Nialp med þolenmæde. Og vm
allt þetta vilium vier so bidia z seigia.

DRottin Gud Himneskur Fader/Eg gle
re þier þacker/ad þu hefur gieted mier
þyna Naad/þad eg er komin í þa heilogu Hiu
skaparbands Stiett/ og vardueitter mig þar
þra Freyliulyse/og þerum vondum Syndum.
Eg bid þig/Gief mier þin hellaga Anda/so
ed mier styre og stiorne í þessare Stiett/so eg
mætte lifa med Samþicke vid mína Eckta fer
sonu/z giefa eckert Æpne til Reide/Haturs z
Osamþyckis/helldur ad eg sie vingiarnlegur
og lipr í Guds Otta/so ad/ep Freistingar ko
ma Kross og Motgangur/ad vid þo mættu
alla tíma þornema og þína þyna Fodurlega
Hialp/Oppala ockar Born epter þynum vilia
og þramleida ockar Alldur hier a Jordunne/so
ad vid mættum ad sídustu verda eilífplega Sa

Þridia Sunnudag epter Þrel
tanda/ Evangelíū. Matth 8 C.

Og þa ed Jesus gieck ofan af fi
allenu/ fylgde hñ margt Folk
epter. Og sia þu/ ad Lyfkpraa
Mader kom/ tilbad hñ z sagde. Herra
ef ad þu vilt/ þa gietur þu mig hrein
sad/ Og Jesus riette vt Hendena/ snr
erde hañ z sagde/ Eg vil/ verdu hrein
Og iafnsart vard hans Lyfkpraa hre
in. Og Jesus sagde til hans/ Siadu
til ad

til ad þu seiger þad ei neinum/ helldur
far þu z syn þig Kieñemøñunū/ z offra
bȳna Giøf/ þa ed Moyses hefur
boded/ til Vitnisburdar yfer þm. Eñ
þa ed Jesus gieck jnn j Capernaum/
kom til hans Yndrads Høfdinge noc
kur/ bidiande hañ/ z sagde/ Herra/ þi
on miñ liggur Kueysusiukur heima/ og
kuelst punglega. Jesus sagde til hñs/
eg vil koma og lækna hañ. Og Yndr
rads høfdingiñ suarade og sagde. Her
ra/ Eg em þess ei verdugur ad þu gan
ger vnder mitt þak/ helldr seig þu eitt
Ord/ Og mun miñ Pion Heylbrygdur
verda. Þuiad eg em Madur yferuald
denu vndergiefeñ/ hafande vnder mier
Strȳds Folk/ z nær eg seige þessū/ far/
þa fer hñ/ z odrū/ kom þu/ og hñ kiem
ur/ z Prœle mȳnum/ Gior þetta/ og hñ
gierer þad/ Eñ þa ed Jesus heyrde þe
ta/ vndradest hñ/ og sagde til þeirra er
honum epter fylgdu. Sañlega Sañ
lega seige eg ydur/ ad þuilsk Trw he

Eg viss þe eg

fe eg eige þunded j Jsrael/ Eñ eg seigi
ydur/ þad marger munu koma aþ Avst
re z Vèstre/ z sitia med Abraham/ J
saach og Jacob j Himmariike/ eñ Riet
sins Syner munu verda vtrekner j Hid
ystu Myrkur/ þar sem vera mun Dop
z Gnystran Tañaña. Og Jesus sagde
til Hundrads hoꝺingians/ Gack hied
an/ verde þier epter þui sem þu truder/
og hans Þion vard heill a þeirre sømu
Stundu.

Þetta Evangelium heꝺur Fim Greinet.

Af husrium hiñ fyrsta er vm þann
Spitelska Mañ sem kom fyrer Christ
um og bad hañ ad hreinsa sig.

Nuar aþ vier lærum.

J allskyns Liskamlegum Sottum og
Siukdomum/ ad leita Hialpar alleina
sta hia Herranum Christo/ Eñ þo eig
um vier ad sekia þad til hans sialfs/ nær
og med husriu mote hañ vill hialpa.
Þuiad hañ veit best nær Hialpar þiꝛfmeñ
er og

er/ z huad oss er þ bestu. Par til eigum vier ad treysta honum og trua.

Aunnur Greinen.

Talar vm Herran Christum / Hüsu hann er reidubuen z godgiarn ad hialpa so hann jafnsnart hialpar og hreinsar peinan auma Mann af hans Lifkpra.

Nuar ap vier lærum.

Ad alldrei kunna vor Niortu ad hafa so mykla Girnd til Guds Hialpar/ad Ne tran Jesus sie ecke reidubunare ad hialpa oss/ ef ad su Hialp kann ad piena Gude til Lofs z Dyrdar/En oss til Gagns og gooda/ ef vier bidiu epter hans Vilia/eda þad hm er ecke a mote.

Pridia Greinin.

Hlyder vppa þa Befalning sem Herran Jesus giepur pessum Mane sem hn hreinsade/ z bydur honum ad syna sig Kienemonunum/z foornfæra þ Offur sem Gud hapde boded.

Nuar af vier þetta lærum.

Ad huorium Mañe er skylldugt/ ad hialpa par til med Rad og dæd/ epter epnū/ ad Guds pionustugiord blýfe vid magt/ giepa z giallda huad Skylldan býdur/ z hallda þui ecke jñe/ z þad par er adur tilgieped/ og taka þad ecke par fra/ nie hafa þad til añars.

Fiorda Greinin.

Seiger fra þeim Nøtudsmañe/ s kom fyrer Christum/ z bad hann ad lækna sín Þienara sem lá fyrer Daudanum.

Par aþ lærum vier þetta.

Ad læta oss vegna christelegs Kær leika/ þeirra Neyd til Hiarta ganga/ sem eru Siuker/ eda j añañ mæta nau dstadder/ og bidia fyrer þeim.

Þar næst/ j vorum Bænum høfum vi gua efasemd/ helldur truum þui stad fastlega/ ad Herrann Jesus Christus kañ ad hialpa med einu Orde/ huorsu þungur og stor sem Siukdomurenn er/ eda huor sñur Neyd.

Fiff

Er su ongiæta Predikun/sem Jesus giorde til þeirra/s hann epter-fylgdu.

Nuar ad vier lærum/fyrst.

Ad þad er Gude mjog þægelegt/þegar Madur truer einfallðlega hans Ord um/z bidr Gud jafnlega/þan vill Gud vissulega Vænheyra/z hann hialp og Hiastod veita.

Þar næst/ Ad þyrer Gude er eingin Manngreinar munur/heldur aller þeir sem trua / huort heldur þeir eru komner vor Austre edur vestre/eda huadan vr heime þeir eru/þeir verda reiknader fyr Guds Børn/z medtekner til Eyfing ia Guds Riskis/og eilyfs Lyfs.

En hiner adrer sem ecke trua/þr munu vt kastast j ystu Myrkur Eilyþrar Fyrdæmingar/ þo þr sieu Riskisins synir/þad er/þo þeir sieu komner af storum Stigum og gofugum Ættum/ hafandi ecke stoort Alit fyrer Heimenum. Huad skripad er oss þatækum Heidingium til

Glede z Huggunar/ eñ Gydingum til
Aminingar/vm þeirra fannyta z hollo
lega Hroosan/ ad þeir være komner af
Heilogum Forfedrum.

Þar fyrer skulum vier so bidia.

HErra Gud Himneskur Fader/ Þu sem eg
sterlegre oseiganlegre æst og elsku hefur
giefed oss þiñ Son/og læted hañ taka a sig
Mañdomlega Natturu/ og deyia a Krossen
um vorra vegna. Giff þiñ Heilaga Anda
vor Hiørtu/ad vier allt vort Traust hefdum a
hønum/og vitum vist/ad þyrer hañ raunum vi
er Syndaña fyrergiefning/alvlka so sem þess
Hofuds Madur trwde ad Christur giæte med
einu Orde hialpad hans Pienara/ Þetta eru
hans Ord/hvor sem truer a mig/ sa skal ecke
sia Daudan eilyflega. Elskulege Fader a Him
num/vm þu eff ad eins/ad vier mz ocpudu hi
arta/blyfum stadfester þar vid a vorum
sydasta Tyma/ Amen.

Fiorda Sunudag epter þrett
anda/ Evangelium/Matth.8.

HAnn er Jesus stie a Skip/ fylgdu
hans Læresueinar hønum epter/
Og sia þu/ad mykell Oeyrrleike
giord

giordest j Sionum/so ad Skiped la vn
der aføllum/eñ hañ suaþ. Og hans
Lærisueinar geingu til hanns / voktu
hañ z sogdu. Herra/hialpa þu oss vier
forgongum/Eñ Jesus sagde til þeir-
ra. Huad hradest þier Lystelstruader?
Þa reys hñ vpp/hastade a Vindeñ og
Sioeñ/og þar vard Logn mikled/Eñ
Meñerner vndrudust/z sogdu. Nuilijk
ur er þesse? Þuiad Vindur z Sior hl
yda honum.

Þetta Evangelium hefur þriar
Greiner jñe ad halldа.

Og talar hin fyrsta vm þañ Storm
sem giordest a Sionum / þann Tijma
Jesus var j Skipenu/med sijnum Læ-
risueinum.

Fyrst hofum vier almeñelegañ Lær
dom ad merkia/sem er/Ad heilog Gu-
ds Christne er j þessum Heime/likа z
eitt Skip a Sio/liggiande vnder afoli
um z Bylgium/og hefur a allar sijdur
Opsoknер z Freisting" margvijslegat.

Þar næst er hier ad læra sierlegan Lær
dom þañ/ Ad allir z huor og einn sem
vill vera Christi Læresueinn/ hñ hlytur
ad giepa sig til Sios med hønum/ það
er ad skilia/ lifda med hønum Kross og
Motgang. Vid slikku meiga aller rietti
Christner bwast/ z vndrast ecke nie hu
eytla sig þar a/ þo slikt yfer þa kome.

Annur Greiniñ.

Hlyder vppa Læresueinana/ sem vrdu
hrædder vegna hins mykla Storms/
Vockru Herrañ vpp og hroopudu/ ad
hañ skyllde hialpa peim/ so þeir forgi
inge ecke.

Hier lærum vier/ Ad peckia sialfa os
z vora Tru/ hú ecke er añad eñ s riud
ande. Hørkueikur/ z brakadur Reyr/ og
er miog veyk þegar Freistingeñ kiem.
Þar þyrer liggur stor magt a / ad vier
ap Hiarta bidium Gud/ ad hañ styrki
vora veyka Tru/ og læte oss ecke faras
nie forganga j nockrum Freistingum.
þrid

Hun hlyder vppa Christum/ sem ad vøssu sefur ꝛ fyrstuñe/eñ hñ vaknar ad sijdustu/ ꝛ stiller Vindeñ ꝛ Sioeñ.

Nuar aþ vier lærum tueñt.

Fyrst þetta/ Ad Jesus Christus er eiñ sañur Gud/ꝛ hefur Magt ꝛ Vallð yf er Sionum/og øllum ødrum Skiepnū.

Þar næst/ad hañ kuñe ad hialpa ꝛ allskyns Hormungū ꝛ Motgangi/huørsu stor sem hñ er. Þar fyrer skulum vier giora so sem Lærisueinarner giordu hier/vekia hañ vpp med Bænaakalle/og bera vora Neyd fram fyrer hañ/ med fullu Trunadartrausti/ ad hann kuñe ꝛ vilie hialpa oss/og skulum vier ecke leata oss þad vndra/þo hañ hegdi sier stundum/liska so sem hañ suæfe/og heyrde ecke vorar Bæner.

Þar vm vilium vier bidia med þessare Bæn.

Drottin Gud Himneskur Fader/þu sem af þinni ynndurlegu Miæsku Rædr/ lætur oss

þessu Dørn hier a Jørduñe/liggia vnder Rosenum/og lætur koma ofyndelega Mørgangs og Opsoknar Storma yþer oss/Syndene þær med nidur ad þrycka med oss/og aptur ad hallda/Enn lata oss vaxa i þroaast i Trunne/ Vonene og Bænaakallenu. Hier bidium/Myskuna þu þig yþer oss/ Geyr þu vorer Banner i veit oss Hialp i Fullsyng i øllu Morgangi i Freistingum/so vier mættum kanast vid þinna Nad i þødurlega Hialp/i nied øllum þaum Heiløgum/lova i dyrka þig ad eilifu/þu sem alleina ert Almættugur Gud/med þeim Syne/i þeim Heilaga Anda/Amen.

Fimta Sunudag epter Preldikanda/Evangelium/Matth. 13.

Adra lysing lagde Jesus þeim fyrer þa/i sagde. Nu naryke er lyst þeim Manne huor ed sæde goodu Sæde i Akur sin. En þa Men suafu/kom Dvinur hans i sæde Illgrese med i bland Hueitenu/ i gieck i burt. Enn er Grased sprattt vpp/i bar Avoxt/þa auglyste sig Illgresed. En Pionustumenerner geingu til

til Nwſpɔdurſins/ og ſogdu hønum.
Herra/ſæder þu ecke godu Sæde j Æ
ur þiñ/huadan kiemur hñ þa Illgreſ
eds Og hñ ſagde til þra. Fiandmad

ureñ hefur þad giort/Þionuſtu meñer
ner ſogdu þa/Villtu ad vier forum og
wfleſum þad. Og hañ ſagde/Nei/ſuo
ad þier vppræfed ecke Hueifed vnder ei
ns/ nær þier wfleſed Illgreſed/ Læfed
huortueggia vaxa allt til Kornſkurd
arins/ og a Kornſkurdar Tijmanum
ſkal eg ſeigia til Kornſkurdarmañaña/
Leſed fyrſt ſaman Illgreſed/og bindet

þad saman j Bindine/til ad brenna þui Enn Nueitenu safned j mijna Korn Hlødu.

Þetta Evangelium hefur þiorar Greiner jñe ad hallda.

Aþ huorium hin fyrsta er vm þann Mañ s̄ sæde godu Sæde j sijn Akur.

Aþ huørre Grein vier eigū þetta ad lara.

Ad Guds Ord er þad gooda Edla Sæde/og huar sem þ verdur Predikad hreint og klart/ þar ber þad vissulega goodan Avoxt. Skier þad ecke hia ollum/þa verdur þ vissulega hia nockrū.

Þar næst/ Ad þtta Sæded Guds Ords hefur ongua skulld þar af/þo ad nockrar Hneyxlaner vpp kome/ Og skal þ þar fyrer ecke lastast/vegna Mañanna Synda/og hneyxlunarsamlegs Lifnadar/so s̄ giora blinder Papistar/þo ad heilogu Evangelio tilreikna þ allt saman/ad Neimurem̄ er a þessum Dogum so jllur og hreckuss.

Þriu

Aunnur Greiniñ.

Talar vm Frandmañeñ sem sæde Illgresej bland Nueitenu.

Nnar aþ vier lærum.

Ad huar hellst sem Gud bygger sijna Kyrkiu/ þar hia vill alltjd Diofullenn hafa sijna Capellu. Þar þ skal eingeñ hneyxla sig a slijku epne/ helldur ad hu or Madr siae sig vel vm kring/ z giæte vel ad sier/ so ad Diefulleñ kome þar ecke jñ z leike Herbergis/ Þuiad þegar Meñ eru athugalaus' z sofande/ þa er Doinureñ vanur ad sa sijnu Illgrese.

Þridia Greiniñ.

Nun talar vm Þienarana/ sem geingu fyrer Nwsboudan/ og spurdu huort Þr skylldu vppræta Illgresed.

Aþ huorre Grein vier hefþ Þta ad læra.

Ad mañleg Skijnseme vill alltjd hafa soddan Kyrkiu/ j hüre onguar Synder z Hneyxlaner eru/ z tekur sier þui Va ndlætíng optsiñis þ Hendur/ osskickanse

F vi ga/ og

ga/ z an befalningar/ ſtyrku ad affyra

Eſi ſoddan Kyrkiu ſem ſo er·ing ollu hrein/ hana þiñum vier añars Heims. Hier er hun z bliſpur viſſelega lyk einu Nete/ ſem kaſtaſt j Sioeñ/ med huorru Mañ dregur ad Lande allra handa fiſka/ goda z illa/ ſo ſem Chriſtur ſeigir ſeirna j peſſum prettanda Cap.

Fiorda Greinen.

Nyder vppa Herrans bifalning/ ad Meñ ſkule laata Illgreſed vara/ allt til Korniſkurdar tijmans/ z ſlyſta pad ecke vpp/ vppa þ ad þr vpprycke ecke vndir eins (ma vera) z ſo Hueitenu.

Nuar ap vier lærum.

Ad Guds Ords pienarar/ ſo vel ſ all er adrer Chriſtner/ ſkulu ecke hafa no ckra oleyfelega atferd/ Villu z vondu Lifnade ap ad koma. Helldur vaekta ſig þ oſkickalegu Vallde z ofriſke/ Og bidia Gud ad hañ vilie ſialfpur hindra allar hneyxlaner/ og burt taka Illgreſed/ med ſkickanlegum hætte/ og laata þ goda Saded vel luckaſt.

Stal

Skal þa veralldlegt Yfirvalld ecke þar leggia til slijks/ helldur sia þar vp þa þeigiande/ þegar Menn predika fal skan Cærdom/ og sæa Illgresenu nidur/ A mille fatæks Almuga? Nei j engañ mata. Þuiad Christur talar hier ecke vid veralldlega Yfirvalldemenn/ helldr vid sijna Cæresueina/ ꝛ vill ad þr skule ecke taka Suerded sier j hendur helldr ber veralldlegu Yfirvallde/ ad hamla og hindra allar hneyxlaner/ Og ef Yf ervallded giorer þad ecke/ þa Syndgar þad storlega/ so sem Herrañ Chrystur sialfur alvarlega straffar soddañ gle ymsku/ og forsomun/ j þui hñ seiger ad Dominureñ hafe sæd þui Illgresenu/ þañ tijd Menñerner voru sofande.

Og med þui ad veralldleger Yfirva llds menn/ eiga ad vera Fostrar Christe legrar Kyrkiu/ þa vill hñ fullkomlega ad þeir skule giefa sijnum Vndirsatum Klæra Miolk og heilnæma bædu/ þad er/ Hreinañ ꝛ ofalsadañ Cærdom/ ꝛ mz

tilheyrelegum hætte giora Dvinenum/ þad er/ Diofflenum þeim Glepsanda Ylfe/ Motstodu. Og vm allt þetta vilium vier so bidia og seigia.

HErra Gud Himneskur Fader/ Eg gigre þi er þacker/ ad þu hefur sæd þui Goda Sæde j vor Hiörtu/ sem er þitt heilaga Ord/ Vier bidium þig/ Kær þu þitt Ord þ goda Sæded verda fyrer þui heilaga Anda lifande j oss/ og bera Avøxter. Vardueit oss og geym/ fyrer þui vonda Anda/ so hann fæe ecke Illigresi þar j bl end. Vardueit oss þra hollidlegu Athugaleysi og hallt oss j þynum Orda/ og hialpa oss j gl lum Motgange og Freistingum/ til þess ad vi er vm syder verdum Sæluholpner Amen.

A Marin Hreinsunar Dag
Evangelium Luc. 2 Cap.

IA Dagar hennar Hreinsunar fullnudust epter Moyses Løgum hefdu þaug hañ til Jerusalem/ vppa þad/ ad þaug a Hendur fæle hann DRottne/ so sem ad skrifad er j Løg/ mmle DRottins/ ad allt huad Kallky

ns

ins var/ þad er fyrſt opnade ſiñar Mod
ur Kuid/ þad ſkylde kallaſt DRottne
helgad. Og ad þaug giæfe Offred/ ep
ter þui ſem ſeigeſt j Logmale DRott
ins/ tuær Turtildwfur/ eda tuo Dwfu

Vnga. Og ſia/ ad Madur var j Jeru
ſalem ſa ed Simeon hiet/ z þeſſe Mañ
var Rietttlætur z Gudhrædour/ bidan
de epter Huggun Iſrael/ Og heilagur
Ande var med honum. Simeon hafde
z Andſuar peinged af Heilogum An
da/ ad hañ ſkylde ecke ſia Daudañ/ ne
ma hñ ſæe adur fyrre Chriſt DRott

tins. Og hñ kom aþ Andans tilladan
ſ Muſtered/ Og þa Forelldarner høþ
du Barned Jeſum ſ Muſterid/ z giot
du fyrer hønñ epter Siduentu Lagan
na/Og hañ tooK hañ vppa ſijna Arm
legge/lopade Gud z ſagde. DRDtiñ
lat nu þinn Þion ſ Fride fara/ epter
þui ſem þu hefur ſagt. Þuiad mijn
Augu hafa ſied þitt Hialpraad/ þ þu
tilreidder fyrer Auglite allra Þioda.
Eitt Lios til vppbyrtingar Heidnum
Þiodum/og til Dyrdar þijns Folks Iſ
raels.

Þetta Evangelium hefur þriar
Greiner ijne ad hallda.

Og er hin fyrſta ſialf Niſtoriañ/hu
erſu ad Maria hafde Barned Jeſum
til Jeruſalem/z gaf vanalegt Offur.

Nuar aþ vier lærum.

Ad epterfylgia Dæme Jompru Ma
riu/og epter Efnum ad hialpa til/ad
Guds Þionuſtugiørd vid magt hallo
eſt

eſt. Þuiad þo hñ være ecke ſkylldug til ad giefa Offur/Þuiad Logmaled hlyd de ecke vppa hann/þa vill hun þo vn gua hneyxla mz ſiñu Epterdæme/hell dur giefa vilugiega þ ſem hun gat ve itt epter hliodan Logmaſins.

Þar næſt/ad þetta nyþædda Barn Jeſus/er þar fyrer bored framm fyrer DRo tiñ/ad hñ ſkylde vera vor eilifz Kieñemadur/og Fornfæra ſig ſialfuañ fyrer allar Heimſins Synder a Kroſſ ins Alltare/huad miog er merkilegt z hugguarſamlegt.

Í þridia mata lærum vier hier/Ad med þui vor Fæding er ſyndſamleg/og ohrein/Þar þyrer hafa bæde Forellr rarner z Borneñ ſtora þorfa þui/ad þeir verde hreinſader þyrer Jeſu Chri ſti Fornþæring og Offur.

Aunnur Greiniñ.

Er vm þann dyrdlega Loßſtyr ſem Gudſpiallamadureñ gieþur hinũ Sam

la Simeone/ſeigiande/ad hñ var f. om
ur og guoh:æddur/ og beid epter Hugg
un Iſraels.

Huar aþ vier ſærum.

Ad eñ þo a mule Gydingafolks være
a þeim tíma ſtoort Stilningsleyſe/og
raung Meining vm Meſsiam/ſem ko
ma ſkyllde i Heimñ/þar þeir meintu/
þegar hñ kiæme/þa munde hñ vppbyr
ia Veralldlegt Ríki./ þo ſann hefur
Gud vardueitt nockra a medal þeſs fo
lks/ſem rieittan Stilning haþa hafi a
Fyrerheitenu/ huad vier lioſlega merk
ia meigum a Simeons Ordum.

Þar næſt/ſo ſem nu a vorū Dogum
er kient og Predikad/ad eingenn verdr
Saluhólpiñ fyrer Loginalſins Verk
H lldur fyrer Trwna a Chriſtum/So
hefur ſa gamle Simeon ecke treyſt vp
þa ſíñ Goduerk/ heldur vppa Hugg
Iſraels/Þ er/Þañ fyrerheitna Meſsi
am/z hefur hapt þa Trw/ad hñ mun
de Saluhólpiñ verda/fyrer þeñan fr
elſara

elſaran Guds ſon Jeſu Chriſtū. Huad vel er merkiande/ j giegn þeim blinda Pavadome z Papiſtum.

Pridia Greinin.

Hyder vppa þan dyrdlega Loffaung hins gamla Simeonis.

Naer aþ vier lærum/ þyrft.

Ad vor Herra Jeſus Chriſtus er vis ſulega ſa Fyrerheitne Meſſias/ epter hūū aller heilager Forfedur hafa væ nt/ hō ed hier berlega verdi nefndr Chriſtur Drottins/ z frelſare allra Pioda.

Huad vel er merkiande j mote Spott yrdum z Lygum Gidingaña/ ſem hall da ad Jeſus ſie ecke Meſſias.

Þar næſt lærum vier/ Ad Gud hefr þeñan Jeſum ſent j Heimin/ ecke allei naſta Gydingum/ helldur z ſo Heidingium til gagns og goda/ z vill þar þ ad allar Pioder ſkule ganga j þeſſu Lioſe/ þad er/ Ad trua a þennann Frelſaran/ Guds Son Jeſum Chriſtum.

Ⱦ þridiu Grein ma hier læra/að hu
vr sem vill með Fride og Fognude fara
wr þessum Heime/sa same skal sæta z
medkieña/þeñan Frelsaran Jesu Chri-
stu/og medtaka hann með sañre Tru/
so sem giorde Simeon. Þuiad huor s
a hann truer/hu skal ei sia Daudan ei
lifplega/ En huor s þorsmaer z ecke
vill hafa þeñan Frelsara/ sem Gud
hefur Heimenum sent og giefid/sa mu
deya med illre Samuisku/z glatast ei
lifflega i sijnum Syndum/þuiad i þessu
Frelsaranum/eñ enguum odrum/er oss
Mañunum fyrerheiteñ z giepeñ Nad
og Myskun/ Syndaña fyrergiepning/
Endurlausn og Sæluhialp.

Og vm allt þetta vilium vier so
bidia og seigia.

Drottin Gud Himneskur Fader/Þu sem þe
þur giört þitt Son/að einum Endurlausn
ara og Sæluhialpara/að hann være Sættingiñ
eitt Kios/og Fyrirgiefara. Vier biddum
þig/Opplys vor Hiörtu so vier lærum með
hans Fullkinge að þekkia þitt Fodurlega Vil
ia vid

la vid oss/ z hapa hialp z Forsuar ap hønum moot Syndenne/ Fordæminguñe z Djøplenum/ og ad vier kynnum vm syder pyrer hañ ad vera vor Sæluholpner/ AMEN.

Sunnudagenn pyrstan j Niju vikna Fostu/ Evan. Matth. 20.

JEsus sagde til sinna Lærisueina/ pessa Epterlykíng. Himnarikie er lykt einum Nøstbodur/ sem vt gieck snemma Morguns/ Verkamenn ad leigia j sinn Vingard. Enn ad gisrdi Samninge vid Verkamennena af dagle gu Penings giallde/ sende hann pa j sinn

Vingard. Og nærre pridiu Stundu gieck hañ wt/ og leit adra þiulausa standa a Torgenu/og sagde til peirra Fare þier og i miñ Vingard/ og hvad Riettuisst er/ mun eg giefa ydur/ Og þeir geingu burt þangad. Og hann gieck eñ wt aptur vm siottu og niundu Stund/ og giorde slijkt hid sama. Nærre Ellefu Stundu gieck hann wt og fañ eñ adra standa þiulausa/og hañ sagde til peirra. Hvat þyrer stande þier hier allañ Dag Þiulauser? Þeir sogdu til hans. Þviad eingeñ hefur leygt oss. Hañ sagde til þeirra/ Fared þier og i miñ Vingard/ og hvad riettuisst er/skulu þier þa. Eñ þa Kuolld var komed/ sagde Herran Vingardsins til sijns Radsmanns. Kalla þu Verkmeñena/ og giallde þeim Verdkauped. Hañ took til i fra hinum seinasta/ og allt til hins þyrsta. Þa komu þeir sem nærre ellefu Stundy leygder voru/ z medtook hvor peir

ra sinn Pening. Eñ hiner sem fyrster komu/ þeir þeinktu ad þeir mundu þa meira. Og huor þeirra medtook sinn Pening. Og þa þeir hofdu hañ med teked/ mogludu þeir i moote Nwsþodur num/ og sogdu. Þesser hiner seinustu hafa eina Stund Eruidad/ og þu giø rder þa iapna vid oss/ sem bored hør um Nita og Punga Dagsins. Enn hañ suarade og sagde til eins þeirra. Vinur/ eige giore eg þier Orekt/ Er fu ecke asattur ordeñ vid mig vm eiñ Pening? Taktu huad þitt er og far i burt/ Eñ þessum hinum seinasta vil eg giefa so sem þier. Eda lopast mier ecke ad giora ap minu huad eg vil? Eda ertu þar fyrer Rangeygdur/ þo ad eg sie goodgiarn? So verda seinaster hiner fyrstu/ og fyrster hiner seinustu. Þuiad marger eru kallader/ eñ faer vt valder.

Þetta Evangelium hefur þioras Greiner sñe. ad halldz.

Og hlyder hin fyrsta vppa Nwsbw andañ/sem opt gieck a Deigenū til ad leigia Eruidismeñ i sīñ Wīngard.

Nuar ad vier skulum lara.

Ad pad er Wilie Guds vors Himne ska Fodurs/ad aller Meñ verde Sælu holpner/Og fyrer pa Grein helldr hñ vid Magt sīnu Heilaga Orde/z hefr a ollum Tīmum kallad og vppvakted Trulynda Predikara/z latted pa vibera z boda sitt Heilaga Evangeliū vm allañ Heimiñ/vppa þ/ad s flester kynne ad komast til Sañleikssins Vidurkeñingar/z verda Sæluholpner. Par fyr er naudsyn/ad huor z eirn sem heyrer pañ blīsda Evangelij Bodskap/hann medtake hañ z true hñ/og vidlīke sig ecke fialzur/eda og vruente fier Synd aña vegna/Guds Nædar.

Annar Greiniñ.

I Hlyder vppa Eruidismeñena s leysher voru/og sender i Wīngardeñ. Af

Aþ huerre Grein vier eigū þtta ad læra.

Ad nema þuiad eins/ od Gud sialf ur af skiærre Nad z Myskun, kalle oss j sitt Riske/þa mundum vier eilifplega standa Idiulauser/z fordiarfast/j verū Sondum.

Medtokum þui soddan Guds Nad z Myskun/z fylgium viliuger/jafnsnarf sem vier verdum kallader/þad er/ þegar vier verdum med Orde Guds z Amiſſingum amminder til Idranar og Yzerbodar/og vera ecke Idiulauser/ē aller þeir giora/er Guds Ord forsma og vilia ecke hlyda þui.

Þridia Greinin.

Hlyder vppa þann Verkamann eda Radsmann / sem epter sijns Herra og Hwsbonda Befalningu giepur þeim seinustu jafnt og hinum fyrstu.

Nuar aþ vier lærum.

Ad Gud aþ Giæsku og Nad sijne vill ecke giora vid oss auma Men/epter vor

re Forþienan/ helldur epter sinne omal
anlegre mildi og Myskun/ og að Nad
veita og giefa oss eilifft Lif/ ollum sem
setia Tru og traust til Guds Giafu/
og Christi forþienunar/ huad vier skul
um vel minnast oss til Nuggunar. Ei
slikra Nadar Giafa eigum vier ecke
ad misbrwka/ til Synda z Skalfrædis
Helldur Eruida med Trw og Dygd i
Wingarde DRottins/ huor i sinne Si
eit/ so ad þegar Kuolldar/ og Reikning
skapurenn kiemur/ og vier skulum heim
þad Himneska Fodurland/ ad vier þa
ecke setium tru edur Traust/ vppa vor
verk eda Eruide/ helldur alleina vppa
Nad Guds og Giafu.

Fiorda Greinen.

Nyder vppa Eruidismenninga þa fyr
stu/ sem mogludu z voru illa til Frids
af þui þeir seinustu feingu eins Eruid
islaun og þeir.

Nuar ad vier lærum.

20

Ad Mañleg Skynseme kañ ecke ad la
ta sier nægia Guds Nad/ vill helldur
stoola sig vppa sijna forpienustu/ z sijn
Godverk/ z misser par fyrer Nad z vi
natstu Guds. Puiad huor sijn ecke trey
sier vppa Guds Nad z giæsku alleina
sta/husria Christur hefur oss vtuegad
z vill vpphefia sialfañ sig/ hñ mun ve
rda nidurbryckstur/ z blijfa hijn seinaste
huad vel er merkiande j mote peim lei
da Pavadome/og hans andlegre meth
adar Drambsemd.

Par fyrer skulum vier so bidia.

HErra Gud Himneskur Fader/pu sem pyr
er pitt Heilaga Ord/hepur oss kallad j pijn
Vijngaard/pad er/j pessa heilogu Kyrkiu. Vi
er bidium pig/Giep pijn Heilaga Anda j vor
Hiarta/so vier erum med Trw og Dygd j
pinni Vijngarde/ husr j sijnu Kalle z Embæt
te/z vækiu oss pyrer Syndum z Gneyxlunum
eñ astundum pitt Ord/og pinn vilia/og set
ium alla vora Von/alleinasta til pijnar Nad
ar og Miyskunar/sem pu hefur vtkuglega aud
synt oss j pessum Syne Jesu Christo/Ad vi
er so mættum pyrer hañ verda eilijplega
Samuholpner AMEN.

Gvj Ann

Annan Sunnudag i Nyuvikn
Fostu/Evangelium Luc 8. C.

OG þa ed margt Folk var saman komed/og þad dreiþ til hans ur Stodunum/sagde hann j Epterlikingu. Sa gieck ut sem sæde/ ad sa Sæde sijnu. Og þa hann sæde/fiell sumt vtanhia Veigenum/ok vard Fotum troded og Fuglar Loptsins ætu þad. Og sumt fiell j grytta Jord/ok nær þ spratt vpp/visnade þad/af þui þad hafde ecke vætkuan. Og sumt fiell a medal þyr nal

nd/z Þyrneñ sprutlu vpp med/og kiæf
du þui nidur. Og sumt fiell j goda Jø
rd/og þ vox vpp/og bar Hundradfallð
añ Auoxt. Þa hañ sagde þetta/kalla
de hañ/Nuor Eyru hefur ad heyra/
heyre hañ. Eñ hans Læresueinar spu
rdu hañ ad/huor ed være þesse Epter
lijking/huorium hañ sagde. Ydur er
vnt ad vita Leynda Doma Guds Rijk
is/eñ þeim odrum j Epterlijkingum/
so ad Siaande þa siae þeir ecke/og a
heyrande þa skilie þeir þad ecke. Eñ
þesse er Epterlijkingiñ. Sædid er Gu
ds Ord/Eñ hiner vid Veigeñ/eru þr
sem heyra þad/eñ eptera kiemur Diof
ullin/og tekur i burt Orded wr peirra
Hiortum/so ad peir skule ecke trua/og
verda hialpleger. Eñ þad Sæded sem
fiell j Grytta Jord/eru peir/sem heyra
Guds Ord/z medtaka þ med Fagnade
og hafa þo ecke nockra Root/þuiad vm
Stundar saker trua peir/z a Freisting
ar tijmanũ þa falla peir þar fra. Eñ

þad sm̃ fiell a medal Þyrnaña/ erū þ
sem þad heyra/og velkiast j Sorgum/
Audæfum og Girndum þessara Lyfsda
ga/Kefiast/ og þæra onguañ Avext.
Eñ þad sem j Gooda Jord fiell/eru
þeir sem heyra Orded/z lyfhallda þ
j godu og fidsomu Niarta/og þæra A
vext j Polenmæde.

Þetta Evangelium hefur þiorar
Greiner sñe ad hallda.

Og er hin fyrsta vm Sæded sem vi
var sad.

Nuar aþ vier meigum þetta læra.

Ad lyfka so sem Gud sialfur er ecke
Ordsok til nockrar Fordiorpũar Mañ
aña/so er og ecke hans Heilaga Ord/
Þuiad lyfka so sem Gud lætur vt sa sy
nu Sæde vm allañ Heimeñ/z vill feig
eñ ad þad j ollum Stodum bere good
añ Avext/ So er z lyfka Sæded j sier
heilagt og gott. Þar fyrer eigum vier
ecke ad giefa Gude Skulldena/þo þeir
sieu

sleufæer ꝛ Saluholpner verda/ Ecke helldur hæper/ ad Meim laste Guds Ord þ þad/ þo ad jlla fare þram j Neimenum/ so sem blinder Papistar giora/ sem kieña þui heilaga Evangelio vm alit þ jllt/ sem skiedur j Neimenum.

Aunnur Greinen.

Talar vm þa jllu og Auaxtarlausu Jord/ j huoria þad goda Sæded fiell.

Nuar af oier þetta lærum.

Huors skulld ad þad er med riettu/ ad Guds ord ber so lysten Auoxt hia all morgum þui velldur sa vonde Diofull ꝛ sa ogudlege Neimur/ af þui ad añad huort ackta Men Orded einkis/ elleg ar hitt/ þo þeir heyre þad/ þa medtaka þeir þ ecke/ ellegar ep nockrer medtaka þad/ þa hallda þr þui ecke leinge/ helldur falla fra þui aptur/ þegar Freistingen eda Osokn en kiemur/ Ellegar þeir latta Diopuleñ slysta þad wr þeirra Niortū/ og verda forhindrader ap

Agirnd z munadarlyfe. Par fyrer skul
um vier læra/ad þeckia vel soddan hu
draner/z bidia Guð ad taka þær i burt
tu/z giora vor Niortu ad Avaxtarsam
re Jordu/ og læta Guds Orda Sæd
þar blyfa til enda/z bera mykeñ og go
odañ Auoxt.

Þridia Greineñ.

Talar vm þa godu Jordena/ j huer
ia Sæded fiell og bar Avoxt.

Nier aþ lærum. vier.

Ad þad er ecke nog ad heyra Guds
Ord/helldur verdum vier einnig ad ny
taka þad/z geyma þad j goodu z þol
inmodu Hiarta/ef þad skal bera Avo
xt/Nuad ecke kann ad skie/ nema Gud
sialfur fyrer sin Neilaga Anda/ giefe
Krapt z Nad þar til/huar vm vier þ
sotum jduglega ad bidia.

Fiorda Greinin.

Nyder vppa Herrañs Christi Ord/
þa hañ seiger/ydur er þess vnt ad vita
Leyne

Leyndardoma Guds Riſkis/ eſi hinum
vdrum j Epterlifkingum/ſo ad ſiaande
ſiae þier ecke/ z heyrande ſkilie þr ecke.

Nuar aþ vier meigum þetta læra.
Ad Gud vill opna Hiarta þeirra ſm
giarnan heyra hſs Ord/ og vilia vila
þa rieftu Meining Ordaña/ſo ſm Læ
reſueinarner giora hier/og hñ vill gie
fa þeim noglega Kyñing til Sæluhi
alpar. Þar þuerr a moſe/lætur hann
Orded og Andañ j burt takaſt fra þm
ſem þ forſma z fyrerlyta/ſo þar mun
koma z epterþylgia hrædeleg Myrkur
yþer þeirra Maña Þackklæte. Nuad
oſſ æfke med rieftu vpp ad uekia/ad gie
fa vel giætur ad oſſ og vorum Efnum.

Þar vm viltum vier bidia med
þeſſare Bæn.

Drottin Gud Himneſkur Fader/vier gid
rum hier hæker/þad þu hepur þyrer hñ
Son Jeſum Chriſtū/lætid þitt heilaga Ord
medal vor kienaſt og predikaſt. Vier bidiumi
Tilreid þu vor Hiörtu/þ hñ Heilaga Andra/
ſo ad vier kyñum med Athygle ad heyra þitt

Ord z halldа þui j einu Godu Hiertа/ og a
vier liggium ecke j Syndunum/ helldur med þi
ne hialp z þonum Styrk/mœttum ba bær vm
erþryckter/ og j ollum Motgange hugga oss
vid þuia Nad og eilipa Myskun/ Amẽ.

Suñudagiñ i Jestu jnngang

Evangelium, Matth. 3 C.

Þañ tijma. Kom Jesus af Ga
lilea ad Jordan til Johañem vp
pa þad ad hañ skyrdist af hon
um. En Johañes varnade hẽm þess/z
sagde. Mier er þorf ad eg skyrest af
þier

þier/ z þu kiemur til mijn? Eñ Jesus suarade z sagde. Lætta nu so vera/ þuí ad so hæfer oss allt Riettlæte vpp ad fylla. Og þa liet hañ þad epter honum. Eñ er Jesus var skírdur/ stie hñ jafn skiott vpp wr Vatnenu. Og sia/ ad Himnarner lukust vpp yper honum/ z Jo hañes sa Guds Anda ofan stíga sem Dwfu/ z yper hañ koma. Og sica/ ad Rodden af Himne sagde. Þesse er Sonur miñ elskulegur/ ad huorium mier vel þocknast.

Þetta Evangelium hefur þriar Greiner jñe ad hallda.

Og er hin fyrsta vm vors Herra Jesu Skírn/ j Anne Jordan.

Af huorre Grein vier eigũ þtta ad læra.

Ad vor Herra Jesus Christus hefur þar þ lifselæckad sig/ z sijna Guddom lega Dyrd/ og teked vppa sig Mynd z hegdan eins Þions/ ad hañ fullkomna z vppfylle allt Riettlæte/ oss til goda/ z

blíſdke/ꝛ ſtilli Fødurſins Reidi med ſin
ne hlydne. Par fyrer ſkulum vier hug
ga oſſ vid hñs Skíſrn/; ollum Freiſtin
gum Sandareñar/ Diopulſins/ Daud
ans og Heluſtis/og trua viſſulega par
vppa/ad vor Skíſrn er fyrer hans Sk
íſrn Heilog ortiñ/ꝛ kroptug/ollum til
Sæluhialpar ſem a hñ truñ.

Aunnur Greiniñ.

Hlyder vppa Johañem ſem varnade
Chriſto Skíſrnareñar/ꝛ kuad ſier va
re þorf ad ſkíſtaſt af Jeſu.

Af huørre Grein vier hofū þtta ad læra.

Huørſu þungt þad er vorre Skynſemi
ad ſkilia þau Haleitu Verk/ſem ahra
ra vora Endurlauſn/huør ed ſkied er
fyrer Chriſtum/og ad Lætdomureñ vi
af Chriſto/ſyneſt nalega fyrer vorum
Augum ein dærleg Predikan/ſem S.
Paall ſeigir. Eñ þar fyrer ſkal eingiñ
hana fyrerlyta/helldur medtaka hana
med Truudu Hiarta.

Naſſ

Næst þui lærum vier hier/Að lýka so sem Johañes talar rietta/þar hañ seig est þurfa þess við/að hañ yrde skýrdur af Christo/So skulum vier z ſaka oss fyrer auma arma Sondara/og medkiẽña/að vier verdum alleina fyrer Christũ af Syndunum hreinsader/eñ þo skulum vi" ecke laka vorn ouerdugleik skilfa oss eda forhindra/so vier giorum ecke Guds Befalning og skipan.

Þridia Greiniñ

Skýrer fra þeirre dyrdarlegre Openberan Heilagrar Þreñingar/sem skiede við Sẽfirnena Christi.

Nuar af vier lærum.

Að ſ eirnre Guddomsins Eſſentia z Veru/eru þriar adskilianlegar sundur greindar Perſonur/Fadereñ/Sonureñ og Heilagur Ande. Þessar somu Perſonur eru eñ nu ſ Dag/og vilia vera nalægar/huar heilst þad Heilaga Sẽfir nar embætte er framed/til ad stadfesta

Nisi þañ

þañ Naadareñar giorning/ Heilagrar
Skírnar/ og hñ ad fullkomna.

Þar næst lærum vier þ hier/ Ad hu-
or ſ vill þocknaſt Gude/ hañ ſkal trua
a þañ Sonñ Guds/ þui hñ er alleina
ſa/ a husrium Faderiñ hepur alla þo
ckuan/ og fyrer huors ſkuld/ hañ vill
alla til Naadar taka/ og j Satt z Bi
nattu vid ſig/ ſem a hans Nafn trua.

Þar þyrer ſkulum vier ſo bidia.

HErra Gud Himneſkur Fader/ þu ſem þig
hepur openberad med þiñe eigen Rǫdou/
z nidur komu hins Heilaga Anda/ yper hann
elſkulega Son j hñs Skepen/ huǫr ed vppa ſig
hepur lagt z ceked allar vorar Synder/ z þu
hepur oſſ med þiñe Rǫddu viſad til hñs/ z log
ad ad vier ſkyllum þyrer hañ ba/ Syndanna
þyrergiepning/ og alla Naad og Myſkum. Vi
er bidiñ þig himneſke Fader/ þalltu oſſ j vier
tre Tru til hans heilaga Nafns/ z med þui
ad vier erum Skepder epter þiñe bipalningu/
ad Dæma þyns elſkulega Sonar/ ſo ſtyrk nu
vora Tru med þinum Heilaga Anda/ z hia
þa til þeſſ eilifa Lifs/ A M E N.

Fyrſta

Fyrsta Sunnudag i Fostu
Evangelium Matth. 4.

DA var Jesus leiddur af Anda a Eydemork/ vppa padjad hann vrde freistadur af Diofslenum. Og þa hann hafde fastad fioruttiger Daga/ z fioruttiger Natta/ hungradi hann. Og Freistarenn gieck til hans/ og sagde/ Ef ad þu ert Guds Sonur/ þa seig þu ad Steinar þesser verde ad Braudum. Hu ertium hann suarade z sagde. Skrifad er/ Madurenn liper ecke af einusaman

Braude/hellde af sier huorriu Orde þui
sem praũ geingur af Guds Munne.
Þa tok Diopulleñ hñ med sier j Borg
ena Nelgu/og sette hñ vppa Musters
Bustena/z sagde til hans. Ef þu ert
Guds Sonur/fleyg þier hier ofan af/
þuiad skrifad er. Ad hañ mune bioda
Enginum sijnum vm þig/ad a Nønd
here þeir þig/so ad þu steyter ecke Foot
þiñ vid Steine/ Eñ JEsus sagde til
hans/Eñ aptur er Skripad/Eige fra
lltu freista DROTtins Guds þijns.
Og eñ aptur flutte Diopulleñ hñ nid
sier/vppa eitt mieg ofurhatt Fiall/og
synde hñ øll Riske Veralldareñar og
þeirra Dyrd/z sagde til hans. Allt þ
ta mun eg giepa þier /ef þu fraũ fel
lur z til bidur mig. Þa sagde JEsus
til hans/Far j burt fra mier Andsto
te/Þuiad skrifad er/DROTtiñ Gud
þiñ skalltu tilbidia z hñ einum piona.
Þa forliet Diopulleñ hañ. Og sia þ
ad Englar komu til hans z pionudu
hñ

honum.

Þetta Evangelium hefur þiorar Greiner ſíe ad halda.

Aþ huorium hin fyrſta er vm Feralag Chriſti j Eydemorkena.

Nuar aþ vier meigum læra þetta.

Ad ſo ſem Herrañ Chriſtur/ j þann tíma/ þa hañ ſkylde vppbyria ſitt Predikunar Embætte/ þa villde hañ fara j Eydemorkena ad bidiaſt þar þ/ og ad verda þar Freiſtadur/ So eigum vier z eirneñ/ oll vor Verk/ allar vorar Giörder ad vppbyria med chriſtelegum Bænum/ z Brinia oſſ vel med Guds Orde j mote ollum þeim Freiſtingum ſem oſſ kuña ad Hendum ad koma.

Aunnur Greiniñ.

Er vm þa fyrſtu Freiſting/ med huorre ſa hreckuſſe Diofull leikade vid ad þella Chriſtum.

Nuar aþ vier lærum.

Ad viſſulega er Diofulleñ argur/ olin

legur og Slægdarfullur Ande/ad hañ
dyrpest ad freista Guds Sonar/z leit
ade Lags þess sín honum þotte hentug
legast vera/ad koma fram ýtte Freist-
ingu/þa Christur hafde so langañ tíu
ma þastad/ Quad oss ætte med riettu ad
Amúna z vppueckia/ecke alleinasta ad
vera þorsialer z framsyner/ad sia vid
Freistingunum/ helldur z so eirneñ ad
bidia Gud jafnlega vm verndan z Ba
roueittu/ad hañ gixte vor þyrer þenn
jlla Dvin Diofslenum.

Þar nast er añar sierlegur Lardom:
sa/ Ad þegar vier verdum freistader af
Andskotanum/med Sorg z Ahyggiu
stundlegrar Naringar/þa skulum vier
miskast a þad/ Mañsins Lýf er ecke so
med alleinasta j Braudenu eda Matn
um/ Helldur so s Christur seiger hier.
Kann Gud med einu Orde/ ad veita
Mo=num Sadning z Vpphellde. Þar
fyrer eigum vier/ecke ad bera Kuida þ
Fatækt eda Aluitnuleyse/ eda giora no
ckud

ckud þad sem Gude er j mote/ heldur bijda epter hans Fodurlegre hialp m̃z Polenmæde.

Þridia Greinen.

Nyder vppa þa adra Freisting/ huor su ad Disfullen rædleggur Christo/ad fleygia sier ofan ap Bust Musterisins z þad Rad vill hañ beuisa med Ritninguñe.

Nuar ap vier lærum.

Fyrst/ Ad Disfullen kiemur aptur m̃z sijna Freisting/ þo hñ verde eitt sin̄ vt reken̄/ z einatt verdr ecke leinge j burtu. Þar fyrer sie eingen athugalaus eda ohræddur vm sig/ hñ kiemur vijst aptur þo hñ vm stund verde fra oss vtreken̄. Þar fyrer liggur stor magt a Bæneñe ad Gud vilie veita hønum hindran og læta hañ ecke koma aptur/ eda fara j sitt gamla Nws og Nerberge.

Þar næst ma hier sia z merkia/ huor su sa slotugur z slægur Ande/ kañ ad

framsetia Ritningena/ z þo med Flærd
og False/ Komande fram̃ med þad sem
hm̃ er gagnlegt til sijns Asetnings/ eñ
þad hm̃ er j mote þ skilur hañ epter.
Þar þyrer liggur stor Magt a ad hall
da oss vid Guds Ord/ z bidia vm hialp
og adstod hins H. Anda/ ef ad vier vil
um peckia slægd og Vielar þiss vonda
Anda/ og sia vid þeim.

I þridia lægelærum vier hier ap/ad
treysta ei opmæg vppa sialfa oss/ eda
forlæta oss vppa vort Kall z Embætti
eñ sudur ad freista Guds j nockurn mata/ heldur ganga a Veige DRottins/
einfalldlega j Gudlegu Lijstelæte/ z med
Christelegre Bæn daglega leita Gud
legrar Hialpar og adstodar.

Fiorda Greinin.

Hyder vppa þa seinustu Freistinga/ j
huorre sa Dramb̃same Ande sk̃amast
sm̃ ecke ad gyrnast/ ad Herrañ Christi
skule vegna Veralldarenar Rijkia/ og
peire

Þar aþ lærum vier þetta.

Ad Þia er vane z plagsidr hins Arga Diofuls / ad kioda fram Goz og Þiuinga/ Magt z Metord/ z vyssa þm þar ad/ huøria hø vill leida i Afguda dyrkan/ Agyrnd og adrar Synder.

Og þesse Freistíng hun er hin þyngsta og hæskasamlegasta af ollum.

Nuar fyrer vier og aller adrer ættum ad vakta oss fyrer kolnadre Agyrnd/ og ecke ofmisog elska þetta stundlega Gotz/ og fallualle Rykedæme/ eñ sijdur ad tilbidia Diofulen/ þad er/ Med Dyrkttu ad stunda epter Rykedæme/ og Audæfum þessa heims.

Þar næst lærum vier hier/ Ad þegar vier holldum oss vid Guds Ord/ og vertum oss med þui fyrer Diofulsins araskum z Freistingū / þa vill Gud senda oss sijna Engla til hialpar/ so þeir burt recke Diofulen þañ arga Duin. Nuar

af vier hofum mykla Huggun j ollum vorum freistingum. Og ættu vier þui ad vera stadfaster og stoduger/ þegar vor verdur j nockurn maata freistad.

Og vm allt þetta vilium vier so bidia og seigia.

DRottin Gud Himneskur Fader/Med þui ad vor hin argaste Ovinur Diæfullen hafi tur vm oss alla tama/og geingur j kringum oss/sem eitt grenjande Leon/og leitar vid ad vppsuelgia oss. Þa bidium vier þig fyrer þin Blessada Son Jesum Christum/fyrer hans Dauda og Pijnu/ad koma oss til hialpar med Mætt þijns Heilaga Anda/ og med þijnu Ordi ad styrkia vor Hiørtu/so Andskotenn edr þae Vallð a oss/helldur ad vier mættum alla tama bghallda þine Mætt/og bia þier ad verda Sæluhelpner eilyplega/Amen.

Annañ Sunudag j Føstu

Evangelium Matth. 15.

OG Jesus gieck burt þadann/ og for j Landsæalpur Tyri z Sidonis. Og sia þu/ Canuerst Kona

na gieck wt fra þeim somu Talmorku
kallade z sagde/ Herra/ Son Dauids
Miskunna þu mier/ mijn Dotter kuelst
illa af Diofslenum. Og hañ suarade

heñe enguu Orde. Hans Lærisueinar
geingu til hans/ bædu hañ og sogdu/
lattu hana para/ af þui hun kallar
eptir oss. Eñ hañ suarade og sagde/
Eg em ei sendur nema til þorfapædra
Sauda af Hwse Israels. Enn hun
kom/ tilbad hañ z sagde/ Herra/ hialpa
þu mier. Eñ hañ suarade heñe/ z sag
de. Pad er ecke gott ad taka Brauded

Barnaña z kasta þui fyrer Hundana/
Eñ hun sagde/ satt er þad Herra/ Eñ
þo eta Hundarner af Molum þeim
detta af Bordum Drottna þeirra/ þa
suarade Jesus og sagde til heñar/ þu
Kona/ mykel er þijn Trua/ Verde þer
sem þu vilt. Og a þeirre stomu Stun
du vard heñar Dotter Heilbrygd.

Þetta Evangelium hefur þiorar
Greiner jñe ad hallda.

Og er hin fyrsta vm þa Canuerskv
Konuna/ sem kallade epter Christo/ eg
helldur fast a Bæneñe/ ad hann villde
þrelsa heñar siuku Dotter fra Diofl
enum z giora hana heylbrygda.

Nuar aþ vier lærum þyrst.

Nuar vier j allskyns Eymd z Mod
gange/ eigum ad leita Hialpar/ z van
ta med stodugre Von z Bæn/ s er hja
vorum liufa Lausnara Jesu Christe.
Þar næst skulum vier j Bæneñe eck
treysta eda forlæta oss vppa vorn eig
en vit

en verdugleik/helldur alleina vppa Guds Nad z Giæfku/ z læra ecke af Bæneñe/ eñ þo prest verde a Hialpeñe/ helldur bliſſa vid Bænena/ so ſ̃ þesse Kuiſta giorde/ og setia þrom̃ fyrer Christ̃ hans eigeñ Ord z Fyrerheit/ þuiad þ er honum þægilegt/ z þad leider epter sig vm sijd' þſſa huggñarſomu Rodd. O þu Kona/ mykel er þín Trua.

3 þridia læge er hier ad merkia hui lijkur ad sie Kiærleikur Foreldrana til Barnana/ Ad opſiñis lijda þr margt z myked Barnana vegna. Par þ er þad skylda Barnana ad veita Foreldrunum Hlydne/ z allskyns þacklate epter þui fiorda Guds Bodorde.

Aunnur Greiniñ.

Seiger fra husrsu ad Herroñ Christur sonner sig i fyrstu norkud Obyddañ vid þessa Konu/ eñ heyrer þo ad sijdustu heñar Bæn.

Nuar ap vier skulum læra.

Ad eñ þo vor Drottin Jesus Christur sie af Maria til hiengdur ad hialpa ollum Monnum/ Þa plagar hñ opt̃ is ad lata s hñ Barnheyre ecke sijn elo skuleg Born/ vppa þ ad þau skule þui betur z framar læra ad þeka sig i trw ñe. Nuar vid huer z eirn Rettfrvadur skal venia sig vid/z skeika ecke i Bæna akallenu/þuiad Gud kemur visselega vm sijder/z giefur þ hañ er vmbedeñ. Gillder z þ eins/huert vær erum Gyd ingar eda Heidingiar/ef ad vier ad ei ns frwum a hñ/þt hañ calltur frwna/ og helldur af heñe/ so sem hañ seiger hier/Verde þier sem þu villt.

Pridia Greiniñ

Talar vm Cæresueinana/sem geingu ad Herranum Christo/z bædu hñ ad veita heñe sijna Born.

Þar ap lærum vier þetta.

Fyrst/Ad þad er skylda huors z eins Christins Mans ad lata sier annara Eyrna

Eyind z Neyd til Narka ganga/Og ef vier høfum eingen Rad til ad hialpa odrum/pa skulū vier þo trulega bida ia þ̄ þm/þui sijkt er Gude þagelegt/og mun vissulega ecke Gagnlauſt verda. Þar nast/ Eñ þo so sie/ad heilager Postular hafe bedet Herran Christū vegna þessarar þakærkrar Kuinu/þa sy ecke þ̄ epter/ad Meñ skule eñ nu a kalla z tilbidia þa/so þeir bidie Gud þ̄ oss/Þuiad a mille Guds z vor Mañan na/ er ecke vtan eirnarnadar Madur z Medalgangare/sem er/vor liufe Lausnare Jesus Christus. Nuad vel er merkiande i mote Afgudadyrkan z vilu Þruadomsins.

Fiorda Greining.

Nyder vppa þa siuku Dotter Kuinnar/sem kualdest illa af Diofslenum/en vard þo vm sijder frelsud/z heilbryggd giord ap Christo.

Nuar ap vier lærum.

Ad Disfulleñ hñ er eirn grimur D
vin/lyka peirra Vngu/suo sem hinna
Gomlu/z giorer Skada Lyge og Sa
lu/huar hellst hañ kañ/pui er porf z
Raudsyn/ad vier jafnan akøllū Chri
stum/og bidium hañ vm Hialp z Nia
stod. Pui hañ er par til komiñ/ad hñ
nidur briote/z ad vngus giore Disful
sins Verk.

Og vm allt petta vilium vier
so bidia og seigia.

HErra Gud Himneskur Fader/Vier akøll
um pig/z bidium/ad pu pyrer pin pella
ga Anda/vilier stødug giøra vor Hiørtu/z gø
ra oss vissa j Truñe z voneñe/til pin^r Nafn
ar og Myskunar/oppa had/ Ad eñ po vier
høpum noog egne til pess/ad skielpast z hrein
ast/vegna vorrar Samuiskn/Syndaña z vere
Guerdugleika. Pa veit pu oss/ad vier med pi
sare Canuersku Konu/høllduñ oss past vid pi
na Nafn z Myskun/z væntum oss apenlegra
hia pier hialpar/ j øllum Freistingum
z Hørskasemdū/fyrer pinn Son
Jesum Christum/Amē.

Prid

Pridia Suñudag i Føstu

Euange. Luc. 11. Cap.

IEsus hañ rak wt Diofful pañ er dumbe var. Og pad ſkiede/er Diofpulleñ var wt fareñ/ad hiñ Mællause talade/ꝛ Folked vndradeſt pad. Eñ nockrer wt af peim søgdu/ Fyrer Belzebub Diofla Nødingia/ pa drifpur hañ Diofſana wt. Adrer fr eiſtudu hñs/og leitudu af hønum epter Teikne af Himne. Eñ er hñ ſa þrra Hugreñingar/ſagde hñ til peirra. Nu

ort Rÿke sem j sialfu sier er sundurpyc
kt/ þad mun eydast/ z huort Nws mun
yfer añad hrapa. Og ef Andskoten er
j sialfum sier sundurpyckur/ hvernig
ma hans Rÿke þa standast/ Fyrst þier
seiged mig fyrer Belzebub vt reka Di
oflana? Nu eþ eg a fyrer Belzebub vt
ad reka Dioflana/ þyrer huorn verda
þeir þa af ydrum Sonum vtrekner?
Þar þyrer verda þeir z ydrer Domend
ur/ Eñ ef eg rek vt Dioflaleñ med Gu
ds Fingre/ Sañlega kiemur þa Guds
Rÿke til ydar/ Nær ed Sterkur Herra
þnadur vardueiter sitt Andyre/ þa er al
lt med mak þad hañ a. Enn eþ añar
honum yfersterkare kiemur og yferuñe
hañ/ þa fletter hñ hñ ollum Herklædd
a huer ed hñ treyste/ og j sundurskipter
so hans Herfange. Huor hañ er eige
med mier/ sa er a mote mier/ z huor hñ
saman saþnar ei med mier/ sa sundrar
eyþer. Nær ed Ohreiñ Ande fer vt af
Mañenum/ rafar hañ vm purra stada
leitar

leit'ar ad Hnifd og piñur ecke/ þa seis er hañ/eg vil aptur huerfa; Hws mikt huadan eg for vt. Og þa hñ kemur/ piñur hañ þad med Soplinum hreinsad/þa fer hñ og tekur med sier sio Anda sier verre/og sem þeir eru þar komn er byggia þeir þar/ og verdur so þess Mans hid seinasta/verra hinu fyrra. Eñ þad skiede þa hñ talade þetta/ad Kona nockur af Folkenu/ hoof vpp sijna Raust/ og sagde til hans. Sæll er sa Kuidur sem þig bar/ og þau Briost er þu mylkter/ Eñ hañ sagde. Huad vm þad/Sæler eru þeir sem heyra Gudds Ord og vardueita þad.

Þetta Evangelium hefur ser
Greiner jñe ad hallda.

Og er hin fyrsta vm þañ auma Mañ sem af Diofflenum var seteñ/huor ecke ad eins var Mallaus/helldur ẽ eirneñ Daufur og Blindur/so sem Matthe us vottar.

Nuar ap vier meigum þetta læra.

Huad grimman z Argan Ouin vier hof
um/pañ leida Diofpul/ huor mesta lyst
Glede z Gaman hefur af pui ad gio
ra oss Skada a Sælu z lyfe huar hñ
kañ. Huar pyrer vier ættum med rietlu
ad medkieña pad fyrer sierlegañ Guds
Velgiorning/ pegar vier hofum Lide
z Lime Lyfkamans heilbrygoa/ z packa
Gude par p̃/ og syndga ecke med peim.

Aunnur Greinen.

Er vm pad Jardteikn edur Dasemd
aruerk/ sem Herrañ Christur giorde a
pessum auma Mañe.

Huar ap vier lærum.

Ad Jesus Christus/ hñ kañ ad hial
pa oss/ bæde vppa Sæl z Lyfkama/ og
vardueita oss fyrer vorum grimm Ouin
Diofplenum. Par pyrer ber oss ecke all
einasta ad bidia hañ vm Hialp z Nia
stod/ j ollum vorum æliggiande Naud
synum/ helldur z so eirneñ ad bidia fyr
er odrum/ sem ap Diofplenum lifda Fre
isting

ísingar/eda Meinsemder/ hvørt það er til Lífs eda Sælar/ eda bidia Gud vm Hialp þeirra vegna.

Þridia Greiniñ.

Hyder vppa þa sem sæu vppa þetta Dasemdaruerk z það spottudu/seigiandi/ad Christur tæke vt Diofuleñ fyrer Krapt Belzebubs.

Nuar af vier þetta lærum.

Hvørsu skadsamlegur Hlutur ad er heimugleg Vfund/og þegar Meñ eru andlega af Dioplenū setner/þa plaga þr alla hlute vt ad leggia j vestu Meining/z sockua sier so meir z meir j Blindleikañ/allt þar til þeir j hønum vm sijder/deyia z fordiarfast. Þar fyer eigum vier alla Tijma/Ad hapa Guds Ord fyrer Augum/z hñs Anda/z bidia hñ ad styra oss/og sia til/ad vier stondum hønum ecke j modte/so sem nu a vorum Dogum giora Papistar.

Fiorda Greiniñ.

Er forsuar Christi/ med huorriu hæ
gieſt suar til Gydingaña Sudle stũar.

Nuar ap vier lærum/ þyrſt.

Alltſd eigum vier ad þagga þa nid
ur, sem lasta og lyta vort Embætte og
j moote þeirra Spottyrdum ad forſuar
ra Sañleikañ.

Þar næſt/ þegar vier ſo forſuorum
Sañleikañ/ þa eigum vier ad ackta og
alſſa meir Mælefnid/eñ Perſonuna
ſo sem Christur giorer hier/hã forſu
arar sinn Giorning/eñ leggur ei til þe
hans Perſona Laſt lyde/og giepur ecke
Skamarord þyrer Skamaryrde. Enn
Sañleikañ eiga Meñ med godum Æ
kum ſkynſamlega ad forſuara.

Fimta Greiniñ.

Er ein Amiſſing og viduorun/ad vi
er ſieum ecke athugalauſer/helldur ſiã
um oſſ vel vm kring/eppa þad/ad þeg
ar Diofulleñ er einuſiñe vikeñ fra oſſ/
ad hã kome þa ecke aptur/ſo ad þad ſi
daſta

daſta Xpeñar/ verde ecke verra hinu
þyrſta.

Nuar aþ vier lærum.

Ad þeckia þañ ſlla Anda/ Nañ vſſk-
ur ecke ſoſ burt/ ad hã leite ecke aptur/
þar hñ er ellt ſiñ ytreckeñ/ heldur vitt
hñ iaþnan aptur/ til ad ſuſſkia oſſ mz
ſiñum Vielabrøgdum. Þar þyrer lig-
gur ſtor Magt og Naudſyn þar a/ ad
vier alla Tiſma ſieum reidubwner med
Suerde Andans/ þ er/ mz Guds orde/
ſo ad vier kyñum ad ſla hñ fra oſſ med
þui/ z viña Sigur a hønum.

Siøtta Greiniñ.

Hyder vppa þañ dyrdlega Loþſiyr
ſiñ em Kuiña grefur Chriſto hier/ ſ ni
dadlæge Gudſpr ullins/ z þad Andſuar
ſem Ch iſtur greþur heñe þar vppa.

Nuar aþ vier læra meigum.

Ad vor Verk/ edur mañleg Fordilld
befur ecke var ad ſeigia/ z ſtodar eckert
til Eilliſs Liſs z ſañrar Sælu/ Helld

ur alleina su rietta Tru/ sem kiemur
par ap/pegar Meñ heyra Guds Ord
z vardueita pad. Puiad pa enu somu
kallar Christur hier Sæla/s pad hey
ra og vardueita. Huad vel er mertian
de j mote Pauadomenum og Gydingu
sñ ætlud hrosa sier af þm Heilogu Fo
fedrum/ af huorium peir eru komner.

Par vm skulum vier bidia med pessare Bœn.

DROTTIñ Gud Himneskur Fader/Þu sem
par þyrer hepur læred þiñ elskulega Son
taka Mañdom vppa sig/ad hañ skylde meus
briota Djꝛbulsins Verk/z vardueita oss alum
ar Mañeskiur. Vier þackum þier þyrer sodn
añ Mædarsamlega Hialp/Og par næst bidiu
vier þig/Vertu hia oss j allum vorum Freist
ingum/Vardueit þu oss þra hællelegu Atbur
a'eyst. Og þyrer þiñ Heilaga Anda geym þu
oss j þinu Orde/z j þinum Otta/so ad vier
mœttum alle til sydustu Æpeloka vera verndu
der/z þrel'ader þra þeim vonde Andskota/s
þyrer þinn Son verda eilyslega Sælu
holpner/A M E N.

Mid

Midpæstu Sunnudag
Evangelium. Joh. 6

IEsus for yfer vm Siafarhaped Galilæ/sem liggur vid Stadenn Tiberiadis/og mykell Mañfiolde fylgde honum epter/þuiad þeir sau þau Jardteikn er hañ giorde a þeim sem siuker voru/ Jesus gieck þa vppa eitt fiall/og setteſt þar nidur med sijnū Læresueinum. Eñ þa var Paskahatijd Gydinga nalæg. Og Jesus leit þa vpp/z sa ad mykell Mañfiolde kom til hans/þa sagde hañ til Philippum.

I vij Huar

Huar Laupum vier Braud ſo ad peſſir
neytte? Eñ petta ſagde hañ til ad frei
ſta hans þar med/ Þuiad hñ viſſe ſialf
ur huad hañ villde giora. Philippus
ſuarade honũ/ Braud fyrer tuo Hund
rud Penninga nægeſt þeim ecke/ ſo ad
huor eirn fæ þa nockud liſted. Eirn
af hans Læreſueinum ſem var Andre
as Broder Simonar Petri/ſagde hon
um/ Eitt Barnmeñe er hier ſem hefr
ſiñ Bygg braud z tuo Fiſka. Eñ hu
ad ſkal petta a medal ſo margra? Þa
ſagde Jeſus/ Lated Meñena ſetiaſt ni
dur. Eñ þar var j þeim Stad Gras
myked. Og þar ſettuſt nidur ad borda
Kallmeñ ad tolu / nær fimm Þuſunder.
Jeſus tok þa Braudeñ/giorde þack
er/z fieck ſinum Læreſueinum/eñ þeir
þeingu hm s til Bordſins hofu ſeſt.
Slikt hid ſama af Fiſkunum/ſo mykt
ed s huor vilde hafa/ Eñ þa ed þr vo
ru mette /ſagde hañ til ſiña Læreſuei
na. Safned ſaman þeim Leifum ſiñ af
geingu

geingu/ so ad eckert spilleſt. Ēn þeir sopnudu þeim saman/ z fylltu vpp tolf Karper medur þessar Leyfar/ af þeim fim Byggbraudum/ huoriar ad voru auk þess sem þeir hofdu neytt. Enn þa er þesser Menn sau huort Teikn þ Jesus giorde/ sogdu þeir. Þesse er sañ arlega sa Spamadur sem i Heimenn skal koma. Ēn þa Jesus formerkte þ/ ad þeir mundu koma og Handtaka hñ z giora hñ ad Konge/ flyde hañ einsa mall burt vpp aptur a Fialled.

Þetta Evangelium hefur þiotar Greiner sñe ad halda.

Og talar hin þyrsta vm fiolda þess Folks s ferdadest epter Christo/ z hue er ecke par vm þad/ huad þad mune til Matar fa/ þar Christur var.

Af huerre Grein vier hofū þtta ad læra.

Ad huxa œfīd meir vm þad eilīfa/ en þad stundlega/ og vera i visse Von þar vm/ ad þegar vier leitum fyrst Gu

I viñ do

de Rikis/ þa mun oss allt annad tilleggiast/ þo þad synest vm Stund ad verá toruellt z olyklegt. Þui þad er omogulegt ad Gud vilie yfergiepa þa hønum treysta.

Annur Greiniñ.

Nyder vppa Lærefueinana/ sem reiknaduña/ huad myked Braud leggia þyrpte fyrer so mykeñ Mañfiolda/ Eda huar Menn skylldu fa þad/ þar vissu þeir ecke af.

Huar ad vier skulum læra.

Ad soddan Art og edle Hapa vor vantruud Hiortu/ad paug allteid hafa Sorg z Ahyggiu/vm þad sem þorf gior est til Lyfsamans Vpphelldis/eñ vilia ecke trua/ ad Gud mune vilia giefa þ/ þar vier æfium þo ad trua/ad med þui hñ hefur giefed oss Lyf og Lyksemd/ þa duge hñ vel/og so vilie hønum vpphelldr veita.

Þridia Greiniñ. Et

Er vm Daseindarverkid Christi i sal
fu sier/med þeim Greinum þar ad hn=
ígia.

Nuar aþ vier lærum/ fyrst.

Ad vor Herra Jesus Christus/ er
Almattugur Gud/ z kann ad hialpa so
vel i Nallæris neydeñe/sm̃ øllum odrū
þreingiande Naudsynium..

Þar næst/ad hañ vill þad visselega
giora/med þui hñ hefur so Fodurlega
Forsorgun fyrer þessu Folke/ iafnuel
ædur eñ þad klagar vm nockurt Nung
ur/Nuad oss a ad vera til nockrar Nug
gunar/i mote særre Bwksorg/og Bøl
uadre Agyrnd.

I þridia mata/ Sie so ad vier vilium
ad Gud skule blessa þad litla sem vier
høfum fyrer Hende/ og hañ hefur oss
giefed z veitt/Þa skulum vier taka þad
til vor med Ban og packlæte/og neyta
þss riettelega/giefa þeim Gatæku nock
ud þar aþ/z ef nockud verdur afgangs

þa hallda þui til samans/ z læra ecke
ert spillast. Þessa Grein skal huor og
einn vel athuga/ sem riettelega vill fa
ra med stundlegt Gots/z vm þetta ver
dum vier opt og ofialldann i Heilagre
Ritningu ammiñter.

Fiorda Greinen.

Talar vm/huorsu ad þetta Foolk
villdi handtaka Christum/ z setta hñ
til Kongs/ enn hñ hafde viked sier fra
vppa Fiallid.

Aþ huorre Grein vier eigū þetta ad læra.

Fyrst/ Ad so leinge s Meñ hafa nægd
z goda Daga af Evangelio/ þa hleyp
ur Almwgien til z helldur sier vid þ/
Enn sijdar meir þa Vedrid snyr sier/z
þar kiemur Kross z motgangur/ þa hl
eypur hañ þra. Quad Guds ords Þre
dikar" skulu vel merkia/z vppbyria ecke
ert/ z ei helldur læta nøckud epter lig
gia/ Almwgafolke til epterdæmis eda
villdar/ Helldur so sem Christur giorer
hier

hier/alsta alleinasta Guds vilia/z gi
ora han/og laata husrke Vilð nie D
vilð Mañaña forhindra sig par fra.

Par næst skulum vier merkia/ Ad æ
og allá tijma vonudu Gydingar z væn
tu eins Spamañs og Frelsara/ husrn
Gud hafde lofad ad senda/ suo sem er
þesse Jesus Christus/ suo sem Folked
hier medkieñer/ seigiandi. Þesse er vis
sulega sa Spamadur sem j Heimenn
skal koma.

Bæniñ.

Drottin Gud Himneskur Fader/Þu sem þy
rer þin elskulega Son/hefer j Eydemørkun
ne vgtuglega fædr og mettad þimm Þusunder
Manña/þyrer vtañ Kunñur og Børn/med Br
audum þim z Fiskum tucimur/ Þig bidium vi
er/Þertu z so eirnen hia oss mz þiñe blessan.
Vardueit þu oss þra Agyrnd/z bwksorg z A
byggiu þessarer Lyfs næringar. Kær oss þy
rft leira þyns Rykis og Riettlætis/z veit oss
þa þunar Fødurlegar Gæfur/j øllu þui sem
oss tilheyrer/til Lyfs z Sælar/þyrer Jesum
Christum vorn Herra/ Amen.

Sunnudagin epter Midso stu/ Evangelium Joh. 8.

IEsus sagde til Gydinga folks sins/og Yfirdingia Kienemann aña. Nuor er sa af ydur/ pad hann meige straffa mig vm nockra Synd? Fyrst eg seige yd? Sann leikañ/ Nuar fyrer true þier mier þa ecke? Nusr hañ er af Gude/ sa heyrer Guds Ord/ Þar fyrer heyre þier þau eige/ þuiad þier erud ecke af Gude. Eñ Gydingar suorudu/ z sogdu til Hans/ Seig/

seigum vier ecke vel/pad þu ert Samuerskur og hefur Diofuleñ? Jesus suarade/ Eg hefe ecke Diofull/heldur hedra eg miñ Fodur/og þier vanheydred mig. Eg leita ei ad miñe Dyrd/sa er ſ leitar og dæmer. Sañlega sañlega seige eg ydur/ Nuor hañ geymer mijn Ord/hañ mun eige sia Daudañ ad eilijfu. Þa sogdu Gydingarner til hñs. Nu þormerkium vier ad þu hefur Diofuleñ/Abraham er Daudur/og Spamenñerner/og þu seiger/ Eþ ad sa er nockur sem geymer mijn Ord/ hañ skule ecke Daudañ smacka ad eilijfu. Nuort ertu meire Fodur vorum Abraham/hu or ed þramlidiñ er/Spamenñerner eru og framlidner? Nuorn gierer þu sialf añ pig? Jesus suarade. Eþ ad eg veg sama mig sialfur/þa er mijn Dyrd ein giñ. Miñ Fader er sa sem mig vegsamar/huorn þier seiged ydar Gud vera og þier peckid hñ þo eige. Eñ eg þecke hañ/ z ef ad eg segde þad eg pecke

hañ eige/þa være eg eirn Liugare/ſkſt
ur ydur. Helldur þecke eg hañ/ og eg
geyme hans Ord. Abraham Fader yd
ar gladdeſt ad hañ ſkylde ſia miñ Dag
og hañ ſa hañ/ og vard gladur vid. Þa
ſøgdu Gydingarner til hans. Þu ert
eñ ecke fiñtugur/ þo ſaſtu Abraham?
Jeſus ſagde til þeirra. Sañlega sañ
lega ſeige eg ydur/ ad adur eñ Abra
ham var/ em eg/ Þa tooku þeir vpp
Steina ſo ad þeir kaſtudu a hañ. En
Jeſus fordade ſier/ z gieck vt vr Muſ
terenu.

Þetta Evangelium hefur þiorar
Greiner ſñe ad hallda.

Og er hin fyrſta/ſu aluarlega mun
unar Predikun/ ſem Herran Chriſtus
hafde fyrer Gydingum/ſeigiande. Hu
er af ydur kañ ad beuñſa vppa mig no
ckra Synd. Item/ Huer hann er af
Gude ſa heyrer Guds Ord.

Nuck ap viet larum.

Ad aller trulynder Cærefedur eiga ad haþa alla aſtundan þar a/ad lifa chriſtelega z Gudrækelega/ flyia z fordaſt allar Nyeyrlaner/allt illt Framferde/ ſo þeir meige biſhallda Truñe z godre Samuiſku/ ſo þeir meige(ſo myked ſem mogulegt er i þeſſa Nollds veykleika) med ſañendū ſeigia/ Eg veit mig ecke haþa nockud ranglega giort. Itm hu or ydar kañ ad beuſſa vppa mig nock ra opinberlega Syndr

Þar næſt lærum vier hier/ Ad aller þr ſem fyrerlyſta Nerrañ Jeſum Chriſtū og hans Ord/eru ecke ap Gude/helldr af Diofienum. Þar þyrer ber oſſ allū ſem vera vilium Guds Born/z verda ſiddañ Saluholpner/ ad heyra Guds Ord giarnſamlega/ Þuiad huor hellſt Herrans Chriſti Ord hyerer z varduei ter/hñ ſk ecke ſia þañ eilifſa Dauda.

Aunnur Greiniñ.

Er vm þau hrædelegu ſkiemdar Ord

sem blinder Gydingar giefa Herranum Christo/par peir seigia/hañ sie Samuerskur/og hapse Diofuleñ.

Huar ap vier lærum.

Ad pegar so langt er komed/ad Meñ vilia ecke lysda Guds Ord/ eda hlysda gudlegū Aminningū/Pa skeidr p so opt siñis/ad peir verda med ollu forblinder/z palla œfsd meir z meir/z diwpara j Syndena/allt til pess peir vm sidd er depia j heñe/z verda fordœmder/pui skulū vier lœta vnderuisa oss m3 Guds Orde z lysda po vier verdum straffader og mussader pegar porp giøreſt.

Pridia Greineñ.

Er vm Andsuar Christi/huar hañ med goodum skiallegum Rokum mœter peirra skiemdar Ordum/z hrinder pm ap sier/z par med œfsd kieñer z vnderuisar peim/pad gott z Gudlegt er/ep peir hefdu viliad pui hlysda.

Huar ap vier lærum pyrſt. Ad

Ad huor sem riettelega vill vmgang
ast med Villumønunum/ og peim sem
fara med ꝑalskañ Lærdom/ ꝛ vill þa mi
dur þagga/ Nū skal ecke giepa skammar
Ord fyrer Skammaryrde/ helldur einfa
ldlega og ohræddur medkieña Sañlei
kañ/ og forsuara hañ med Rokfemdar
Ordum/ suo sem Christur giorer hier/
Nañ leitar ecke sinar Dyrdar/ helldur
setur hann til sijns Fodurs/ þad ad gi
ora ꝛ wirietta/ Eñ þo jafnframt þui/
medkieñer hū og forsuarar sitt Ord og
Euangelium/ og hrosar þui.
Þar næst lærum vier hier/ Nuor ad ste
mismunur a milleMoyses Logmals/ ꝛ
Herrans Christi Logmals/ Þuiad þ"
Moyses Lærdomur eda Logmal/ krepꝛ
ap oss ꝛ heimter/ fullkōlega Hlydne/ ꝛ
af þui vier gietum hana ecke veitt/ þa
latur hū oss blijfa j Vijle ꝛ Efasemd/
vm vora Sæluhialp. Þar þrambijdꝛ
Herran oss Myskūsamlega Fyrergiefn
ing allra Synda/ Og huor med trwn

ne medkenn og vardueifer þau hyggūar
sømu Ord Herrans Christi/og þ hei-
laga Evangeliū/hañ skal ecke sia Da
udañ eilyplega.

Fiorda Greinen.

Hyder vppa þañ argiæta Vitnisbu
rd/s Christus giefur Abrahams Tru
r seiger/ hañ hafe sied sīn Dag/r ord
ed hiartanlega gladur þar af.

Aþ hyorce Grein vier eigū þtta ad læra.
Fyrst/ Ad þeir Riettruudu j Gamlatest
amentenu/hafe lyka s vier/sett sīna
Tru a Christum/huor þeim var lofa
dr r þheiten/r fyrer þa sømu Tru/eru
þeir Sæluholpner ordner. Þar fyrer
er Truen alleina (enn eckert añad) sa
hlutur/þ huorn aller Heilager eru Sa
luholpner ordner/ þra Veralldareñar
Vpphafe/r mūu þeir verda so marger
s verda vilia Erfinigar eilyfs Lyfs.

Þar næst/ad Christur er eirn sañur
Gud/r hefur þar fyrer vered ordur eñ
Abra

Abraham var. Huad vier skulū merk ia/z sekia j giegn Villu og Gudlastañ Gydinga/og añara Herrans Christi Dvina.

Bæneñ.

Drottin Gud himneskur Skapare z Fader hins e skulege Sonur vor liuße Lausnara Jesus Chr stus/hañ hefur so sagt. Huer hañ vardveiter migu Ord/hañ skal ecke sia Daudañ eilyplega. Vier bidium hig/Ad epter hui hu hefr giefed oss hitt H. Ord/Pa giek hu oss z so hin H. Anda j vor Hiertu/so ad vier vard veitum hitt Ord/z treystum har vppa ap øllu Hiarta/og huggū oss har vid j stalkū Daudan um/so ad vier deyiū ecke eilyplega. Veit hu oss hed fyrer hin elskulega Son Jesum Christū vorn Endurlausnara/A M E N.

A Bodunardag Mariæ/sem er giefnadar Dagur Jesu Christi vors einka Lausnara. Gudspialled skrifar S. Luc. 1. Cap.

Vm a hinum siotta Manude var Gabriel Engell sendr ap Gude j pa Borg j Galilea/sem nefnd est Nazareth/til prrar Meyar er fest

nud var þeim Mañe ed Joseph hietl
af Hwse Dauids/z heite Meyareñar
var

bar Maria. Og Eingelleñ gieck jñ til heñ"/z sagde. Neil siertu Nædarfulla DRottiñ er med þier. Biessud ertu a medal Kueña. Eñ þa hun sa hñ/vard hun hrædd af hans Ordum/og hugleidde ad huilikt være þisse Kuedia. Og Eingelleñ sagde til heñ"/Ottastu ecke Maria/ þt þu fanst Nad hia Gude. Sia/þu munt Barn gieta j Kuide þiñum/z munt Son fæda/og hñs Nafn skallfu kalla IESVS. Nñ mun mykell verda/z kallast Sonr hins hædsta. Og Gud DRottiñ mun giefa hñm Sæte sijns Fodurs Dauids/z hñ mun riki a þfer Nwse Jacobs ad eilifu/ hñs Rikis mun z eingeñ ender verda. Þa sagde Maria til Eingelsins/Nuorneñ skr þ skie/af þui eg hefe onguañ Mañ kient? Eingelliñ suarade og sagde til heñar. Heilagur Ande mun koma yfer þig/z Kraptur hins hædsta mũ vm skyggia þig. Af þui/ og þ hid helga

ſyn af þier mun fædaſt/ſkal nefnaſt
Sonr Guds. Og ſia þu ad Elizabeth
Frændkona þijn hefur z Son gieted j
Elle ſiñe/og þeſſe er ſiotte Manudur
heñar/ ſem kollud var Obyria/ þuiad
Gude er eckert Ord Omattugt. Eñ
Maria ſagde. Sia/Eg em Ambatt
DRottins/ verde mier epter Orde þijn
nu/Og Eingelliñ veik þra heñe.

Þetta Evangelium hefur þriar
Greiner jñe ad halldaꝛ

Og er hin fyrſta/vm þañ Bodſkap ſiñ
Gabriel Eingell bar Jomfru Mariu.

Nuar af vier ſkulum læra þetta prent.

Fyrſt/ Ad vor Laufnare Jeſus Chriſt
ur/er aþ ſierlegu Rade z Vilia Guds
himneſka Fodurs Madr ordeñ/j Jom
þrur Mariu Lijfe. Þar fyrer/allt þad
Gyding"mæla j mote Chriſto/þ er tal
ad j mote almattugū Gude a Himnū.

Þar næſt/Ad heilager Einglar ha
þe glede z gooda þocknan a vorre Sa
luhialp

luhialp/Og eru j sijkum efnū z Eren
dagiørdum/ætijd til reidu/oss til gagns
og goda. Þar fyrer erum vier skyldug
er ad packa Gude/z ganga fram j Br
oðurlegum Kiærleika/epter fyrermynd
og Dæme Heilagra Engla.

Þad pridia/ Ad þesse Sonur Mariu
er vissulega sa hiñ same/hø ed vppfyl
la skylde Fyrerheitē/s̄ giøzeñ voru þm̄
H. Forfedrum/ Abraham/ Isaac og
Jacob/z Dauid Konge. Þuiad so tal
ar Engelliñ/Gud mun giefa hm̄ Na
ted sijns Fodurs Dauids/og hū skal
rijkia yþer Nøse Jacobs ad eilijþu.

Annur Greineñ.

Er vm Jomfru Mariu/ huør ed va
ð hrædd vid þeñan Bodskap/ og spyr
ad þui/ huørneñ slijkt eige ad skie/ ad
hun skule verda Moder/med þui ad hū
veit ecke af nockrum Mañe ad seigia.

Nuar aþ vier lærum þyrst.

Ad mz Heilogum er ecke Trueñ alla

K vijs tijma

la tſma ſafnſterk/hun er ſtundū veyka re/ſtundum ſterkare. Þar þyrer ſkal eingeñ vera athugalaus z oþræddur vm ſig/helldur bidia Gud aþ Niarta daglega/ad hañ vilie ſtyrkua z ſtøduga giora oſſ j Truñe/og ecke lata oſſ falla j Freiſtingar.

Þar næſt lærum vier þad hier/ad Nolld z Blod kañ ecke vel ad ſkieka ſier j Guds Orde z hñs Verkum/ſpyrſt þar þyrer œtiſd epter/z vill vita huorneñ þ z þad kuñe ad ſkie/ eñ j moote ſliſkum Nneyxlunum eigum vier ad merkia þ ſem Engelleñ ſeiger til Mariu/ Ad þ Gude ſie eingeñ Nlutur omogulegur. Þar med ſkulū vier z læra þ/ ad ſpyria ecke/ helldur trwa einfalldlega/ſo s bleſſud Maria giorde hier ad ſiðuſtu. Nuar j mote marger giora a peſſū vorum Dogū/z falla þar fyrer j ſkadſamlegar Villur/ſo s ad giora Endurſkyrarar/Caluiniſtar og adrer fleyre.

Er þ Andsuar sem Engelliñ giefur Jomfru Mariu vppa hennar spurning.

Hnar af vier skulum prent læra. Fyrst petta/ Ad Herran Jesus er gie ten i Mariu Lyfe/ap heilogum Anda en ecke af Mañe z Kuiñu/so sem oñ ur Børn. Par fyrer er hñ þ rietta Ku inuñar Sæde/huorin Gud fyrerhiet z loþade i Paradys/og fyrer þa grein ne þnest hñ hier þad heilaga. Þuiad þar adrer Menn/eirn med odrum verda giet ner og fædder i Syndene af Mañe og Kuiñu/ þa er hañ fæddur eirn heilag ur/ Algiordur/Rietlætur Madur/an allra Synda.

Þar næst er hier ad læra/ad hñ er ecke alleinasta Madr/ helldur z so sam nur Gud i eirnre Personu/so sem Ein gelleñ Gabriel liosiega kallar hñ hier Son hins hædsta.

I pridia lage/ Ad hñ er þar þ af Gu de sendur i Neimen/ ad hann skal byria vpp eitt eilyfft Riike endalauft/ z leysa

þrelſa oſſ Meſſena vr Rſke Diopulſ-
ins/ z giøra oſſ ad eilyfu ſaluholpna.
Þat fyrer ſkulum vier hiartanlega gl-
edia oſſ i hans Holldgan/ſem er Upp-
haf vorr/ Saluhialpar/og hugga oſſ
þar afi ollum Diepulſins Freiſtingū.

Bæn.

DRottinn Gud himneſkur Fader/ad hia
ta giørum vier þier þacker/fyrer þyna o
vmrædelega x̄ſkd z Myſkun/ad þu hefur mi
ſt a oſſ aumar Maneſkiur/z hefr lated þin
Son taka a ſig manndomlega Mattaru, vier
lidium þig/ad þu fyrer þinn heilaga Anda/
upplyſer vor hiortu/ſo ad vier japnan z j al
la ſtade/kynum ad hafa vora huggun j Gotto
gen z hingadkomu/Pynu z Dauda þans Son
ar/og þæta og medkiena hū fyrer vorn Herra
og Konung/z ad vier fyrer hans x̄apn z ve
rdſkulldan/mættum eilyflega lifa med þier/
z þynum heilaga Anda/AMEN.

A Palma Sunu Dag

Evangelium. Matth. 21. Stendur
med ſiñe Vtleggingu þañ fyrſta Sun
nu Dag i Jolaposſtu.

A

A Skirdag.

Evangelium Luc 22. Cap.

OG þa er su Stund kom/sette Jesus sig nidur/ ⁊ þeir tolfe Postular med hm̃/og hann sagde til þeirra. Mig hefur af Hiarta epter lang ad/ad eta þetta Paska lamb med ydur adur enn eg lijd. Vtlad eg segge ydur/ ad hier epter mun eg ecke af þui neyta/þar til þad fullkomnast j Guds Ri

ke/ Hañ tok og Kaleikeñ/ giorde Pack er/ ꝛ sagde/ Medtaked hañ/ og skipted honum a medal ydar/ Þuiad eg seige ydur/eg mun ecke drecka aþ Vijnvidar Auexte/þar til ad Guds Ríke kiemur. Og hañ took Brauded/giorde Packer braut þad/gaf peim og sagde. Þetta er miñ Líkame/sa sem fyrer ydur giepeñ verdur/ giored þetta i mijna Mijning. Líka eirnig og Kaleikiñ epter Kuolld mæltijdena/og sagde. Þesse er Kaleik/ur hins nya Testamentis i mijnu Blo ode/huort ed fyrer ydur wthelleſt.

Þetta Evangelium hefur þriar Greiner jñe ad halldа.

Og er hin fyrsta su/ ad Christur vnd/ eruijsar og jatar fyrer Cæresueinunum ad hañ hafe Niartanlega forleinging ad eta þetta Paskalamb med peim/ad ur eñ hañ verdur pijndur.

Nuar aþ vier lærum/ þyrst.

Ad Herrañ Christur hefur Niartans lyst

lyst og forleinging epter Mañaña vel ferd og Saluhialp. So langt er þra þui hañ vilie Syndugs Mans Dauda eda vera søk z epne til nockurs Mans Glæsunar. Nuar fyrer vier ættum ad læta oss langa epter hñs Nad z Myskun aþ Niarta/ Nugga oss vid hana og efa hana ecke.

Næst þessu lærum vier/ Ad med þui DRottiñ Jesus villde ganga under sijna Pässl z Pässnu/ a þañ Dag s Paskalambed var eted/ epter Guds Befalningu/ þa er þar af Augliost/ ad Paskalambed j gamla Testamentenu hefdi vered Figura z merking Herrans Christi/ z hñs Pässnu/ og er þar fagurlega vtmalad/ z þ Sioner sett /til hús Christi Daude og hñs Blod skylde oss vera gagnlegt. Þuiad lijka so s þ skiede j Egyptalande/ ad huar hellst sm Oytastafer Israels sona voru riodader mz Paskalambsins Blode/ þar voru þeir frelsader fra Drapseinglenū/ So leyst

Lijst er og

er z frelsar Bloded Thristi oss/fra öll
um vorum Syndū/Daudanū og Dyf
lenum/Nuar vid vier eigum ad hugga
oss/og vera af Niarta glader.

Annur Greinin.

Er Thristi Predikun/i huorre hū
kuedst ecke vilia eta optar nie dreckal
med sijnum Læresueinum/fyrr eñ pad
kiemur fram i Guds Ryke.

Nuar ap vier skulum læra.

Fyrst/Ad Herrann Thristur hefur
vitad z sied fyrerpram/allt huad yfer
hañ koma mundi/adur eñ pad skiede/
par fyrer hefur hañ viliuglega giefed
sig i pijnuna z Daudañ vorra vegna/
Nuad oss naudsynlegt er ad hugleida/
vorre trw til styrkingar/og Samuisk/
uñe til huggunar.

Par næst lærum vier/Ad po Herrañ
Thristur giæfe sig sialfuiliuglega i
Daudañ/epter sijns Fodurs Rade og
Vilia/Pa er ecke Judas z adrer Herr
ans

ans Christi Duiner apsakader nie sak lauser med þui þad var ecke þeirra ástundan ad fullkomna Guds Vilia/ helldur hofdu þr tilgang/ mykiu verra z syndsamlegra/ Nuar fyrer þeir hafa hrædilega z haskasamlega syndgad/ so sem Christur talar vm Judas/ seigiande. Betra være ad sa Madur hefdi alldrei vered fæddur.

Þridia Greinen.

Eru Jnsetningar Ordenn Heilagrar Kuoldmaltidar.

Nuar ap vier skulum lara.

Fyrst/ Ad H. Kuolldmaltijd er ecke alleinasta Braud og Vijn/ helldur sañ arlegt Hollð z Blod Herrans Jesu Christi/ og þ veitist z giefft ad eta z dreckа i Sacramentenu. Og so s. Paall seiger/ þa er þ sañarleg Nutteckning Hollds z Blods herrans Jesu Christi/ 1. Cor. 10 Cap. Þad er/ huor sem etur af þui Braude/ og dreckur ap þm Vlesi

 adz

ſada Kaleik/ſa verdur viſſelega Nyt-
takare Jeſu Chriſti Nouds ꝛ Blods/
huad allt er vel merkiande/ ꝛ gagnlegt
ad vita/ j giegn Sacramentiſtum/ſem
ecke ſkamaſt ſijn ad mæla a mote Herr
ans Chriſti Ordū/og þau ad vileggia
j añarlega meining/eñ þau tolud eru.

Næſt þui lærū vier hier/ Ad nær Sa
cramentum ſkal giefaſt ꝛ medtakaſt/
Þa ſkal þad ſkie med meddeilingu bæde
Brauds og Vijns/ ꝛ giefſt bæde Leikū
og Lærdū/og hafer j onguan mata ad
Herrans Chriſti Teſtamentū ſkule re
ingt og kreinkt verda/ſo ſem ſkiedr hia
Papiſtum eñ nu a þeſſum Deige.

Þad þridia ma ꝛ hier læra/ Ad þetta
heilaga Sacramentum er ecke af Chr
iſto jnſett nie ſtickad til þeſſ/ad þad ſku
le vera Offur fyrer Lifendur ꝛ dauda
ſo ſem Papiſtar halldа/ þuert a mote
Ritninguñe/Nelldur til þeſſ ad Menn
ſkule þar jafnfraimt med/minaſt a Je
ſu Chriſti Dauda ꝛ Pijnu/ꝛ vthelling
hans

hñs Blods/og hugga sig þar mz. Þui
að mz þui hñ seiger hier sialfur/að hñ
hafe gieped siñ Lykama ¦ Daudan/og
sitt blod að skule vthellast til fyrergief
ningar Syndaña/þra allra s eta hñs
Lykama/z drecka hñs Blod/ Þa skal
huer Christiñ Madur med rietta/sa s
geingur til þessa Sacramentis/hallda
Herrans Christi forþienustu/Þijnu z
Dauda/fullañ Bitaling þ sijnar Syn
der/og vænte fullkomlega/að hñ fae þ
þetta/Syndaña fyrergiefning/og styrk
ia so sijna veyka trw med þessum Dyr
mæta Þante Herrans Christi Holds
og Blods. Bæniñ.

Gvd DRottiñ Himneskur Fader/Vier þo
ckum hier fyrer þijna myklu Mæd z Miss
kun/ að þu fyrer þiñ Son Jesum Christum
hefur latsett soddan Maaltyd/¦ hugsre vier ef
um hans Lykama/og dreckum hans Blod. Vi
er biddum þig Himneske Fader/giep offr þinn
Heilaga Anda/so að vier ecke overduglega til
vor tøkum so halcita giøp/Helldur so að vier
mættum medkiena vorar Synder/og læta af
þeim/og ¦ stødugre Trw/vona z vænta Synd

Lv anna

aña Frelsara/ þyrer Jesum Christum þin Son/ og að vara og þroaast i Kærleikanum/ so lenge vier lifum/ og til þess vier verdum eilifþlega Sæluholpner/ þyrer Jesum Christum þin Son vorn DROTTin og Herra A M E N.

A Fostudageñ langa.

Ma lesa Pijningar historiuna Herrans Christi/ so sem hun er samanteken epter fiorum Gudspiallamönnum.

OG þa þeir hofdu Lopsaungeñ sung

id/Gieck Jesus wt sem hñ var vanur/ ypet vm Lækiñ Cedron til Fiallsins Oliveti. ꝛ ef.

Þesse Þýningar historia hefur þiorkan sierlegar Greiner sñe ad halda.

Og hlyder hin fyrsta vppa þ Samtal sem Herrañ Christur hafde a Beigenum/vid sína Læresueina/seigiande peim þyrer/ ad aller þeir mundu a sier hneyxlast/a þeirre Noottu.

Nuar aþ vier skulum læra. Huorsu ad Nolld og Blod er veykt j oss ollum/ꝛ ad þeir sem attu ad vera sterkare eñ adrer/og hraustare/þr falla stundum a Freistingar tñmanū/ꝛ eru ecke stodugre eñ adrer j trwñe. Þar þ skulum vier ecke vera ohrædder vm oss/nie athugalauser/Heldr ganga fram j Oskta Drottins alla tñma/ꝛ bidia Gud/ad hñ læte oss ecke falla j freistne/helldur vardueita oss j rietstre trw/Otta Drottins ꝛ godre vmgengne allt til enda.

Aumur Greinir.

Er vm þa saru Þäſſ og Þánu/ s Herran Jesus Christus leid hid jstra med sialfū ſier/ Huor hñ giorer ecke allein aſta Sorgfullañ og skialfande/ helldr pressar hun Blodugan Sueita vr hñs Nollde.

Huar aþ vier meigum læra.

Huorſu þung Byrde Guds Reide er j gieg̃n syndeñe/ huorja Byrde ongū Manne var mogulegt ad bera/ helldur hefdu aller Meñ vnder heñe forgiarp aſt ad eilſtu/ ef ad Gud hefde ecke ſio myſkūſamlega liett heñe af oſſ/ z lagt hana vppa ſiñ Son. Vm ſkyldt attum vier allra hellſt ad huxa/ a þſſū Deige z þacka Gude þ þ/ z hñs elſkulega Syne Jeſu Chriſto/ og hugga oſſ par vid j ollum vorum Freiſtingum/ Syndaña Daudans/ Diofulſins/ og Neluſtis.

Þridia Greiniñ.

Hlyder vppa Judas/ huorſu hñ kom ma ſtorum Flock Maña/ og ſuerk Herrann

rann Jesum med Kosse.

Nuar aþ vier læra meigum.

Ad lijka ꝫ i þañ tijma skiede/ so skied ur Þeſi i Dag hans christelega Kyrkiu/ ad hun hefr ecke allemasta openberlega Duine/ helldur heimuglega/ ꝫ latast vera heñar goder Viner/ og miog vel christner/ eñ þo samt japnfrañe fortøda þeir og selia Evangelium med Kosse ꝫ folsku Hiarta/ huad enginn vndrast skal/ eñ sijdur hneyxla sig þar a.

Fiorda Greinin.

Nyder vppa Gydingana ꝫ þra fylgiara/ sem fanga/ binda ꝫ burt leida Jesum Christum/ og þegar þeir gieta onguar saker hiñ gieped med riettum sañindum/ þa koma þeir fraiñ med Liugnitne/ honum i mote.

Nuar aþ vier lærum.

I fyrstu/ Nuort heimuglegt Vpsundar hafur leider Mañ vm sijder/ Og þeg" Madur einusiñe/ tekur til ad mosstanda opin

da openberan Sañleik/ þa lætur hañ ecke aþ þui/ fyrr eñ hñ verdur med ollu forhertur/ so hañ deyr og fordiarfast. Þar þ skylde eingeñ Madr/lata Diofuleñ vid sig rada/eda ad koma sier til/ ad standa j mote Christo z hñs Orde.

Næst þui ma hier læra/ Ad vor Herra Jesus Christur hefur vissulega pijndur vered/ so s saklaus z Rettlætur Madur/ fyrer oss Ranglæta/ med þui hans orgustu Fiandmeñ z Dviner gatu onguar saker vppa hñ beuisad/ huar fyrer þeir vrdu ad hialpa sier mz Ligum/ Nuad oss er miog huggunarsamlegt/ þegar vier verdum fyrer slijku.

Fimta Greiniñ.

Nyder vppa S. Peturs Fall z Apneitun/ og hans Idran.

Nuar aþ vier lærum.

Ad þegar Gud tekur sijna Madar hond fra Mañinū/ þa hlytur hñ jafnsnart ad

art að falla. Er þar þ̃ Naudsyn að vi
er stolum ecke opinbog vppa oss stalfa.
Þar næst/ þegar vier hrøsum eda føllu
þa skulum vier med S. Petre grata be
isklega/ idrast Syndana/ ꝛ bidia Gud
af øllu hiarta vm Fyrergiepning/ lat
ta aþ Syndene ꝛ gisra hana ei optar.

Siøtta Greinin.

Nyder vppa Suikaran Judas/ og
hans hryggelega Aþgang.

Nuar aþ vier lærum/ þyrst.

Þetta almenelega/ huilyka Pyst og
Plægu og hiartans sorg Syndeñ kie
mur af stad j Manssins Samuisku þeg
ar hun vaknar vpp/ ꝛ huorsu þungt ꝛ
forueilt þ er/ ad trua/ ad Gud mũe vera
þeim Nadugur/ ꝛ þgiefa þm̃ Synder
nar/ s̃ adur hapa syndgad vppa Nad
ꝛ Mysku Guds/ ꝛ ønguum Amining
um/ nie vidsorum hapa viliad hlyda.
Og ad marger j slykre Kuol og angist
falla j Druxnting og eilyfa Fyrerdøm

ing/so sem skiede Judas.

Þar næst ma hier sierdeilis læra/ Nu or Æfelok/ og huilykan enda fa mune aller Herrans Christi/ z hans Ords D viner vm sijder/sm er/ad þeir mune vm sijder/optast fa illan z hrædelegan Af gang. Huad alla Men ætte ad skielfa so þeir fordest Judas Koss/og allar ad rar Storsynder og Glæpe.

Siounda Greinen.

Talar vm þa þorhertu Sydinga/sm med False og Lygu taka Lifed af Her ranum Christo/z þar med spotta hann hanganda a Krossenu/ og lætast japn pramt þui vera Heilager/ad þr þikiast ecke meiga an Syndar leggia þa 30. Silfur Peninga i Guds Kistu/ eda Almusu Erkena.

Huar af vier lærum.

Huorsu ad Mannsins Hiarta er vnd arlegt/og fraleidt/og af Diøplenu opt sijns

sinis so forblindader/ad þo Men liggi
j stærstu Nøfudsyndū z Glæpū/ þa þi
kiast þr þo þa fromer og heilager/ Sta
um oss þar þ vel vm kring/so ad Diof
ulleñ sunske oss ecke/nie forblinde i synd
eñe. Biduñ hellour ad Gud vpplyse vor
Hiortu mz sīnū H. Anda og styre oss
og stiorne/ og leide oss a sīnū Veige.

Attunda Greiniñ.

Hlyder vppa Almwga folked s epter
Gydinganna Bon og Beidslu/bad vm
Barrabam/ad hū mætte giepast laus/
eñ Christur hlaut ad verda Krosssest.

Nuar ap vier lærum.

Ad Almwgafolk fylger ætīd Ordū z
Epterdæmū stor Herra og Høpdingia
framar eñ Guds Bode/og þ geingr so
til/so sīm þa Blindur leider Blindañ/
þeir falla bader j Grøpena/Eñ sierdei
lis meiga Guds ords Pienarar læra hi
er af Vidusrun/ ad treysta ecke vppa
Almwga Folk/þad er laust z ostodugt

M Þar

þar næst meiga hier aller læra/ Hvor
eirn i sínu Stiett/ Kalle og Embætte/
að sia sig vel vm kring z forsialiga/ hu
að hann giorer og truer/ hvort það sam
hliodar Guds Ordi edur ecke/ Og late
aðara Maña Epterdæme ecke sufia
sig nie a talar draga.

Niunda Greinen.

Hlyder vppa Pilatum/ s vel og leingæ
várdist/ æður en hann vard Gydinga m
samþycker/ en þo vm síðer lætur hann
Gydinga koma sier til þess med þeirra
Nærveyste/ og hoðunum/ að hann dæmer
þann saklausa Jesum til Dauda.

Nuar að vier lærum.

Fyrst/ Að vinatta Mañana z eigið
Gagn/ forhindrar margann þra Guds
Ríke og sínu Sáluhialp. Þar þ æðte
hvor Madur opt z oftalldann að hvga
vm þaug Ordin sem Christur talar/
Gudspiallenu/ z segier. Hvor s elskar
Fodr z Modur/ Kuinnu z Børn/ Hvs
og Heim

og Heimele/framar eñ mig/sa er minn ecke verdugur. Par næst eiga peir ad læra hier/sem veralldlega Valldstiorn hapa/ z setter eru til Domara Embættis/ad geyma vandlega Sañleikañ og Rietttlætid/ z giora þ ei nockrū Mañe i vil ad dæma pad rangt er.

Tiunda Greinin.

Neytter til Strijdsmoñunū/og seiger fra/huorneñ peir hape spilad vid Nætañ Christum/Krynt hañ/Nwdstrykt hædf og spottad/og vm sijder Krossfest hñ og skipt hans Klædū mz hlutfalle.

Huar ap vier skulum læra.

Ad Diofulleñ vppuekur og huetur i giegn Christo/ecke alleinasta pa andle gu/helldr z eirneñ lijka pa veralldlegu Storherra og Høpdingia/Og þ sema giorer Diopulleñ eñ nu a vorū Dogū og mun giora/Ad pegar Meñ hafa retta z ræt Christelega Kyrkiu/z skipt Christi Klædum sijn a mille/pa leggia peir par ofan a Svott z spie/z kallsa

Guds Ord z hñs Cærdom. Ad pessu skal sig eingeñ giepa/ep hañ vill vera Christi Cæresueirn.

Ellefta Greiniñ.

Hlyder vppa Simeon ap Cyrenia/hu eriñ Strñdsmeñerner naudguðu til ad bera Nerrans Christi Kross.

Nuar ap vier læra meigum petta.

Ad eñ þo Christner Meñ hliote ad bera peñan Kross hier j Neime/þa er þo miog mykell misminur a mille Nerans Christi Krossburdar/z peirra mot gangs. Þuiad lika so sem Simeon bar Krosseñ naudugur/ og þa hñ kom til Aptokustadarens/ lagde hañ Krossiñ fra sier/z gieck j burt. So er vor Kross hier j Neime/ naudungar Kross/vier berū hañ ogiarnañ/ef vier erum sialfs rader/Og med vorum Krosse z Mot gange/kuñum vier huorke ad stilla mit forlika Guds Reide. Eñ Nerrañ Christur s viliugur tok vppa sig Krossiñ/ og doo

z dod vm sijder a hñ/hñ hefur einsam
all z alleina bored þ ollum Mañ̃ var
omogulegt og obærelegt/og hefur med
sijne Pijnu/leist og frelsad oss fra eilijf
um Dauda/og ollum Heluitis Plægū
og pijslum. Nuar fyrer oss hæper/alla
Daga og stunder hønum packer ad gi
ora aþ Ntarta.

Tolpta Greinin

Hlyder vppa Herrans Jesu Christi
Andlæt/og þau seinustu Ord hñ tal-
ade a Krosenum +

Nuar aþ vier eigum þetta ad læra+
Ad Herrans Jesu Christi Pijna hef
ur ecke vered neitt gaman eda Barna
dyrt/ad endurleysa oss/ Og sañarlega
hefur hñ a sijnum Cijkama punded og
smackad Daudans beyskleika/ Cñ ad
sijdustu hefr hñ polenmodlega bijfalad
sijn Anda j Fodursins Hendur. Nuad
oss er þar til gagnlegt/ad vier truū vis

Mijn sulega

ſuelgia/ad hñ med ſiñe Pýſſt z pínu z Dauda/hepr oſſ leyſt z frelſad fra Nel uſtis bøluan/og pýſſlum og eliſſi Da uda/ſo ad vier i ſlýkre Tru/kyñum pui betur z med christilegra hatti/ad ſtil iaſt vid petta auma og ſtundlega Lýf.

Prettanda Greiniñ.

Hyder vppa Daſemdaruerkiñ/z þurd anlega Tilburdi ſem ſkiedu þa Chriſt ur andadiſt a Kroſſinum. Þuiad eckt alleinaſta ripnadi i ſundur Fortiallsid i Muſterinu/helldur ſprungu i ſundur Steinarner og Jordiñ/z margra Nei lagra Maña Lýkamir riſu vpp.

Nu er ad vier ſkulum læra.

Ad vita huort gagn oſſ leider og leidt hepur af Herrans Chriſti Dauda/ſiñ er fyrſt petta. Ad fyrer hans Dauda eru vier leyſter z frelſader fra Logmal ſins Bøluan. Þuiad Chriſtur hefur m̃ ſiñe algiordre Hlydne/vppfyllt allt Logmaled oſſ til goda/z vorra vegna/

og

z mz sijnū Dauda hefur borgad og bit alad fyrer vora Synd og sekt alla. Þar næst hefur hñ og so opnad vorar Graf/ z fyrer sitt Blod/ og sijn Dauda/ vt vegad oss Lijfed og sæluhialpena/ þui ad þeir sem a hñ trua/ skulu ecke bliþfa eilijfplega j Groþeñe/ helldur skulu þeir verda vppriſsande a þeim sijdasta Deige/ og ad honum verda medtekner jñ i þ eilijfa Lijf/ þessa Nuggun hopū vi er fierdeilis ad Herrans Jesu Christi Dauda og Pijnu.

Fiortanda Greinin.

Hlyder vppa þañ goda Mañ Joseph/ sijñ bidur vm Lijkamañ Christi/ og þeg ar hñ fieck sijna Bæn/ sueipar hañ Lijkamañ i hreinum Linklædum/ z leggr hañ i nyia Groþ sem hñ atte sialfur.

Nuar ad vier meigum læra.

Ad huorsu haturlega og þunglega sa Diabulleñ stormar z strijder a Rijkid Christi/ z huorsu sem hñ æder i giegn Christo/ þa kañ hñ þo ecke med allre

sine Magt/hans Rike nidur ad bryd
ia. Alla tijma hefur Gud nockra s mz
pessu Josepha/saka z medkieña Herra
Jesum/ og laka husvrke Diofulen nie
Heimsins galenskap villa sig nie hræda
fra Christo/Huad oss er bæde nu z feir
na huggunarsamlegt z gagnlegt/so vi
er lærū ad trua þui/ad Gud vill og so
kañ hñ/eñ nu a þessu Deige ad vera
kroptugr j þm s eru breysker og veyker
og kañ ad verka Truna j þeim/og ver
nda þa fra allum Diofulsins elldlegū
Pijlum/so framt Meñ bidia hañ og a
kalla vm Nad og Mysku.

Og vm allt þetta vilium vier so bidia og seigia.

HErra Gud Himneskur Fader/ Þu sem af
þodurlegre nad z Myskum til vor/eckt bl
ijnder þijnum Eingietnum Syne/helldur gafst
hañ j Daudañ/z j Krossins Dauda. Vier bid
ium þig/vpplys vor Hiortu med þinū H. An
da/ad vier tynium ad hugga oss vid soddañ
Nad/z vakta oss vid Syndeñe bræmuerais/
þar mz ad lida þolenmodlega/huad hellst þij
nu/Kross z Motgang þu villt vppa oss legg
ia/so

A Paska Dageñ.

Evangelium Marc. 16.

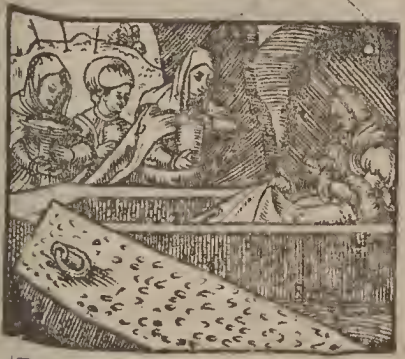

OG þa ed þuoſtdagurenn var vmlideñ/ Keyptu þær Maria Magdalena/ og Maria Jacobi z Salome dyrleg Smyrſl/ad þær kiæme z ſmyrde Jeſum. Og miog ſnemma Morguns/ eirn þuoſtdagaña/komu þær til Grafareñar/vm Solar vppruna. Og þær

ſogdu ſijn a mille. Nuor mun vellta þ
oſs Steinenum af Grafar muñanume
Og ſem þær litu þangad/ ſæu þar ad
Steirneñ var afuellttur/þui hñ var ad
ſoñu naſta mykell. Og þær geingu jñ
j Groſena/og ſæu eitt Vngmeñe ſitia
til hægre Hlidar/ſkryddañ ſijdu Klæde
Nuſtu/ z þær vrdu Otta ſlegnar. Eñ
hañ ſagde til peirra. Eige ſkulu þier
hrædaſt. Þier leited ad hinum Krosſfe
ſta Jeſu ap Nazareth/hñ er vppriſiñ
z er ecke hier. Siaed þañ Stad/huar
þeir logdu hñ. Nelldur fare þier burt
og ſeiged hñs Lærefueinū/og Petre/ad
hñ mūe ganga fnrer ydur j Galileam.
þar munu þier ſia hñ/ ſo ſem þad hñ
ſagde ydur.

Þetta Evangelium hefur þriar
Greinir jnne ad hallda.

Og er hin fyrſta vm Kuiñurnar ſem
komu med dyrmæt Smyrſl til Grafar
eñar/med husrium þær villdu ſmyria
Lykamañ Jeſu.

Af husrre vier høfum ad lara.

Ad vissulega er Kraptur Guds styrkur
i peim veyku z Vanmættugu. Þviad
þegar Postularner og Læresueinarnir
Christi/foldu sig hier og huar/af Ot
ta z Nædslu/z þordu ecke ad læta sig
sia/þa medkienna þessar Fatækar Kuin
ur/openberlega fyrer husrium Mañe
med þessum sýnum giørninge/ ad þær
elska Christum/og þra hñs elsku læta
þær ecke hræda sig nie skielpa/ hñs sm
anarlega Dauda/ eda nockud añad.
Nuorium dæmum vier eigum ad þolg
ia/z fyrer Diopleñ og Neimeñ osk
elsoir ad fasta og medkienna vorn Drot
tin Jesum Christum.

Aunnur Greiniñ.

Nyder vppa Guds Engel/sem St
einenum vellte af Grofeñe/ þegar Kr
istnurnar voru þugande þar vm/ hvat
þad munde giora þ þar.

Nuar ap vier lærum.

Ad vissulega hafa Heilager Guds

Einglar/Giedpeckne z sterlega Gledi af vorre Velferd og Sæluhialp/ med þui ad þeir eru so syneleger z prenustu samer/ fyrer z epter Herrans Christi Fæding/Pijnu og Dauda/hñs Vppri su og Nimma for. Þar fyrer erũ vier skyllduger til ad þacka Gude/z forsoma ecke vora eigenlega sæluhialp/þar mz z eirneñ ad hialpa odrum/ z veita þeim styrk z adstod til betrunar/ lijka sem heilager Einglar giora.

Þar næst lærũ vier hier/ Ad þo trv eñ sie veyk/ þa er hun þo Gude þægeleg/z huar hellst ad ecke er nema litell Neiste trwareñar/ þa vill hañ styrkia hñ/epla og vexa. Huad oss a ad vera til Amiñingar z huggũar/nær sem vier fiñum oss ad vera veyka j Truñe.

Þridia Greineñ.

Er su agiæta Predikun sem Engell Guds giorer fyrer Kuiñunum.

Nuar aþ vier lærum þyrst.

Þad ad vor Herra Jesus Christus/
ste vissulega aþ Dauda vppriseñ/ med
þui ad sañur Guds Eingell ber þar vit
ne vm/ huorium vier eigum hellder ad
trua/ eñ allum odrum Lyge Ordum/ hu
ort þad eru Gydingar/ eda adrer Heid
ingiar/ sem þar seigia nei til.

Þar næst/ Med þui Christur er vissu
lega vppriseñ af Dauda/ þa efum þad
j onguañ maata/ helldr truum þui full
komlega/ ad vier munum lyfka vppriss
a syndasta Deige/ þuiad auk þess hañ
lofad hefur ad vppueckia oss a þeim ti
ma/ þa hefur hañ med sinne Vpprisu ru
dt eirn Veg j giegnū Daudañ og Hel
uisse/ z opnad oss ingang til þess eilifra
Lifs.

Þad pridia/ Ad huorsu Fatækur au
mur og Syndugur sem huer er/ sa sīm
truer a Jesum Christum/ hañ verdur
niofande Jesu Christi Vpprisu fier til
Rettlætis/ med þui Eingelleñ tileink
ar z nefner hier S. Petur med Nafne

ſ hafde audur afneyfad Chriſto miog hrygzgelega/z bydur Engellen Kuiñu num ad boda hñ Chriſti Vppriſu/ til ſterleygrar Nuggunar/Nuad aller Fatæ ker Spndarar ſkylldu vel merkia z epti er huxa.

Þar fyrer vilium vier ſo bidia.

GVd DRDTTin Himneſkur Fader/Þu ſñ Þenur gieped þiñ Son Jeſum Chriſtum/ Dauden/fyrer vorar Synder/z vppuaktter hñ ad Dauda oſſ til Rettlætis. Þig bidiū vier/ Þeir oſſ og gied þiñ Heilage Anda/z med hã num ſyr og ſtiorna þu oſſ/z vardueit oſſ i riettre z ſañre Tru/Geym vor fyrer allū fyr dum/ z epter þetta lidid Lif vppuek oſſ til Eilyfs Lifs/Fyrer Jeſum Chriſtum þiñ Son/Amen.

Añañ Dag Pmſka.

Evangel. Luc. 24.

OG ſia/ad tueir af þeim geingu a þañ ſama Dag/til nockurs Ka uptwns/það ed var fra Jeruſa lem ſextiu Skeida Rwm/ad Nafne E maus

mans. Og þeir voru ad tala vm alla þa Hluti sijn a millum sem vid hofdu bored. Og þad skiedi þa þeir reddusi vid/ z spurdusi a sijn a millu/ad sialf-

ur Jesus nálægdist þa/og gieck japnfi amt þeim. En þeirra Augu voru so halldeñ ad þeir þeckttu hañ eige. Og hañ sagde til þeirra. Huad er þad fyr er Radu sm þid hondlid yckar a mille teikande/z erud hryggued þar af? Þa suarade eirn er Cleophas var ad Na þne/z sagde til hans. Ertu alleina so ókiendur til Jerusalem/ad þu veist ei-

ge hyad a þessum Dogum þar jñe gio
rst hefur? Eñ hañ sagde til þeirra.
Huad er þad? Eñ þeir sogdu til hñs.
Þad/ Aþ Jesu hinum Nadueršk a/ hu
or ed var Spadoms Madur/ mattug
ur j Ordum og Verkum fyrer Gude z
ollu Folke. Og huorneñ ad vorer Hof
udpresta/ og Hopdingiar sellou hañ j
fordæming Daudans/ z Krosssestu hñ.
Eñ vier vonudum ad hñ munde endur
leysa Jsarel. Og yfer allt þetta er hiñ
þridie Dagur j Dag/ er þetta skiede.
So og hafa skielft oss nockrar Kuiñur
aþ oss til/ þær ed fyrer Lysingena hop/
du hia Gropeñe vered/ og fundu ecke
hans Lijkama/ komu z sogdu sig hafa
sied Einglaña Sioner/ þeir ed sogdu
hann lifa. Og nockrer wt af oss gein
gu til Grafareñar/ og fundu eins lijka
sem Konurnar hofdu sagt/ eñ hñ fun
du þeir ecke. Og hñ sagde til þeirra.
O þier Heimsker z treger j Hiarta/ ad
trua þui ollu sem Spamneñerner hafa
talad

talad. Hann Christur ecke þetta ad hl̃
da/og j̃nganga so j̃ sijna Dyrd: Og hñ
tooc til fra Moyse og allū Spamoñ-
um/ og lagde vt fyrer þeim allar Rit
ingar þær ap hønum voru. Og þeir
toku ad nalgast Kauptuned þad þeir
geingu til/ Og hñ liet þa sīn villde hñ
leingra ganga. Þeir neyddu hñ og sog
du. Ver þu hia oss Herra/þuiad Kuo
llda tekur/og a Dageñ lijdr. Hñ giecc
jñ og var hia þm. Og þad skiede/þa
hañ sat med þeim til Bords/ Ad hañ
toc Brauded/blessade þad og braut/og
rieffe ad þeim/þa opnuduſt þeirra Au
gu so ad þeir þeckte hñ/og hañ huarf
fra þrra Augum. Og þeir sogdu sijn
a mille. Brañ ecke ockar Hiarta j ock
ur/þa hñ talade vid ockur a Veigenū/
og opnade fyrer ockur Ritningarnar:
Og þr stodu vpp a somu stundu/og sne
ru aptur til Jerusalem/og fundu þa ell
efu saman safnada/og þa sem mz þm
voru. Huorier ad sogdu/DROTTIñ

R er saN

er sañarlega vppriſiñ/ og hefur hyrſt Simone. Og þeir søgdu huad giorſt hafde a Veigenum/ og huorneñ þeir hofdu þeckt hann/ j þui hann braut Brauded.

Þetta Evangelium hefur fiorar Greinir sñe ad hallda

Og er hin fyrſta vm þa tuo Læreſueina sem geingu til Emaus/ og voru ad tala ſiñ a mille/vm allt þad sem a þm Dogum skiede j Jeruſalem/og hu ad þrra Meiſtara hefde giort verid.

Nuar ad vier meigum læra.

Nuorſu snart og audueldlega trueñ kañ ad falla og verda Epaſom j Freistinguñe. Huiad liſklegt er/ad Herrañ Chriſtur hafde optſiñis predikad fyrer þeſſum tueimur Læreſueinum/ so sem fyrer hinum odrum/ ad hann ætte ad liða Þiſnu og Dauda. Og ſidann vpp risa af Dauda. Þad viſſu þeir ad hñ var Daudur og jardadur/eñ ad hñ skylde nu lifa/ þui vard ecke j þeir

ra Heila komid. Þar fyrer treyste ein
giñ vppa sialfan sig / Helldur skulum
vier og meigum aller jamia og medkien
na/huad seiner og tregier vier erum til
ad trua Guds Ordum. Eigum vier
þar ß ad hallda oss fastlega vid Guds
Ord/og bidia hañ ad styrkia oss og ef
la j Truñe/og med heñe ad vernda oss
og vardueita i ollum vorum Mofgan
ge og Freistingum allt til Æpeloka.

Aunnur Greiniñ

Hlyder vppa vorn liufa Lausnera
Jesum Christum/sem kiemur til þess
ara Lœresueina a Veigenum/geingur
jafnframt þeim/og giefur þeim liosle
ga Vnderuñsan vm siñ Dauda og sig
na Vpprisu.

Nuar aß vier skulum lœra þetta prent-
lega/ Ad þad Fyrerheit sie vis
ulega satt/sem Christur giefur oss oll
um/seigiande/Huar hellst tueir eda þr
ir eru saman komner i mijnu Napne/

þar vil eg vera a medal peirra. Þar fyrer eigum vier ad huxa þar vm tapn lega/ og haþa astundan þar a/ ad hu or og eirn tale vid añañ vm þa hlute sem eru Gudleger og goder/ eñ ecke ill er og onytsamleger.

Þar næst ma hier læra/ Ad ecke vill Gud vtslockua lytt logande Kueik/ og ecke helldur þra fier kasta Lystelrnuoñ Skóla Bornum/ so framt sem þau vil ia lata kteña fier/ Og sie so/ þa vill hñ feigeñ vnderuñsa þeim/ z styrkia peir ra Tru. Nuad oss er ein stoor Nuggñ i giegn ollū Diofulsins Fr.istingum/ og veykleika vors Holds og Bleds.

Þad þridia/ Ad vor Herra Jesus Chr istus sie sañarlega z vissulega vppris en/ med þui ad Læresueinarner heyra hñ z sia lifande/ z hñ etur med þm/ ep er hans Vppriſu. Þui eigum vier ecke ad giefa oss ad Gydingaña Gudlostum um og Spottgloſum/ helldur trua þui stadþastlega/ ad Herrañ Jesus sie sañ arlega

arlega vppriſeñ/ a þridia Deige/ Og ſo ſem hañ ſialfur er vppriſeñ/ ſo mun hañ epter ſijnu Fyrerheite oſſ alla vpp vekia a ſeinaſta Deige.

Þridia Greiniñ.

Nyder vppa þad/ þegar Herrañ Jeſus naalgaſt Kauptuned/ Þa lætur hañ ſem vilie hañ ganga lengra/ þo geingur hann jnn med þeim/ Og þa hann hafde opnad þeirra Augu/ og læted þa þeckia ſig/ huarꝑ hann f.a þeirra Augum.

Nuar aꝑ vier læra meigum.

Ad Herrañ Jeſus vill giarnañ vera og bliꝑa hia þeim ſm fwſer eru til þſſ ad hafa og heyra hans Ord. Og med þui ad nu eru Dagar Heims þeſſa ad Kuollde komner/ a huorium ad ſek: til ad verda myrkt/ og fullt aꝑ Villum tr angſinnum Kieñingum/ þa ættum vi er þui vandlegar ad heyra Guds Ord/ og bidia hañ af Niarſa/ ad hañ yfergi

efe oss ecke/ helldur ad hann vilie verda hia oss/ z lata pañ hreina Evangelij Lærdoom vardueitast vor a medal allt til enda.

Par næst/ Þegar Guds Ord skal heyrast ap oss/ so pad bere Avøxt/ og verde oss til gagns og goda/ og sañrar Guds kyñingar/ pa hlytur Herran Jesus sialfur ad opna vor Hiartans Augu/ z Eyru/ huad hañ giarnsamlega gisrer vid alla þa sem hñ ap Hiarta þar vm bidia.

I pridia mæta siaum vier hier og met Kñ/ husrsu dyrdarsamlegañ z forklar adañ Lyfiama Christi hefur hapt epter sijna Vppriſu/ Slijker munu z eirneñ verda vorer Lyfiamer epter vppriſuna/ puiad lyfia so sem Christur verdur hier osynelegur/ z huerpur fra Lareſu emunum / so munu og vorer Lyfiamer verda Andlegir/ Dasamlegir/ Dyrdarleger. Huar vm vier ættum opt og oftalldañ ad hugsa/ og hugga oss hier vid

i Lyfia

Fiorda Greinen.

Hlyder vppa Læresueinana sem med Kiendu ad þeirra Niortu hefde orded Breñande í þeim/þegar Jesus Christur talade vid þa/ Og husrsu ad þeir sneru aptur til Jerusalem/ ꝛ sogdu Læresueinunum fra/huad þeir hofdu heyrt og sied.

Huar aþ vier lærum/þyrst.

Ad vissulega ꝛ sañarlega er N. Andre Kroptugur í Mañaña Niortum/ hrærer þau/ ꝛ vppuekur í þeim Truna ꝛ fleire adrar Dygder/ þegar Meñ heyra Guds Ord aluarlega og med goodre Gietne/ og leggia þad a Hiartad. Þar næst/huar hellst Hiartad er fullt aþ Truñe/þar þeig'ecke Munnur eñ/Helldur bodar hañ ꝛ kuñgiorer Guds Dasemdarverk/ og talar giarnsamlega vm hañ. Huar aþ husr og eirn ma

merkia og proꝑa ſialꝑañ ſig/ huort hñ hefur rietta ꝛ ſaña Tru/ edur ecke.

Bæniñ.

HErra Gud Himneſkur Fader/ Sem hefur Openbered hñ Son/ þyrer þeim tueimur Læreſueinum ſñ gengu til Emaus/ Vier bidum þig/ ad þu þyrer þitt Ord og hñ heilaga Anda/ vilier vpplyſa vor Hiꝛtu/ ad vier ſkiliñ ſtyduger og ſkaꝑaſter/ i Truñe/ ꝛ hølleñ oſſ þæſtlega vid þitt Ord/ og þuxum vel ꝛ vanalega þar vm/ ſo ad þo þad kuñe ad koma/ ad vier epter Dæme Chriſti verdum ad lyda nockud hier a Jordu/ þa mattum vier haꝑa tr auſt og Huggun i þynu Orde/ og vardueita þ allt þar til ad vier epter þetta Lyꝑ/ verdum þyrer hñ bleſſada Son vppuaktter til eilyꝑs Lyꝑs/ Amen.

Þridia Dag Paſka

Evange. Lue. 24.

HA ed Læreſueinarner voru eñ nu ad tala vm þetta/ ſtie Jeſus midt i mille þeirra/ og ſagde til þra/ Fridur ſie med ydur. Eñ þeir ſkielfduſt og vrdu hrædder/ ꝛ meintu ad þeir ſæe

Anda

Anda nockurn. Og hñ ſagde til þrra. Hvar fyrer ſkielþiſt þier/Og þui koma ſiſſker Þankar j ydar Hiortu? Sia ed miſnar Hendur og miſnar Fœtur/ad

eg em þetta ſialfur. Þreifid a mier og ſkodid/ þuiad Ande hefur ei Hollð nie Bein/ſo ſem þier ſiaid mig hafa. Og þa hañ ſagde þad/ſynde hñ þeim Hendur z Fœtur. Og er þeir trudu eñ eige fyrer Fagnadar saker/og vndrande þá þa ſagde hañ til þeirra. Hafe þier nockud Matarlegt? Og þeir logdu fyrer hañ Stycke af Steyktum Fiſke/z Hu

angs Stim. Og Hañ took þad og at fyrer þeirra Augum. Og hñ sagde til þeirra. Þetta eru þaug Ord/ huor eg talade til ydar/ þa eg var eñ nu hia yd ur/ þuiad þad hlaut allt ad fullkomn/ ast/ s̄ af mier er skrifad j Moyses Log maale ꝛ Spamanña Bokum ꝛ Psalm um/ Þa opnade hñ þeirra Hugskot/ so ad þr skildu Ritningarnar/ og sagde til þeirra. So er þad skrifad/ og so bydia de Christo ad lida/ ꝛ vpp ad risa a þr idia Deige fra Daudum/ ꝛ Predikast læta j sīnu Nafne Idran ꝛ Fyrergief ning Syndaña/ a medal allra Þioda/ vpphefiande j Jerusalem/ Og þier er ud Vottar allra þessara Huta.

Þetta Evangelium hefur þriar Greiner jñe ad hallda

Og er hin fyrsta þar vm/ huorsu Je sus openberar sig fyrer sīnum Læris ueinum/ stendur midt a mille þeirra/ oſt er þeim Fridar/ og lætur þa preyfa a

Nondum

hondū sſinū z Footū/so þeir verde þui sterkare j truñe/þa etur hū mz þm.

Nuar aþ vier skulum læra.

Fyrst/ Að Jesus vill j onguañ mata fyrerlysta þa sem Truarueyker eru/Ne ldur styrkia þa/ hugga þa/ stilla til þrds alla þa sem eru skielfder z veyk hiartader/so framt þr vilia hlyda Gu ds Orde/og þenn heilaga Anda.

Jaðañ Mata/ Að vor Truargrein vm Vppriſuna Christi/ sie viſſulega soñ/z j onguañ mata efande/þar hū er med so morgum Openberunū z Be viſſingum stadfest. Nuað oſſ þienar z stodar j mote Gydingum z ollum Heid ingium/sem þar i mote mæla.

Jþridia mata/ Að vier epter þetta Lyſþ/skulum fraū koma vr vorū Grof um/ lyſka so sem Christur gieck vr sine Grop/þo ecke med so spndugum/Bey kum/ forgeingelegum/daudlegum Lyſ komum/so sem nu hopum vier j þessu Lyſþe/Nelldur med andlegum/oforgein-

gelegum/Dyrdarlegum/Heiløgum Cſ
komum ſem alldrei ſkulu deyia/ helldur
lifa med Chriſto eilifplega. Þuiad þſſ
vegna er Chriſtur daeñ/og af Dauda
vppriſiñ/og til Nimna fareñ/ad hann
vill koma aptur z taka oſſ til ſiſn j eilif
fa Glede. Þar fyrer ættum vier ad ve
ra glader z med goodu Giedi/z hugga
oſſ alla tiſma vid hans Vppriſu.

Aunnur Greiniñ.

Nlyder vppa Cæreſueinana/ huorier
eñ þo þeir yrde glader ad þeir ſæu Chriſtum/ þa gætu þeir þo ecke ſo ſnart
truad/vegna ofta og hrædſlu.

Nuar aþ vier lærum.

Nuorſu ad vor Niortu eru af Natturuñe til/oduganleg/til þeſſ ad trua/z
huorſu oſſickanleger vier erum j þeim
Epnum ſem Guds Orde og hñs Giorningum vid koma/ Nema þui ad eins
ad Chriſtur vppliwke vorum Skilningi med Orde ſiſnu z N. Anda/z verke
truna

truna j oss. Par þ er ecke rad ad vier treystū vppa sialfa oss i noekrū Truar eñar Greinū edur efnū. Heldur holld um oss alleina vid Guds ord z bidium hañ vm Nad z Myskun/z riettann Skilning siña blessadra Orda.

Þridia Greinen.

Er su Predikun sem Herrañ Christur hefur fyrer sijnum Cæresueinum þa hañ var bwin ad samneyta þeim.

Huar ad vier skulum þrent læra.

Fyrst/ Ad allt huad Herrañ Christum hefur hent/og huad hellst yþer hañ er komed/þ er skied af tilsettu Rade Guds/z epter Ritninguñe/Huad oss gagnlegt er ad vita til þess/ Ad vier sijdr hne yrdum oss a hñs smaanarlegre Þijsl og Þijnu/z sieū þss fulluissare vppa vora christelega Tru/Og sia þar med/hvorsu ad þad Heilaga Euangeliū vt ad Christo er Grunduallad j hinu Nyia og gamla Testamentenu.

N vij Þar

Þar næst staum vier hier/ j huorriu Læresueinaña Embætte er saled z fol/ged/z huad þeir eiga ad kiena z Predi ka j Neimenum/sem er/Idran z Syn dana Fyrergiefning/þad er/ Logmal/ed z Evangelium/huoriar tuær Nøp udgreiner christelegs Lærdoms vier eig um vel z vandlega ad læra/z lata þar oss kuñugar vera.

J þridiu Grein/staum vier/Ad þesse same Lærdomur/a ecke alleinasta ad re rda Predikadur fyrer Eydingum/helld ur Neidingium/þad er sem Christur set ger fyrer ollum Piodū. Nuad vier skul um vel merkia j giegn Øpundsyke Ey dinga/z þeirra fanytre Meiningu/sem er/ad þeir alleinasta þikiast vera Gu/ds Folk.

Baneñ.

DROTTIñ Gud Himneskur Fader/þu sem ap þinn skiærre Mund z Myskun/bepur gi epid oss þiñ einka Son/til þess ad apmæt synd ena/stilla þyna riettpærduga Reide/og giøra so

so brid a mille þyn z vor/syner þin Son. Ve
er birdum/Giep þin heilaga Anda j vor hiꝛ
tu/so vier mattum þordast Syndena/ huør
ed Opriden verkar mille þyn og vor/z ad vi
r mattum verda stadpaster j riettre Tru/og
fullkomlega þar vppa vona z treysta/ad þin
Sonur hape Friden gigrt/z þorlykad oss vid
þig/Og ad vier j allre Kreyd og Motgange/
huggum oss hier vid/allt þar til vier verdum
hiedan j Fride burt kallader/ Amen.

Fyrsta Sunudag epter Pm
ska/Evangel. Matth 20.

GAd Kuolde þess sama Puott
dags/ þa ed Kæresueinarner vo
ru samankomner/ad lyckin Dy-

rum/þyrer hreddſtu ſaker vid Gydinga
kom Jeſus þar/og ſtood j midio/z ſag
gde til þeirra/Fridur ſie med ydur. Og
þa hañ ſagde þetta/ ſynde hann þeim
Hendurnar og ſijna Sijdu. Eñ Lære
ſueinarner gleddu∫t vid/ ad þeir ſau
Herrañ. Jeſus ſagde þa eñ aptur til
þra/Fridur ſie med ydur. Lijka ſo ſem
Fadereñ ſende mig/ſo ſende eg ydur.
Eñ ſem hañ ſagde þetta/blies hañ a
þa/og ſagde til þeirra. Medtake þier
Heilagañ Anda/ huørium hellſt þier
fyrergieped Syndernar/þeim eru þar
þyrergiepnar/Og huørium hellſt þier
aptur halded þær/þeim eru þær aptur
halldnar. Eñ Thomas eirn af þeim
Tolf/ſem kalladeſt Tuibure/ var eige
med þeim þa ed Jeſus kom. Eñ hiner
adrer Læreſueinarner ſøgdu til hans/
Vier hofum ſied Herrañ. Enn hañ
ſagde til þeirra/ Nema eg ſiae Nagla
føren j hans Hondum/ z eg late minn
Fingur j Nagla føren/ z eg legge mi
na Hø

na Hond j hñs Sydu/þa true eg ecke. Og epter aitta Daga/voru enn aptur hans Lœresueinar þar jñe/ꝛ Thomas med þeim/kom Jesus ad luckdum Dyrum/stod j midiõ/ꝛ sagde. Fridur sie mꝫ ydur. Sidan sagde hñ til Thomam/Rietdu þñ Fingur hingad/ꝛ skoda mjnar Hendur/ lypt vpp þinne Hende og legg i mjna Sidu/ꝛ vert ecke Vantru adur/heldur Truadur. Thomas suarade og sagde til hans. DROTT mjn og Gud mjn. Jesus sagde til hans. Af þui þu sast mig Thoma/truder þu. Sœler eru þeir sem ecke sia ꝛ trua þo. Morg oñur Teikn giorde Jesus j Augsyn sjña Lœresueina/huor ad ei eru skrifud j þessare Bok. En þessa er þui skrifad/ so ad þier trued/þad Jesus sie Christus Sonur Guds/ꝛ ad þier so Truader hefdud Lyf j hanns Nafne.

Þetta Evangelium hefur Fiorar Greinir jnne ad halda.

Og er hin fyrsta af þui/Nuorsu að Herrañ Jesus kiemur til sina Læresuei na að lyckkum Dyrum/og bodar þeim Frid.

Nuar aþ vier skulum læra.

Fyrst/Nuorsu dyrdarsamlegañ og for klaradañ Lyfkama Christur hefur tek ið med sier vr Grøpiñi/ Nuad oss er til storrar huggunar/med þui að skrifað er/að verir Lyfkamir skule a þeim Dei ge epter Vppriſuna/verda lyfker hans Lyfkama / og verda pryddir og skryddir med slyfkre Dyrd/so sem hans bleſſað ur Lyfkami var.

Næst þui lærū vier hier/ Að vita hu or að sie sierlegastur Avøxtur Vppri ſuñar vors herra Jesu Christi/ſm er/ Að fatækar sorgfullar Samuiſk:/ſem hræddar eru Syndaña vegna/skule fa og odlaſt Fridiñ/Þad er/Nad z Mis skun og Syndaña fyrergiefnings hia Gude Himneskum Fodur.

Aunnur Greiniñ.

Hyder

Hlyder vppa þaug fagurlegu Ordenn Herrans Christi/þar hañ so talar. Eins ẽa sem Fadereñ sende mig/so sende eg yður. Item/ Medtaked Heilagañ Anda/huorriũ sem þier fyrergieped Syndernar/þær eru þeim fyrergiefnar/ Og huorriũ þier afturhalded þær/þm eru þær apur hallonar.

Nuar aþ vier lærum.

Ad vor Herra Jesus Christur hefur ínsett z skickad þ heilaga Predikunar Embætte/þar fyrer/og til þess/ad allt þad Goda sem hañ hefur med sínum Dauda z síne Vpprisu oss vtuegad/skule oss verda framboded/ veitt og giefid. Þar fyrer eigum vier ad hallda Predikunar Embætte verdugt og haleitt/og læta oss þad þiena til Sæluhialpar.

Þridia Greinen.

Er Historia edur Frasaga vm Vantru Thomasar Postula.

Nuar aþ vier skulum læra.

Huørsu ad vort Hollð z B:ood er fullt
med Vantru/so ad optsiñis skied: pad/
ad peir s lætast vera sterk$ z hrausster
eru ecke stoduger j Freistinguñe. Vere
par fyrer eingiñ Madur Vggalaus
nie ohræddur/ Og eingiñ treyste vppa
sialfañ sig/helldur medkieñe z jætte siñ
Veykleika/ og bidie Gud ad varduetta
sijna Tru allt til Æpeloka.

Pui næst siaum vier hier/ Ad so fem
Thomas var mdur vantrwadur/so ve
rdur hñ ad sijdustu fullfruadur/z hepe
alldrei vpp fra pui hafi nockra Efa
semd vm Herrans Christi Vppriſu.
Par fyrer skulum vier z eimeñ/fastle
ga bliſpa og hallda oss vid pessi fruar
grein/og ad onguu ackta/ huad hellst
vantruader Meñ/ eda vor eigen Skyn
seme kañ hier a mote ad kasta.

Fiorda Greiniñ.

Er vm pad/ huørsu Myskunsamlega
og Naglega Herrañ Jesus fer ad pui
ad hialpa Thoma/ og reisa hañ vpp
af

af sine Vantru/ og koma honum til sannrar Truar.

Huar ap vier skulum læra.

Ad Herran Jesus er vissulega komen til þss/ ad leita epter þm Saudaskiepn um/s vilker tapader z tynder eru/z ad han vilie onguan Man lata fordiarp ast i sjnum Syndum/ helldur Nialpa þeim/so fram s þeir vilia idrast Syn dana/og af Hiarta bidia vm Nad og Myskun. Huad oss a alla tjma ad ve ra ein Aminning til Idranar/z Huggu i møte allum Freistingum Syndana/ Daudans og Diofulsins.

Bæn.

DROTTin Gud Himneskur Feder/Vier þk kum þer fyrer þjna ofeigianlega Nad z Myskun/ad þu fyrer þin Blessada Son/hes ur jnsetet þad heilaga Euangelium/I hugrin oss tilsegest z bodast/Fyrergiepning Syndan na. Vier bidium/ Gies þin Heilaga Anda i vor Hiarta/so ad vier kynnum ad trua þynu Orde/hynum Hootunum og Fyrerheytum/ad vier mættum læra ad ottast þig og elska/og vm syder ad verda Sæluholpner/fyrer Jesu

Añan Sunudag epter Pa
ska/Evang. Joh. 10. C.

IEsus sagdi til Gydingaña. Eg
em Godur Hirder. Godur Hird-
er hñ giefur sitt Lif vt fyrer sa
na Saudi/ Eñ Leigulidiñ/og hñ sem
ecke er Hirdir/huors ad Saudern' eru
ecke eigenlegir/nær hañ sier Vlfiñ ko
ma/þa yfergiefr hñ Saudena/og flyr
j burt/og Vlfurin grípr Saudena/og
sundur dreyfir þm/eñ Leigulidiñ flyr/
af þui hañ er Leigulide/og giæter ecke
Saud

Saudaña. Eg em godur Hirder/ og eg þecke mīna Saude/og eg þeckium sīt aþ mīnum so sem þad Faderen þecke mig/og eg þecke Fødureñ/ og eg legg mitt Līfþ vt þ mīna Saude. Eg hefe og adra Saude/ sem ei eru af þessu Saudahwse/ þa þyriar mier hier til ad leida/ og þeir munu heyra mīna Rødd. Og þar mun verda eitt Sauda hws og eirn Hirder.

Þetta Evangelium hefur þiorar Greinar.

Og er hin fyrsta vm þan goda Hirderen/vorn liufa Lausnara Jesū Christū.

Hvar aþ vier skulum læra þrent.

Ad hann er alleinasta sa gode Hirderin sem giefur sitt Līf vt þ sīna Saude. Þviad þo marger af heilogū Prophetum/Postulum og Þīsslarvottum/hafe lætid sitt Līfþ/ þa hefur þad ecke skied þ Saudena/Þ er/þeir hafa ecke endurleyst þa nie Keypt med sīnum Dauda

til eilyfs Lyfs/ Þeir hafa ꝛ ecke hellde kuñad ad bera Guds Grimdar Reide/i giegn Syndeñe/ eda lyda Þ allt s Nerañ Jesus hefur lidid. Þar fyrer er til heyrelegt/ad giora miſinū i mille hñs Dauda/og añara heilagra Þñflarvotta/ So og lyka i mille hñs Nirdara emhættis og þeirra/ſo vier giorum þa ecke japna hñ/ Þui hañ er alleina Þ Guds Lamb ſem burt tekur Heimſins Synder. Þetta eigum vier vel ad merkia i giegn Papiſtum/ ſem helga Meñ giora ad Arnadarmoñum hia Gude.

Aunnur Greinin.

Nlyder vppa Leigumañen eda þañ Otrua Nirdereñ/ſem af ongre Dyrd giefter Saudaſſa.

Nuar ad vier lærum.

Ad þo eingen a Jorduñe kuñe ad ſa pnaſt vid Chriſtū/ i þui ad vtgiefa ſitt Lyf fyrer Saudena. Þa ſkulu þo allertruer ꝛ dygguer Kieñefedur epterfylg-

ia

ia Herrans Christi Epterdœme/ſ þann
manta/ad þeir lœre ad elſka ſijna Sau
de/og leida þa j gott Naglende heilſu
ſamlegs Lœrdoms/ꝛ ypergiepa þa ecke
þegar Vlfureñ kiemur/helldr ſteu ſtad
þaſter ep opſokneñ kiemr/ꝛ lœta Lyſſid
med Saudunū/ ep a liggr. Þeir ſ þet
ta ecke giora/helldur ſnua Kæpuñe ep
ter Vindenū/eda flya þa Opſokniñ kie
mur/eda falla fra hreinum Lœrdome/
Þeir eru Leigumeñ eñ ecke Trulynder
Hirdarar/huad aller dygguer Predika
rar ꝛ Saluſorgarar eiga mꝛ riettu ad
taka til Aminingar ꝛ Vidvorunar.

Þridia Greiniñ

Nyder vppa Vlpeñ/ſem fellur yper
Saudahiordena/drepur ꝛ ſundurdreif
er Saudunum.

Nuar ap vier lœrum.

Ad lyſta ſo ſem Saudunum er alldrei
ohœtt fyrer Vlpenum/So er og Guds
Christne ꝛ heñar limum alldrei ohœtt

fyrer Diofflenum/ hñ er þra daglegur Dvinur/sem alldrei liñer nie lætur af/ Guds Christne z Niord yfer ad palla til Heimsins Enda/mz Dpriſke z alls kyns Villum z Bielabrøgdum. Þar fyrer vndreſt þad eingeñ Madur/ nær hñ ſier edur ſpyr/ hvorſu ad Dy þullifi a þeſſum Dogum/ fellur jñ i christelega Kyrkiu/ Þar med Falſkñ Lærdome. I sdrum ſtad med Dpſoknum z aræſum. Nelldur bidie hvor og eirn af Niarka/ þañ frua Nirder og Salnanna Byſkup Jeſum Christum/ ad hñ vilie vernda og vardueita ſijna aumu z litlu Niord til enda/og ſiae ſig hvor og eirn vel fyrer.

Fiorda Greineñ

Nlyder vppa herrans Christi Sauda

Nuar ad vier meignum læra/þyrſt.

Ad til Herrans Saudahiardar heyra ecke alleinaſta Gydingar/ helldur z eiñeñ Neidingiar/þui þa hepur Herran Christ

Christr leidt hingad/þ sitt heilaga Ev
angelium/z hefr giort eina Nyrd vr
tueimr. Nuad oss er miog huggũarsam
legt ad vita/s fordumtýd vorũ Neiding
iar/og af Neidnum Moñum komner.
Þar næst lærum vier/ Ad a medal Nei
dingia z Gydinga/eru þeir einer sañer
z rietter Netrans Christi Sauder/sẽ
heyra hans Rausts/z heñe epterfylgia
Eñ þr/ huorier þad ecke vilia giora/
þeir eru vissulega ecke Sauderner Ch
risti/helldur illa lucktande Nafrar/hu
vrium a sydasta Deige vyssad mun ver
da til vinstre Nandar/z þadan til eilyr
þrar Fyrerdæmingar. Þetta skal huor
z eirn Christin Madur vel merkia/z
ransaka sialfan sig/til hýrar handar
hẽ mune verda a þeim sydasta Deige.

Bænen.

DROTTin Gud Himneskur Fader/Þu sem
ab hine þýdurlegre giæfku/minnest a ossau
mar Miañeskiz/z sertest hin elskulega Son til
eins Lifanda yper oss/ecke alleinasta ad þæda
oss og þodra med hanu Orde/ helldur og so

ſtrneſt ad verndа oſſ j mote Syndeſſe/Dauda
num og Diꝼblenum. Vier bidium þig Himn
eſkur Fader/Veit þu oſſ ꝛ gieꝼ þad þyrer þiſ
ſ Anda/Ad lika ſo ſem þeſſe vor Hirder þi
þæckr oſſ/og akaſt oſſ j allre vorre Vreyd og
Motgange/ad vier j ſama matta kynnum ad
þackia hann/ꝛ j þie hønum ad leita allar Ai
alpar og Huggunar/og epterbylgia hans Ra
uſt/og verda ſo vm ſuder þyrer hans Nafn t
luplega Sæluholpner/ Ꝟ M E N.

Pridia Suñudag epter Pas

ſka/Evangelium Joh. 15.

IEſus ſagde til ſiña Lærefueina.
Jñan lyſtels tyma mũu þier ecke
ſia mig/ꝛ þa eñ iñan lyſtils Tyſ
ma

ma munu þier eñ sia mig aptur/þui eg
fer til Fodursins. Þa sogdu sumer af
hans Cæresuenum sijn a mille. Quad
er þad hñ seiger til vor/ j ñañ lijtels tijm
ma þa munu þier ecke sia mig/ z þa eñ
j ñan lijtils tijma munu þier sia mig ap
tur/ þuiad eg fer til Fodursins. Þa so
gdu þeir/ Quad er þad hñ seiger oss/ j ñ
an lijtels Tijma? Vier vitum eige hu
ad hñ seiger. Eñ Jesus formerkte ad
þeir villdu spyria hñ ad/ z sagde til þr
ka. Þier spyried ad þssu ydar a mille/
þad eg sagda ydur/ iñañ lijtils Tijma
munu þier ecke sia mig? Sannlega sei
ge eg ydur/ þier munud syta z grata
eñ Heimureñ mun fagna/ z þier mun
ud hrygguer verda/ eñ ydar Nrygd skal
snuast j Fognud. Ein Kona nær hun
skal fœda/ þa hefur hun hrygd/ þuiad
heñar Stund er komeñ. Eñ þa hun
hefur Barnid fœdt/ minnist hun ecke
þess Harmkuœlis fyrer Fagnadar sak
er/ þuiad Madur er j Heimiñ borinn.

O vij Og

Og þier hafed nu ad sønu Nrygd. Ef eg skal sia ydur aptur/ og ydart Niar ta skal þagna/ og ydarn Fognud skal eingen af ydur taka/a þeim Deige mu nu þier mig og einskis spyria.

Þetta Evangelium hefur þriar Greinir jnne ad hallda.

Og er hin fyrsta/ein Spædomur/eda Fyrersogn/þar Christur seiger sijnum Lærisueinum/med langre Rædu fyrer/ ad hũ mune lijda Dauda z Þijnu/z ta lar so. Vm litla stund munu þier ecke sia mig/z þa aptur munu þier sia mig vm litla Stund/ þuiad eg fer til Fodurs sins.

Nuar aþ vier skulum læra.

Ad vor liufe Lausnare Jesus Christ us/hefur ecke naudugur geinged vnder Krossins Kuol z þijnu/so ẽ Ræningiat ner sem med hũ voru Krossfestder/heldur hefur hũ þad giort med liufum og loftugum Vilia/ epter sijns Himneska Fodurs asettu Rædc. Þar fyrer eigu vier

vier j onguan matta/ad hneyxla oss a hñs Pijnu og Dauda/ hellidur myklu framar hugga oss par vid j allū Freist ingum/Motgange og Mañraunum.

Aunnur Greinin.

Er Spurning Postulaña/huad pad sie fyrer eina litla Stund/sem Christ ur talar vm.

Ap husrre vier høpum ad læra/fyrst.

Husrsu Skilnings lijfed Hollde z Bl od er j Truarenar epnum/ og ad vier par j høfum storlega þørf z naudsyn par a/ad huxa vm Guds Ord/ og bid ia vm Læremeistaran og Huggarann þañ heilaga Anda.

Par næst lærum vier/husrsu ad oss er torvelld ad trua þui/ad vor Kross z mot gangur hier j Heime/sie ecke nema lijt el stund/ z ad vor Sorg þa epter a sku le snuast j glede og Fognud. Þuiad all drei Kiemur oss so lijtell Motgangr/ ad hondū/þa þiker Hollde og Blode strax

ad þad sie ofþungt ad lifa/ z þad vard ofleinge. Þar fyrer skulum vier læra þesse Ord vel festast og innrætast j vor Hiortu/ ad vor Motgangur sie ecke ut ma lifstel Stund ad reikna hia Eilifre Giede/ Huar med vier skulū alla tijma hugga oss j allre Sorg z øllum vorum Heimungum z Mañraunum.

Þridia Greinin.

Er su huggunarsamlega Predikun sem Herrañ Christur hefur fyrer sijnū Læresueinum z øllum Christnū j þeira Harmkuælum z Motgange/ huat ta hañ tekur aþ Epterlifkingu/vm eina Jodsiuka Kuinu.

Huat aþ vier meigum læra.

Fyrst/ Ad Riettchristnum Mønnum z Guds Bornū/mun ecke odruviss ganga/eñ Postulūum gieck/þuiad lifka sogsem þeir voru grætande z sytande/eñ Heimurenn hlæande og fagnande/ geingur þad eñ nu til i þessum Heime/ Guds

Guds Born hliota alla kÿma ad dreck
ka af Normūgareñar z Motgangsins
Kaleik (so myked sem skeinkt verd: a fy
ter paug) so ad Tareñ verda ad reña
ofanepter Kyñunum/ Vppa sliikt mei-
ga Guds Born sig reida/ og leata sier
eckr pikia fyrer pui/ po Kross og Mot
gangur koime.

Par næst lærum vier hier/ ad so sem
Herran Jesus fyrersagde sijnū Lærisu
einū/ ad Þrra Sorg skyllde snuast i Gl
ede z Fognud/ so mun z eirneñ Christ
eña Maña Sorg z Motgangur vissu
lega sa eirn Gledelegañ enda/ puiad
lÿka so sem huortueggia stendur skrifad
ad vm olietta Kuiñu/ ad hū skule lÿda
Kusl z Pÿnu/ z sijdañ verda leyst z fr
elsud par fra/ So stendur z skrifad vm
Guds Born/ ad pau hlioota ad bera
Herrans Christi Ok/ Kross z mootga-
ng/ eñ samt losar Drottiñ ad endurley-
sa/ endurlÿfga og frelsa pau ad sijdust
uñe/ og Þm rÿkuglega z yppergnæpanle

ga ad leuna j eilifpu Lifse/ allan þeir
ra Krossburdar Motgang. Þetta sku
lu aller Christner Menn merkia og hug
ga sig þar vid j ollum Motgange og
Meinsemdū/og bidia Gud/seigiande.

HErra Gud Himneskur Skapare ꝛ Fader
þu sem af Fodurlegri Giæsku helldur oss
Bornum þinum vnder Aga hier a Jardunne/
vppa þad/ad vier verdum lukter þinum elsku
lega Syne/byrst j Krossburdenum/þa sydan
j Dyrdenne/ Vier bidium þig/grep oss huggan
j Freistingunum/ꝛ vnder Krossenum/med hei
lögum Anda þinum/so ad vier høpū enguan
epa a þitte Mæd og Giæsku/ helldur ad vier
stadfæstlega verdum oss vppa Fyrerheit þyne
Sonar/þar hann lofar ad þetta skule ecke vera
nema lytel Stund/og þa skule þar koma Ei
lys Glede/og ad vier j Polenmæde tynum ad
lyda og yperuinna allan Motgang ꝛ Glucku/
Og verda vm syder fyrer Jesum Christum
Sæluholpner æpenlega/A Mē E N.

Fierda Sunnudag epter Pa
ska/ Evangel. Joh. 16. C.
Jesus

IEsus sagdi til sína Lærisueina. Nu fer eg til hans sẽ mig sendi / og einginn af ydur spyr mig ad/ Nuort fer þu? Helldr af þui eg talaði þetta til ydar/ þa vpp fyllteſt yðr hiarta af Hrygd. En eg segi ydur þo Sannleikin/ ad þad batar ydur ad eg fare hiedan. Þuiad ef eg fer ei i burt hiedan/ þa kiemur ei Huggarin til ydar. En ef eg fer i burt hiedan/ mun eg senda hann til ydar. Og þa ed hann kiemur/ straffar hann Heimin/ vm Syndena/ og vm Rietlætid/ og vm Domin. Vm Syndena/ af þui þr tru

 þu ecke

þu ecke a mig. Eñ vm Riettlæted þul
ad eg fer til Fodursins/og epter þ siae
þier mig ecke. Eñ vm Domiñ/þuiad
Nofoinge þessa Heims er dæmdur. Eg
hefe eñ nu margt ad seigia ydur/eñ þi
er kuñed ecke ad siñe ad bera þad. Eñ
nær ed sa Sañleikfins Ande kiemur/
þa mun hañ kieña ydur allañ Sañleik/
Þuiad hañ talar ecke af sialfum sier/
helldur huad hñ heyrde/þad talar hñ
og huad epterkomande er/þ kuñgiorer
hañ ydur/ Nñ saine mun auglysa mig/
þuiad af mínu mun hñ þ taka og kuñ
giora ydur. Allt huad hellst Fadereñ
hefur þad er mitt. Þar fyrer sagda eg
ydur/ad af mínu mun hñ þad taka og
kuñgiora ydur.

Þetta Evangelium hefur fiorar
Greinir sñe ad hallda

Af huorium hin fyrsta/er su huggun
ar Predikun/sem Christur hier j añad
sin setur fram fyrer sína Lærisueina/
vm þañ Ausyr z þ Gagn, s Herrañs
Christi

Nuar aþ vier skulum taka þeñan Lærdom.

Ad í bland margra añara Gagnsem-
da/s Christi Þína z Daude hafa ept
er sig leidt/ Þa er þesse ecke hin miñsta
ad hñ hefur þar med afrekad z vlueg
ad oss N. Anda/ Þuiad hefde Christe
ecke í giegnum Daudans Dyr geingid
til síns Fødurs/ Þa hefde Heilagur
Ande ecke komed til vor. Þar fyrer ei
gum vier ad þacka Almættugū Gude
af Hiarta/so þ þessa sína Gæfu/ sem
fyrer allar adrar/z sia vel og vandlega
til/ ad vier hryggium ecke nie styggiū
þra oss þañ verduga N. Anda med vo
tum Syndum og vondum Lifnade.

Aunnur Greinin.

Eru þau sagiætu Ord/sem Christur
talar/sergiande. Þegar Nuggariñ kie
mur sa N. Ande/þa mun hañ straffa
Heimiñ vegna Syndareñar/ vegna
Rietlætis/og vegna Doms.

Þiij Nugg

Ad med Predikan heilags Euangelij ſkal Mønum ecke ad eins bodaſt og til ſeigiaſt Naad og Myſkun Guds/ og Syndaña Fyrergiefning/ Nellður ſkal og eirniſ Predikud verda ydranen/ſo ad Neimuriñ verde ſtraffadur/og auſſadr fyrer Syndernar. Nuad hier er vel mer kiande/ y giegn þeim ſm ogiarnañ lyda Logmaalid/ vilia ecke lyda nema miuk ar Predikaner.

Þar næſt er hier ad læra/ad af Naftu runñe til eru aller Meñ ſyndſamleger z Raunglæter/ z hafa þui þorf z Naud ſyn/ad þr bde ſafnlega auñtader z ſit affader ſyndaña vegna/af Guds orde.

Þad þridia/ ſo ſem Heilagur Andi Hepur verid Kroptugur ſafnvel y Predikunar embætte N. Poſtula/ So vill Hañ eñ nu y Dag viſſulega vera kroptugur y hia ollum Trulyndum Guds Ords þienurum/ þegar Guds Ord verdur rækelega kient z Predikad/ til ad verka

verka og vppuekia i Mañaña hiortu
saña Jdran/ pad er rietta medkieñing
Syndanna/ rietta Tru og christelegt
Framferdi/ Par fyrer skulum vier ia
ta og mzkieña ad þ heilaga Predikun
ar embætte/ er so sem Smidia og verk
fære hins H. Anda/ huar med Meñ
verda ad vppuekia saña Jdran/ og skul
um vier þui hallda miked af þui/ og þ
lifta pad j onguañ maata/ helldur lifda
þo heilagur Ande æuinlega z fraffe oss
med Logmalsins Predikun.

Pridia Greiniñ

Eru þesse Ord sem Jesus talar seig
iande/ Eg hefe eñ nu margt ad segia
ydur/ eñ þier kuñid ecke nu ad bera þ.
Eñ þegar Sañleiksins Andiñ kiemur
þa skal hñ leida ydur j allañ Sañleik
Puiad hañ mun ecke tala pad af sialf
um sier/ helldur huad hañ heyrer/ þ
mun hañ boda ydur.

Nuar af vier skulum læra.

Fyrst pad/ ad pad heyrer til øllum Pre-

ſtum z Predikurum/ad huxa vel z va
nlega vm þ/huad Tilheyrendur Ord
ſins kuña ad begriſpa z ſkilia eda ecke.
Og haga ſo ſijnum Predikunū/ad þar
ſieu ecke oppungar/ nie oſkilianlegar/
fyrer einfallt og olærdt Folk.

Þar næſt/þar Chriſtur ſeiger þegar
Sañleikſins Ande kiemur/þa ſkal hñ
leida ydur j allañ Sañleik. Þa kieñer
hañ oſſ med þeim Ordum/ad eige leyp
eſt huorium og einū/ad ſkipa z ſkycka
j Chriſtelegre Kyrkiu þad hañ vill/og
þad honum ſyneſt/Sem er/ad jñſetia
ny Truarbrogd/eda nyar Truargrein
er/ſō ſem þeir Romuerſku Þauar gio
rt hafa/Hafande fyrer ſier ranga vt
legging þeſſara Orda. Helldur ſetur
Chriſtur oſſ þ j þſſum Ordum eina vi
ſa z ſaña Reglu/Med huorre vier ſku
lum reyna og proua Andana/huor þr
eru aþ Gude/ellegar ecke. Þviad hu
or hellſt Ande ſem talar affialſū ſier/
þad er/Sa hñ kieñer og framſetur þ
ſem

sem er nytt/eda þad sem ecke hefur sín Grundvøll j Guds Orde/þad sama er ecke ap Gude. Þar fyrer berhuorium Manne/ad vakta sig vel og vandlega/ þviad heilagur Ande talar ecke ap sier sialfum/heldur huad hann heyrer/þad talar hann. Huad vier eigum ad merkia j giegn ollum þeim sem fara med Villur z rangann Lærdom.

Fiorda Greinen.

Er þad agiæta Maltæke/med huør iu Herrann Jesus endar þetta Evangelium/þar hann seiger. Allt þad Fader enn hefur/þad er mitt.

Ap huorium ordum vier eigum ad læra.

Ad Jesus er eirn sannur Gud/ Fødur nu lifkur i allre Dyrd z magt/og Veldæ Þar fyrer skulu vier med fullu Trunadar trausste akalla hann/vitande fyrer vysst/ad hann munæ bænheyra oss/z veita þad sem vier vmbidium/mz þui/ad allt huad Faderen a/þad er lyka hans.

GVD DROTTin Himneskur Fader/þu sem
þeyur vegna þans Sonar/ vrsent þin bei
lage Anda/þuger ed Heimen a ad strappa þyr
er Synd/Riettlæte z Dom. Vier biddum þig/
Lat vpp vor Hiørtu/so ad vier medtiesum
vorar Synder/z þyrer truna a Christū mætt
um vier þa þad eilyfa Riettlæte/Og ad j all
re Neyd z Motgange z freistingum vorum/
mætum vier þina þetta Traust z ha huggun/
ad Christur er ein Herra yper Discipulum/
Daudanum/ og ollum ørum hlutum/Og ad
han vilie med sier Mad hialpa oss þra allts
Gludu/ og gigra oss eilyslega Sa
luhelpna/ A M E N.

Fimta Sunudag epter Pa
ska/Evangelum/Joh. 16.

IEsus sagde til sina Lærisueina.
Sannlega sannlega seige eg ydur/
Hvers þier bidied Fodurenn j mi
nu Nafne/þad mun han giefa ydur.
Hingad til hafe þier einskis bedid j mi
nu Nafne. Bidied/þa munu þier med
taka/ so ad ydar Fognudur sie fullkom
legur

legur. Þetta hef eg talad j Ordskuid um til ydar. Sa Tyme kiemur ad eg tala eige leingur j Ordskuidum til ydar/ helldur mun eg kungiora ydur openberlega af mynu Fodur. A þeim Dige munu þier ꝛ bidia j mynu Nafne.

Og eige seige eg ad eg mune bidia Fodureñ fyrer ydur/ Þt sialfur Faderenn elskar ydur/ af þui þier elskudud mig/ ꝛ trudud ad eg vœre af Gude vtgeinginñ. Eg em aþ Fodurnum vtgeinginñ/ ꝛ komiñ j þeñañ Heim. Eg fyrerlæt ꝛ aptur þeñañ Heim/ ꝛ fer til Fodurs

ns. Og hans Læresueinar seigia þa til hans. Sia/nu talʳ þu berlega/ z mæler ongua Ordskuidu. Nu vitum vier ad þu veist alla hlute/ z þu þarpt eige ad nockur spyrie þig. Fyrer þad trui vier/ þad þu siert afʒ Gude vtgengin

Þetta Evangelium hefur þriar Greiner sīe ad hallda

Af huorium hin fyrsta er su bōfalning/ sem Herran Christur giefur sīnū Læresueinum. Þier hafid seiger hann/ til þessa ecke beded j mīnu Nafne/ enn nu hiedan af skulu þier giora þad/ og þa skulu þier fa ydar Bæn.

Nuar afʒ vier meigum læra.

Ad þad er oss ecke j sialfrædе/ huort vier skulum bidia Gud/ og hann ekkalla/edur ecke/ Heldur er þ aluarleg Bifalning z skipan/ ad vier daglega setiū fram fyrer hīn vora Neyd z preingiande Naudsyniar/ Og huor sem þad ecke giorer/ sa syndgar so þunglega j moote

Gude

Gude/ so sem bryte hann ap einhuerriu odru Guds Bodorde. Par pyrer ber oss daglega Dags / ad vera miñugum pssarar Befalningar/ z forsooma ecke i nockurn mata/vora christelega Ban eda sla henn i Vind/sem margur(pui verr) giorer.

Aunnur Greiniñ

Hlyder vppa pad/med huerriu mooke/ eda huorium hætte/ vier eigum ad bida/ef ad vier vilium fa vorar Bæner/z verda Bænheyrder hia Gude/ Eñ pm Bænahætte er so hættad/eñ ecke odru uss/ ad vier eigũ ad bidia i Jesu Christi Nafne/ pad er/ Vier eigũ ad setia alla von/allt vorf Trunadartrauft p" vppa/ ad vier mættum vissulega verda Bænheyrder/ ecke p vor Goduerk/helldur p Jesu Christi ærnan z Forpienusstu/z frua pui vissulega/ Ad po vier sie um aumer armer Syndarar/ og ecke nockurs pess verduger s vier vm bidiũ/ pa vilie po Gud bænheyra oss/z veita

oſſpad vier vm bidiū vegna Jeſu Chriſti/ō oſſ hefur bifalad ꝛ ſkipad ad bidia/ꝛ hū med ſīne Pīſnu ꝛ ſīnum Dauda/hefur allt þ forþienad ſem oſſ altiggur til Līfs og Sælar. Þetta eigū vier vel ad merkia j mote Papiſtū/ō Mostum vīſa hingad ꝛ þangad til heilagra framlideña/þra carnad" ꝛ frameſtodu.

Þrid ia Greiniñ.

Er þ sagiꝛta Fyrerheit ſem Chriſſur ſetur hier fram japnframt ſīne Biſſalningu ꝛ ſkipan/ſo ō añañ Eid ꝛ Suardaga/ꝛ lofar ad vier ſkulū verda Þann heyrder/ſeigiande ſo/ Sañlega Sañle ga ſeige eg ydur/huörs þier bidied Fodureñ j mīnu Nafne/þad mun hū giepa ydur.

Huar aþ vier lærum/þyrſt.

Ad vita huar til þetta Fyrerheit ſtodar oſſ/ſem er/ Ad kuñgiora miſmuna mille vorra Bœna ꝛ añara Maña Bana/ſem ecke bidia Gud j Chriſti Nafne.

he. Þuiad so sañarlega/sem þeir verda
bænheyrder sem bidia Fodureñ ; Son
arens Nafne/so viſſt z faſt er þ vm al
lra añara Bæner sem ecke þeckia Chr
iſtū z ecke bidia ; hñs Nafne/þar eru
gagnlausar z til einskis. Þuiad huor
s hellſt ecke heidrar Soniñ/sa heidrar
ecke helldur Fodurīñ/og eingiñ kiemſt
til Fodurſins nema fyrer Soniñ.

Þar næſt þienar oss þetta Fyrerheit
þar til/Ad vier sieum þss oruggare og
staofaſtare i þeirre von/ ad Gud mune
heyra vorar Bæner/ecke alleinaſta þss
vegna/ad Christur bidur þ oss til Fod
urſins/Helldur áþ þui ad Faderiñ elſk
ar oss i ſiſnum elſkulega Syne/z hefr
aſtſeme a oss. Nuar þ vier meigum vis
ſulega trua þar vppa/ad vier verdum
bænheyrder fyrer tuor Greiner/ Sem
er fyrſt/Aſt og elſka ſialps Guds/Þar
næſt/ fyrer Bon og arnan Sonarens
Jeſu Christi. Þar fyrer ſkulum vier o
epader vera i Bænaakallenu. Eñ þar

Christur so talar/ Eg seige ecke ad eg mune bidia Fodureñ fyrer ydur/par mi ap seiger hann ecke ad bidia fyrer oss/ Helldur ammñer oss z vppueckur ad hall da fast vid Baneña/z lata ecke af/og vera ecke hrdulauser/eda kallder j Ba na akalleñu til Guds.

Baniñ.

DROTTIñ Gud Himneskur Fader/Þu sem oss hefur tilsagt og lofad fyrer hiñ Jon Jesum Christum/ad huad vier bidium j hans Nafne/ pad vilder þu veita oss/Vier bidium þig/hallttu oss vid hitt Ord/Giet oss hiñ H. Anda/sa ed oss styre og stiorne epter þynum vilia/Vardueit oss fyrer Digdusins ryske/þyr er raungum Lærdome/og rangre Guds Dyrk an/Vardueit Lyp z Sal þra allre Glucku/Gi ep oss þyna Blessan/og hiñ Frid/og ad vier j ollum hlutum/mættñ piña þyna Hialp z Ad stod/so ad vier hæde þessa Heims og annarra/ mættum losa og dyrka z vegsama þig/so sñ vorn mildra Fodur fyrer Jesum Christum vorn DRottiñ og Herra/A M E N.

A vpp

A Vppstigningar Dag
Evangelium Marc. 16.

EN seinast er þeir ellefu sa-
tu til Bords/openberade hañ sig/ z
mundtade þeirra Vantru z Hiart
ans Hardvc/þad þeir hefde eige trv
ad þeim sem hañ hafdu sied vppriſiñ.
Og hñ sagde til þeirra. Farid vt vm
allañ Heimiñ/ z predikid Evangeliũ
allre Skiepnu. Huer hñ truer z verdr
Skirdur/skal holplegur verda. Enn
huer eige truer/ sa skal fordæmdur ver

da. Ẽñ Teikniñ er þeim munu fylgia
sem trua/eru þesse. J mẽnu Nafne sku
lu þier Diosla vtreka/ nyar. Tungur
tala/ Noggorma vpp taka. Og ef þeir
drecka nockud Banuænlegt/ þa skal þ
ecke þm granda/ Yfer siuka munu þeir
Hendur leggia/ z þa mun þeim batna.
Og epter þad ad DROttiñ Jesus ha
þde talad vid þa/ vard hñ vppnumiñ
til Nimens/ z situr til Guds hægre Ha
ndar. Ẽñ þeir geingu vt/ og predikudu
allstadar/ DROttne samuerkanda/ og
Ordid styrkianda/ med epterfylgiande
Teiknum.

Þetta Evangelium hefur þria
Þarta edur Greiner

Ẽr hin fyrsta/ Nuærsu ad Herrañ
Christur cavisstar z straffar Vantrv
Læresueinaña/ enn þo ecke ad sijdur bi
falar hañ þeim ad fara vt vm allann
Heimiñ/ og predika Evangelium fyrer
ollum Skiepnum.

Nuar ꝑ vier læra meigum. fyrst

Fyrſt/ Ad Herran Chriſtur hefr ecke
yfergiefid ſitt andlegt Ryke ſijna Chri
ſtne hier a Jordune/ þo hñ ſie vppſtyg
in til Himna/ helldur vill hñ a og alla
ſijna/ i hñ til Heimſins enda/ vera hia
ſijne Chriſtne/ og vardueita hana med
ſijnu Orde/ og þeim heilaga Anda.

Þar næſt ſiaum vier hier/ ad hañ vt
velur ei nie ſkickar ſijna Heilaga Ein
gla til þionuſtu i ſijnu Ryke/ hier a jor
dune/ Heldr hefur hñ þar til veyka og
fataka Men/ s voru Poſtularner/ hñ
ium hñ/ þrat Vantruar vegna veitte
ſtora cauſtum/ þa vill hñ vera Krøptu
gur i þm veyku z Vanmattugu/ vppa
þad/ Honum alleina eñ ecke oſſ/ veitest
og tilleggeſt Heiduriñ og Dyrdiñ.

Þar næſt lærñ vier hier/ ad til Chriſ
ti Rykis heyra ecke ad eins Gydingar/
helldur z ſo Heydingiar/ mz þui ad hñ
bydur ad predika ſitt Evangelium allñ
þiodñ. Huad miog er huggunarſam
legt/ bæde þm læra eiga Guds Ord/ og

so hinum sem pad eiga ad kiesa.

Aumur Greinin.

Er vm þær Jardteikner z þau Dasemdar verk/sem þylgia skyllou Lærdome H. Evangelij/a medal þeirra sie Riettruader være.

Huat ap vier meigum læra/þyrst. Ad Jardteikner og Dasemdar verk/attu ad þiena þar til j forstuñe/ ad Guds Ord z Evangelin skylldi þar mz stad festast z styrkiast. Eñ med þui ad Guds ords Lærdomur hefi j forstuñe nogu lega verid stadfestur j Christneñe/so z j nidurlagi þessa Gudspialls verdur at vissad/þa eigu vier med riettu ad lata oss nægia þar med/z giora ecke so sem Noordomsart Gydinga giordi/ad þreifsta Guds/og gyrnast ny Jardteikn.

Þridia Greinin.

Er Historian eda frasagañ/vm vors Herra Jesu Christi Vppstigning til Himna.

Huat

Að Herran Jesus hefur vorra vegna
z oss til Gagns og goda/innseingid i þ
eilifsa Riike Guds/z situr þar til hæg
re Handar sijnū Himneska Fodur/þar
vill hann styra og styrna sijne Christnj
hier i Heime/hana hænheyra/verndа
og vardueita/og að sijdustu a enda Hei
ms þessa/taka hana heim til sijn/i Hi
mneskar og eilifar Tiallbuder. Þar
fyrer eigum vier med riettu að hallda
þessa Natijd med Hiartans Glede og
fognude/og Þackargiord/nz þui að al
lar adrar Natijder/bada af Þffare/eda
þ hana stadfestar oss til Nuggunar.

Bæniñ.

Jesu Christe Sonur Guds Almattugs/sijn
ert nu ecke leingur hier a Jørduñe patakt
eda burrkande/heldur ertu nu til hægre Hand
ar þyns Himneska Fødurs/og ert nu Herra z
Drotteñ yfer øllum hlutum a Himne z Jør
du, Vier bidium þig audmiuklega/Veit e gi
eb oss gooda Guds ords Pienara. Vardueit
hitt heilaga Ord j hia oss/hepr og afstyr þu
Dioplenum/og øllum vondum Grimdarmøñ
um/Qunnum þinar Christne/Kæt hitt Riike

hier a Jørduñe/vid magt hall daſt/all till þſſ
ad aller þgner Qunner eru komner vnder Gt
þr þiña Fota/z vier høþum Sigur fengid a
vorum Qvinum/Syndeñe/ Daudañ/z Diꝼ
lenum/þyrer þig/z þyrer þgna Hialp og
hiaſtgd/ A M E N.

Siøtta Suñudag epter Pa
ſka/ Evange. Joh. 15/z 16.

JEſus ſagde til ſiña Lærejſueina.
Eñ þa ed ſa Hugariñ kiemur/
huern ad eg mun ſenda ydur aꝼ
mꝛnum Fodur/ſem ad er Sañleikſins
Ande/ huer ed af Fodurnum framgein
gur/hañ mun bera Vitne af mier/Og
þier

þier mūud mier Vitne bera/ þt þier hafid j fra Vpphafe hia mier vdid. Ēn þta tala eg þui til ydar/ so ad þier hne yrlest ecke. Þuiad þeir mūu forboda ydur. Og sa tijme kiemur/ ad huor hū lijflætur ydur/ sa meinar sig giora Gude þægt Verk. Og þetta giora þeir ydur/ af þui þeir þeckia huorke Fodur iñ nie mig Ēn þtta tala eg þui til ydar/ ad nær su stund kiemur/ ad þier miñ est þess/ ad eg sagda ydur þad. Ēn þt ta sagda eg ydur eige j Vpphafe/ þui eg var hia ydur.

Þetta Evangelium hefur fiorar Greinir jñe ad hallda

Og er hin fyrsta Greiniñ vm þau a giætu Ordiñ s̄ Christur talar/ seigiande. Þegar sa Huggariñ kiemur/ hūn eg vil senda ydur af Fødurnū/ Sañleik sins Ande/ s̄ þraū geingur af Fodurnum/ hū skal bera vitne vm mig/ ꝛ cꝛ.

Nuar aþ vier larum.

Fyrst/ Ad þad N. Predikunar embæt

ee er eingiñ daudur Bokstafur/helldur Kraptur Lifanda Guds/med huorium N. Ande vill Vitnisburd bera/pad er/ Ad skapa z verka sana kyñing i Mannana Hiortum a Jesu Christo/og truna. Huad miog er gagnsamlegt ad vita og merkia/ i mote peim s Guds ord forsma og fyrerlyta.

Par næst lærum vier hier/ad N. Ande er su pridia Personan i Guddomlegre Veru/en po ecke fæddur ap Fodurnum so sem Sonuriñ/helldur vtgangande z framfarande ap Fodurnū og Synenū og verdur sendur i Mañana hiortu/til pess ad han bere Vitne vm Christum/ pad er ad skilia/ Ad hñ Kroptuga giæfre Predikan heilags Euangelij vt ap Christo/i Mañana Hiortum/og vppueke og verke i peim sana tru. Par p/ huor hellst sem vill trwa Evangelio hann hlytur vissulega ad hafa Neilag ap Anda/og bidia vm hñ.

Aunnur Greiniñ.

Ef

Er Spadomur Christi þar hñ seiger
þ sijnū Læresueinū/ Motgang z Offsok
ner sem yþer þa eige að koma.

Huar aþ vier lærum.

Að Diofulleñ er hiñ argaste Quinur
allra Christiña/ og Trúlyndra Guds
Orðs þienara/ og so heyfelega vppæser
hñ Neuniñ/ þeim j mote/ að huor sem
þa j hel sízt/ hñ mun meina/ að hñ gi
ore Gude þægt Verk þar mz/ Nier við
meiga sig bwa aller sañer Guds orðs
Lærendur/ og hafa Þolenmæde/ z taka
a sig þeñan Krossiñ Christi/ vel viliug
lega/ með þeirre von/ að þo Neimuriñ
hate þa/ z forsmae z opsæke/ þa eru þr
þo Gude/ og hans Syne hiartanlega
kiærer/ miðt j Motgangenū/ z Opsæk-
neñe/ so að hañ bæde þessa Heims og
añars/ vill styrkia þa z hialpa þeim.
Tilheyrendurner skulu z ecke þss veg
na hneyxlast/ þegar þeir sia og heyra/
eður spyria/ huorsu að heimureñ eñ nu
a vorum Dogum/ hatar z offæker tru

lynda Guds Ords Pienara/ þuiad Christur seiger þad hier berlega fyrer/ ad þad eige so til ad ganga.

Þridia Greiniñ

Eru þaug Ordeñ sem hier standa. Nuor s ydur slær j hel/ hñ meinar sig ad giora Gude þægt verk þar med.

Nuar ap vier meigum læra.

Nuorsu storlega z hryggelega Diss ulleñ plagar ad villa og forblinda þa Ogudlegu/ so ad þeir giora sier ongua Samuisku ap neckre Synd/ hûsu stoor ar z hryggelegar sem þær eru. Þui er Rad z Raudsyn/ ad vier bidium Gud hñ vardueite oss fra soddã ogudlegu Anda/ ad vier alla Daga mættum lifa j Guds Otta.

Fiorda Greineñ.

Eru þesse Ord/ Eñ eg tala þetta til ydar/ oppa þad/ ad nær sa Tijmeñ kiemr/ ad þier skulud þa miñast/ ad eg sag da ydur þetta.

Nuar

Ad vnder Krosse ꝛ Motgange er ein giñ hlutr gagnsamre ꝛ naudsynlegare eñ ad miñast Guds Ord/ ꝛ hugsa vm þ og hafa þar af sýna huggun. Þar þ skylde huor ꝛ einn Madur heyra Guds Ord ꝛ hugsa vm þ s̄ optast/ so ad nær Kross ꝛ Motgangur kiemur/ ad hñ þa kuñe ad vera miñugúr þess s̄ hñ hefur madur heyrt/ ꝛ huggunarsamlegt er/ so hñ ste þss hughraustare vnder Krossen um.

Baniñ.

HErra Gud Himneskur Fader/ Vier gigrum þier þacker/ ad þu þyrer þiñ Heilaga An da/ hereur sett oss til ad bera Vitnisburd vm þiñ kiæra Son Jesum Christum. Vier biddū þig/ ad med þui Heilmureñ kañ ecke ad lyda sod dañ Vitnisburd/ ꝛ hatar oss þar þyrer/ þa ve rtu vor Huggun/ ꝛ veit oss Styrk ꝛ þreyste/ ad vier lydū Krossiñ med þolenmæde/ ꝛ bigsū stadfæster vid þitt Ord/ Og ad vier mættum alla Tyma þundner verda j bland þeirra sem þig og þiñ Son vtertelega þekkia/ allt þar til þ er slaum/ þaum ꝛ hreppum þa eilifu Sælu hialp/ þyrer Jesum Christum þiñ Son/ vorn DROTTiñ og Herra/ Amen.

A Huitasunnu Dag.

Evangelium Joh. 14

OG Jesus sagde til sína Læ
resueina. Huor hañ elskar
mig/sa mū vardueita mīn
Ord/z Fader mīn mun el/
ska hañ/og til hans munum vid koma/z
hia hañ Bustar veru giora. Eñ huor
hañ elskar mig eige/sa vardueiter ecke
mīn Ord. Og bad Ordid sem þier heyr
duð/er ecke mitt/heldr Fodursins þ
er mig sendi. Þetta talade eg fyrer þ
ur

ur/a medan eg var hia ydur. En hug
gareñ sem er hin Heilage Ande/ pañ
er miñ Fader mun senda ydur/i miñu
Nafne/hañ sialfur mun kiena ydur al
la Hluse/og aminña ydur a allt þ/s eg
sagda ydur. Miñ Frid læt eg hia ydur
miñ Frid gief eg ydur/eige so sem Hei
murin giefur þa gief eg ydur. Ydvart
Hiarta hryggest ecke nie skielfest. Þi
er Heyrdud þad eg sagda ydr/eg fer bu
urt z kiem apur til ydar. Ef ad þier
elskudud mig/þa gleddust þier vid þad
ad eg sagda ydur/ad eg fer til Fodur
sins/þuiad Faderin er mier meire. Og
nu sagda eg ydur þad adur fyrer en þ
skier/suo ad þier trydud þui/þa er þad
verè skied. Hiedan i fra mun eg ecke
tala margt vid ydur. Þuiad þessa Hei
ims Hofdinge kiemur/og m̃ mig hef
ur hañ eckert. Helldur so ad Heimureñ
hecke/þad eg elska Fodurin/z þad eg
giore so sem Faderin hefur mier bodid.

Og er hin fyrsta þesse/þar Christ ur seiger/Huer hñ elskar mig/sa vard veiter mín Ord/z mín Fader skal elska hañ/z vid munum koma til hans/z gi ora Bustarueru hia honum.

Þesse Ord kiena oss/ Fyrst.

Ad ecke eru þeir Menn riett christner z ecke elska þeir Herrañ Christum riette lega/ sem forsma og þrerlyta hans Ord/og hafa huorke gyrnd nie Lyst ad heyra þad.

Þar næst lærum vier af þessum Ord um/ Ad su Heilaga Þreñing vill vera z bliffa hia heim/z med þeim verka al lt gott/sem elska Guds Ord/z þad gia rnañ heyra. Þar fyrer œttum vier ad heyra giarnañ Guds Ord/huar helst þad er kient og predikad/ og huga vel og vandlega epter þui.

Aunnur Greiniñ.

Er vm Personu og Embætte hins Heil
laga Anda.

Vm hans Personu og Embætte eig
um vier ad vita þad ad hñ er su þridia
Persona j Guddomenum/s̄ vt er gang
ande af Fodurnum og Synenum/verd
ur sendr z vthellt j Mañaña hiortu.

Vm hñs Embætte er þ ad vita/ Ad
hñ er kroptugur j Mañaña Hiortum
þegar Meñ heyra Predikun N. Evan
gelij/z handtiera þau heilogu Sacra
menta riettelega. Þar vill hñ verka mz
oss rietta z saña tru/og god verk/z all
ar christelegar dygder/og miña oss a þ
sem vier hofum heyrt j Guds Orde.

Þar næst er þad hñs Embætte/ Ad
vera vor Huggare/þ er/Hallda oss stø
dugñ j truñe/z styrkia oss j allum Mot
gange z freistingum/og jafnuel j stall
um Daudanum. Hier fyrer eigum vier
alla tijma Gude ad packa/og hañs Sy
ne Jesu Christo/fyrer gafur hins H.
Anda/z bidia/ ad hñ sie ecke fra oss te

ten/Helldr ad Gud vilie fyrer hñ kiesa oss/ og hallda j hreinum Guds Orda Lærdome/ z stiorna z styra oss alla Daga til enda.

Þridia Greinen.

Er su huggunarsamlega Predikun sñ Christur giorer hier eñ eitt sitt vm Sagn z Nytsemi sinar Þiñu.

Huar ap vier meigum læra.

Ad j bland alls þess sem Christur hefur med sinum Dauda z sine Þiñu oss afrekad z vtuegad/þa er þetta eitt/ Ad hañ hefur giort Frid a mille Guds z vor/þad er/hñ hefur blidkad Fodurenn stillt hans Rettferduga Reide/og þo[r] þienad vorra vegna Nad z Vinattu Guds. Þar fyrer er til heyrelegt/ad vi er huggum oss z gledium i þui/ad hañ er geingiñ til Fodursins/z sieum til Frids med þa Huggun i ollum Motgangi og þreistingum.

Fiorda Greinen. Er

Ær komiñ j þessum Ordum/þar hñ seiger/Ef þier elskudud mig/þa gleddust þier vid þad/eg sagde/Eg fer til Gud ursins/þuiad Faderiñ er mier meire.

Nuar ap vier skulum læra.

Ad Herrañ Christur hefur j Sañlei ka lifselæckad sig sialfañ/lagt hia sier sinna Guddomlega Dyrd/z teked a sig Mynd eins þienara vorra vegna/so s skrifar S. Paull/ þui þo hañ sie epter sñe Guddomlegre Essentia og Veru/ Fodurnum lykur/ z med hm eirn eilyfr Almættugur Gud/þo mæler hñ so hi er/ ad Faderiñ sie meire eñ hañ/þt þa hñ talade þesse Ord/þa bar hañ sier a Herdum alls Heimsins Synder/z atte ad bitala fyrer þær/ og hlaut ad lyda Fodursins Reide vorra vegna/z þyrer þetta var hñ forlitiñ/ og hafde ecke a lyt þ Heimenum. Nuad vier eigum þess vegna ad merkia/so vier steytum oss ecke a þssum Ordum/ eda hneyxlunst/a hans fatæku ypærbragde.

Hlyder vppa þesse Ord/Þessa Heims Nøpdinge Ekemur / og med mig hefur hañ eckert.

Nuar aþ vier meigum læra.

Ad vor Herra Jesus Christus/hefur ecke lidid sijna Þijst og þijnu/so s ann ar Þiofur/Stoórsyndare eda Illrædis Madur/Nelldur so s eirn rietflæst M. Madur/ fyrer oss Ranglæta/epter vi lld z Vilia sijns Himneska Fodurs/þt hefde hñ ecke sialfuilluglega gresid sig j Daudañ vorra vegna/og oss til goda/ þa hefde Diofullen latid hañ Eyrrañ/ og ecke haft Magt yfer Honum. Þar fyrer skulum vier læra hier/ad hugga oss vid hans Þijnu og Dauda/ j giegn Syndeñe/Diofsenum og Daudanum/ og øllum vorum Ovinum.

Þv Christe/ þu Sonur Lifanda Gudz/ Vier bidium big/gien oss hñ heilaga Anda j vor Hiøttu/so ad hñ styre oss z stiorne/z leide oss epter þijnū heilaga vilia/z hugge oss j øllum Motgange og Manraunum/z halde oss

Annan Dag Huitasunu

Evangelium/Joh. 3. C.

JEsus sagde til Nicodemum. So elskade Gud Heimin/ad hann gaf vt sinn Eingietin Son/til þess/ ad aller þeir sem a hann trua/fyrerfarist

eige/ helldur ad þier hafed eilíft Líf. Þui eige sende Gud son sín j Heimin/ ad hann fyrerdæmdi Heimin/ helldur ad Heimurenn frelsist fyrer hann/ huor a hann truer/ fyrerdæmist eigi. En huor hann truer eigi/ hann er nu þegar fyrerdæmdr/ þui hann truer eigi a Nafn Eingetins Guds Sonar. En þesse er Domurinn/ ad Liosid kom j Heimin/ og Menenner elskudu meir Myrkrid en Liosid/ þuiad þeirra Verk voru vond. Huor sem illa giorir/ hann hatar Liosid/ hann kiemur og eigi til Liossens/ ad eigi straffist hans Verk. En huor sem Sannleikann gior er/ hann kiemur til Liossens/ so hans Gi order verdi kunnar/ þui þær eru j Gude gistdar.

Þetta Evangelium hefur þriar Greinar sijne ad hallda.

Og er hin fyrsta su huggunarsamlega og agiæta Maalsgrein/ sem hier stendr So elskade Gud Heimen/ ad hann vi gaf sín eingietin Son/ vppa þ/ ad all er þeir

er þeir sem a hañ trua/skule ecke fyrer
faraſt/heldur hafa eilyfft Lyſþ.

Þesse Ord kieña oſſ þrent.

Fyrſt þ/Nuerſu oſeigianleg/z omælan
leg/vered hæþur æſt z elska Guds vors
Himneska Fodurs/j þui/ hañ gaf ſin
Eingieteñ Son/ vorn liufa Lausnara
Jesum Christum j Daudañ fyrer oſs/
Huar fyrer vier eigum ad þacka hm o
z ad eilyfþu/og j honum ad hafa vora
Huggun/j giegn Syndeñe/Daudanū
Diofflenum/z ollum þeirra æmsum z
Freistingum.

Þar næſt lærū vier af þessū Ordum/
Ad giora greinarmun a mille Moyſis
og Herrans Christi/Moyſes mz sijnu
Logmale giorer ecke añad/eñ ad skiel
þa/dæma/hræda z fordæma Mañña
Samuiskur/Seigiande/ Boluadur sie
sa sem ecke heldur Punct og Prik/af
ollu þui sem j Logmalenu stendur skri
fad/En Herrañ Jesus j sijnu Evange
lio/hñ tilseiger og bodar Fatækū synd

urū Rad z Myskun z Syndana fyr/
ergiepning/ Puiad hañ er ecke komū
ad dæma Nemiñ/ heldur ad Nemurech
skule verda Sæluhiolpeñ fyrer hū. Nu
ar mz vier z eirnū hofū ad hugga oss.
Eñ po ecke/ ad vær vissuitande z villan
de/ skulum par fyrer j Syndunū liggia

J pridia mæta lærum vier hier/ Ad
huor hellst sem vill vera hluttakare/ z
miotanne Velgiorniga z Forpienustu
Christi/ sa verdur ad trua a hū. Pui
ad huor sem ecke truer/ hañ er allarei
du dæmdur/ og verdur pyrerdæmdur.

Enn huad er ad trua a Christum?
Pad er ad vita vissylega/ og trua stad
fastlega j sinu Niarta/ ad Jesus Chri
stur er alleina vor Endurlausnare og
Sæluhialpare/ z ad vier alleina treyst
um z forlatū oss vppa Gud vorn Nun
neska Fodur/ ad vier munum hia hañ
fa og sina Rad z Myskun fyrer Jesu
Christi arnan og Forpienustu.

Aunnur Greinin.

Et

Er su sorgarlega Klogun sem Christ ur klagar vm Opacklæte þessa Heims þar haũ seiger/ Liosid kom i Heimiñ/ z Meñerner elskudu meir Myrkred eñ Liosed.

Aþ huorium Ordum vier eigũ ad læra.

Ad af Natturuñe til erum vier all er so spillter z fordiarfad'/ad vier kuñ um ecke ad skynia/ j huoriu fare z ha ska vier erum stadder vegna Vppruna Syndareñar/eñ sijdur kuñum vier ad Syrnast hialpæna/ og bidia vm hana/ inyklu helldur skyũ vier z þordunst ha na/z so sm Christur seiger hier/ Vier elskum meir Myrkred sem oss fordiarþ ra/eñ Lioos heilags Evangelij/ huar med vier mættum verda Saluholpner/ Nuad hid sama er ein hrædeleg Synd z leider epter sig eilijfa Fyrerdæming. Þui er þarf og Naudsyn/ad vier ford unst soddaũ Synd/z elskum Guds Ord aþ allu Megine z mætte.

Pridia Greinen.

Er falin j þessum Orðum/ Nuor s giorer illa/ hñ hatar Ljosid z hñ kiem ur ecke til Ljossins/ so hans Verk skule ecke straffast.

Þesse Ord kiña oss þad.

Ad þegar Diofullen hefur fiotrad eirn edur annan j sinu Nete/ og komid honum til Syndareñar/ þa lijdur hañ ecke giarnan nie leyfer/ ad sa Madur skule koma til ljossens / þ er/ Ad hñ skule heyra Guds Ords Predikum z annst an/ hñ fordar hñ þui/ z heldur honñ þar fra med allre magt / so hañ skule ecke þyrer straff z aminningar Gudlegs Ords/ komast til sañrar Idranar. Þetta œstu aller Guds Ords Foracktarar ad huxa/ z fordast slijk Suik Diofuls sins/ z liggia ecke alla Daga j Diofuls sins Snoru þangner og fiotrader/ med slikum Blindleika /heldur heyra giarnan Guds Ord/ og medtaka þad med þacklæte/ og lijda Straff z Avijstan bæde j Guds Predikan og endrarnær.

Þanen. Herra

HErra Gud Himneskur Fader/ Þu sem af þeßi godurlegre Ast og elsku til Manneskiunar hefer veitt ⁊ giefid oss þin Son/hingad j heim af Heimi/og villt ad vier skulum trua a hann/ og j hans Nafne godlast eilyfa Sæluhialp. Vi er bidium hig/ gief þin heilaga Anda j vor Hiarta/ad vier mættum standa støduger j sodan Tru/ allt til æfeloka/og verda so eilyfle ga Sæluholpner/fyrer Jesum Christū vorn DROtten og Lausnara/ AMEN.

Þridia Dag Huitasunu

Evangelium Joh. 10.

JEsus sagde til Phariseanna/ Sannlega sannlega segie eg ydur. Nuar hann geingr eige jn um Dyr

nar j Saudahuerfid/ hellduz ſtiggur hñ
jñ med odrñ hatte/ ſa er Piofur z Sp
illuirke. Eñ ſa s geingur ñ vm Dyr
nar/hñ er Nirder Saudaña/fyrer hon
um lykur Dyravorduriñ vop/z Saud
erner heyra hñs Rodd. Og hñ kallar
ſſna Saude mz Nafne/z leider pa vil/
Og pa hñ hefur ſſna Saude vilated/
geingur hñ frame fyrer peim/z Saud
erner fylgia hm epter/puiad peir pecke
ia hans Rodd. Eñ odrum añarlegum
fylgia peir ecke epter/helldur ſiya peir
fra hønum/puiad peir kieña eige añar
lega Rodd. Peſſa Maalsgrein talade
Jeſus til peirra/eñ þr viſſu eige huad
hañ ſagde peim. Pa ſagde Jeſus enn
ap:ur til peirra. Sañlega ſañlega ſei
ge eg ydur/ad eg em Dyr Saudaña.
Og aller/huerier hellſt ſem fyrer mier
komu/peir voru Piofar z Spilluirkr/
og Sauderner hlyddu peim eige. Eg
em Dyrnar/Ef nockar geingur ſſ vm
mig/ſa mun frelſaſt/hñ mun z ganga
ut og

vi z inn/hañ mun z þiña sitt Foodur-
Eñ Þiofureñ kiemur eige til añars eñ
hñ stele drepe z fordiarfe. Eg em ko
meñ til þess/ad þier skylduds hafa lifs
z þulla nægd.

Þetta Evangelium hefur þiorar
Greiner jñe ad halldа.

Af huørium hin fyrsta hlyder vppa
þaug Ord sem Christur talar/seigian
de/huør hañ ecke geingur iñ vm Dyr
nar i Saudahwsid helldur fer hañ iñ
med odrum hætte/hann er Þiofur og
Mordinge.

Nuar ap vier skulum lærа.

Nuørmiñ vier skulum þeckia rietta z
saña Guds Ords Lærefedur/, og giora
greinarmun a mille Þrra og Vlpaña/
þad verdur med þessum hætte. Þeir s
vilia til Christiñ/huør alleina er Dyr
nar til Eilifs Lifs/ þeir eru ad vilia
goder Hirdarar/Eñ þeir sem leita vpp
adra Vegu/og vilia til godra Verka/
eda Fyrerbana Heilagra Framlideña/

so sem kient var j Pavadomenū/ Soddan Lærefedur eru Piozar og Rænningar. Quad vel er merkiande j mote Papistum/ og peim sem treysta vppa sīn Goduerk.

Ammur Greinir.

Er vm gooda Hirdara/og peirra Embætte/ z kiener oss pad/ Ad Embætte eins Kienemans eda Salusorgara er falled j tueimur Greinum.

Fyrst/ Ad hann skal Predika pann sanna og hreina Guds orda Lærdom/og med hann vysa ollum Mønum a pann sanna z hreina Guds Heilaga Ords Lærdom og med hsnum vysa ollum Mønum a pann sanna Saluhialpar veg/til eilifs Lysps.

Par næst ber honum ad ganga vnd ann sijnum Saudum/med sijnu eigenlega Epterdæme allra godra Verka/og med Christelegre Vmgeingne/og med hædum Nendum ad vppbyggia Guds hws

Hws og hñs Christne/ huoria Greim Guds Ords þienarar eiga vel ad mer kia/ og epter heñe ad huxa.

Þridia Greiniñ.

Nyder vppa Saudena/ sem jñleidd er skulu verda vm Saudahusdyrnar.

Huar ad vier lærum.

Ad aller þeir sem eru Rieff christner ꝛ Guds Ord vilia heyra sier til gagns ꝛ goda/ þeim ber ecke ad lata villa sig med raungum Lærdome/ þeim ber ad gi ora Greinarmun a mille þeirra goodu Nytdara/ og hiña vondu/ so ad þeir for dest þa Vondu/ eñ epterfylgie þeim Goodu. Nier þuert a mote/ þeir sem mꝛ ongre godre Gudrækne nie aluoru hey ra Guds Ord/ þeir kuña audvelldlega ad verda suikner/ og fara villt. Þar fy rer/ huor sem vill blijþa a þeim riekta Þeigenum/ og siña Dyrnar til eilijþs Lijþs/ ꝛ vill ecke lata villa sig/ sa sami skal elska Guds ord/ heyra þad þeiginl

R vsl samlega

samlega/og læra þar af/að þeckia þa goodu Hyrdara/hia hinum sm eru Þio far og Mordingiar. Og bidia Gud Almattugan/að Dyravorduriñ/ sem er sa heilage Ande/vilie opna Hiartad og Skilningen/ so að Madur mætte skilia Ligarnar þra Sanleikanum/ha ta Lygarnar/en elska Sanleikan/z ep ter fylgia honum.

Fiorda Greinin.

Er vm þaug Ord/med husriñ Herr an Jesus endar þetta Evangelin/þar han seiger. Eg em Dyrnar/ep að noe kur geingur inn vm mig/sa skal verda Saluholpin.

Huar ap vier lærum.

Að til Saluhialpareñar z eilifs Lif ps/kan eingin að hialpa oss/nema vor liuse Lausnare Jesus Christr alleina. Þar fyrer skulum vier ecke laata vissa oss að neckrum odrum Dyrum til Him narikes/nema að honum alleina/huer su

su fagrar/ forprydelegar sem þær kun
na ad vda. Og einkanlega þegar vier
liggiū vorar Banalegur/þa høfdum
oss vid þenan Veigen/ z latum ecke lei
da oss Villustiga nockra/ heldur gong
um jū ad þessum Dyrum/ j þad eilyfa
Lyfed/ med rietfre Tru a Lausnarann
Jesum Christum. Huar til Gud all-
tar Nadar z Myskunar oss verde hial
pande/ Amen.

Bæneñ

DROTTIN Gud Himneskur Fader/ Þu sem
hefur ad þinne Nafn z Myskun/ kallad oss
j þad rietta Gudsahws/ j þyna Christelega
Kyrkiu/ til þess ad vier skylldum heyra þyns
Sonar Rødd/ og þønum epterpylgia/ so sem
þu sagdi Hirder vorra Sælna/ Giep oss þin
ha. Anda/ z lat han vpplyka vorum Skiln
inge/ og breda oss j þeim rietta Sanleik þin
na Guddomlegra Orda/ so ad vier blyfum alls
einesta þar vid/ z þordum oss øllum raungum
Kiesiingum z þeim Lærepedrum/ Ad vier mæt
tum so vm synder/ þiña z þa þad eilyfa Sælar
efiar þoodur/ eilyfst Lyss/ og eilyfa Sæluþia
lp/ fyrer Jesum Christum vorn Herra
og Lausnara/ A M E N.

Annar Part

ur þessarar Bookar/hefur inne ad halda Evangelia/frá Trinitatis/ inn til Adventu.

1. Thessal. 5.

Andana þa kiefied ecke/Spadomana þorsmaed ecke/Reynied alla hlute / og bijhallded þui huad gott er.

A Trinitatis Sunnudag

Evangelium Joh 3. Cap

Bar var eirn Madur aþ Phariseurunum/ Nicodemus ad Nafne/ eirn Høfdinge Gydinga / hann kom til Jesu a Nattarþele/ ⁊ sagde til hans. Rabbi/ vier vitum ad þu ert eiñ Lærepader komiñ af Gude/ þui eingiñ gietur giort þaug Teikn sem þu giør er/ vtañ Gud sie med honum. Jesus suarade/ og sagde til hñs. Sañlega sañlega seige eg þier/ þad eingeñ nema hñ sa að

sa ad nyu verdur endurfæddur/fær ad
sia Guds Ríke. Nicodemus sagdi til
hans. Huorneñ ma Madurin endurfæ
dast þa hañ er gamall? Huort gietur
hañ horfed aptur j sinar Modur Kuid
og fædst suo ad nyu? Jesus suarade.
Sañlega/sañlega seige eg þier/nema
þad ad einhuor verde endurfæddur vt
ar Vatne og Anda/þa kañ hñ ecke j ñ
ad ganga j Guds Ríke. Huad af Holl
de er fædt/þad er Hollt. En huad af
Andanum er fædt/þad er Andi. Und
rast þu ecke/þo ad eg segde þier/ad þ
byrie ad nyiu ad endurfædast/Vindur
in blæs huar ed hañ vill/og þu heyrer
hans þyt/en eige veitstu huadan hañ
kiemur/eda huort hñ fer. So og eru
aller þeir sem vt af Andanum eru end
urfæddir. Nicodemus suarade/z sagdi
til hans. Huorniñ ma þetta skie? Je
sus suaradi honum/og sagde. Ertu
eirn Meistari j Israel/og veist eige þ
tad? Sañlega sañlega seige eg þier/ad

þier seigium þad vier vitum/og vitnum
huad vier sied hofum/ og vorn Vitnis
burd medtake þier ecke. Fyrst þier trw
ed ecke þa eg seige ydur af Jardlegum
Hlutum/ Huorneñ munu þier meiga tr
ua/ef ad eg segdi ydur aþ Himneskum
Hlutum? Og eingiñ mun vpp stiga til
Himna/ vtan sa sem ofan stie aþ Him
ne/ Mañsins Sonur sem er a Himnū.
Og so sem Moyses vppfeste Noggorm
iñ a Eydimorkunne/ liꝼka suo byriar
Mañsins Syne vpp ad þestast/ suo ad
aller þeir sem a hann trua/ fortapest eige
helldur ad þeir hafe eilꝼt Liꝼ.

Þetta Evangelium hefur fiorar
Greinir iñe ad halldа
Og er hin fyrsta vm Nicodemū/ z tu/
er hans Spurningar/ s hañ fram setr þ
Christū/ vm endurfæding Mañsins.

Nuar aþ vier lærum.

Fyrst/ Ad liꝼka so sem þ bar til a þsa
Tijma/ ad Nicodemus þorde ecke ad to
ma

ma til Jesum a biortum Deige/vegna Nrædslu vid Gydinga/So gengr þ eñ nu til/ad ſ Opſoknum z Motgange/er Veralldareñar Sonum/myklu kiærare Mañaña Vild z Vinatta/eñ Christi Dyrd. Nuad hid ſama er ein hrœde leg Synd/huoria aller Meñ Christn er eiga ad fordaſt.

Þar næſt ma af þeſſu lœra/ Nuorſu ad Mañſins Skilningur (jafn vel þra ſem hygnaſter halldaſt vilia) er blind ur/og hefur ongua Skynſeme nie ſkilning a Guds Riſke/z ſkilur eckert af þre Hofudgrein Christelegrar Truar/ ſ hlyder vppa Mañſins Rietlœting þ Gude/Utan ef ſo er/ad Mañe verde þ kienf z vnderuiſſad/af Guds orde. Og er þar fyrer ollum Moñum ſtor þorf z Nudſyn/a þeſſare Amiñingu/huor ia Christur hier giorer Nicodemo/ſeig lande. Ad med þui vier eñ nu ſkiliñ ecke Jardneſka hlute/þa er oſſ ecke vnt ad tanſaka þa hlute ſem eru Himneſker/

hellður trua alletnaſta/og einfalldlega hans bleſſudum Ordum/ ſem komenn eru af Himnum og talar pad hñ veit ſatt er/og ecke ber Vitne vm añad eñ pad hañ ſied hepur.

Aunnur Greiniñ.

Er Andſuar Chriſti ſem hñ giepur Nicodemo/ſeigiande. Nema ſo ſie ad nockur verde pædder ad nyiu/ pa kann hñ ecke ad ſia Guds Riike.

Nuar ap vier ſkulum læra/ pyrſt.

Nuorſu ad vor Herra Chriſtur hepr verid Polenmodur z liufur/ j pui hañ forſmaer ecke pañ hrædda Nicodemñ/ eda vijſar honum fra ſier/ helldur kiẽ er hñ z vnderuñſar hid nakuæmlegaſ ta/pa Nute ſem hñ ſa allra meſt a/z hñ var naudſynlegaſt ad vita/ſem er/ Nuorniñ hñ meige Saluholpiñ bra. Par næſt ma hier læra/ Ad aller Meñ eru fædder af Holde/pad er ad ſkilia/ peir eru af Nattureñe til/aumer Syn

darar

darar z Reideñar Børn/og kuña eige aþ sýnum eigiñ Mætte nie Megne ad komaſt j Guds Ríke/og ef ad þeir skulu ecke eilýþlega fordiarfaſt j sýnum Syndum/þa verda þeir ad fa ad niota Herráns Christi adstodar og hialpar/ huor ed þar fyrer er vppfestur a Krosins galga/eins z Eitormuriñ j Eydimerkuñe/ so ad aller þeir s trua a hñ/ skule ecke þfaraſt/ helldur hafa eilýþt Lýf. Nuer Grein ad er hin allra sierlegaſta z huggunarſamlegaſta j þessa Dags Evangelio.

Þridia Greiniñ

Er vm þa Naudarsýku Predikun/sem Herrañ Christr setur fraṁ vm N. Sýrn/seigiande. Nema so sie/ad nockur verde fædder af Vatne z Anda/þa kañ hañ ecke ad komaſt j Guds Ríke.

Nuar aþ vier meigum læra.

Ad Skýrneſi er ein Endurgietningar laug/þ husria/eda mzhuorre su fyrſta vor Fæding/ s Syndſamleg z fordior

fud er/verdur hreinsud z heilog giord.

Eñ husmiñ gengur pad til?

Med pessum hætte/ Ad lyfta so sem j Vindenū/er sierlegur Kraptur/s heyr est z hliod giefur ap sier/ So er z med Skyrnarvatnenu/og med nalægd hins H. Anda/ þuiad lyfta so sem j Ordenu bodast z tilseigest Syndaña fyrergiefn ing j Nafne Jesu Christi/ So verdur þm H. Anda noglega vthellt yfer þaū sem skyrdur er/ vppa þ hañ verde Rietf latur z Erfinge eilyfs Lyfs. Fyrer þ sa Grein/ eigum vier mykid ad halloa/ vt af peirre H. Skyrn/ z hafa hana j Heidre z Virdingu/ z hugga oss i heñe æ z alla tyma/ og lata vor Smaborn ecke hindrast fra heñe/ af þui ad Christur talar hier liosiega/ ad peir aller s einusiñe eru bædder/ og ecke verda j añ aī tyma endurfædder af Vatne z H. Anda/ peir kuñe ecke ad koma i Guds Ryke.

Fiorda Greineñ. Er

Er su ægiæta Malsgrein sem þar stendur. Eingen þer til Himensins/nema sa sem komiñ er af Himnū/þ er Mañsins Sonur/sem er a Himnum.

Nuar aþ vier-larum.

Ad vor liufe Lausnare Jesus Christus er ecke alleinasta Madur/hellður z eirniñ eilýþur sañur Guds Sonur/ og er þar fyrer komiñ aþ Himnū hingad a Jordena/ad hñ leide Meñena til Himnarýkis/þ er/ad hañ giore þa Sæluholpna ad eilýfu/alla s a hñ trua. Þetta skulum vier fullkomlega vona z vænta til hans/ og þar vm bidia med þessum hætte.

HErra Gud Himneskur Fader/Vier aumer Synduger Menn medkiennum/ad med vorre Mædtturu er eckert gott/og aþ oss til erū vier ecke añad en Dauder z þordiarþader j Syndum/þuiad þad sem aþ Hollvenu er þædt/þad er Hollt/z kañ ecke ad sia Guds Rýke/En vi er ærgillum og bidium þig/Vertu oss Myskunsamur og Madūgur/z j Nafne þyns Sonar Jesu Christi/send þin heilaga Anda j vor hiertu/og giør oss nyar Maneskiur/so ad vier

vissulega truum/ad oss sleu Syndernar fyrer giefnar/eptir þui sm oss er i Skyrnene tilsagt og lopad/ad vier mattum daglega vaxa i þroaft i Kiærleikanum til Naungane/i øllum øørum godum Dygdum i Mankostum/ og verda so vm syder eilifplega Sælu holpner/AMEN.

Fyrsta Sunudag epter Trinitatis/Evange. Luc. 16.

JEsus sagde til Phariseanna. Par var eirn ryfkur Mañ/sm klæddest Pelle og Purpura/og matadaglega skynande Kraser. Og þar var eirn Purfa Madur/ Lazarus ad Nafne/

ne/ huor eð vte la fyrer hans Dyrum
fullur Rauna/ hñ giæfteſt að ſeria ſig
af Molum þeim ſem fiallu af Boroñ
hms ıſſka. Þo komu Nundar/ z ſlæk
tu hans Sar. Eñ ſo ſkiede/ þad hñ
Bolade andadeſt/ z vard koreñ af Gi
nglunñ ı Fadm Abrahams. Eñ hann
Rıſke andadeſt lıſka/ z var greptradur
Eñ ſñ hñ var ı Helueſte z Kuolunñ/
hoof hann opp ſſjn Augu/ leit Abra-
ham aleingdar/ og Lazarum ı Fadme
hans. Þui kallade hñ z ſagde. O Fa
der Abraham Myſkuna þu mier/ z ſe-
nd Lazarum hingad/ ad hañ drepe hi-
nu þremſta ſſjns Fingurs ı Vatn z kı
ale Tungu mñna/ þui eg kuelſt ı þeſſ
Loga. Og Abraham ſagde til hans.
Sonur/ hugleid þu/ ad þu medtokſt hıd
goda ı Lıfe þſſnu/ z Lazarus lıka eır-
neñ hıd Vonda/ þui hıer hañ nu ad
huggaſt/ eñ þu ad kuelıaſt. Og fraſñ
yfer allt þetta/ er a millum vor z ydar
myked Diup ſtadfeſt/ ſo ad þeir ſñ hı

edañ vilia fara til ydar/ gieta þad ei/ z eige þeir helldur fra ydur/ vpp til vor komeſt. Og hñ ſagde þa. Eg bid þig Fader/ ad þu ſender hann i nñs Foduurs hws/ þuiad eg hefe fim Brædur/ ad hañ ſkyre þeim fra/ ſo ad eige komi þr i þeſſañ Kualaſtad. Og Abraham ſagde til hañs/ Þeir hafa Moyſen z Spamæñena/ heyre þeir þeim. Enn hañ ſagde/ Nei Fader Abraham/ helldur ef nockur Framlidin fære til þra þa mundu þeir Jdran giora. Enn Abraham ſuarade honum. Ef ad þr heyra ecke Moyſe z Spamoñunum/ þa munu þeir ecke helldur trua/ þo ad nockur Framlidin vpprñſe.

Þetta Evangelium hefur þiora Þarta edur Greiner

Og er hin fyrſta vm þañ Rika Mañ ſem i þeſſu Heime lifde daglega i Kraſingum/ Velyſtingñ/ Glaum z Gledi/ en ſiſdañ þar epter verdur hñ i Helviti ſo aumur og fatækur/ ad hñ hefur ecke

ecke eirn Baksdropa/ huar med hann meige kiæla Tungu sijna.

Nuar aþ vier læra meigum.

Fyrst/ Ad þr Rijku þessa Heimns eru j storum voda og hæska stadder. Þuiad eñ þo Gotz z Þeningar sieu ecke j stal þum sier j ller/ og fordæme onguan/ þa kañ þ þo snart til ad falla/ ad Menn misbruke þa/ z fare ecke med þa s skyll de/ hafa þa añadhuort til Ofneyslu O hoofs/ Metnadar/ eda til Agyrndar/ z forskullde þar so med Helwijste. Þar þ attu þeir Rijku ad. sia sig vel vm kri ng/ z læta Disfulliñ ecke suikia sig nie blynda/ Helldur bidia Gud/ so sem Sa lomon bad / seigiande. DRettiñ gieþ mier ecke opmykiñ Fatækdom/ nie Rijk dom/ helldur miñ naudsynlegañ Verd/ og veit mier ad vmgangast so med þes sa Stundlega hlute/ ad eg misse ecke þa eilijfu og oforgeingelegu.

Þar næst ma hier læra/ ad Rijkdom

ur hialpar huorke fra Daudanum nie
Neluſte. Par fyrer giora peir aller j
la z fauuſſlega/ſem ſtunda alleina pes
ſa Neims Goiz z Peninga/eñ gleyma
pui ſem eilſſpt er.

Item/lærum vier pad hier/ Ad nær
Gud bleſſar oſſ med Goize z Peningū/
pa eigum vier ecke ad gleyma pin vol
udu/z Fataku/ ſo ſem giorde peſſe Rí
ke Madur/ helldur giora oſſ Vine aſ
peim Rangferduga Mamon/z Maur
um/ ſo nær oſſ liggur a(ſem Chriſtur
ſeiger j odrum ſtad) ad peir take oſs j
eilſſpar Tiallddwder.

Aunnur Greiniñ.

Nyder vppa pañ Fataka Lazarum/
ſem hier j Neime hefur ecke Braudmo
la/ huar med hañ kuñe ad ſlockua ſitt
Nūgur/eñ lifer ſiſdan par epter j eilſſp
re Fagnadar Glede z Sælu.

Nuar aſ vier ſkulum læra/fyrſt.

Ad j hia Gude er eckert Maūgreinar
malit

alif/ heldur huor sem hañ Ottast og
elskar/og truer a hñ/ sa verdur Sælu
holpin fyrer Jesum Christum/ huort
sem hñ er ryckur eda Fatækur j Heime
pessum. Þuiad so sem Ryckdomurin sto
dar onguum Ogudlegum til Nimnarri
kis/ so fordæmer Fatæktin onguā þañ
sñ er Gudhræddur/ Vm petta ættu bæ
de Rycker og Fatæker vel og vandlega
ad hugsa.

Næst pessu ma hier læra/ Ad Fatæk
ten er morgū til apturhalds z hindru
nar margra Synda/ j huoriar peir Ry
ku plaga ad falla/ z fyrer þa Grein æt
tu peir Fatæku ad vera Þolenmoder/ z
lifda sinna Fatækt med goodu Vmburd
arlynde/ j Ottа DRottins.

Í þridia mæta lærum vier af pessū
Fatæka Lazaro/ Ad Gud lætur optast
sina æstvine hier j Heime/ lifda allra
handa Kross z Motgang/ En annars
Heims vill hñ ryckuglega þm launa z
endurgialda. Þar þ skylldi huor z eitt

vera þess þolenmodare/og mogla ecke
a mote Gude/ huad hellst s a geingur.

Þridia Greinin.

Hlyder vppa Samtal peirra Abra
hams og Riska Mans.

Nuar ap vier lærum.

Fyrst/ad draga ecke vndan vora Jd
ran z Yferboot/ En sydur ad lata ha
na byda annars Lifs/ myklu heldr snua
oss til Guds/og lata af Syndunum a
medan Gud giefur oss Stund og tyma
þar til/ þt þegar/ vier erum pangad kom
ner/ þa er allt opseint/ þa er eingin von
Naadar nie Myskunar/ þuiad wr Nel
vste er ongrar Endurlausnar von.

Þar næst/ Ef vier vilium vita/ huad
vier skulum trua/ huad vier eigum ad gio
ra eda ecke giora/ Þa skulum vier ecke
leita rada hia Diofslenum/ eda Apstur
gaungu Mønum/ Helldur hia Moyse
og Spamønnunum/ þ er/ Vier skulum
leita þess j Guds Orde/ Þuiad husr s
ecki

ecke vill hlyda Moyse og Spamönnum/ Nañ mun ecke helldur trua/þo ein hú Framlideña seigie hñ nockud. Nu ad vel er merkiande/ ı giegn þeim s̄ for ackta Guds ord/og Drösins Krapt og forlæta sig vppa Vitraner og Sioner.

Fiorda Greiniñ.

Er vm Ord hins Ríka mans/s̄ hñ sagde/ Nei Fader Abraham/ Helldur ef nockur ap þeim Framlidnu kiemur til þeirra/þa munu þeir Idran giora.

Huar ap vier lærum.

Ad Guds Ords forackt an og fyrerlitning/er vpphaf til eilíþrar Fyrerdæmingar/ z er þo so almeñeleg/a mæal vel flestra/ Ad þo þeir framlidnu risse vpp og predikudu/ þa munde þad þo til lítils koma hia allmorgum. Nuad hryggeleg t og hrædelegt er ad hugsa/ huorsu Hollð og Blod er þordiarpad. Biðium þui Gud og seigium so.

Drottenn Gud Himnaskur Fader/Vier biðium þig/ad þu styrer og stiorner oss/med

þínum heilaga Anda/so ad vier þeyrum ecke
þicct Ord þorgiepins/so sm gigrde sa Rykemo
dur/Og ad vier ecke stundum vppa þessa Gel
mo veralldlega Glute/so ad vier gleymu þui
sem eilgst er/Gelldur ad vier grarnan/ og an
Goodum huga epter Ennum vorum/hialp ve
tu þeim aumu vesslu Manesktum/ Og sau
gum oss ecke med Mednade/Opnte og Opery
ktu/Og verde þad so/ad vppa oss kome Kross
og Motgangur/Þa lat oss ecke falla j grunl
an/Gelldur setia alla vora von/allt vort tra
ust/til þinar Gialpar Mandar og Myskunar/
Og med Þolenmode alla þlute yþeruna/þyrer
þin Son Jesum Christum/ AMEN.

Annann Sunnudag epter Tri
nitatis/ Euange. Luc 14.

Vpan Tyma. Jesus sagde til sin
na Lærisueina/ þessa Epterlyk
ing. Nockur Madur var sa sem
giorde mykla Kuolldmaltyd/z kallade
marga til syn/Og sende vt sinn Þion
vin Kuolldmals tyman/ad hann segde
þeim sem bodner voru/komed/þuiad nu
eru aller þluter til reidu. Og þeir toku
aller

aller til sek ad apsaka sig. Hin fyrske sagde til hans. Bwgard keypta eg/z hlyt ad fara wt og skoda han/Eg bid þig/apsaka mig. Og hin annar sagde

Fim Akneyte keypta eg/ og þer eg nu vt ad reyna paug/Eg bid þig/apsaka mig. Hinn pridie sagde/Konu hefe eg nier festa/og þ̃ þui ma eg ecke koma. Og Pionustumaduriñ kom aptur/kuñ giørde þetta sinum Herra. Þa vard Hwsbondiñ reidur/z sagde til sins Pionustu Mans. Far þu snarlega vt a Strete/z Gotur Borgarenar/og leid

Volada/Vanada/ Blinda og Hallta hier jñ. Og Pioniñ sagdi/Herra/pad er giort huad þu skipader/ og þo er eñ meira Rwm. Og Herrañ sagde til Pionsins/ Far þu wt a Pioodbrautir og Tungarda/og naudga þeim hier jñ ad ganga/ suo ad mitt Hws verde fullt. Eñ eg seige ydur þ/ ad eingiñ þeirra Mañna sem kallader voru/ munu smaka mjna Kuolldmaltijd.

Þetta Evangelium hefur þiorar Greiner jñe ad hallda.

Og er hin þyrsta vm þañ Mann sem giordi mykla Kuolldmaltijd/og bad ud morgum þar til.

Þesse Grein kienir oss/þyrst.

Ad med þui Herrañ seigir hier skalfur ad til Himneskrar Kuolldmaltijdar og eilijfs Lifs/ ske allt saman til reidu/suo ecke vantar neitt añad eñ þ/ad þr sem bodner eru/kome z setiest til Bordsins/ þa er vissulega eilijft Lif eingiñ forþie nan/

nan/ z er ecke forskulldad eda þorpient/ med vorum godum Verkum/ helldur er eilifft Lijf/ Guds gæfa z skeinkur. Nu ar af vier meigum sia/ og læra/ huorsu ad Papistar þara villt j þui/ þeir vijsa fatækum Syndugum Mañum til sijna godra Verka/ z forlæta sig vppa þau/ minkande z forsmaande so Guds Myskunar mæltijd/ sijm oss er af skiærre Gudes Nad/ a Himnum tilreidd og bwijn/ fyrer soddañ Vallu skyllde huor z eirn Madur sig vandlega vackta / sa sem Saluholpijn vill verda.

Þar næst ma hier læra/ Ad so z Gud Almattugur/ hefur af skiærre Nad z Myskun/ fyrer sijn Son Jesum Christ um viuegad og tilreidt oss allt þad vier þurfum vid til eilijfs Lijfs/ so lætur hann oss ap Nad og Myskun bodast og predikast sitt H. Evangelium/ hafande sodd gyrnd z forleinging epter vorre Saluhialp/ ad hann vm sijder skipar ad naudga oss þ^u jñ. Nuad vier attum nu rietta

ad læta ganga oss til Hiarta / og med Packlæte ad piggia/og kiena ecke Gude vm þ/ þo þeir sieu marger (eda verde) sem alldrei ad eilyfu fa ad smacka þessa Kusslldmaltyd.

Ammur Greineñ.

Hlyder vppa þa sem bodner voru/eñ villdu ecke koma/ og lætast þo vilia vera apsakader.

Nuar ad vier lærum.

Ad skilia hvorneñ þ kiemur til/ ad þo aller Hluter sieu til reidu/z þo Gud læte kalla z bioda oss/þa eru þo allmarger sem fara a mis vid þ eilyfsa Lyf/ og verda eilyflega fordæmder. Sok og efne til slyks er þetta/Ad þeir eru ap Natturuñe galauser z blinder/z elska meir pallualla Hlute þessa Heims/eñ þa Himneska z eilyfsu/z flest þorsma Himneska Hlute hia Jardneskum. Þar næst lærum vier hier/Ad Mañ on/þ er Maurar z Audæpe blinda opt aksnar Meñena/so ad þeir hallda þad ecke

ecke þ Synd/þo þeir hirde ei nie huxe
vm Guds Ord nie Fyrerheit/ hellduz
meina þeir sig fyrer Gude aþsakada/
aþ þui þr verda ad huxa vm Akra og
Bra/Naut z Saude/Børn z Buska
parlag/z gieta þui ecke giesid sier stun
der ad huxa vm Guds Ord. Enn aþ
þui Herrañ Jesus seiger hier/ ad þeir
Meñ sem elska meir Akra z Bra/Ku
iñz og Børn/z Buskaparlag/eñ hñs
Kuolldmæltisd/skl2 hana alldrei/ad ei
lysu hier epter smacka/Þa skulum vi*
hallda soddan Forsman/eina hrygge-
lega z hrædelega Synd/og fordast ha
na sem mest vier kuñū/leita fyrst Guds
Rykis/heyra giarnaañ hñs Ord/og fyl
gia þui epter med godu Niarka/ þegar
Gud leider oss med þui til Idranar og
læta ongua veralldlega hlute nie stūd
lega hindra oss þar fra.

Þridia Greinen.

Nyder vppa þa Fataku Kriplinga
Nalka og blinda s a Almaña vegum

hia Gordum og Gatnamotum verdur saman saþnad/og epter Herrrans Chr isti skipan naudgad til Kusldmæltisþ areñar.

Huar aþ vier skulum læra.

Ad hia Gude er eingiñ Mañgreinar munur /helldur vill hañ taka alla til Nadar/ecke allemasta Gydinga/helld ur z so oss fatæka blinda Heidingia/ja alla auma Synduga Meñ/eþ peir ad eins vilia hlyda hans Orde/z koma til hñs Kusldmæltisdar. Sliþkt eigū vier ad medkteña þ sierlega Guds Nad og Giæfku/og þo ecke misbrwka hana/so sem ad giora peir sīñ syndga vppa Guds Nad z Polenmæde/huar med peir samansaþna sier Reide Guds til þess rieftþerduga Guds Doms/epter peirra forhertu/og Idranarlausu Niarta.

Fiorda Greiniñ.

Nlyder vppa þañ punga Afellisdom/ husrn Herrañ Jesus lætur ganga yfir þa

er þa sm̃ fyrer liſta hñs Ord/ſeigiande/ Eg ſeige ydur/ ad eingiñ þrra Maña sem bodner voru/ ſkulu ſmacka nm̃na Kuolldmaltiſd.

Nuar aþ vier meigum læra.

Ad þegar Vitiunar tíme̅ Gudlegrar Nadar verdur forſmaadur/ þa kiemur þ optaſt epter/ad Gud vitiar Mañaña med Reide og Nepſing. Þuiad ſo sem Gud er vant ad taka vm ſyder ſitt Nm neſka Braud fra Opacklatum Born um/ſuo ſkiedur þ optſiñis/ad foracktar ar z Spottarar Guds Ords eru ecke so ſaler/ ad peir i Daudanum eda Freiſt ingunñ/ þa ad ſmacka Krapt GudsOr ds/eda Salareñar Huggun. Þar fyr er ſkyllde huor Chriſten madur gizta ad ſier/ z m̃z Hiartans aluoru medtaka Guds Ord/alla þa ſtund sem vier kuñ um ad fa þad z heyra þad/ og fordaſt vandlega Guds Ords foracktan z allt Opacklate.

DRottin Gud Himneſkur Fader/Pacter gi
ærum vier þier þyrer þad/þu hefur lætid
oſſ kalla til Kuſtidmætingdar eilaps Lyds/þy
rer þiſi elſkulega Son vorn liuſa Laufnara.
Vier biddum þig/vpp vek vor Hiærtu m̃ þi
num heilaga Anda/ſo ad vier ecke til onytis
þeyrum þitt Ord/heldur ad vier mættum ri
ettelega ſkicka oſſ z reida til ſoddan Mæ:tud
ar/og ecke læta noſtrar veralldlegar høndlan
er þintra oſſ þar þra/AMEN.

Pridia Sunnudag epter Tri nitatis/Evange. Luc. 15.

GEn aller Tollheimtarar z Ber
ſynduger Menn/ nalægdu ſig til
Hans

hans/ſo ad þeir heyrdu hñ/Og hiner Scriptlærdu/ꝛ Phariſei mœgludu um þad/ꝛ ſøgdu/ þeſſe medtekur Berſynd uga/ꝛ etur m̃ þeim. Eñ hñ ſagde til þeirra þeſſa Epterlikíng/ſo ſegiande. Huør ſa Madur af ydur/ſem hñ hefur Hundrad Saude/og ef hañ glatar ein um af þeim/ypergiefur hñ ecke þa nyu og niſtiſiger a Eydemorku/og fer epti er þeim ſem ad glatadeſt/ þangad til hañ finur hñ? Og þa hañ hefur fund id hñ/leggur hñ þañ ſama(med Fø g nude)ſier a Herdar/kiemur heim ꝛ kal lar ſaman Vine ꝛ Nabwa/ ꝛ ſeiger til þeirra. Samglediſt med mier/þuiad eg hefe miñ Saud aptur fundid/þann ſem glatadur var. Eg ſeige ydur/ad liſka ſo mun Fognudur vera a Himnũ/ yfer einum Syndugum/ſem Idran gior rer/ meir eñ yfer þeim niu ꝛ niſtiſiger Rietttlætum ſem eige þurfa Yperboot ar vid. Eda huør er ſu Kona ſem hef ur tiu Peninga/ ef hun tiner einum/

er eige so/ad hun kueiker Lios/ z sopar hwsid/ z leitar vandlega þangad til ad hun sinnur hañ? Og þa hun hefur hañ fundid/ saman kallar hun Vinkonur sin nar z Grañkonur/ segiande. Samgl edieſt med mier/ þuiad eg hefe minn Pe ning aptur funded/ huorium eg fynda/ Liſka so z seige eg ydur/ þad Fagnadur mun vera fyrer Englum Guds yper einum Syndugum/ þm er Yfirboot gi orer.

Þetta Evangelium hefur Þriar Geimer jñe ad halldæ.

Og er hin fyrſta vm þa Tollheimfu meñ z Berſyndugu sem komu til Jesu ad hlyda honum.

Nuar ap vier lærum.

Ad fordaſt ecke Gud nie helldur hans Ord/ z hlyda þui/ so vier mættū fa ap þui vnderuſſun/ Amiñing z huggun/ liſka eirniñ straff og Auſtaner/ þegar þeſſ er þorf.

Auñur

Talar vm Phariſeana z þa Skript lærdu/ſem mogludu þar vm/ad Jeſus toꝯ ad ſier þa Syndugu/og ſamneytte þeim.

Nuar aþ vier lærum.

Ad holldlegur Madur ſkilur ecke þa Hofudgrein vm Fyrergiefning Synd aſta fyrer Chriſtū/ z hneyxlar ſig þar fyrer a heilogu Evangelio/ Nuad oſſ er þeſſ vegna naudſynlegt ad vita/ſuo vier ecke vndrunſt þ/z ei helldur ſkielz unſt/þo eñ nu ſo gange til j Nimenū/ ad marger ſetie ſig vpp j mote Chriſto/ og hans heilaga Evangelio/ ſo ſem j þañ tiſma giordu Phariſearar/z þeir Skriptlærdu.

Þar naſt ſiaum vier hier/ad eingeñ Hiufur er ſkadſamlegre eñ ſa/ þegar Meñ eru andlega Drambſamer/z þik iaſt vera hreiner og Syndlauſer/ſliꝯ er Meñ huxa liꝯtid vm Chriſtum/hñs Nad og Myſkun/ þeir þorſma og

lysta adra Fatæka Syndara/ z kunna ecke ad lyda nockur tale þm vel til/eda giøre þeim nockud til gooda. Soddañ Ofoyrþsku z Ofstæke z Metnad/atte huor Christiñ Madur ad fordast.

Þridia Greiniñ.

Er vm þær tuær Epterlykingar/med huorium Jesus suarar mogle Phariseanna.

Aþ huorium Epterlykingum vier meigum skilia og merkia.

Nuorsu Fødurlegt Giæfurlyndi Niattara/Gud Almættugr hefr til vor Mañaña/ad hñ vill ecke nockur Madur deye j Syndunum/z eige vill hñ vera aleinlega reidur vppa þa/enn sydur kasta þeim fra sier eilyþlega/Helldur þegar þeir giora Idran/z bidia vm Naad og Myskun/þa vill hñ af siñe ovmædelegre Giæfku taka vid þeim/z fyrergiefa þeim þeigiñ Syndernar/ Nuørre hugan vier skulũ j onguan mata gleyma enn

eñ þo ecke misbrwka hana/eda syndga
vppa Naadena. Þuiad Guð hefur Gl
ede z þocknan a þm s Sorgfuller eru
Syndaña vegna/enn ecke a þeim sem
eru Þranarlauser og þorherter.

Eñ huorier kallast þeir Sorgfullir
Syndarar? Þad eru þeir sem syrgia z
gratа sijnar Synder/so sem giorde sa
fortapade Sonuriñ/z hafa þo fullnad
ar Tru og traust/til Guds sijns Himn
eska Fodurs/ad hñ mune vera sier Na
dugur z Myskunsamr þ Christi þaker/
og med soddañ Trunadartrauste/bidia
vm Naad z Syndaña fyrergiepning/z
þa þeir hafa hana feingid z odlast/
þa læta þeir af Syndunñ/betra og bæ
ta sijñ syndsamlegañ lifnad.

Bæniñ.

Drottiñ Guð Himneskur Fader/Vier mi
kliesum/ad vier erum aller/þui verr/ eins
lyk a sem Sauder/þeir eð þara villt og ráðan
de. Satan og vort eigenlegt Holld z Blood
hafa oss leidt og þært ap þeim rietta Veige.
Vier biðium þig/þu Naduge z Myskunsame

Fader/Syrergiep oss allar vorar Synder/sía
þne þgns Sonar Jesu Christi/z vppuek z lys
vor Dróttin/med þínum H. Anda/So vier þá
lidum oss fast vid hitt H. Ord/med riettre z
sañre Jdrun z Trúñe/ad vier blýsum stadfest
er þar þínne/allr til Ápeloka/z enda/z verdú
eilýplega Sæluhólpner/AMEN.

IIII Sunnudag epter Trín.

Evangelium/Luc 6. Cap.

OG Jesus sagde til síña Lærisuei
na. Vered myskunsamer/lýka
s ydar Fader er myskunsamur.
Onguañ skulu þier Dæma/so ad þier
dæm

er dæma so ad þier dæmest ecke/ Fordæ
mid ecke/ so ad þier fordæmest eige. Fy
rergiefid/ z mun ydr fyrergiefid verda.
Giefid/ z þa skal ydur giepast. Sam
pryckta/ goda z vel skiekna/ yfer flodan
lega Mæling/ mun þeir giefa j yduart
Skaut. Þutad med þeirre somu Mæl
ingu huorre þier mæled vt/ mun ydr jt
aptur mællt verda. Og hann sagde þeim
eina Epterlikíng. Huort kann nockud
Blindur Blindan ad leida? Eda er ec
ke so/ ad þeir falla bæder j Grøpena?
Lærefuetrnin er eige yfer Meistaranu.
Enn nær Lærefuetrnin er so sem hans
Meistare/ þa er hann algiordur. Huad
sier þu Bagleñ j þinns Brodurs Auga
en ad þeim Bialkanum sem j þinu Au
ga er/ gieter þu eige? Eda huernenn
mattu segia Brodur þinum/ Broder/
leyf þu ad eg j burt drage Bagleñ ur
þinu Auga/ Par ed þu sier ecke sialfr
Bialkann j þinu Auga? Þu Hræsnare
drag fyrst vt Bialkan ur þinu Auga/

og sia þu so til/ ad þu þærer wfreigiß Vagleñ vr þíns Brodur Auga.

Þetta Evangelium hefur þriar Gemer síne ad halldа.

Og er hier fyrst ein Amíning/ ad vier sieum Myskunsamer/so sem vor Fader a Himnum er Myskunsamur.

Þesse Grein kienir oss/þyrst.

Ad Nad z Myskun Guds/er ovenrea delega stor z mykel/þui hñ fyrergiefur oss ecke allenasta Syndernar/af Nad síne z Myskun/og giorer oss ad sínum elskulegum Bornum/helldur veiser hñ oss z giefur margt annad fleira. Og þo so sie/ vier hrøsum og þollñ/þa dæmer hñ oss ecke nie fordæmer/helldur hylur hñ Lyteñ vor og misgiordernar/vegna síns Sonar Jesu Christi / allra peirra sem bidia vm Nad og myskun/ Sliskt er oss ein stor Huggun/huorre vier eigum alldrei ad gleyma / helldur allt tíd og alla tíma/þacka Gude af hiarta

arla/þyrer sijka hans Nad og Myst
unar Giæsku.

Hier næst lærum vier þad/ Ad huor
sijn vill vera riettelega Mysktunsamur/
hann skal þylgia þessu Epterdæme/þss
Himneska Fodursins/og giora so s hann
gisrer/ad giora ecke ad eins sijnu Vin
um til goda/ helldur og ijka sijnum O
vinum/þad er ad giefa z forlata/for
er giepa/skilla sig fra allre Reide/z hö
ke dæma nie fordæma/neckurn mann.

Aunnur Greinin.

Er þesse ægiæta Mælsgrein/sem so
hliodar/Med sama mæler sijt þier mæl
id odrum/þa skal ydur mællt verda.

Huar ad vier lærum/þyrst.

Ad Gud sa heilagaste Domare/sier
og heyrer Ord z allar vorar gisrder/z
hann hefur so asett og tilskickad/ad ijka
sem vier handlum og breytum vid adra/
huort vier gisrum gott edur illt/þa sk
oss i sama mæta endurgollded verda.

Ee ij Þar

Þar fyrer er þad tilheyrelegt z rædeleg/ ad huad hellst s vier vilium adrer giøre oss/ þ giørum sdrum/ þt liꝼka suo sem Gud lætur eckert olaunad þ s gott er/ so lætur hñ eckert olaunad þad sem Illt er.

Þridia Greiniñ

Hlyder vppa þær Epterlikingar þriar sem hier standa/ Vm þañ Blinda/ sñ añañ Blindañ leider/ og vm Læresueineñ sñ ecke er yfer Meistaranum/ Og vm Bialkañ j Auganu.

Þessar Epterlikingar kiema oss þad.

Huad oss skal vppvekia/ ad dæma eda fordæma onguañ Mañ/ Helldur forlata þm sem oss j moote briota. Og er þ fyrsta þtta/ ad vor Domur er optast blindur/ z suo s sa/ s blindur er/ kañ ecke ad leida þañ sem blindur er j nie vissa hñ þañ rietta Veg/ So er sa blindur sem dæmer/ og liꝼka hiñ s dæmdur verdur j þeir hliotu bader j Grøfena ad

falla/

falla / eꝑ ad þeir þorlꝯkaſt ecke.

Þar næſt ſtendur hier/ad ecke er mꝫ gulegt ad vier høfum betre Daga/ eñ vor liufe Lauſnare Jeſus Chriſtus/hñ leid ꝛ vmbar polennodlega/þa hñ leid brꝯſtr og formælingar/þa ſkulū vier og vmlꝯda/ꝛ hefna vor ecke/eda giefa ;ll Ord/;llum Ordum ; mote/helldur lꝯda ſo ſem hañ leid.

Þad þridia er þetta/Eꝑ vier gietum ecke/eda vilium ecke añad eñ dœma/þa tokū til a oſs ſialꝑum/ og ſkodū oſſ ſialfa/giorum fyrſt hreint fyrer vorū Dyrum/og ef vier giorum þad/þa fæū vier viſſulega ſo myked ad giora/ad vier lꝫtum adra vera ; Fride/og dœmum eckert vm þa/Þar vppa vilū vi' ſo bidia.

DROTTin Gud Himneſkur Fader/ þu ſem ert milldur og Myſkunſamur/ꝛ hefur þyr ꝛ Chriſtum ſagt til vor/ꝛ lofad ad dœma oſſ ecke nie ſtranga/helldur myſkunſamlega ad þy tergiena oſſ Syndernar/ ꝛ veita oſſ þad vier þurfū vid. Vier bidium/Giefe oſſ þin heilaga Anda/og lꝫſe oſſ ſtoduga ꝛ ſtodugaſta bliꝑa ; Ec iñ þeſſa

þſſare von til þíñar naudar z Myſkñar/ Kiem
du oſſ ad gigra eins vid vorn Naunga/ad vi
er ſinguan dœmum/ſinguan þordœmum/ſellvi
ur gigrum gott/þyrergiepum z þorlœtum þu
þrium Mañe/og dœmum yþer oſſ ſialfum/ad
vier mœttum ſo lifa j þeſſum þanum Otta/z
verda vm ſyder Saluholpner/AMEN.

A Jons Meſsu Baptiſtæ Evangelium Luc. 1. Cap.

Og þa er ſa tijme var komiñ/þ Elizabeth ſkylde fœda/ z hun fœdde Son. Og er Nagrañar heſſer z Frændur heyrdu þad/ad Drottiñ hafde

hafde margfalldad Myſkun ſijna vid
hana/ſamgleddust peir heñe. Og pad
ſkiede/ad peir komu a hinum attunda
Deige/ad vmſkiera Sueinñ/ og nefn-
du hann ſijns Fodurs Nafne Zachari
as/Eñ Moder hñs ſuarade/og ſagde.
Onguanergiñ/helldur ſkal hñ Johañ
es heita. Og peir ſegdu til hennar/.
Par er po eingiñ j pine Ætt/ſem heit
er peſſu Nafne. Eñ peir bentu Fodur
hans/huad hñ vilde ad hñ hiete. Eñ
hñ beiddeſt Knepa Spialldz/ſkrifade
z ſagde/Johañes er hans heite. Og
peir vndruduſt aller. Eñ ſamnſnart la
uk̃ſt hans Muñur vpp/z Tunga hñs
ſalade/Lofande Gud. Og otte kom yp
er alla hra Nagraña/z vm allar Fiall
bygder j Judea/viſdfragduſt oll peſſe
Ord. Og aller peir ed pad heyrdu/ſet
tu pad ſier j Hiarta/z ſegdu. Huor gr
unar pig ad peſſe Sueirn verde? Þui
ad Hond DRottins var med hønum.
Og Zacharias Fader hans fylltest a

Heilsgum Anda/ſpadæ z ſagde. Bleſſadur ſie DRottin Gud Iſraels/þuiad hann vitiade og giørde Frelſan ſinnu Folke. Og hann vppreiſte eitt Nialpar horn/i Nwſe Dauids þions ſyns. So ſem hann hefur talad fyrer Munn ſinna heilagra Spamanna/ þeirra ſ nu eru af Heimenum. Ad hann frelſade oſſ fra Ouinum vorum/z af Hende allra þeirra ſem oſſ hatudu. Nann giørde z Myſkunſemd vid Fedur vora/z minteſt a ſinn heilaga Sattmæla. Og a þad Sare er hann ſoor Fodur vorum Abraham/ad hann gixfe oſſ þad. Ad vier leyſter af Hende Ouina vorra/þionudum honum ann Otta. I Heilagleika z Rietlæte/fyrer honum ſialfum/alla vora Lifdaga. Og þu Sueinn munt kallaſt Spamadur hins hædſta/þuiad þu munt fyrerreña Auglite Drottins/ad tilbwa hans Vegu/ Og ad giefa hans Folke ſkilning Sæluhialpareñar/til Fyrergiefningar Synda þeirra. Fyrer Myſkunar Gudr

ar Jdur Guds vors/ j huerium hñ vik iade vor/ vppruñiñ j Nædum. Að lifsa þeim s̄ j Myrkrum/ z Daudans skug ga sitia/ til að greida Fætur vorar fram a Veg Fridarins.

Þetta Evangelium hefur fiorar Greinir sñe að halldа

Og er hin fyrsta Nistoriañ vm Fæd ing hins heilaga Johañis Skirrara.

Af huorrre Nistoriu vier lærum fyrst. Að Børniñ eru Gafa Guds/ Med því Zacharias z Elizabeth/ fa að eiga Son af Nad og Blessan Drottins/ þar þau voru bæde komiñ a efra Alld ur/ og þar med var Elizabeth/ almeñe lega kollud z halldiñ Obyria/ z Avax farlaus. Þar næst ma hier læra/ Að lifta so sm Nabwar og Ettingar/ sam fognudu Zacharia og Elizabeth/ z vr du af Niarka glader/ þess vegna/ að Gud hafde veitt þeim soddañ Nad og Myskun/ So eigum vier og eirneñ að vera/ að fagna med þeim sem vel geim

gur/eñ syrgia med þeim sem Sorgfull er eru/og hrygguer.

Aunnur Greiniñ.

Hvøder vppa Skírn þess litla Barns Johañis.

Huar aþ vier skulum læra.

Ad líka so sem Gud í þui Gamla Testamentenu/ecke hefur vteluckt sina Borniñ/fra Nadareñar Saurmaala/ Helldur plantad z sett þau þar jñ ms Vmskurnarskírneñe/So skulum vier z líka í þui nya Testamentenu/ ecke lata vor Born verda vteluckt/ í fra þm sama Nadareñar Saurmaala/helldur lata þau komast til H. Skírnar/Fyr er hvoria/Guds nadar Saurmaale verdur stadfestur vid oss/ eins z med Gudegu Jñsigle. Vier skulñ z ecke giefa Bornum vorum Heideña Maña Nøfn/ecke helldur þau Nøfn/sem eru liot og skiesseleg/ Helldur þau Nøfn s eru liupleg/fogr/z Gude meige vera þæg leg

leg og Børnunum somasamleg.

Pridia Greinin.

Er sa þagre og ægiæte Lopsauagur huorn sa gamle Zacharias/ af heila gs Anda ynnblæstre hefur dicktad Almattugum Gude til Lops og Dyrdar.

Nuar aþ vier eigum ad læra þessar epter þylgiande Greinet.

Fyrst/ lyka so sem vier eñ nu a þessū Dogum/truum a Christum/ ad hann sie vor frelsare/ z Endurlausnare/So hefur þesse gode z gamle Zacharias/lyka eirneñ aller heilager Forfedur truad z medkient þad sama/ad Messias munde verda þeirra Saluhialpare/þuiad hvnum var Fyrerheited giefed/z med Eide lofad z tilsagt/ ad Gud villde vppreisa eitt Saluhialpar horn j hwse Dauids sijns Pions/ þad er so ad skilia/ Ad aþ hans Lendum skylde koma Endurlausnare allrar Veralldareñar/hu ad allt vier eigū vel z vandlega ad me

ekia/vorre Christelegre Tru til styrk-
ingar/og stadfestu.
Par næst/ Ad lijka so sem Zacharias
packar Gude af Hiarta þ soddan nad
og Mysku/ so eigum vier lijka eirnig
giora/og vera Gudi packlætir/mz ord
um og giordum/þt til þss erum vier af
Christo endurleystir og frelsader/ei ad
lifa j Syndonum og sialfrædæ helldur
til þess ad þiona honum j Heilagleika
og Riettlæte alla vora Lifdaga.
Ad sijdustu kiemer Zacharias hu þ hñ
late sijn son heita Johañem/sem er/af
þui ad hñ eige ad vera Predikari Gu-
ds Nadar z Myskunar z eige mz sijne
Predikū/ ad giefa ollu Folke skilning
a sijne Saluhialp/og til hins sama er
nu a þessū Deige þ heilaga Predikun
ar Embætti jnsett og skickad j ad þad
skiara Evangelij Lios/skule Vppren-
na/z lysa þeim sem sitia j Myrkrū og
Daudans Skugga/ huar fyrer aller
Menn ættu med riettu/ad hafa Guds
Ords

Ords Predikun z Pionustugiord/j hæ
ðsta Neidre/og haga sier þar epter.

Bæniñ.

DRottin Gud Himneskur Fader/Vier þöckum þier fyrer þuna Nad og Myskun/a
þu hefur oss ecke latid blyda/vnder Kyrdome
sins Lærdome og Predikun/helldur hefur þu
sent oss þann heilaga Johannem/ ad hann skyl lede
vgsa oss til Christum med sinum Fingre/ og
tilfelgia oss j hans Napne Syndana fyrer gief
ning z Riettlætid. Vier bidium þig/ad þu vil
ter vpplysa vor Hiarta/med þinum heilaga
Anda/So vier mættum med eirnre riettre Tru
medtaka soddan Nadar Predikun hins heila
ga Johannis/Og ad vier ohræddder fyrer Hei
minum og Dyplinum/fyrnum ad þiona þier
alla vora Kyrdaga/ j Riettlæte og Heilag
leika/ AMEN.

A Mariu Vitiunar Dag

Evangelium Luc. 1.

I Peim Dogum/Stod Maria
vpp/z for med fyrte til Fiall
bygda j Borgena Juda. jnn
gieck j Hus Zachariæ/z he
ilsade Elizabeth/z pad skiede so/þa e

Elizabeth heyrde Heilsun Mariu/ad
Barned spratt vpp j heñar Kuide. Og
Elizabeth vppfylltest af heilogū An
da/kallade harre Roddu/ z sagde. Bl
essud sertu a medal Kueña/ z bless

er Avoxtur Kuidar þíns. Og hua
dan kiemur mier þetta/ad Moder DR
ottins minns kiemur til mín? Sia þu/
þa er Rodd þiñar Kuediu kom mier til
Eyrna/spratt Barnid vpp af Fagna
dr j mínum Kuide. Og sæl ertu sem tr
uder/þuiad þad mun fullkomnast/ hu/
ad þier var heited af DRottne. Og
Maria sagde. Mín Önd myklar DR
ottin

sitiñ. Og miñ Ande gladdest j Guds Helsugiapara mijnum. Þuiad hñ leit a Læging Ambattar sinar/sia/af þui munu mig hiedan af allar Ætter sæla kalla. Þuiad hñ giorde vid mig mykla hlute sa sem maattugur er/ og hans Nafn er Heilagt. Og hañs Myskun seme varer fra eirnre Kynslod til añarar/ yper ollum þeim sem hañ ottast. Hañ framde Magt med sijnū Arme/ Sundurdreyfde hañ Dramblætum j þerria Hiartans huxan. Volldugа set te hañ af Stole/ og vpp hoof Lijtelætа. Hungrada fyllte hañ ollum Giœdum/Og hinum Rijku slepte hann fa nytum. Hañ endurminnest Myskunar sinar/og medtok sijn Þion Israel. So sem hañ taladi til Fedra vorra/ Abrahams/og hñs Aþkuœmis ad Eilijpu. Og Maria var hia heñe/suo nær sem vm þria Manudi/og foor sijdañ aptur til sijns Heimkynnis.

Lærdomur vt aþ þessum Parte Gudspiallsins/er þesse Fyrst

Fyrst/ Ad Maria hefur i onguan mata/efad vm Engelsins Ord/ hùt þau være søñ edur eigi/ Nelldur hefur hun stadfastlega þm truad/ og tekr sier þar þ Ferd þ Nendur/til Elizabetar/ad tala vid hana hier vm/og vm Bodskap Engelsins framar og meir ad ræda.

Þetta Epterdæme Mariu kieñer oss/ Ad trua stoduglega Guds Orde/þo þ sie stundū mote mañlegum skilninge.

Þar næst kieñer oss þetta Dæme Mariu/ Ad metnast ecke af Myskun Guds sem hñ audsyner oss/ Ecke drambar hier Maria/þo hun hefde feinged Engelsins Bodan/ad hun skylldi vera Guds Moder/ Nelldur er hū samt Lystelait og þyfkest ecke ofgood ad ganga eirn langañ Veg/til sinar gomlu Frændkonu og þiona heñe/i heila þria Manude. Slykt Lystelæte skartar vel a ollum/einkum a þeim Yngre.

Annur Greinin.

Hlyd

Niodar vm þa Gomlu Elizabeth/og heſnar vnga ſon Johañem/huor ed þ̃ hañ var ſiñe lucktur j Modur Kunde/ hrærde ſig vid tilkomu Mariu og heſnar Kuediu.

Nier vt aþ er oſſ þetta til Lærdoms takandi/ Fyrſt.

Ad vor Herra Jeſus Chriſtus er viſ ſulega/þad bleſſada Kuiñuñar Sæde/ ſ var fyrerheitid Abrahem/epter þui ſem Elizabeth hier af Guds Anda j ſi bleſtre nefnir hañ. Huar vm z ſo Johañes med ſiñe hræringu og Lofningu j Modurlyfe vottar.

Þar næſt lærum vier hier/Ad lyka s Heilagur Ande var kropfuglega ſtiornande Johañe j Modurlyfe/og kiendi hñ ad veita lofning Herranum Chriſto/So kañ ſa ſame Heilage Ande/eñ j Dag ad vera Kropfugur/ med ſinne Verkan i Bngbornunum/huar fyrer þau eiga mz rietta ad færaſt til Skirnareñar/ ſem ad er endurgietningar La

ug/og Endurnyung H. Anda/Petta er vel merkiande i mote Villulærdome Endurskÿrarana/peir sem hier i mote kiena/ ad Børniñ eige ecke ad skÿrast.

I pridia maia/ Med pui ad Eliza beth hrosar Mariu Meyu og seiger hana par þ sæla vera/ad hun hafe tru ad/pa er eigniñ Mañgreinar mūur nie Personana Allt i Guds Rÿke/helldur verda peir aller sæler og Sæluhølpner sem trua.

Pridia Greiniñ

Er sa fagre Lofsaungur Mariu Meyar/Magnificat.

I huoriū Lopsaung finast þsser Lærdomar

Fyrst/ Ad lÿka sem Maria vidurkieñ er/ad allt pad sem Gud giorer hefie til goda/pad kome til aþ Nad og myskun Guds alleina/ So skulū vær og so vid urkiena/og hroosa Velgiorningū Guds/ ad hañ veite oss pa alla af Nad og myskun sinne.

Par

Þar næst/ Med þui ad Maria auðmyker sig stalþa/ og kallar sig Auma Ambatt DRottins/ Þa gyrnest hun ecke þa oleyþelegu Virding sem Papi star heñe tilleggia/ þar þeir tilbidia hana so sem Gud/ þar þo openberlega stendur i þui fyrsta Bodorde/ Ad vier skulum ecke añarlega Gude tilbidia.

Í Þridia mæta lærum vier hier/ Ad huor sm̃ myskunar DRottins vill niotande verda/ þm ber ad ganga i sañar legre Audmyki/ Otta og þrun þ Guds Auglite/ Huor sem þar a mot brytur/ honum duger huorke magt/ Riskedæme nie nockur añar hlutur/ til ad skiota sier vndañ Guds Rietferdugre Reide/ og Hans Almættis Armlegg.

Í sidasta mæta lærum vier hier/ Ad Jesus Christus Mariu son/ er vissule ga þ blessada Sædid/ sem Gud hafde fyrer heitid Abraham þ morgum Nũd rud arũ/ til þss hñ skylde a fætur reisa og blessa/ z eilisflega holpna giora ha

ns Pienara Israel/ þad er Gydinga fo
lkid/ z adra Trwada. Nuor Maalsgr
ein ad er eirn lios Vitnisburdur/ a mo
te þeim forherdu og þorblindudu Gyd
ingum/ sem ecke vilia vidurkieña þenn
añ Jesum/ fyrer þañ fyrerheitna Mess
iam/ og Neimsins Endurlausnara.

Og vm allt þetta vilium vier so bid
ia og seigia.

HErra Gud Himneskur Fader/ Vier þökk
þier/ fyrer allar þynar Velgiørder/ bæde
andlegar z Lykamlegar/ huørian þu hefur so
rykuglega veitt oss/ Og vier biddum þig/ þor
da oss Drambseme/ so vier verdum ecke oþack
latser vid þig/ og þøllum aptur j Syndena/ z
missum þyna Vinattu/ þui ad huørter þig ecke
ottast/ þeim seiger su blessada Maria/ ad ecke
kunne ad stoda Magt nie Rykedæme/ Giep oss
þar fyrer þad Hiartalag/ ad vier kynum iafn
lega ad blessa j þynum otta/ og halldа oss þa
stlega vid þitt heilaga Ord/ so þin Blessan
mætte yfer oss stadføst blessa / og vier mættu
vtaf þinne Vnad verda eilyflega Sælu
holpner/ AMEN.

5 Sunu

V Sunnudag epter Trin.

Evangelium/Joh. 16.

DG þ skiede/þa er Folked flyckteſt ad hȳ til ad heyra Guds Ord/ og hann sialfur stood vid Sioinn Genizareth/og hȳ leit tuo Skip stan da vid Sioen. En Fiskararner voru stigner aþ Skipunū/og þuodu Neten. Hañ stie þa vppa añad Skipid þad ẽ var Simonar/og bad hȳ ad draga noc kud fra Lande. Og hȳ sat so/ꝛ kiende Folkenu aþ Skipinu. Og sem hȳ gaf vpp ad kiena/sagde hañ til Simonar. Drag þu vt a Diwped / og leyſid vpp ydar Net til Fiskidraattar. Simon sua radi/og sagdi til hȳs. Meistari/ j alla Nooft høfum vier eruidad/ꝛ feingum eckert/en j þȳnu Ordi mun eg Netenu vt kasta. Og þa þeir høfdu þetta gio rt/ jne luck tu þeir mykla mergd Fiska/ so ad þeirra Net rifnudu. Og þr ben tu þa sȳnum Fielogum/sem voru a hi

nu odru Skipenu/þad þeir kiæme þar
z hialpudu þeim. Og þr komu z hlo/
odu bæde Skipiñ full/so ad þau sucku
ad mestu. Þa ed Simon Petrus sa þt
ta/fiell hañ til Kniaña Jesu/z sagde.
Gack þra mier Lauardur/þuiad eg em
Madur Syndugur/ Af þui ad Felmt
ur var yfer hañ komiñ/og alla þa sem
mz hm voru/af þeim Fiskedrætte er þr
feingu til samans/lijka og eirniñ ypter
Jacobum z Johañem/Sonu Zebedei/
sem ad voru Lagsmeñ Simonar. Og
Jesus sagde til Simonar. Ottast þu
eige/ þuiad hiedan j fra skalltu Menn
veida. Og þeir drodu sijn Skip ad Lan
de/yfergæfu allt saman og fylgdu hon
um epter.

Þetta Evangelinm hefur þirtm
Parta edur Greinir.

Af huorium hin fyrsta talar vm Folk
ed sem styckest ad Herranum Jesu/ og
af hiarta girnteſt ad heyra Guds ord.

Nuar ap vier meigum læra.

Ad med þui þetta Folk hefur ferdast so langan Veg med Herranum Christo/og hef: flyckst ad hẽ/til þess ad heyra Guds Ord/Þa verdur þad ad vera stoor Opacklætis Synd/sem nu hafa Menn allmarger/ ad vier sem nu høfũ Guds Ord/ so sem þyrer Dyronum/z meigum daglega þad heyra/vor skeytũ ecke vm þad/z vilium ecke fara Baar leid eda ganga vm þuert Nws epter þui. Soddan Synd ættum vier ad iata og medkienna/og bidia Gud vm Nad og Fyrergiefning/ og sia vid sliku /og giora þad ecke optsinnis.

Annur Greinen.

Hlyder vppa Herran Christum/ huor su ad hann kiende ap Skipenu / skipade sidan Petre/ad roa vt a Diwpid / og kasta vt Netenu til Fiskedrattar.

Nuar ap vier lærum.

Ad liska so sem Herran Jesus / sedur fyrst Saler Mannana / med sinnu Nei

laga Orde/ sijdan þa epter giefur hañ þm gnoglegañ Fisk til Atuiñu. So ei ga aller Goder z Gudhrædder Valds meñ/z chriſteleger Nwsbændur ad gio ra/ad hafa hellſtu Ahyggiu/vm Bel ferd z Saluhialp ſiña Vndergiepeña z hallda ſſinū Niwū z Bornum/fyrſt z fremſt til Guds Ords/ſijdan par næſt ad huxa vm Maga z Atuiñu/Eñ þui midur / þad geingur nu alls sdruvijs/ allir meñ hafa nu hellſta z meſta Ahyggiu fyrer Liſkamanum/z ad safna Gotze z Peningū/ Eñ husrniñ Meñ eiga Saluholner ad verda/ par vm er Ahyggiañ halfu miñe/Nuad hid fama ad er stoor blindleike z Synd/huor ia aller christner Meñ æfru ad fordaſt.

Pridia Greiniſt.

Er vm þañ Fiſkedrætt/ſem Lærefuein arner þeigna/þa þeir hofdu epter Ner rans Christi Ordum/ wtvarpad ſſinū Netum.

Nuar ap vier lærum.

Ad

Að ef Menn gleyma Guds Orðe/ og christelegu Bana akalle/ og treysta alleinasta vppa sijna Stormensku/ Arbur de/ Fyrerston ꝛ Biñulag/ og Bluegu/ Þa er allt Erfiðe forgiefins/ ꝛ til ein skis. Þar a mote/ Huar s hellst Menn vppbyria sitt Erviðe/ ꝛ ganga til sinar Biñu i Guds Otta/ ꝛ með christelegre Bon/ ꝛ j þañ mata vtkasta sijnū Nes um eda Veidarfœrum/ i Guds Napne ꝛ epter hans Orðe/ Þar er vissulega Lu cka ꝛ Bleſſan Guds/ Og þta er su Re glañ/ s Christur setur fram i Gudspial lenu/ Að Menn skulu fyrst og yfer alla hlute fram/ leita Guds Rikis/ Þa sku lum vier vissulega vita/ ef vier giorum so/ að aller Hluter munu oss af Guds Millde ꝛ Myskun veitast ꝛ giefast/ til Afuiñu ꝛ naudsynlegs Vpphelldis.

Fiorda Greiniñ.

Hyder vppa Otta ꝛ hrædstu S. Be urs/ sem yfer hañ kom/ af sijskre Vei de og Fiskedrætte.

Huørsu hrædelegur hlutur Synden er/ ꝛ ad þegar hun vaknar riettelega i Mañsins Hiarta/ þa kañ allt Verallds ar Gods ecke ad hugga hañ nie stilla/ og optlega plagar hun Samuiskuna so punglega ꝛ skielfer hana/ ad Meñ vita ecke huad þeir skulu giora/ fordast Gud/ ꝛ oska ad hñ sie langt fra þeim/ so sem S. Þetur giorer hier/ þar þo þr purpa hñs allra hellst vid/ þar þ skul um vier med riettu fordast Syndernar af ollum mætte/ so sem Banuænlegañ Hoggorm/ ꝛ daudlegt Suerd/ Eñ ode þad so/ ad vier kuñi ad falla i Synde na/ ꝛ vor Samuiska plæg" oss/ þa skulum vier ecke bidia ad Christr viske fra oss/ helldur ad hñ vilie vera oss nalæg og mꝛ sine forþienan ꝛ Hydne/ Þisnu ꝛ Dauda/ myskunsamlega þuo og hreinsa vorar Synder/ og stilla Samuiskur vorar til Frids.

Fimta Greinin.

Er

Er vm þau Ordiñ er hier standa j Ridurlagenu. Ottast þu ecke/þui hied an j þra skalltu Meñ veida.

Þesse Ord kieña oss þad.

Ad Herrañ Jesus hefur þess vegna z þar til jñsett z skickad þ Predikunar Embætted j Christneñe/ad vier skyld um fyrer þ z med þui frelsast fra Syn dunum/leysast vr Diofulsins Ryke/ og jñleidder verda j Guds ryke/Þar fyrer skulum vier hallda myked af Predikun ar Embættenu/ og hapa þad j heid re z Virdingu/z med øllu mote ad hia lpa til þad oss er mogulegt/ad Trulyn der(Veidemeñ Maña)Saluforgarar mættu vid halldast j Guds Christne/ so ad s flester mættu veidast/ z dragast vr diupe Syndareñ"/z rietfelega snua ster til Guds/fyrer rietta z sæña j dran Þad oss øllum veite z giefe/ Gud Almættugur/ AMEN.

Jesu Christe Sonur lifanda Guds/sm h cp lur giepid oss þitt Blessada Ord/og þar m3

alla adra lykamlega Velgiørninga/ z þýna bl
essan/Vier þærum z vidurkiennum/ad vier eiñ
omakleger allz þessa/og høpum þad ecke verd
skulldad. Eñ vier bidium þig/Fyrergief oss
vorar Synder/so sem þu fyrergafst Petro/z
giez Lucku z Farsælld til vors Ervidis/i vo
ru Kalle z Embætte/So ad vier fyrer þýna
Giæsku/mættum þa z ødlast vora høpp z lyk
sins Vpphelldr hier stundlega/eñ añars Gedh
ms eilgsa Saluhiælp/A M E N.

VI Sunnudag epter Trini.

Evangelium Matth. 5.

IEsus sagde til sina Læresueina.
Eg seige ydr/nema so sie/ad yda
r Rietlæte yfergnæfe mer eñ þ
hiña

hiña Scriptlærdu z Phariseis/pa mu
nu þier ei j ñganga j Nimnariſke. Þier
hafð heyrt huad sagt er til hiña gøm
lu. Ecke skallttu Mañ vega. Eñ huor
hñ vegur Mañ/sa verðr Doms sekur.
Eñ eg seige ydur þad/huor hñ reidist
Brodr sinnū/ sa verðr Domsins sekur.
Eñ huor sem seiger til Brodurs sīns/
Racha/hñ verdur Raadsins sekur. Eñ
huor sem seiger/þu Afglape/hañ ver
dur sekur Helusstis Elds. Þar fyrer
nær sem þu offrar þinna Gafu til Alt
aris/z þier kiemur þad til hugar/þad
þiñ Broder hafe nockud a mote þier/
þa lattu þar þinna Gafu fyrer Allta
rinu/ z far adur ad sætta þig vid Bro
dur þiñ/z kom þa ad offra þinna Ga
þu. Vertu snarlega samþyckur þinnū
Motstodu manne/ a medan þu ert a
Veige med honum/so ad eige selie þig
þiñ Motstodumadur Domaranum/og
Domariñ selie þig Pienaranum/z ver
der þu j Dyblyssu kastadur. Sañlega

ſeige eg þier/ad eige muñtu þan vt fa
ra/þangad til þu hefur borgad hiñ ſſ
daſta Þening.

Þetta Evangelium hefur þriar
Greinir ſñe ad hallda

Og er hin fyrſta vm Riettlæte Þhari
ſeaña/hùiu Chriſt burtkaſtar/ē ſeig
er/Ad hò ecke hefur betra Riettlæte/
ſa kuñe ecke ad komaſt ì Himnarike.

Hvada Riettlæte høfdu Phariſearner?
Þad var alleinaſta vtuortis hid yfra þ
Mañaña ſionū/ Þuiad være þeir ei op
enberer Rans meñ/Rænglæter/Noor
doms meñ/eda ſlikker Syndarar/ þa
ſtooludu þeir vppa ſialfa ſig/þottuſt ve
ra fromer/Riettlæter/heilager þ Gude
og hefdu þullkomlega halldid Guds
Logmal/ē huxudu ecke par vm þ/ad
vond lyſt/Fyſn ē gyrnd ì Hiartanu/væ
re Synd i mote Guds Logmale/ē ad
hun kuñe ad fordæma nockurn Mañ.

Hvar þyrer burt kaſtar Chriſtur ſoddan
Riettlæte Phariſeaña?

Þuiad

Þuiad þad var opullkomlegt/ z (so s Christur seiger Matth. 23.) ecke olifi Forpryddum Grofum eda Leidum/ þuiad lifka so s Leidiñ eda Grafernar synast vtan til fagrar z prydelegar/ eñ eru hid j fira fullar med Daudra Manna Bein z flæm Ohreinende. So er z Phariseaña Riettlæte ad sia hid ytra/ þ Monnunum/ eins z være þeir From er og heilager/ þo þeir sieu j Hiartanu hid j fira fuller med hræsne og allskins Odygd/ z þ sem vest er lifande/ halda sig þo froma og Riettlæta.

Aunnur Greiniñ.

Er Viskyring þess fimta Bodords.

Huar ap vier lærum.

Ad Gudspialled eda Predikan heilags Evangelij/ tekur ecke j burtu Logmal Guds/ eñ sydur fyrerbydur þad God vekiñ/ so sem allmarger halda/ Myklu helldur krefur Euangelium z heimter alvarlega af ollum Monnum/ ad þeir

giøre Godverkiñ/ eda hûra Trueñ er
daud ꝛ magtarlaus. Quad harla naud
synlegt er ad merkia ꝛ mote Papistum
ꝛ þeim ſ puætta/ ad Evngelium ban-
ne ad giora Godverkiñ/ og ad eingenn
þorf ſie a þeim.

Þar næst ma hier læra/ Ad Guds he
ilog Godord/ vilia ecke ad eins hapa
þa ytre Nytsemina/ helldur ꝛ so þa inare
þt þaug vilia vera halldeñ af øllu Ni
arfa/ allre Sælu ꝛ øllum Krapt um.

Kañ nockur madur ad giora þad?

Nei/ alldrei eirn/ sem Gud made/ þui
ad vier erum af vppruna Syndeñe/ so
fordiarfader ꝛ spillter/ ad oss er omogu
legt ad skilia Guds Logmal/ Auk hel
ldur ad giora þ og halda þad.

Nuerniñ þaum vier þa þ Rietttlæte sem
betra er ꝛ þyrer Gude gillder/ huort Riett
læte a'ler bliota ad hapa/ sem vilia kom
ast j Nimnraïke.

Þad Rietttlæte kañ vier alleinasta þ
truna a Jesum Christum/ vorn Sallu
hialp

hialpara/ þui hann hefur med sínum Dauda z sínu Pínu/ þorlyskad oss vid Gud/z giort oss Rietklæta/z vppfyllt Lögmaled giorualls vorra vegna/þar þ/þo vier eigum alla tíma ad kosta ka þos a/ad hafa betra Rietklæte/ Enn Pharisearner hafa/og betra oss/ vort Líf z Framferde/ þ mest mogulegt er voru veyka Hollde/z lifa epter Lögma lenu/ecke alleinasta hid ytra/helldur z so hid innra/þa skulum vier þo ecke setia Tru nie traust vppa vor Godverk/helldur alleina a Christum z hans Forbien an/þuiad þad Rietklæte sem kiemur af Trune/þ alleina kann ad standast fyrer Gude/ so sem S. Pall kiener oss/til Rom. 3. Cap. En þeir sem leita epter nockru odru Rietklæte/ þeim verdur þad til Skamar og Sorgar.

Þridia Greinin.

Er su Amining sem Herran Jesus giorer til þeirra sem Ovinattu hafa

E e sýn a

sijn a millej ad þeir skule snarlega forl
ijkast/ z ala ecke Reidi nie Natur til le
ingdar med sier.

Nuar ad þ vier lærum.

I fyrstu þ/ad sa sem þyrre hefur gi
ort odrum ortekt/ hñ skal ecke skamast
sijn/ad medkiena þad/z bidia vm fyrer
giefning/þt Gud vill ecke neinar gæf
ur þiggia/z onguar Bæner heyra/pe
irra Manna/sem vita sig hafa giort ra
nglega Naunganum a moti/ eñ vilia
ecke fara og forlijka sig vid hñ.
Þar næst/þeir sem orekt og Rangindi
hafa lidid/ þm ber ad vera hægum og
Godvilldarsomum/z fyrergiefa giarn
samlega Misgiordernar. Þuiad huor
hellst sm ecke vill þyrergiefa sijnū Na
unga/hm vill Gud ecke fyrergiefa hñs
Synder/z vid þañ sama vill Gud hall
da so strangann Reikningskap / ad hñ
hlytur ad bitala þañ sijdasta Pening.
Vackte sig þar fyrer huor Madur þ
Reidi og Langrækne/sie huorke hefnd
argiarn

argiarn/me langrækiñ/ giefe hellduz Rwin Gudlegre Reide.

Par vm vilium vier so bidia.

DROTTin Gud Himneskur Fader/Vier jar tum z medkieñum/ad vier erũ(þui verr) Aumer vesaler Syndarar/z þar er ecke neitt gott med oss/þuiad vort Hiarta/z Hugskot/ vort Holld og Blod/þad er allt saman so ad Syndesie spillt z þordiarfad/ad a medan vier erum j þessum Heime/þa loda vid oss vondar Girndir/Par fyrer bidium vier þig/þu elskulege Fader/Fyrergief oss soddan Sinñ z Hugreñingar/z hreinsa vort Hiarta/med þanum Heilaga Anda/ so vier kynnum ad þa Girnd z elsku til þins Ords/ og ad hegda z breyta þar epter/z vera so j þinñe vinattu eilyslega fyrer Jesum Christum vorn Herra/Amen.

VII Sunnudag epter Trin.

Evangelium Matth. 8.

DA þar var eñ margt Folk komid samañ/z hapde ecke til Matar. Kallade Jesus sijna Lærisueina til sijn/z sagde til peirra. Mig aumkar þeir Folked/þt sia þu/ad j þria Da-

ga hafa þeir hia mier verid/og eckert
til Matr hafi. Og eþ eg læt þa paſt
ande heim til ſijn fara/þa vanmegnaſt
þeir a Leideñe. Þuiad ſumer voru la
ngt ad komner. Og hans Cæreſueinar
ſuorudu hm̃. Nuadañ faum vier þau

Braud hier a Eydemerku ſuo ad vier
gietum þa mettad? Og hañ ſpurde þa
ad. Nuorſu morg Braud hafe þier?
Þeir ſogdu hm̃. Sio /Og hañ ſkipade
Foolkenu nidur ad ſetiaſt a Jordena.
Og teok þau ſio Braudiñ/ packade/ z
braut ſundur/z fieck ſijnū Cæreſueinum
ad

ad þeir legdu þaug fram. Og þeir lo
ßdu þaug fram fyrer Folked. Þeir hø
ßdu z þar eina Fiſka/og þa hina ſømu
bleſſade hann/ z baud fram ad leggia.
Ey̅n þeir neyttu/z vrdu metter. Og þr
ſoku vpp þad yfer var/ſio Karfer med
afgaangs Leyfar. Ey̅n þeir ſem neytt
hofdu/voru nær fiorar Þuſunder/z hy̅n
liet þa i burtu fara.

Þetta Euangelium hefur þiorar
Griner ſy̅e ad hallda.

Og er hin þyrſta vm þa medaumken
og giedgroed þel/ſy̅m herran Chriſtur
hefur a þeſſu hungrada Folke/huorſu
ad hann kieñer i Brioſte vm þad.

Nuar ap vier ſkulum læra.

Ad Herran veit z ſier/vorar aliggian
de Raudſyniar/adur enn vier klogum
þær fyrer hy̅m. Og med þui hy̅n ſier au
mur a oſſ/þa vill hann viſſulega hialpa
oſſ med einhuoriu mote. Þar y̅ ſkulum
vier ecke vera opolenmoder i Fatækt en
he/ellegar miſtreiſta Gude/Helldur ka

Ee iij ſta

ſta allrr vorra Aþyggiu vppa hñ/hug
ga oſſ vid hñs hialp/og leita heñar mj
Bœnaakallenu/ med viſſre von z fullu
Trunadar trauſte/ad hañ mune ſia til
Rœd/og lœta oſſ ecke fordiarfaſt.

Aunnur Greiniñ.

Hlyder vppa Lœreſueinana/s ecke vita
hu" þr eiga ad taka Braud/til ad met
ta ſo mykeñ Mañfiolda hungradañ.

Nuar aþ vier ſkulum lœra.

Ad jafnañ vill vorr vantruad Hiarta
telia til z reikna huad oſſ breſt z vant
ar/eñ þui kuñum vier ecke ad trua/ad
Chriſtur vilie hialpa oſſ/ huad ad er
ein ſtor Synd a moote þui fyrſta Bod
orde. Þar fyrer eigũ vier med rietru ad
ſtyrkia vora trw/med þeſſu Daſemdar
verke Chriſti/z sdrũ þiulſkũ/og lœra
hier af ad hrinda Villu z Vantru vr
vorũ Hiortũ/og einfalldlega ad trua z
treyſta vppa Hialp og Hiaſtod Lauſna
arans Jeſu Chriſti.

Þridia Greiniñ. Er

Er vm þad Jardteikn/sem Herrañ Jesus hier giorde/ j þui/ ad hñ mettar ñg gur þusund Maña/ med sio Braudū og fæum einum Fiskum.

Nuar aþ vier lærum þrent.

Þad þyrst/ Ad Jesus sie eirn Almatt ugur Gud/ s vel kann ad giefa oss dag legt Braud/og vora Afuiñu/þott lystid være þyrer Nonduin.

Þar næst/þegar vier høfum nøckud/ þa skulum vier ¡æta z medkenña/ad þ sie aþ Guds Blessan oss giefid z veitt/ og taka þ til vor med Bæn z Þackar giørd/ huorsu lystid sem þad er.

Þad þridia/ Ad vier eigū ad vera giafmillder z Gustuka giarner vid þa Fatæku z hungrudu/ z giefa þm nøckud/ aþ þui s Gud lanar oss. Þuiad huar sem þad er giort/ þar vill Gud giefa sīna Blessan/ z læta allt drygiast z margfalldast Nandaña a mille.

Fiorda Greinisk.

Hlyder þar vppa/ Huorſu ad Cæreſuei narner tooku ſamañ Leifarnar þar af geingu/ og læta ecke neytt ſpillaſt.

Huar aþ vier ſkulum þetta læra.

Ad þegar Gud giefur einum eda odrū gnoglega Bleſſan/ og lætur hñ fa yfer flotanlega Nægd/ þa ber honum ecke ad ſooa þui nie eyda øllu j einu/ heldr hafa þar af ſem hñ þarf / ſier z ſijnū til Afuiñu/ og vpphelldis. Þuiad ſo s Gud kañ vel ad lijda þo Madur ete ſig mettañ/ So hatar hñ af Niarſa og hefur mispocknan a allre Oþneytſſu/ og ſpillingu. Þui ſkal huor og eirn mad ur varaſt þad huortueggia og fordaſt.

Bæneñ.

OKOTTtiñ Gud Himneſkur Fader/ þu ſiñ þyrer þiñ Son Jeſum Chriſtū i Eydemiſt kuñe rykuglega ſadder/ z myſkunſamlega mett ader biøgur Þuſund Maña/ Med ſtø Braudū og þam Fiſkum. Vier bidium þig/ vertu oſſ eirneñ nalægur/ med þinne Bleſſan/ og læt oſſ ei vera ægiarna/ Vardueit oſſ þyrer Sorg og Sink/ z Apyggiu ſtundlens Diargrædis/ ad vier

ver leitum þyrſt. Guds Rykis/ z Rietlætis/ z
mærtum ſo þaa þyna Hialp og Hiaſtod/ j gllu
þui ſem oſſ aliggur til Lyfs og Sælar/ þyr
er Jeſum Chriſtum vorn Herra/ Amen.

VIII Sunnudag epter Tri.

Euangelium Matth. 7.

JEſus hañ ſagde til ſiña Læreſue
ina. Vacked ydur þ Fals Spa
moñum/ ſem koma til ydar j Sa
uda Klædum/ eñ hid jñra eru þeir glep
ſande Vargar. Vt af þeirra Auoxtū
meige þier kieña þa. Verda nockud
Vijnberiū ſaman leſiñ af Þyrnunum/

eda Fiſkir af Þyrſtunum? So lifka mũ huort gott Trie bera godañ Avoxt/eñ huort vont Trie vondañ Avoxt. Gott Trie gietur ei þxrt Vondañ Avoxt/ Og ei helldur gietur vont Trie fært godañ Avoxt. Og huort þad Trie sem ecke giorer godañ Avoxt/skal vpphøg guast z j Eld kastast. Þar fyrer mei ge þier vt af þeirra Avoxtum þeckia þa. Þeir munu ei aller sem til mijn seigia/ DRottin/ DRottin/ jñganga j Guds Riike/ Helldur hñ sem giorer vil ia mijns Fodurs/ þess a Himnum er. Marger munu til mijn seigia a þeim Deige/ Herra/ Herra/ Hofũ vier ecke spad j þinu Nafne/ hofum vier ecke j þinu Nafne Diosla vtrekid/ z i þinu Nafne giordum vier mørg Kraptaverk? Og eg mun þa jatta þeim/ad alld rei þeckta eg ydur/ Farid fra mier aller Illgiorda Menn.

Þetta Evangelium hefur þriar Greiner jñe ad halldа.

Og

Og er hin fyrsta ein Vidusrun/ ad vier skulum vackta oss vel fyrer fölskum Spæmoñum.

Nuar ad vier lærum.

Ad sa arge Andskote og Diofull/ kañ alldrei ad vera kyrr/ ꝛ alldrei hefr hñ Nussld nie Roo/ ad sa nidur Illgrese j bland Nueitis/ alla tijma vppuekur hñ Kals Lærepedur/ ꝛ Villumeñ/ og lætur myked verda halldid ad þeim j Neimen um. Petta skulum vier ecke vndrast/ eñ sijdr læta petta hneyxla oss/ ꝛ ecke þar fyrer forsma Guds Ord/ þo vier siaum þad vonda Sæded vaxa vpp a medal Nueitisins. Nelldur packa Gude þar fyrer af ollu Hiarta/ ad hañ hefur va rdueitt oss þra fölskum Lærefedrum og Villumoñum/ ꝛ bidia/ ad hañ vilie þr amueigis hindra ꝛ hepta ollum Villu moñum/ og vardueita sijna christelega Kyrkiu fyrer þeim.

Med þui/ Diofullin helldur alldrei kyrru fyrer/ ꝑ ædur er sagt/ Þa er Na-

udsyn/ad Tilheyrendur Guds ords va
kte sig vel þ Følskum Lærdomi. Þviad
so omogulegt sem þ er/ad plocka Þȳñ
ber af Þyrnum/eda Fīkiur aþ Þistū/
so er þad omogulegt ad af følskū Lær,
dome kuñe ad koma nockud gott. Og
so sem eirn Vlfur kiemur ecke j Nior
ena til añars/eñ hñ deyde z drepe/suo
villa Falsker Lærepedur og þordiarpa
margar faræbar Sæler med raungum
z følskum Lærdome. Þar þyrer er Na
udsyn a/ ad huor Madur vackte sig
þar fyrer.

Aunnur Greinin.

Er vm þa Reglu/huoria Christur
frañi setr þ oss/seigiande. Ad Meñ skū
le peckia fals Spæmeñ aþ þra Avex
tum/Þad er þrrar meiningar/Nuor s
vill vackta sig vel þ Fals Spæmonnū
um z Lærepedrum/ hñ-skal ecke alīta
þeirra Saudaklædi/þad er/þrra fraī
ferde hid ytra fyrer Mønunum / eda
þeirra fegurdar Yfervarp z ælit/þui
ad

ad Diofullin er optſiñis vanur ad gio
ra ſig ad Eingle Lioſſins/ Nelldur ſkal
huor Madur giæta ad þeirra Avexte/
þad er/ ad Cærdomenum/ med huorn þe
ir fara/ huort hañ er Grundualladur
j Guds Orde/ eda ecke/ þuiad huor ſu
Plantan/ ſem Gud Nimneſkur Fader
hefur ecke plantad/ hun verdur opp ad
ræta ſt/ Þar fyrer camiñer oſſ Chriſtur
j Gudſpiallenu/ z var" oſſ vid (Math.
15.) Ad eingiñ læte ſliſka blinda Til
lumeñ/ villa ſig nie a Tælar draga.

þridia Greiniñ.

Hlyder oppa Ordiñ Chriſti ſ hñ ſeig
er. Ecke munu aller ſ til mſñ ſeigia/
Herra Herra/ Iñganga j Guds Riike/
Nelldur þeir ſ giora Vilia mſns Fød
urs a Himnum.

Huar aþ vier lærum.

Ad j bland þra ſem kieña/ z hiña ſem
til eiga ad hlyda/ ſiñaſt marger Muſ
Chriſtner/ ſem alleina hafa Guds Na-

þn a Tunguñe/ hroosa z hallda mśk/
ed aþ þui/ Enn j Niartanu hafa peir
huorke Truna nie sañañ Guds Otta/
Og munu þar fyrer verda ad heyra a
Doms Deige þsse Ordiñ / Vśked pra
nuer þier aller Illgiordameñ/ eg peeke
ydur ecke/ Nier vm atfū vier opt z tśd
um ad huxa/ so vier drøgū oss ecke fial/
fa a Tælar/ þuiad eþ vier vilium kom
aśt j Nimerśke/ þa hliotum vier ad gio
ta Vilia Guds Fodurs sem er a Nim
num/ þar er ecke añad a ferdum.

Eñ nær eda hiørniñ skiedur Guds vilier

Þegar Madur hlyder hñs elśkulega
Syne Jesu Christo/ z truer þui ad hñ
er j Neimñ komiñ/ til þess ad aller peir
s a hañ trua/ skule ecke fortapast helld
ur hafa Eilśft Lśf/ Og jafnframt mś
þeirre Tru/ hefur gooda Samuiśku/
þad er/ lifer j Guds Auglite/ Neilagle
ga z riettperduglega/ z lætur framko/
ma saña auxtu Idranareñar. Þuiad

enn

eſi þo Goduerkiñ/ſem koma aþ Truſe giore oſſ ecke Nietlæta nie Sæluholp na/ſo ſem Chriſtur ꝛ hꝛis hlyðne/þa liggr ſtor Magt a þeim/ſo ſ̃ bæde Ner rañ Chriſtur ſialfur ꝛ Johañes Skſr are haþa talad ſeigiande/huort þ Tr ie ſem ecke ber godañ Auxt ſkal vpp hꝛogguaſt/og i Eild kaſtaſt/ Luc. 15.

Baniñ.

ORÐTTIR Guꝺ himneſkur Fader/Aþ hla erta gisrum vier þier þacker/þad þu hefur giefped oſſ og openberad þitt Ord. Vor Bon er til þyn/ad þu viler varduerta oſſ þar vid ꝛ læra oſſ þar vid blyþa/allt j Daudañ. Gi ef oſſ goda Predikara/þa ſem trulega Predi ka þitt Ord/Varduert þa fyrer allre hneyxlæ ꝛ allre Oluku/ꝛ læt þa leinge lifa/til þeſſ/ ad auyita ꝛ ſtrappa hina adra/ſm̃ otrulega hꝛ ndla þitt Ord/ꝛ ſynaſt ad vera ſem Meinlaus ſer Sauder/eñ eru þo gleþſande Vargar/vard uete þyna Chriſtelega Kyrkiu fyrer þeim/fyr er Jeſum Chriſtum/ A M E N.

IX Sunnudag epter Trin.

Evangelium Luc. 16.

Ee viſ Jeſus

Jesus hañ sagde til sijna Læresu
eina. Nockur Manna Audugur
var þar/sa ed hafde einn Raads
mañ/sa same var ofrægdur vid hñ/so
sem hefde hñ eidt hñs Gudze. Og hñ
kallade þañ sama til sijn/z sagde til ha
ns/Huad heyre eg þetta af þier? Gio
rdu Reikningskap af þinne Raadsmen
sku/þuiad þu mátt eige hiedan af Ra
dsmensku hafa. En Rademadurenn
sagde med sialfum sier/huad skal eg til
gisra þa minn Herra suipter af mier
Raadsmenskune? Eg duge ecke til ad
grafa/enn eg skommust mijn ad bidia.

Eg

Eg veit huad eg skal giora/ nær eð eg verð settur af Raadsmeskuñe / so að þr take mig j sijn Nws. Þar fyrer samañ kallade hañ skulldameñ sijns Herra/ ⁊ sagde til hins fyrsta. Huorsu myked ertu skylldugur mijnū Herra? Eñ hñ sagde/ Hundrad Tuñur Vidsmiors. Og hñ sagde til hñs. Tak pitt Brief ⁊ sest snarlega nidur/ ⁊ skrifa sijmtijger. Og epter þ sagde hñ til hins añars/ Eñ huorsu myked ertu skylldugr? Sa sagde/ Hundrad Malekiorolld Nueitis. Þa sagde hñ til hñs/ Tak pitt Brief og skrifa Attatijger. Og Herrann lofade þañ Ranglæta Raadsmañ/ þ hañ hefde giort so þorfialega. Þuiad þessa Heims Born eru kiænare Sonū Liossins j sijne Kynslood. Og eg seiaie ydur/ Giorid ydur Vine vt af þeim Ranglætis Mammona / so að þa nær ydur þrytur / að þeir medtake ydur j eilijfar Tiallbwder.

Þetta Evangelium hefur þriar
Greinir sín ad halldaꝛ
Aþ þeim hin fyrsta/er vm það Ríka
mañ/sem kalladi þyrer sig sinn Otrua
Raadsmañ/ꝛ sette hñ af Embættinu.
Nuar aþ vier lærumꝛ
Ad Almattugur Gud sier vel/og giat
er grandlega ad Ordū vorum og giord
um/ꝛ øllu framþerdi/ꝛ veit vel ms hu
orre Tru og Dygd vier þionū hñ/ og
vill vissulega a sīnū tīma kreſia Reik
ningskapar af oss/og straffa þa alla ꝛ
hñ þiona aþ otru og odygd. Lyggur
þar fyr° magt a/ad huor ꝛ eirn þione
so Gude ı sīnu Kalle og Embætte/ad
hñ kuñi vel ad standast/ og hñ finnest
ad vera hollur og trur/þa hñ a ad sta
nda sīn Reikningskap.
Aunnur Greiniñꝛ
Hlyder vppa það otrua Raadsmañ/
ꝛ so fliotlega sinnur vppa sitt Skalka
Raad/huorniñ hñ kuñi þramueigis ad
þa sitt Vpphøllde/þegar hñ vœri sett
ur af Raadsmenskuñe.
Huar

Fyrst/ Ad þegar Diofuliñ leider mañ iñ so langt/ad hañ sk.yter ecke vm hu ad hñ giorer j mote siñe Samuisku/þa stepper hñ hm ecke vr sjnu Nete/ helld ur sockur hñ Mañenum midur diwpa r̃a r̃ diwpara/ þangad til hñ endelega deyr og fordiarfast j Syndū sjnū. Þar fyrer ættum vier ad taka oss vel i vakt/ r̃ læta ecke Diofuliñ draga oss til von dra Verka/standa hm helldur j moote med Guds Orde/og fordast vandlega allt Ranglæte/bæde heimuglega og op enberlega/Þt huor s̃ hellst er Ranglæ tur eda otrur j litlu/hñ liñer ecke fyrre eñ hñ hefi giort þ meira og verra/ so s̃ giorde þesse otrue Raads madur.

Ì añañ mata lærum vier hier/ Ad huort þ er Stuldur/Suik eda Prettur og allt Ranglæte sem Meñ fremia/þa fiemur þ almeñelega þar af/ad Meñ gieta ecke eruidad/eñ vilia þo ecke lida skort eda Neyd nockra/helldur hafa af

tijd goda Daga. Þui er tilheyrelegt z naudsynlegt/ad Forelldrarn⁹ venie Bo rnñ til viñu z ervidis/þegar j fra Ba rndome/z ad lifa sparlega/so ad þau sijdar meir neydest ecke til ad stela/z fo ma Bodlenū j Nendur/ eda ad piggia Mat med smanarlegre hwsgāgsperd+

J þridia mata skulum vier hier læra Ad so s̄ Radsmadureñ hefur hier þsi on z ahyggiu aluarlega/huorneñ hñ meige þa og hafa sijna afluñu z Nar ing/j þessu stundlega Lijfe/ So ætlum vier z eñ myklu fram⁹ og helldur/hafa vmhuxan og Ahyggiu/ þyrer þui s̄ er eilijfst/og hafa þar astundan a/ad vier mættum fa z sælast eilijfar Tiallobu der j Guds Rijke. Þui ad til þessa fram setur Christur sijka Epterlijking/so s̄ til Epterdœmis/eñ ecke til þss/ad ha fa Odygd og otrw/ so sem þesse Rads madur hafde.

Þridia Greinen+

Er Amiñing Herrans Christi/Ad vier

vier ſkulum giora oſſ vine af þeim Ra
nglætis Mamon/ vppa þad/ þegar oſs
breſtur/ ad þeir take oſs þa j eilifþar-
Tiallðbwder.

Nuar ad vier lærum.

Ad ef vier giefum Fatækum/ eda gior
um þeim hier til goda/ þa mune þad ve
rda launad/ ecke alleinaſta j þeſsu Lifſe
helldur eirniñ añars Neins endurgoll
ded/ ſo ad eirn Vatsdrycke gieſtñ j Gu
ds Nafne/ ſk ecke vera olaunadur/ Nu
ad hid ſama ætte ad aminña oſs z vpp
vekia/ til ad giora gott Fatækum/ og
hiolpa þeim.

Nuor er ſa Vinuriñ ſem launar Di
muſugiordernar/ og añars Neims tekur
oſſ j eilifþar Tiallðbwder?

Þad er alleina vor liufe Laufnare Je
ſus Chriſtus/ hñ hefur lofad ad gio
ra þ af ſiñe Naad og Myſkum/ ſo ſ hñ
ſeiger/ Joh. 15. Eg fer j burt ad tilre
ida ydur ſama ſtad/ z vil koma aptur z
taka ydur til mijn/ ſo ad huar eg er/ ad

þier ſkeud þar og liſka hia mier.

Ep ad Herrañ Jeſus tekur oſſ alleina j eitt þar Tiallðbrœder/huar þyrer ſeiger hñ þa hier/ ad vier ſkulũ giora oſſ Vine af þeim Rangþerduga Mammon.

Þad ſkiedur j þañ mata/ Ad huad hellſt ſem Fatækũ er i Chriſti Nafne til goda giort eda giefed/ þui vill hañ añars Neims hroſa/ z endurgiallda og launa/liſka eins ſem þad hefde vered giort hønũ ſialfum/ ſo ſem hñ ſeiger/ Matth. 25. Nuad þier giordud einum af þeſsum miſnum minſtu Brœdrũ/ þ giordu þier mier.

Þar næſt/Fyrer þa Grein/ad Fatæk er/husrium vier iþſsum Nieme rietti vora Myſkunar Hønd/þeir munu bera þar vm vitne a Doms Deige/ og þui hroosa/ad vier hofũ epter Chriſti Bo þalningu z ſkipan/ Kiærleikſins Verk þeim trulega ſynt og vottad.

Er þad þa Gude þægelegt/ad giepa Di muſu ap Rangletis Fie og Gotze:

Langt

Langt er fra þui/ þui so skrifar Syrach. 35. Nuor sem færer Foorn af rangfeingnu Gotze/ hans Offur er eitt spott. Oz huor sem opprar Fatækes Manns Gotze/ hñ giorer ikka so sm sa Sonñ drepur i Fodursins Augsyn. Þar fyrer skrifar S. Paull Eph. 3. Ad Menn skule eruida og giora nockud til gooda med Hondunum/ so ad þeir hafe ad giefa nockud þeim þurfande eru.

Nuar fyrer seiger Christur þa/ ad vier skulum giora oss Vine af þeim Ranglætis Mammon?

Fyrst þess vegna/ Ad huad hellst uier eigum eda hofum/ þa hofum vier ecke meira Riett til þess/ en þesse Raadsmadr hafde til þss Gotz sem hñ foor med/ og hñ var yfer settur. Þuiad huad hellst vier hofum/ þa er þad allt Guds Gaa af hans Myskum/ oss veitt ꝛ lanad/ an allrar vorrar Forþienustu eda verdskulldunar/ Vier erū ecke eignar Meñ

helldur Rædsmañ þar yfer.

Þar næst/ Af þui að eckert er nu almeñelegra/ eñ að misbrwka ꝛ fara rænglega með stundlegt Gotz/ huar fyrer það ma vel kallast Ranglætis Mañ on/ aþ þui að optast fara Meñ rangle ga þar með/ ꝛ afla þess ottetlega.

Bæniñ.

DRÆTTiñ Guð Himneskur Fader/ þu sem oss hefur milldelega veitt og giefed þana Blessan/ ꝛ Braud vort Daglegt/ Vier biðium þig/ Varduett þu oss þra allre Agyrne/ Vppuck vor Higrtu/ so vier aþ þiñe Blessan giætnan giefum nockud heim Fatæku/ vppa þ vier mættum þiñast vietter Ombodsmen ꝛ Truer/ yfer þynñ Gæsñ/ so að eige kome yfer oss/ að vier hliotum að lyda eilyfþarleyd/ þa vier verdum afsetter vorre Rædsmenskv/ og skulum koma fyrer þiñ Doom/ Amen.

X Sunnudag epter Trin.

Evangelium/ Luc. 19.

SG þa ed Jesus kom nær/ að hañ sa Borgena/ griet hañ yfer henne/ og sagde. Ef að þu visser hu

að ed

ad ed til þíns Fridar heyrde/þa mũdet þu a þessum þínum Deige þar vacke an a hafa/ eñ nu er þad huled þ þín um Augum/Þuiad þeir Dagar munu koma yfer þig/ad þíner Dviner munu

byggia Heruirke j kringum þig/z þín Born med þier/z vmkryngia þig/og a alla Vegu ad þier preyngia/z þig nid ur ad Jordu briota/z ecke munu þeir i þier lata Stein yfer Steine vera/ af þui þu þeckter ecke þíñ Vitiun" tíma. Og hañ gieck jñ j Musterid/ z tok til ad reka vt þa sem selldu og keyptu þar

þñe/ z sagde til þeirra. Skrifad er/ ad
mitt Nws sie Bænahws/ enn þier haf
ed giort þad sm añad Spillurkia iñe/
Og huorñ Dag kiende hñ j Mustere
nu. Eñ Kieñemañahsfdingiar z Sk
riptlærder/ z Billdarmeñ Lydsins/ leit
udu fast epter ad fyrerkoma hænum/ z
gatu þ ecke þunded/ huad þeir skylldu
giora hm. Þuiad allt Folked hnie ad
hm/ z hlydde hñs Ordum.

Þetta Evangelium heþur þiora
Parta edur Greinir.

Af huorium hin fyrsta er vm Herr
añ Christum/ huor ed beysklega griet
yfer Borgeñe Jerusalem.

Huar aþ vier skulum læra tu ent.

Fyrst/ Ad hañ hefur huorke Girnd
nie Gaman/ aþ Mañasia Fordiorþun
eda þeirra hryggelegre þoreyding u/ he
ldur lætur hann sier til Niarta ganga
Mañlega Eymd/ z vill giarnan affty
ra z hamla heñe/ eþ ad þessi blinde Ne
imur

imur vill lata raada vid sig/Quad ecke skiedur (þui verr.)

Þar næst er hier ad merkia/ Ad Guds Orda foracktan/er so stor Synd/ad heilager Enginar/hryggiast ecke ad eins/Helldur græter Guds Sonur sialfr þar yfer. Þar þyrer er tilheyrelegt/ad huor Christen Madur vackte sig fyrer so storre ꝛ hrædelegre Synd.

Aunnur Greinin.

Er su jdneleg og aluarleg Predikun/ s Herrañ Jesus gior er graatande yfer Borgenne Jerusalem/ꝛ seiger. Ef þu visser huad til þyns Friðar heyrde/þa munder þu a þessum þynum tyma þar vackta a hapa/ eñ nu er þad huliđ þ þynū Augū. Þuiad sa tyme mū koma yfer þig/ad þyner Quiner munu setta Skiallduborg i kringū þig/ꝛ þyn Born med þier/ꝛ setiast vm þig/ꝛ alla vegu ad þier breyngia/ꝛ þeir munu þig i eyde leggia/ꝛ ecke lata eiñ Stein ofan a odrum liggia/ap þui þu villder ecke þe

ia þañ tíma a huørium þíu var vitiad.
Af huørium Ordum vier skulũ fyrst læra.

Ad nær Gud vitiar eins Lands eda
añars/ med Predikan síns heilaga Or
ds z Euangelij/ z vilie Meñ ecke þigg
ia soddañ velgiørninga/ heldr forsma
z fyrerlyta Guds Ord/ og þar ad auk
opsækia þad/ þa vill þar optast epterko
ma hrædelegt Refsingar straff yfer þ
sama Land/ þangad til þ verdr med öl
lu eydt. Þar fyrer/ vilie Meñ hafa fr
id j nockrum Stad eda Lande/ z Guds
Blessan/ þa er tilheyrelegt z hætta na
udsynlegt/ ad Meñ hafe Guds Ord j
Heidre z virdingu/ Heyre þ rækelega/
z breyte þar epter/ z giøre ecke so sem
þeir forhertu Gydingar giørdu/ ad for
sma z ossækia Guds Ord.

Þar næst kieñer oss þesse Grein/ Ad
þess nalægare s Refsingeñ er/ þess at
hugalausare plaga Menn ad vera/ so
ad þeir trua ecke fyrr eñ þeir eru kom
ner i

er j Oluckuna/so s̄ Christur seiger hi
er vm Gydinga/Þr kiendu ecke til nock
kar Refsingar/hun var eñ huleñ fyrer
Þrra Augū/Þr læta hùke Guds Son"
Graat nie goodar Amiñingar ganga
sier til Niarta/Nuad hradelegt z hryg
gelegt er ad heyra/z miog furdanlegt
ad vier aumer Meñ skulum vera so bl
inder/ so sem voru þesser Gydingar.

Þridia Greiniñ

Er þad/ huorsu Herrañ Christur
tok wr Musterenu þa sem selldu og
keyptu þar j ñe.

Nuar aþ vier meigum læra.

Ad ef Luckusamlega skal fram̄ þara
j einu Lande edur vdru/z skule Fridur
z Blessan Guds vera j Þra Lande/þa
hliota Meñ ad taka fyrst til a Kyrkiu
ñe/hreinsa hana/Þ er/Ad falskur Lær
domur z raung Guds Þionusfugiord/
sie af tekiñ/Þuiad so leinge sem Þ skie
dur ecke/helldz ef ad Þr forsuara villu

F Þ vij og

og rangan Lærdom/ þa er a ongus go
du von/ hellder mun allt fara midur og
midur/verr og verr/so s liostega sia ma
af dæmū Gydinga/epter þad þr høfou
lifplatid Guds son/forsmad og foracht
ad hñs Ord og Postula/ Slikt dæme
gieta ofs oll æñur Lond/ j Austuralfu
Heimsins/ Ad vegna þess þeim leideft
Sañleike Gudlegs Ords/ z medtooku
Pauans Villu/Þa vard Tyrkiñ mikt
ugur/z braut vnder sig oll Lond z Ri
kel j þeim parte Heimsins/ Gud giepe
ad Meñ j þessum Nordur løndum vill
du hupa hier vm/so slikt falle ecke yp
er ofs og adra.

Þui næst kieñer ofs þesse Grein/ Ad
Meñ eige ad hafa z hallda Kyrkiur z
Guds hws j Heidre og Æru/giora ecke
af þeim Geymslu hws/ skualldur hws
Drycktu Stofu og añad slæmra/Hell
dur hallda þeim hreinum/z koma þar
til samans/ad heyra Guds Ord/z gio
ra almeñelegar Bæner/vm alla hlute

huad

huad hellst aliggur.

Fiorda Greinin.

Hlyder vppa Rædagiørd z astundan Nøpdingia Kieñemañaña/z þra Skri pilærdu/a medal Folksins/huørnin þr giætu fyrerkomed Herranum Christo.

Huar ap vier meigum læra.

Ad þar er eingin hlutur sa/sem þesse blinde Heimur kañ so illa ad lysda/so s sa Hønum þienar til Sæluhialpar/og Hønn er fyrer ollu hinu Goda/Ja ad vissu/hañ stundar epter Lisse og Gotzs þeirra sem hñ giora gott/huad aumt er ad heyra. Þar a mote er þad hug gunarsamlegt s hier stendur/Ad þeir gætu ecke fundid/huad þeir skylldu gi øra Hønum/ þuiad Astæt og æform þeirra Dgudlegu/kañ Gud auduelldle ga ad giora ad ongus/z lata þa falla j þa Grøf/s þeir grafa þeim Gudhr æddu. Huar aller fromer meiga buast vid/einkum Guds Ords þienarar/j gi

Bæniñ.

ALmattugur eilifur Gud/þu sem fyrer þiñ Heilaga Anda/hefur kunngiört oss og openberad þitt Ord/vt ad þuñ elskulega Syne Jesu Christo/Vier bidiñ þig/Vppuck vor Hiörtu/so ad vier þad alluarlega medtökum/ og standa þui ecke i Vind og vedur/so sem ad giörde Gydinga Lydur/Helldr ad vier festum ad lifue i þinum Orda/ꝛ vaxa ꝛ þroaest daglega i Trueñe/til binar Nadar og Myskunar og um syder ad verda eilablega Sælubelpner fyrer þiñ elskulegañ Son Jesum Christum/ A M E N.

XI Sunudag epter Trin.

Evangelium/ Luc. 18.

JEsus sagde til nockra peirra sem treystu vppa sialfa sig/ligka sem mudu þeir Rietteck'er vera/ꝛ forsmadu adra/þessa Epterlikeing. Tueir menn geingu vpp i Musterid ad bidiast fyrer/eirn var Phariseus/añar Tollheimtumadur. Phariseareñ stood/ og bast nu þañeñ fyrer med sialfum sier. O Gud

Ó Gud/ eg þacka þier/ þad eg em eigi
so sem adrer Menn/ Ranningiar/ Or-
rettuísser/ Hoordooms Menn/ eda sem
þesse Tollheymtu madur/ Eg fasta
tuisuar j Viku/ og gief Tijunder af

allu þui eg a. Og Tollheymtumadur
eñ stod langt j burt fra/ vilde ecke vpp
lypta sijnum Augũ til Himins/ heldur
barde hã sier a Briost/ ẽ sagde. Gud/
verdu mier Syndugũ lijknsamur. Sañ
lega seige eg ydur/ Þesse for meir eñ hin
Riettlætur j sitt Hws. Þuiad sa sem
sig sialfan vpphefur/ hã skal nidurlæg

iaſt/Og huor ſem ſig ſiafan nidurlæg
er/han ſkal vpphafin verda.

Petta Evangelium hefur þiorar
Greiner ſñe ad hallda.

I bland huorra ad hin fyrſta er vm
Phariſearan/ſem a þeſſan hatt beidd
iſt fyrer/z ſagdi. Eg packa þier Gud
ad eg er ecke ſo ſm adrer Men/Ran/
ingiar/Rangiater/ Nordoms Menn/
eda ſo ſem þeſſi Tollheimtari/Eg fa
ſta tuiſuar j Viku / og gief Tiunder
af ollu þui eg a.

Af þeſſare Grein lærum vier fyrſt.

Huorſu ſtor magt/ollu Monnum ligg
ur a þui/ad ſkilia rietteleg Guds Log
mal/ og þeckia ſiſna medfædda veyka
Natturu/og Vppruna Synd. Þuiad
þar þeſſe Phariſeus er ſo þrifmodugur
og ſtolltur/z þikiſt vera þ Gude Riett
latur/ Heilagur z Syndlaus/Þad ſie
mur alltſaman af þui/ ad j þan tima
var nidur falliñ a mzal Sydinga/z vt
ſtokiñ

flokiñ saman Lærdomur vm Guds Log/ mæl/so ę vm Vppruna syndena/ę þ Ri ettlæte s þ Gude gillder. Þar fyrer æt te huor Madur Christiñ/ad huxa vel vm þess" Greiner christelegs Lærdoms/ og læra ap Guds Orde ad skilia ę vnd er standa þær riettelega.

Þar næst siaum vier ę so hier/huorsu skadsamlegt þ er/ ad vera andlega Dr ambsamur/og huorsu þeir sem soddan Metnad/og soddan sialfheilagleika ha fa/ syndga punglega a mote Gude og Naungannum. Þar fyrer vackte sig hu or og eirn Mad: þ þre Synd/ę þo hñ hape giort nockud gott af sier/þa skal hañ þo ecke hrosa sier þar ap þ Gude.

Aunnur Greiniñ.

Hlyder vppa Tollheimtumañiñ/sem stod yst vid Dyr/ę villde ecke vpplypta sinum Augum til Himins/helldur ba rde sier a Briost/og sagde. Gud verdu mier Syndugum Nadugur.

Nuar ap vier skulum þetta larg-

Ad hu" hellst j Niarlæmu'er soñ kynning
a Syndeñe/ z a Guds mysklū/ so Madz
rietlelega þecker þetta huorutueggia/
þar fellur straz nidur allur Metnadr/
z siergiædisskapr/ so ad Madr verdr þa
ad letlast þ epr° þm s kañ ad giora fa
tæka Syndara rietlæta og saluhoip
na. Nier er Naudsyn ad vier heyrū &
vangelū/ og lærū þar ap þetta tueñt.

Fyrst/ Ad huer su aumer og Fataker
Syndabrotsmeñ vier erum þyrer Gu
de/ ad j onguañ mæta kunnum vier ad
standast þyrer honum/ ef ad hañ vill
ganga j Rietl vid oss.

Þar næst lærum vier þad/ Ad eñ þo
so sie/ vier med rietlu sieū verduger eills
þs Dauda/ og oendanlegrar fyrerdæm
ing"/ vegna vorra Synda/ þa vill Gud
þo fyrirgiepa oss allar vorar Synder/
þ Jesu Christi saker/ ep ad vier ad eins
sannum oss til hās/ og bidiū vm Nad z
Myklū a" Niarla og lausum ap Synd
unū/ so s giorde þsse Tollheimtumadr.

Er sa Domur s Herrañ Christur leg gur a þessa tuo Menn/ofa fna/þar hañ seiger/ad Tollheimtareñ hafe geing id Riettlætare i sitt Hws/eñ hiñ añar sem var Phariseus.

Nuar ap vier lærum.

Fyrst/ Ad þ Logmælsins verk/kañ j Sañleika eingiñ Madur ad standast þ Gude/edur verda Riettlætur þ honñ þviad su hlydne/sem vier veitum Log mælinu/er j onguañ mæta so fullkom iñ sem Logmælid heimter og krefur. Og fyrst Logmælsins hlydne duger ec ke til Riettlætis þ Gude/ Nuad myklu sidur munu þa Papistar/ standast fyr er Guds Dome/ med þeim godñ Verk um/sem mestañ Part/eru ecke añad eñ Maña Setning og fundingar.

Þar næst lærñ vier hier/ Ad þ Riett læte stenst z gilder alleina fyrer Gude/ sem kiemur af Truñe til Guds Nad ar z Myskunar þyrer Jesum Christñ/ Nuar fyrer ad aller s villa verda sa

 luholp

holpner / þeir hliota ad stunda epter þessu Rietttætenu/eñ onguo odru.

Fiorda Greineñ.

Er su Malsgrein/sem Herrañ Christur framsetur/med huorre hañ endar þetta Gudspiall/og segier. Huor sig sialfan upphefur/hñ mun nidurpryckiast. Eñ huor sig sialfan lætelætur/hñ skal upphafeñ verda.

Huar af vier lærum.

Ad j Gude z Herrans Christi Ryke geingur odruvisi til/eñ j veralldlegum Konga rykium. J þessum Heime gilldir Prial/z Noffrakt miog mykid/z Stormenska/z huor hñ vill vera nockurs ackadr/hñ hlytur ad giora sig fioran/ Eñ j Rykenu Christi/gilld' ecke neina Nad z Myskun/z vor Herra umbreytir þui ollu saman/þui huor sm sig vill upphefia fyrer Gude/þeim kastar hañ nidur/eñ huor sem sig lætelætkar/þañ vill hañ sialfur upphefia/z giora hañ

Riett

Huor vpphefur sig þyrer Gude?

Han sa sem stolar vppa sinn eigenleg Godverk/eins so sem giorde þesse Phariseare/hroosar sier fyrer Gude/ & pikest vera med ollu from: og Syndlaus/ & foracktar & forsmaer adra hia sier. Huor þetta giorer/ & stærer sig þ Gude ap sinnu Godu Verku/han kiemur alt drei j Himerike. Par þ skal huor & ei en Christin Mad:/vel & vandlega vakta sig þ so skadlegum og skiemelegum Meinade/j huorium allur Pauadomur in er nu a þessum Dogum sockin.

Huor lifrelæckar sig þyrer Gude.

Han sa sem jætar & medgeingur sinn ar Synder/so sem hesse Tollheimtuma dur/og Syndana vegna helldur sig ad vera voverdugan/ad vpp lypta sinnu Augu til Himins/ en bidur þo samt Gud af ollu Hiarta vm fyrergiefning Syndanna/j Christi Nafne/vegna hanns

ærnanar og forþienustu/ og truer vissu lega ad hann mune Syndaña fyrergiefa ing þa og sðlast/ og girnest ad læra af Syndunum og betra sitt Lifnad. Hvor so gierer sa er Rietttlætur/ þ er hann ver dur laus og lidugur vid synar Synder. Þar fyrer skulum vier val og vandlega merkia þetta Epterdæme/ og hafa gagn af þui/ bæde j Lifþe og Dauda.

Bæned.

DROTTIN Gud Himneskur Fader/ Eg bidia/ veit og gief mier þinn þerlæga Anda/ ad hann styre mier z storme/ so ad eg æpid hvorke fyne vm Synder mannar/ gleyme þeim ecke/ verde ecke Mennugur og Athugalaus/ Heldur so ad eg jdrest minna Synda/ og Dag þra Deige betre og bæte minn Lifnad/ þar næst/ ad eg 2ß og alla tyma hafe þa Huggun/ ad þu siert mier Mædugur z Myskunsamur/ fyrer þenna Sonar Jesu Christi skuld/ og vilier fyrergiefa mier Syndernar/ og gidra mig eilyflega Sæluholpenn/ A M E N.

XII Sunnudag epter Trin.

Evangelium Marc. 7.

Os

OG þa Jesus gieck j burt aptur/ vr Landsalfum Tyri og Sidonis/ Kom hann til Siafarins j Galilea/ j midiar Bygder þeirra tiju Stadaña. Og þeir leiddu til hans þann Mañ sem Daufur ꝛ Mallaus var/ ꝛ badu ad hann legde Hendur yper hann. Og hann veyk hann apsijdis fra Folkenu/ let sijna Fingur j hans Eyru/ hrækte vt/ ꝛ snhrærde hans Tungu/ leit vpp til Himens/ andvarpade ꝛ sagde. Ephata/ þad er opna þig. Og jafnsnart þa

opplukuſt hans Eyru/ þa vppleyſteſt
z eirneñ Fiotur hñs Tungu/ſo ad hñ
talade rietl. Og hañ ſkipade ad þr ſeg
du þad eige neinum/ Eñ þui meir ſem
hañ fyrerbaud þeim þad/ þeſſ meir þa
vſdfrægdu þeir þad vt/z þa ſtalfa vnd
rade þetta næſta miog/ſeigiande. Allt
giorde hñ vel/þuiad Dauþa lætur hñ
heyra/og Mallauſa tala.

þetta Evangelium hefur þiorar
Greiner jñe ad halldaꝛ

Aþ huorriñ hin fyrſta er vm þañ Dau
fa z Mallauſa/ſem leiddur var fyrer
Herrañ Chriſtum/z af hñ fieck bade
Heyrn og Mal.

Huar aþ vier lærumꝛ

Huorſu margfolldñ Siukdome z Be
yklleikia vier Aumer Meñ erñ vndergi
efner ſokum Syndareñar/z ad heilbr
ygdur Lyſtame er ein ſtor Guds gæþa/
huar fyrer vier œttum allum vorñ Lid
um z Limum/ad haga z hegda/ſo vier
ſtyggium ecke Gud/ eda giefñ hñ ſok

og

og efne til ad straffa oss/miz soddañ Si ukdome/eda odrū Veykleika puilyktū.

Annnur Greiniñ.

Talar vm Folked sem leidde þeñañ daufa z Mallausa Mañ til Nerrans Christum/og bad ad hañ villde leggia Hendur sijnar yper hañ.

Nuar aþ vier lærum prent.

Ad lækta oss ganga til Kiarta/Neyd vors Naunga/ z ef vier gietum ecke hi alpad hm̄ med Rad og daad/ þa skulū vier þo med vorre Bæn/hafa hū fyrer Christum/þ er/ Ad bidia fyrer honum af Kiarta til Guds/ ad honum meigi batna/z ad hans Siukdomur eda Me in mætti i burt takast.

Þridia Greiniñ

Nun hlyder vppa Nerrañ Christum sem anduarpade/ yfer þessum Fatæka Mañe/leyser hans Tunegu/og opnar hñs Eyru/og vill þo ecke ad Meñ skule þ wtbreopa/ eda segia fyrer huor

hum Name.

Huar ad vier lærum.

Fyrst/ Huersu ad Herran Jesus kiẽ er / Briosste vm þa s Stuker eru/ z fier aumur a þeim/ z er reidubweñ ad hial þa þeim/ Þar fyrer skulum vier / olum vorum Eymdum/leita Hialpar hia hø num alleina.

Þar næst/ lyfka so s Christur asamt nz Ordenu/ hefr sijnar lyfkamlegar Fi ngur til Lækningar/leggur þa / Eyru hins Daufa/ z mahrærer hñs Tungu so vill hañ eñ nu fyrer sitt Ord/ og sin Guddomlegañ Fingur/vera kroplugur / oss/og giarnan opna vor Eyru/ Tun gu/z Niarta/ef ad vier ad eins vilium leita hapa oss til hans.

I pridia maata lærũ vier hier/ad so sem Herran Christur fyrerbydur Folk enu/ad seigia fra þssu Dasemdarverke so skulum vier ecke / vorum giorningũ/ leita epter nockre fanyfre Niegoma Ord/ helldr slyia hana z fordast / all

ann

ann maka/ z eigum Gude alleina Dyr bena ad giepa og tilleggia.

Fiorda Greiniñ.

Hyder vppa Folkid/ s wibar z breid de petta Dasemdarverk/ z sagde. Allt hefur hañ vel giort/ þa Daufu lætur hañ heyra/ og Mallausa tala.

Huar ad vier skulum læra.

Fyrst/ Ad medkiena Herrans Christi Velgiørninga/ sem hñ eñ nu z alla tijma/ veiter oss z giefur til Lijfs z Sal ar/ hroosa þñ z hallda myked af þñ.

Þar nast/ þegar Gud lætur oss rata j Freistíng/ eda j nockurn Motgang/ hu ort þ er a Lijfe edur a Sialu/ Gotze ed ur Æru/ þa skulñ vier taka vid þui med Þolenmæde/ z seigia. Drottiñ giorde þ allt saman vel og riett/ hñ gaf/ hañ tok j burt/ hñs Nafne sie lof z dyrd ad eilijfu. Þuiad huort Kross z Motgan gur liggur a þm Gamla Adam/ z þott hañ kuñe þ ecke vnder standa/ eda þui

ad trua/þa þiena aller hluter og verda ad goodu þeim sem Gud elska.

Bæniñ.

Almattugur eilifur Gud/Skapare allra hluta/Ad hiarta gigre eg þier þacker/ad þu hefur giefed mier heylbrygdañ Lifkame/z Myskunsamlega vardueitt mijnta Tungu/mijn Eyru/z alla mijna Lidu z Limu/þyrer And skotanum/Og eg bid þig/Gief mier Anad þina/ad eg riettelega fare med mijn Eyru z mijna Tungu/so ad eg med Eyrunum heyre þitt Ord giarnsamlega/eñ med Tunguñe/lofe z pryse þijna Velgiørninga/Anad z Myskuñ/Og ad eg ecke styggie nockurn Mañ med mijñe Tungu/helldur tale þad eina sem vera ma til gagns og Gooda/A M E N.

XIII Suñudag epter Tri.

Evangelium Luc. 10.

OG Jesus snere sier til sijña Læresueina/og sagde þm sierdeilis. Sæl eru þaug Augu/sem sia þ huad þier siaid/Þuiad eg segge ydur/þ margir Spameñ og Kōgar villdu hafa sied huad þier siaid/og sau þ eige/og heyra huad

ta huad þier heyrid og heyrdu þ eigee
Og sta/ad nockur Lœguitringur stood
upp/freistade hñs og sagde. Meistare
Huad skal eg giora/so ad eg eigneſt ei
liſt Lyfs? Ehñ hñ sagde til hñs. Huad

er skrifad i Lœgmœlenu? Huorniñ les
þu? Hñ suarade og sagde. Elska skal
Ifu DRottiñ Gud þiñ/af ollu Hiarta
þijnu/og af allre Sndu þiñe/og af oll
um Mœtte þijnum/z af ollu Hugskote
þijnu/z þiñ Naunga sem sialfañ þig.
Jesus sagde til hñs/ Þu suarader riett
Gior þad og muntu liſa. Ehñ hñ vill

de riettlæta ſialfan ſig/og ſagde til Je
ſu/Huor er þa minn Naunged Eñ Je
ſus ſuarade og ſagde. Madur nockur
for þra Jeruſalem/ofan til Jericho/z
hraſade a medal Rœninga/huorier ed
rantu hann Klœdum/og lemſtrudu hann
Sarū/giengu ſiþann j burt/z letu hann
þar epter halfdaudann liggia. Eñ so
bar til/ad Kieñemadur nockur þoor ofan
an hinn ſama Veg/z er hann leit hann/gi
eck hann framm hia honum. Slikt hid
ſama Leuitinn/þa hann kom nærre þeim
Stad/og ſa hann/gieck hann þar framm
hia. Eñ Samuerſkur Madur nockur
foor vm fareñ Veg/ kom þar nære hō
num/og ſ hann ſa hann/ hrœrdeſt hann af
Myſkunſeme vid hann/z gieck ad hōm/
batt vm Sar hans/ hellte þar i Vid
ſmiore og Biſne/og lagde hann vppa ſinn
Eik/z flutte til Herberiqs/gaf z giat
ur ad hinn. Eñ añars Dags þar epter
þa hann foor j burt/tooc hann vpp tuo
Peninga z ſieck Nwsbwandanum/ og
ſagde

sagde. Haf þu gæt a hm̃/og huad þu leggur meira vt/ þ skal eg borga/ nær ad eg kiem aptur. Nuor þeirra þriggia synest þier vera þess Naunge/sm̃ hr asadz var a millum Ræningiana? Ẽn hañ sagde. Sa sem giorde Myskunar uerkid a hm̃. Og Jesus sagde til hñs/ Far þu og gior slikt hid sama.

Þetta Evangelium hefur þrim̃ Greiner jñe ad halldа.

Og er hin fyrsta vm Herrañ Christū/ sem seiger sina Læresueina ad vera sæla/af þui þeir siae og heyre þ/s̄ margr af heilogum Spamønum hofdu girnst ad sia og heyra.

Nuar af vier lærum.

Fyrst/ Ad þ er ein stoor Guds Nad z Velgiorningur/huorn vier eigū m̄ þackleete medtaka/þegar þad heilaga Evangeliū af Christo verdr hreint og klart vtbreidt/kient og predikad/Nuad vier og eirnig eigum med rietlu/ ad iam

 ta og

ta og vidurkiena/mz eilifu Packlæte/
lofa og prijsa Gud par fyrer/ad hñ he
fur so myskunsamlega vitiad vor mz &
vangelio/ z a pessum seinustu Dogum
Neinsins/frelsad oss fra Pauadomsins
villu og Apgudadyrdkan.

Par næst lærum vier hier/ Ad fra Ne
insins Upphafe/ hapæ æ z alla tijma
verid Goodfws Niortu/sem von z Tr-
aust sitt hafa sett a pañ Fyrerheitna
Messiam z Frelsara/ og hafa af ollu
Niarta / oskad og girnst ad lifa pann
Dag pa hñ kiæmi/z ad sia hñ og hly
da hñ. Nuar af vier meigū merkia/hu
ersu stoor blindleike/z hrædelegt opæt
læti verid hepur hia Gydingum / sem
husrki villdu sia nie heyra Christum/
pegar hañ kom til peirra.

Annur Greiniñ.

Nun hlyder vppa pañ Skiptiandu
sem spurde Herrañ Christum ad/ hu
ad hñ skylldi giora/so hañ mætte erfa
eilifpt Lif.

Af

Hvørsu aller Menn eru af Natturuñe til Drambsamer/ ꝛ þikiast gieta halld ið Guds Logmæl/ ꝛ vilia eignast eilifft Lyff/ með sijnū eigenlegū goodū Verkum. Enn þo vier j þessum Heime(þui verr)ecke kunnū riettlega að skilia Logmælid/ enn sijdur að fullkomna þ/ edur að hallda/ so sem þesse Loguitringur/ verdur med þad sijdaста/ sier til skamar að iafa ꝛ vidurkieña/ að hñ veit ecke enn hvør hñs Naunge er/ auk helldur hefde hañ elskad hñ/ so sem sialfañ sig.

Þar næst lærum vier hier/ að Guds Logmæl/ vtkrefur ꝛ heimter/ ecke allein asta/ þa ytre hlydnena þ Mañaña Augum/ helldur ꝛ so eirnin þa jñre j Niarkanu/ hvøria eingin Madur a Jordunne(þui verr)kañ að syna/ eda Logmæl enu soddañ hlydne að veita. Þar fyrer skulū vier með riettu leggia af alla Drambsseme/ og skadsamlegañ Metnad/ ꝛ ecke hallda oss Riettlæta eda proma/

hellður daglega/og af øllu hiarta biðia Gud/ ad hann þgiefi oss vor" skulldir.

Þridia Greinin.

Hlyder vppa þann Mann sem þiell a medal Ranningiana.

Huar ad vier lærum.

Huadan kominder/ ad vier huorke kunnum ad skilia Guds Logmæl rietteleg/ ne ecke hellður ad fullkomna þeder hallda/sem er ad þm vonda Diofle/s sue ik vora fyrstu forelldra/Adam ne Evu j Paradijs/og þau rænte þui Fullkomlega Rietlæti/mz hùiu og j hùiu þau voru skøpud af Gude/ þar med og eirn inn særdi hann þau/ne lemstradi j øllu þra Kroptum/so ad þau þar epter/kunnu huorke ad skilia fullkomlega Logmæl ed/nie hellður ad giora þs Logmæled heimter/Og þeñan daudlega skada høfum vier allersamañ/j arf epter þaug tekid/og þar þ liggur Magt a/ad vi" jafnn og vidurkieñum slijka Daudlega

Eymd

Eymd/ og leitū til þess Himneska Gr-
ædarans/ s̄ oss kaū þar j fra ad frelsa.

Fiorda Greinin.

Nun talar vm þaū Samuerska s̄ batt
vm Særiū þss fataka mans/ liet hū vp
a sīn Eik/ z flutte hann til Nerbergis.

Nuar ap vier skulum læra.

Ad eingin kaū ad hialpa fra sliķre
medfæddre Eymd z Daudlegū skada/
vtaū alleina vor liufe Lausnare Jesus
Christr/ þt þegar Kienemaduriū z Le-
uitiū voru geingner fraū hia/ og gior
vallt Logmæltd/ med ollum sijnum Ce
remonium/ z verkū/ kunne engua hialp
ad veita/ þa kom hū/ z sa aumur a oss
batt vm vor Sær/ z flutte til Nerberg
is/ þ er/ hū tok allar vorar Synder vp
a sig/ bæde bitalade og borgade þ þær
a Krossenum/ vtuegade oss Riettlætid/
heilagaū Anda/ z eilijpt Lijf/ þim sem
trua a hans Nafn. Þetta skulū vier
sierdeilis merkia/ z læra af þssa Dags

Evangelio/og ad læta þiena oss til al
uarlegs Þacklætis vid Gud/og christi
legs Kiærleika vid Naungañ.

Fimta Greiniñ.

Nuorsu sa Samuerske gaf vm sijder
Nwsbwandanum tuo Þeninga/og bad
hñ ad giora til goda þm Siuka/z lof
adi hñ/ad huad hellst s hñ legde mei
ra vt/þ skylldi hñ verda bitalad.

Nuar ap vier lærum.
Fyrst/ Ad þ er vors Herra Jesu Chri
sti skickan og skipan/ad aller Guds Or
da Þienarar/skule trulega añast fata
ka Syndara/og þiena þeim til sañrar
Idranar og yferbootar/mz Logmalss
ins Predikun/og Evangelij Cærdomi.
Þar næst/ kuñe so ad skie/ad þeir ver
de þess vegna ad lijda nockud af Diof
lenum/eda Heimenū/ þa skal þñ þad
j okomnu eilijfu Lijfe/rijkuglega verda
launad og bitalad.

Baniñ

Herra

HErra Gud himneskur Fader/ Þu hefur þy
rer þitt Blessada Ord/ z þyrer þa heilegu
Sǫgu/ myskunsamlega hialpad øllum oss. Dr
otten Gud Himneskur Fader/ af øllu Hiarta
bꝛǫckum vier þier/ þyrer þad/ þu hefur oss lat
id lifa þessann Nædartyma/ a huǫrium þitt
heilaga Evangelium kienest z Predikast/ af
huǫrju vier lærum ad þekkia þinn Fǫdurlega
vilia og þijns Sonar Jesu Christi. Vier bidj
um þig þyrer þijna ómælelega Myskun/ ad
þu latter oss behalda þijnu heilaga Ord/ styr
oss so z stiorna/ med heilǫgum Anda þijnum/
ad ellderi øllum vier þar j þra/ heldur bliff
um þar stadfester vid/ Og verdum so eilif
lega Saluholpner/ AMEN.

XIII Sunnudag epter Tr.

Evangelium Luc. 17.

OG þad skiede so/ þa Jesus gieck
til Jerusalem/ ad hann ferdadest j
gegnum midia Samariam z Ga
lileam/ Og sem hann gieck jnn j nockurt
Kauptun/ mætti honum tiu Lꝛfþraer
menn/ husrier ed stodu langt fra/ hoofu
vpp sijnar Radder z sogdu. Jesu goo
de Meistare/ myskuna þu oss. Og sem

hañ leit þa/ſagde hñ til þra/ Fare þi er z ſyned ydur Kieñemøñunum. Og þ ſkiede ſo/ þa peir geingu þadañ/ ad peir vrdu hreinер. Eñ eirn vt af peim nær hñ ſa þ/ ad hñ var hreiñ vordiñ/ ſnere hañ aptur/ lofade Gud med hær

te Rauſt/og fiell pram a ſiña Aſtanu þ Fxtur Jeſu/giørande hñ þacker/og þſſe var Samuerſkur. Eñ Jeſus ſuar ade z ſagde. Nuort voru ecke tiu hrein ſader? Eñ huar eru hiner niu? Fund uſt onguer adrer/ þeir ed aptur ſnere/z giæfe Gude Dyrdena/ nema þeſſe Bt

lending

lendingur? Og hann sagde til hans. Statt vpp og far hiedann/ þuiad þín Trua giorde þig hialplegann.

Þetta Evangelium heþur þi nn Þarta edur Greinir.

Og er hin fyrste vm ferdalag z Reisu Herrans Christi til Jerusalem/ j giegn um Samariam og Galileam.

Naar aþ vier meigum læra.

Huorsu ad vor liufe Lausnare Jesus Christus/ sparade ecke nockurt Erinde eda Omak/ huar hellst hann kunne ad þiona Meðumum/ helldur foor hann hing ad z þangad/ Fram z til Baka/ leitan de allstadar tilefnis/ ad hann mætte þeim til goda giora/ Nuar vtaþ merkia ma z sia/ ad hann elskar oss af Hiarta/ z vill giarnan hialpa oss a Sælu z lykkama/ Þss meigum vier vænta z vona til hans.

Aumur Greinin.

Hyder vppa tyu Lyskra Men/ s sto du langt j burt/ hoopu vpp sinn Hliod/ mkalludu Christum/ og bædu hann ad hann

villde Myskuna sier.

Af þessare Grein lærum vier þrist. Ad jæta z vidurkieña Christum/ vera þañ sæña Lausnara og Læknara/ Lyfia mans og Sælarinñar. Þar fyrer eigū vier j allum Raudsynium og Raudū Lyfkamlegum og andlegū/ad leita hia Ipar hia hønum mz stødugre Bæn.

Þar næst/ Lyfia so sem þesser Meñ/ vegna sijns andstyggelega Siukdoms/ ganga ecke nærre sdrū Moñum/ helldr standa langt fra þīm. So ættu z a þss um Deige ad giøra aller þr ꝫ eru sleg ner med skadlegū vidbiodlegum Siukdome/ecke af Þrioskv nie Illuilia sam laga sig sdrum Moñum/og fordiarfa þa med sier/ Þt sliykt er ein hæskasam leg Synd/ og j Sañleika eitt Mannsdrap þyrer Gude.

Þridia Greiniñ.

Nlyder vppa vorn Liupa Lausnara Jesum Christum/sīm vijsar þeim Spit alsku burt til Kieñemañaña/Og er þr

geingu

geingu af ſtad/ giorer hañ þa alla hrei
na/ þo hñ viſſe vel/ ad eingiñ munde af
þm aptr koma/ z giefa Gude Dyrdena
nema eirn.

Nuar aþ vier lærum.

Fyrſt/ Ad þo ſo ſie/ ad Fatæker Meñ
ſem ſlegner eru med ſkadſamlegū z ſui
uirdelegū Siukdome/ ſieu oſſ ſiarlæger/
þa ſkulū vier þo (ſo ſem Chriſtur giør
er) ecke gleyma þeim/ helldur ſia aumr
a þm/ og giøra þm nockud til gooda/
Eñ huør ſem þ vill ecke giøra/ ſa brey
ter ecke epter Chriſto/ z ecke parf hñ
ſier aþ Gude Myſkunar ad vænta.

Þar næſt/ Ad lýka ſo ſem Chriſtur
ecke villde fyrra Kieñemeñena þui ſem
þm med riettu tilheyrde/ helldur viſſar
hañ þeim Spikelſku til þeirra/ vppa þ
ad þegar þr være fundner ad vera hrei
ner/ þa ſkylldu þeir giefa þeim ſiñar
Gafur/ z foornfæringar epter Logma
lenu/ So ecke enn nu huør Madur ad
giøra/ ad hialpa til Guds þionuſtugiør

þar/epter ſſnum efnū/ huor Amiſſing nu vill hafa liſtiñ ſtad j Neimenū þeg ar aller eda velſleſter vilia :æna þra Kyrkium og Kieñemoñum þad ſem þm ber ad giepa þeim.

J þridia mæta lærum vier hier/ Ad liſka ſm Gud vor Nimneſkur Fader/er myſkunſamr/ z latur ſſna Sool ſkſna yfer vonda z goda/ ſo veiter hñs Son ur Jeſus Chriſti Myſkū optlega þm Opacklætu/þar med ad locka þa z lei da til Idranar/ Eñ ef þeir vilia þad ecke giora/þa mun þm þ verda a ſſn um tſma/til eilſſprar Fyrerdæming.

Fiorda Greiniñ.

Nlyder vppa þañ Samuerſka/huor eirn af tſu ſnere aptur / og lofar Gud med harre Rœddu.

Nuar aþ vier ſkulum læra.

Ad lofa z prſſa Gud z giora hñ þac ker af Niarta/þ alla hñs Velgiornin ga/ſem hñ veitir oſſ daglega til Lſps z Sælar/ þuiad ſlſkt erum vier ſkyld uger

uger ad giora/ z slijkt Packlæte pockn
ast hier Newanū Christo sierdeilis vel/
z leider eñ meire Blessan epter sig/ so ō
hañ hier talar til hins Samuerska/
staff vpp/ og far burt/ þijn trua hefur
giort þig heilbrygdā/ þar ad auk lijka
sem hañ hafde giort hū heylbrygdan
a Lijkamanum/ so giorer Christur hū
nu heylbrygdañ vppa Salena.

Fimta Greinin.

Hlyder vppa þa niju sem eckert þack
læte veittu Christo/ þo þeir være hrein
er ordner.

Nuar ad vier lærum.

Ad lijka sīm Meñ bidia snarlega vm
Hialp/ og kalla til Guds j sīne Neyd/
þa skiedur þad so almeñelega/ ad Meñ
gleyma þui jafnsnart/ þa þr hafa ver
id bœnheyrder/ so þr verda verre eñ adr
fyrre/ slijkt er ein stor Synd/ z huorre
vier skulum vacka oss. Þui þar Christ
ur spyr/ so vandlega epter þm niju/ þar

kieñer hañ oss/ad Opacklæte lyckar hñ miog illa/og þeim hinum sama sem O þacklatur er/ vill ganga sem Riðning iñ seiger/ Boluaniñ mun ecke huerfa þra Nwse hins Opacklæta.

Bæniñ.

HErra Gud Himneskur Fader/Þu sem þyr er þitt Blessada Ord/z þyrer þa heilogu Skyrn/Myskunsamlega hialpar øllum oss/sñ a'þig truum / ep þeirre hrædelegu Spiteliku Syndeñe/Og eñ nu i Dag veiter þu oss hialp z hiastoð/ i øllu þui oss aliggur. Vier biðiñ þig/vpplys z vppuek vor Hiørtu/mz heilagñ Anda þínum/so vier allbrei lætum oss sodd an Veigiørninga vr Miske lyda/helldur ad vi er daglega Dags lifum i þínum Orda/vonum z væntñ vppa þyna Myskunseme/z eingu sie um hier þacklæter/med godre von/og gladuc ru Hiarta/þyrer Son þiñ Jesum Christum vorn DRottiñ og Herra/Amen.

XV Sunudag epter Trin.

Evangelium Matth. 9.

IEsus sagde til sina Læresueina/ Eingiñ kañ tueimur Herrñ i sen ad þiona. Annadhuort hñ afrak er þañ

er þaꝛ eina/ꝛ elſkar hiñ añaꝛ/eda hñ þydeſt þaꝛ eina/ꝛ fyrerlætr hñ añaꝛ. Eige giete þier Gude þionad og þeim Rangſætis Mammona. Þar þ ſeige eg ydur/ Vered eige hugſiuker fyrer ydru Lyfe huad þier ſkulud eta og drecka/ꝛ

eige helldr fyrer ydrum Lykama/huor iu þier ſkulud klædaſt. Eda er ecke lyf ed meir en fædſlañ/ og Lykamiñ meir en Klædnaduriñ? Lyftid a Fugla Nimens/ Þr ed huorke ſa nie vppſkiera/ꝛ ecke helldur ſafna þeir j Kornhlodur/ og ſa hiñ Nimneſke Faderiñ/ hañ fæd

er þa. Eda eru þier ecke myklu fram
eñ þeir? Eñ huor ydar gietur m3 siñe
Ahyggiu aukid ærnre Aleñ vid sijna
Leingd? Og huar til eru þier Hugsiuk
er fyrer Klædnadenū? Nygged ad Ak
ursins Liliugrosum/ hornū þau vara
þaug viña ecke nie spiña/ Eñ eg seige
ydur/ þ Salomon j allre siñe Dyrd/ var
ecke so skryddur sem eitt af þeim. Og
ef Gud pryder so Grasid/ þ j Dag er a
Akre/ z a Morgun verdur j Ofn kast
ad. Skyllde hañ ecke myklu framar þ
sama vid ydur giora/ O þier Lyteltru
ader? Þar fyrer skulu þier ecke hugsiu
ker vera/ so seigiande. Huad eigum vi
er ad eta/ eda huad eigum vier ad dreck
a/ Eda med huoriu eigum vier ad klæ
dast? Þuiad epter þessu ollu leita Heid
nar þioder. Og ydar Himneskur Fad
er/ hñ veit ad þier þurfid allra þessa vid/
Þar fyrer leited fyrst G. ds Riikis og
hans Rietdlætis/ z mun ydur allt þetta
tilleggiast. Fyrer þui skulu þier ecke
Ahyg/

Áhyggiu bera fyrer Morgundeigenū/ þuiad Morgundagureñ mū fyrer stalþ um sier Vmhyggiu bera/ hustrium Dige nøger sijn pianing.

Þetta Evangelium hefur þriar Greiner sīe ad halloa.

Og er hin fyrsta/ ein aluarleg z stra ung Predikun/ hustria Herrañ Christur setur þrām j giegn bsluadre Agyrnd/ og Bwksorg sumra Maña.

Aþ þessare Grein lærum vier.

Ad þo Ryskdemur z Audæfe/ fordæmd ongvañ/ þa eru þr hiner Ryku/ j stoorum hæska z vodá/ þuiad flester af þim eru Mañons þienarar/ þad er ad skilia/ þeir giora ecke þad Gude er þægelegt/ helldur huad Mañon z ill Agirnd þeim radleggur/ þar af kiemur vm sijd er/ Ad þui meir sem Madur elskar Agirndena/ þess sijdur þionar hañ Gude tieckelega/ þuiad Mañon er med ollu Gude i mote/ z hindrar þa Agiornu i ollu þui sem Gud vill hafa/ z hñ er þa

gelegt. Þar fyrer er kilheyrelegt z na udsynlegt/ad christner Menn vackte sig þ Agyrndiñe/z fordest hana/so s vpp sprettu og Root alls hins vonda.

Aunnur Greiniñ.

Er Herrans Christi truleg vidvørun/ ad vier skulum ecke vera Lystiltruader/ ellegar opmiog mhyggiusamir / vm Mat z Klædi/þuiad Gud kañ ad giø ra og giefa þad hvørtueggia/ og hañ giarnsamlega giefur oss þad.

Nuar af kuñum vier þad ad vita? Af þessu/ Med þui hañ hefur giefed oss Lyf og Lyfkama/þa kañ hñ og so ad giefa oss Mat og Klædi. Þar næst med þui hñ pædir Fugla Loptsins/ þa mun hñ myklu helldur fæda oss z klæ da/vier sem erum hanns Børn/þuiad hañ veit hvørs vier þurfum vid/og hñ hefur lofad ad giefa oss þad / sem oss er Naudsynlegt.

Skal þa Christen Madur iñ engua A hyggiu hafa/og ecke viña z Ernida?

Vyst

Vísst skal hann hafa Ahyggiu/ad huor z ein dagur hafe synna Plægu/ bad er ad skilia/ Ad hann daglega giore þ med Ahyggiu/þ hm er befalad/ og hann a ad vina/z befale Gude huad me ir er/þuiad so sem su skiemmelega Bwk sorg misliskar Gude/med þui hun hefr sin Vppruna af Vantru/z misfrauste til Guds/So hiartanlega er hm þ kie rt/ þegar Christin madurin af Kærle ika z hlydne vid Gud/hefur Ahyggiu z osstudan ad standa riettelega i sinni Kalle z Embætte/z stundar ad giora bad med Trv og Dygd/sem henn er bipalad/so sem Heilog Ritning alluss da minnier oss til slikes.

Pridia Ereinin.

Er ein Aminning/ad vier skulum leita fyrst Guds Rikis/og hans Riettlæt is/og mune oss allt annad tilleggiast.

Nuorrin skulum vier leita Guds Rik is riette lega:

Þegar vier heyrū Evangelij Predikū gaumgiæfilega/ z medtæknum Christū og tokum hñ til vor/ so sem vort sañar legt Nafnkalle/ z lifum Christelega og gudlega þ Gudi z Monum/ Þui þeir sem þetta giora/ þeim heyrer til þ fagra Fyrerheit/ Ad þeir skule verda lyker þui Trie sem plantad er hia Vatna Bockum sem ecke skal visna/ Helldur bera sīn Avøxt i rettañ tīma/ og allt huad þeir giora/ þ skule þeim vel lucke ast. Bæniñ.

DRottin Gud Himneskur Fader/ vier þökkum þier fyrer alla þina Velgiørninga/ ad þu hefur giefed oss Lyf og Lykame/ z ap þine Naad z myskum/ þad huørtueggia alt til þessa Dags/ verndad z vardueitt. Vier biddū þig/ tak ecke þīna Blessañ þra oss/ helldur ad vier kunnum ad þiona þier alleina/ elska þig og hallda oss fastlega ad þier/ eñ saurga oss ecke med illre Afgudadyrkan/ og Audæfanna þionustu/ Helldur so/ ad vier sertum alla vora von/ Tru z Traust/ til þīnar Naadar z Myskunnar/ fyrer Jesum Christum þinn Son vorn Herra/ A M E N.

16 Sunn

XVI Sunnudag epter Tri.

Evangelium Luc. 7.

OG pad skiede so/epter pad ad Jesus gieck til peirrar Borgar sem kallast Naim/og hans Lœresuein ar geingu marger m̃ hm̃/ɔ mykill fiol de añars Folks. Pa er hñ took ad nalœgiast Borgarhlidid/ sia þu/pad Framlidin Madr var borin ut/einka Sonur sinar Modur/og hun var Ekkia/ Og mykell fiolde Borgar Mana gieck ut med henne. Ẽñ þa ed DRotin leit

hana/hrærdist hñ Myskunar yfer hen ne/ og sagde til heñar. Grat þu eige/ Og hñ gieck þar ad/ z ahrærde Børur nar. Eñ þeir sem bæru/ stoodu vid/ og hñ sagdi. Þu Vngmeñe/ eg seige þier riss þu vpp/ Og sa setteſt vpp s fraм liden var/ z tok til ad mæla/ z hñ gaf hñ aptur siñe Modur. Enn aller vrdu Otta slegner/ lopudu Gud og sogdu/ Spaamadur mykill er a medal vor vpp risen/ z Gud hefur vitiad sijns Folks. Og þessi Saga barst wt af hønū vm allt Gydingaland/ og vm øll kringum liggiande Nierod.

Þetta Evangelium hefur þiм
Parta. edur Greiner.

Ap huorium hin þyrsta er vm þ Vngmenne sem var þrællidid.

Quar ap vier larum.

Ad Daudeñ hlyder enguum Meñe/ huort sem hñ er Vngur eda gamall/ z aller Meñ hliota ad deya Syndar/ eñar

eſtar vegna/ þar þ ſkulu þeir enu Vn gu/ecke vera ohrædder/eige athugalau ſer/helldur vænta Daudans alla tijma ſo vel ſem þeir ſem eru Gamler/z lifa daglega j Otta DRottins/ med ſañre jdran/vppa þ ad Daudiñ kome ecke vp þa oþoruarandis/z ad jlle z ſkielfeleg: Daude kome ecke epter vondañ Lifnad/ ſo ſem margañ hender/ ſem lifa ſo ſiñ ſyndlauſar Skiepnr/an alls Guds ot ta/ enda fara þeir j burt hiedan mz ſa ma mote.

Aunnur Greiniñ.

Hlyder vppa þa ſorgfullu Moder og fatæku Ecku j ſem adur fyrre hafde miſt ſiñ eigiñ Mañ/z nu fylger ſijnum einka Syne til Grafareñar/med Hiart ans Sorg og Angiſt.

Huar af vier ſkulum læra.

Fyrſt/Huorſu vndarlega z daſamle ga Gud Almattugur þer mz ſijna hei laga hiær j Heime / og lætur þa liggia vnder Kroſse z Motgange/ſo ad þ ge

ingur optaſt ſo til/ad ædur enn einum Moſgange er gleymt/þa kiemur añar/ þui þeſſi kiærara ſem Barnid er/ þſſ ſn arpara leggur Gud vppa þ/ Vid þſſu meiga aller vel Chriſtner hvaſt/ z va rdueita ſſinar Sæler þui betur/ m ſañ re Polenmæde.

Þar næſt lærum vier hier/ Ad þad er ecke med ollu forbodid/ nie helldur O riettelega giort/ ad ſyrgia z grata ept er þa Framlidnu/ nær þ ſkiedur i hæpe legañ mæta/ og af riettre Ordſøk/ aþ þui hier ſtendr vm Herrañ Chriſtū/ ad hñ hafe ſied aumur a þſſare ſorgfullre Eckiu/ z hafe af Niarta kient j Brio ſte vm hana.

Þridia Greiniñ.

Er vm Folkid ſem med ſtoorū Mañ fiolda/ fylger þeim Framlidna vt af Borginni til Grapareñar.

Nuar aþ vier ſkulum læra.

Ad fylgia giarnañ þeim Framlidnu til ſſins Legſtadar/ nær þ ſkiedur i hæſ legan

legañ mæta/og af riettre Ordsok/ og sia til ad Þr verde ærlega ıardader/Þui ad sliꝯk heimter af oss brodurlegur Ki erleike/Þar med er Þ openberleg Iæk ning vm Nolldsins Vppriſu/ſo ꝛ liꝯka er oss Þ sialfū gagnlegt Þar til/ad vier lǣrum oss til hugar koma/vm ovissan Dauda og Afgang/ ſo ad vier Þar aÞ saum tilefne/ad verda æminter/ad vier ı sīma/ buum oss til Christilegs AÞ gangs vr Þessum Heime.

Fiorda Greinen.

Er vēr vorn liuÞa Lausnara Jesum Christum/sem alltur myskunsamlega Þessa harmÞrungna Moder/ ꝛ sier au mur a heñi/huggar hana/og vpp vek ur heñar fraēlidiñ Son.

Nuar aÞ vier lærum.

Fyrst/ Nuersu ad vor Herra Jesus Christus/hefur hiartanlega medaum kan yfer Fatækum / HarmÞrungnum Eckium/og fodurlausum Bornum/og vill veita Þeim hialp og Nuggun/ Þar

J 10 vppa

vppa skulu þau sig vissulega forlata/ z vera þess þolenmodare vnder Krossenū/ og Motgangenum.

Þar næst lærum vier hier/ ad hñ er eirn Herra ypper Syndeñe/ Daudanū/ z Diofslenum/ z Helusste/ og kañ ecke alleinasta ad frelsa oss fra Syndenne/ helldur z eirniñ vekia oss vpp vr Jord uñe/ z giora oss ad eilyfu saluholpna/ þ skulū vier lata vera vora Nuggun i Lyfe og Dauda/ og ollum Motgange.

Fimta Greiniñ.

Er vm Folkid sem vard felmturs full/ af þssu Dasemdarverke/ Og lopar z þryssar Gud/ sem hefr vitiad sijns Fo lks/ og hefur sent þeim so mykiñ Spa mañ.

Nuar ad vier skulum þetta læra. Ad vier lyka so eirniñ erum skylduger til ad packa Gude þar fyrer/ ad hñ fyr er sñ Son hefur leyst z frelsad oss ec ke alleinasta fra þm stundlega Dauda helldur z so þra þeim eilyfa. Nañ vill

og so

z so a þeim epsta Deige/ vppueckia oss aptur til eilyfrar Glede/ og lata þar christelega Forelldra/ z gudrækeleg Born/lifa eilyflega til samans. Þuiad lyka sm Christur giefur hier Moduriñe heñar Son/ huorn hañ vppuakte ap Dauda/ so vill hñ og eirnin a sydasta Deige vppueckia oss aptur til Eilyfrar glede/og giefa huorriñ og einum aptur synna Astuine/ þeir ed hm eru a Nendr folgner/og lata þa til samans vera ad eilyfu añars Neims.

Bæneñ.

DRottin Gud himneskur Fader/ Þu semlest þin Son taka a sig Manndomlega natturu/ad hñ skylde þyrft bitala z borga þyrer vorar Synder/Þar næst/sydañ hialpa oss þra þeim eilypa Dauda. Vier bidium þig/ Lætt þu oss þar vppa trua z treysta/ad lyka so sm herrañ Jesus/hñ vppreyste ap Dauda/Ecktiñ ar Son/ecke nema med einu Orde/ad hañ mune/ sama matta vppuckia oss a Deige Domsins/ z gisra oss eilyplega Sæluhalpna/Amñ.

XVII Sunnudag epter Tr.

Evangelium Luc. 14.

OG þ skiede so/ad Jesus gieck sñ
j Nws nockurs Þhariseis Hoþd
ingia a Þuottdeige/ Brauds ad
neyta/og þr hofdu vardhalld a hønū.
Og sia þu'/ ad Madur nockur Vatz
slukur var þar framme sg hm̃. Og Jesus
andsvarade og sagde til Logspekingan
na og Þhariseis/ so seigiande. Nuort
leyfest nockud ad lækna a Þuottdøgū?
Cñ þeir þøgdu vid. Og hñ tok a hm̃
lęknadi hñ/ z liet hñ j burtu fara/sua
rade z sagde til þrra. Nuors yd" Asne
da Naut s fellur j Þytt/ er þad eige
jafn

lafnsnart vidreigid a þuottdeige? Og þeir gatu hñ ongvu þar til suarad. Eñ hann sagde þessa Epterlikíng til þeirra sem bodner voru/þa ed hñ sa hu ormin þeir mottust epter hinū fremstu Sætum/seigiande til þra. Nær ed þu verdur bodin̄ gꝑ einhuerium til Brwd kaups/þa set þig ecke ı hid ædsta Sæte/kañ skie þ añar heidarlegre enn þu sie bodin̄ aꝑ hñ/og kome sa s þier bad og honū/seige til þñ/ Gieꝑ þessū Rwm/z hlioter þu þa med Kinnroda/ ad haꝑa hid ysta Sæte. Nelldur suo/ Nær þu verdur bodin̄/þa ꝑar þu z set þig ı hin̄ ysta Sess/so þa nær ed sa kiemur er þier baud/þa seige hñ til þñ Vinur/þoka þier vpp betur. Þa mun þier virding veitast hia þñum Sessu nautum. Þuiad huer sig stalkañ vpp hefur/hañ mun nidurlægiast/z huer sig lystelæter/ hñ skal vpphafin̄ verda

Þetta Evangelium hefur þr tiar
Greinir jñe ad hallda.

J i vij Og

Og er hin fyrsta/um þa Mannfyld til hûrar Christur er bodin ap einû þha risseara/þo ecke j godre Meinningu/heldur til þess/ þeir take vara a Drotni hans z giordum.

Huar ap vier lærum.

Ad þegar Neimur þesse læst vera sem bestur/þa er han optast vanur ad vera prettottur/ hû kan ecke lijda/ad Madr seige hû Sannleikan/helldur leitar hû allra bragda/ad hann meige hefna sijn/ annad huort med Magt og Valldi/ eda med Slægd z Prettû. Þui er þorf z Raudsyn ad Ordsins þienarar/take sig vel j vakt/ þuiad ecke kuna aller/ s Christur gisrer hier/ ad sia vid þeirra Suikum/ ellegar kuna Einfallder full snart/verda a hælan Veg leidder/enn ap Mannlegre Visku z Speke/kan ein gen Madur þta ad giora/nema hû ap kalle Gud/ z bidie hann ad vardueita sig j Dissleynum og Neimenum.

Aunnur Greinin.

Hyder

Nyder vppa þañ Vatsſiuka/ huorn Chriſtur læknar a Sabbaths Deige/ ꝛ forſuarar ſo ſiñ Giorning/ ad hans Doiner gieta ecke fundid hina minſtu Sok med hm̃/ huorſu kloklega ſm̃ þeir ſitia vm hañ.

Nuar aþ vier lærum.

Ad Jeſus Chriſtus er eirn ſañr Gud ꝛ kañ ad lækna allra handa ſiukdoma ꝛ ollu̇ Moñu̇ er omogulegt ad giora. Þar næſt ma hier ſia/ Ad Naudſyn bryfur Log jafnañ/ þui eigum vier vel hialpa vorum Naunga/ ꝛ veita hm̃ Kærleikans þionuſtu/ þo Nuſkildardagur iñ ſie/ þo med þui moſe/ ad Guds þionuſtugiord hindriſt ecke / nema ſtærſta Neyd ꝛ Naudſyn gangi ad/ Helldur ad Meñ leite fyrſt ꝛ premſt Guds Riķis ꝛ hñs Rietflætis/ huad vel er merkilega/ bæde aþ Gydingum/ ſem of ſtreinge halda ſſnar Natſyder/ ſo og liķa i moſe þeim/ ſem ecke vilia þær heilagar halda/ og briota huoria Natſyd.

Ad sydustu lærū vier hier/ad mote Gu
de hialpar huorke viska/Rad nie Kl
okskapur nockr/puiad huorju kloklega
sem Pharisei bera sig ad/pa snyr Dr
ottin pui so/ad skomin lender hia hm/
en Herran Christur brytur ecke Nysid
ardagin / nie Guds Logmal/ hellzur
Pharisearner.

Pridia Greinin.

Er su Aminning z Epterlykíng/s Ch
ristur setur fram þ Gestina/ aminstande
þrra metnad z Drambseme, bæde hid
sinra z ytra/andlega og lykamlega.

Nuar ad vier lærum.

Ad fordast Drambseme z allan Met
nad/z audmykia oss bæde fyrer Gude z
Monnum/ puiad hú hin er Drambsam
ur z hofmodugur/sa er huorke peckur
Gude nie Monnum z hin hlytur ad nid
ur pryckiast bæde hssa Heims z anars.

Bonin.

Drottin Gud himneskur fader/ vier bidiū
þig/ veit z giep oss þin h. Anda/ lær hā
styrā

Kyra oss ꝛ stiorna/ꝛ hallda oss í þínū ottа ꝛ
að vier sieum ecke drambsamer/heldur so/að
vier ep øllu Hiarta/heyrum ꝛ lærum/ꝛ medtø
kum þitt Ord/ꝛ helgum Hwíldardagin vierte
lega/so að vier eirnū þyrer þitt heilaga Ord
mættum heilager verda/þyrst j þaū mæta/að
vier alleina settum Tru ꝛ Traust a þin Son
Jesum Christum/að hū sie alleina vört Riett
læte/vor Endurlausnare/þar næst/að vier be
trum ꝛ bætum vorn Lifnad ꝛ Framferde/ept
er hiodan þenns Ords/ꝛ þordīst hneyxlaner/
jn til þess vier þyrer þína Náð ꝛ Myskun/ve
rdum eilyplega Sæluhólpner/Amen.

Á Michaelis Messu Dag.

Evangelium Matth. 18.

Þaū tíma geingu Lærisueinarn
er til Jesum/og sögdu. Huer er
mestur j Himnarikе? Jesus kall
ade eitt Barn til sín/og sette þ midt a
millum þeirra/ꝛ sagde. Sannlega seigi
eg ydur/nema þier vmsnuest/ꝛ giørest
so sem sma Børn/mūu þier ecke ingan
ga j Riкe Himnanna. Huer sialfur
sig lækkar so sem Þngmeне þetta/sa er

meſtur j Rÿke Himnaña. Og huor s
mzteku eitt þuilſet Vngmeñi j miñu
Naþni/ſa mzteku mig. Eñ huor hñ
hneyxlar eirn af þeſſum Vēſalingum
ſem a mig trua / þarpara vxre hñ þ
Myllnuſteirn heingdiſt vm hñs Hals/
eg vare j Siafardiwp ſøcktur. Vei ſie

Heimenum fyrer Hneyxlaner/þar hlio
ta þo ad koma Hneyxlaner. Eñn vei
þeim Mañe/ fyrer huorn Hneyxlaniñ
kiemur. Eñ ef ad þēn Hond/eda þiñ
Fooſur hneyxlar þig/ſnid hñ af z ſma
ra hñ fra þier. Betra er þier j hñ ad
ganga

ganga til Lyfsins/ hallfur og Handar vane/eñ þad þu hafer tuær Nendur z tuo Fætr/ og verder ı eilyfan Ellð kaſt adur. Og ep Auga þitt hneyxlar þig/ þa ſtyck þad vt og ſnara þui fra þier. Betra er þier Eineygdum ıñ ad gan ga til Lyfsins/enn þ þu hafer tuo Au gu/og verder i Helueſkañ Ellð kaſtad ur. Staed til/ad þier þorſmaed ecke ei tn aþ þeſſum Beſalingum. Þuiad eg ſeige ydur/ad þeirra Englar a Hım um ſia ıaþnañ mſins Fodurs Aug lit/ ſem er a Himnum.

Þetta Evangelium hefur þiorar Greiner ıñe ad halda.

Og er hin fyrſta/Spurning og Andſu ar/hvo meſtur være i Riꝛke Himnaña. Aþ þeſſare Grein lærum vier þyrſt. Ad Himnarıꝛke og eilyft Lyf/kañ ecke ad þorþienaſt/med vorum godū verkū/ heldur er þad ſkeinkur z gæſka Guds veitt og giefiſt Vngum og Gomlum/ fyrer Jeſu Chriſti Skuld/ Þar þyrer

huørier hellſt þr eru/s þeñan Arf vil
ia fa z odlaſt/þr ſkulu ecke hallda mi
kid af ſier/fyrer Gude/helldur læcka og
audmykia ſig/z ſo ſem Vngbørniñ for
læta ſig vppa Fodurlega Nad og My
ſkun/ og Giaſku þeſſ Himneſka Fodur
ſins/þuiad huør ſm ſig þ Gude audmy
ker z lyteleckar/ſo ſem Barned/ſa ſa
me er meſtur j Himnariike.

Þar næſt lærū vier hier/ Ad vor ſina
Børn meiga vel hafa Truna/og vera
Erpingiar. ad eilifu Liffe. Þar þ er
ſkickanlegt/z tilheyrelegt/ ad þau ſieu
hoſd til Chriſtelegr Kyrkiu/og þ N.
Skirn verde ıñplontud j Sakkmala
guddomlegr Nadar. Huad vel er mer
kianda/j moti raungū Lærdomi þrra s
ecke vilia læta Vngbørniñ ſkīraſt.

Aunnur Greiniñ.

Er ein truleg Vidurun/ad Meñ for
deſt Hneyxlan/z vackte ſig þ peim.

Huar aþ vier meigum læra.

Ad chriſtileg Kyrkia er(þui midr) ecke
med

med ollu tahrein j þessum Heime/helld
ur hliota margar ꝛ margunsslegar hne
yxlaner ad koma fram/j ollū Attum.
Þar fyrer liggur stor Magt a/ad vier
vardueitū Augu ꝛ Eyru/Munn ꝛ Tu
ngu/ꝛ alla vora Lidu ꝛ Limu/ꝛ hopū
Taum a þeim/ so ad vier hneyxlunst
ecke a annara Mana Ordū og giordū/
og eñ sijdur hneyxlum adra/þuiad lijka
so sem þad er beira/ s̄ ad odrum giefa
nockra hneyxan/ad hūn sie j Sio sockt
þar s̄ hann er diupastur/so vœre oss ga
gnlegt/ad hafa huorke Augu nie Ey
ru/eda adra Lime/helldr eñ ad misbru
ka þa til Synda og Lasta/ og annara
Hneyxlana.

Þridia Greinin.

Hlyder vppa þau ægiætu Ord/s̄ hier
standa j Nidurlœgenu/ Þar Christur
so talar. Sied til ad þier ecke s̄ lyt
ed nockurn af þeim Smælingium/þui
ad eg segi ydur/þeirra Enghar a Ni
mmum sia jafnan mijns Fodurs Aug

lit sem er a Himnum.

Huar ap vier skulum læra.

Fyrst/ Ad Heilager Englar eru skap ader/oss allū/ Vngum og Gomlum til gagns og goda/ z ad peir standa allstd framē fyrer Gude/reidubuner ad giøra huad hellst Gud þm bifalar/oss til gagns z goda/ z vernda oss z vardueita/ fyrer Diofflenū og hūs armum. Huar þ vier eigū Gude ad packa alla Daga z bidia hū/ad hūs Englar geymme oss z vardueite/fyrer armasum og Vielum hins grimma Diofuls.

Par næst eigum vier so ad haga og hegda voru Lifferne og framferde/ ad goder Guds Englar verde ei med vorum Syndū fra oss stygder/ helldur ad þr mættu alla tyma vera hia oss/þ skiedur þa vier lifum j Otta DRottins/z j christelegum Kiærleika.

Fiorda Greinin.

Eru þau huggunarsomu Ordin sem Herrañ Jesus hier fram setur/seigian de/

de/ Mañsins Sonur er komiñ ad giøra Sæluholped þ sem var fortapad.

Nuar ad vier skulum læra.

Nuorium vier eigum þ ad packa/ad þeir Nunnesku Andar/ z N. Einglar læra sier ecke þikia myked fyrer þui/ad þiona oss Fatækū Syndugū Mønum/ þ eigum vier ad packa vorum liufa Læ usnara Jesu Christo. Þuiad med þui ad vor Lyfgiafare/ hefur teked oss myk unsamlega ad sier/ z er oss til gangs z goda komiñ i þeñañ Heim/ sa ad vissu med sitte Nlydne/ Dauda z Bloode/ so dyrt keypt ofs/ Þa fylgia N. Einglar hñs Epterdæme/ z þiona oss med godū Vilia/ epter hñs skipan z bifalningu/ og vardueita ofs s erum hñs Eign og Eigiñdomur. Nuad hid sama oss a ad vppuekia/ til ad syna Nlydni z packlæ te/ vorū Endurlausnara Jesu Christo.

Bæniñ.

Drottin Gud Himneskur Fader/ vier bæk um þier fyrer þina Fødurlega Mysku/

ad þu hepur sett z skickad þijna heilaga Eing la ad sia til vor/z vardueita oss þyrer Dioþle num þeim grimma Gvin/z hans skadsemdum. Vier bidium þig/Styr og stiorna so vorum Hiørtum z Hugskotum/ med þijnum heilaga Anda/ad vier kynum ad skicka oss epter þijnū vilia/ z lipa j þijnum otta/so ad vier j alls kyns Vreyd z Motgange/mættū hapa þa trua z traust til þin/ ad heilager Einglar mune geyma oss z varpueita/þyrer Dioþlenum/ so ad hañ skadi oss ecke/vppa þad ad lykia so sīm vier høpum hier þyrerheit vppa Syndeña þyr ergiepning/z eilypt Lyp/þyrer Jesum Christ um þinn Son/ad vier mættum lyka so eirnin þyrer þijna ꝺ. Eingla verndast og vardueita ast/vppa Lyp z Sæl/z allt þ sem vier høpū þra allre Oluku Amen.

XVIII Sunnudag epter T.

Evangelium/ Matth. 22.

Þa Þharisearner heyrdu þad/ad hūn hafde nidur þaggad Saduce os/ samansofnudust þeir j eitt/ Og einn Logmitringur ap þeim/spurde hañ ad/freistade hūs og sagde. Meist are/Nuort er hid hæsta Bodord j Log

male

mælenu? Enn Jesus sagde til hans. Pad/ad þu skallt elska DRottin Gud þinn af øllu Hiarta þijnu/og af allre Sndu þine/og af øllu Hugskote þijnu Petta er hid fyrsta og stærsta Bodord.

En hitt annad er þessu lijkt/þ/ad elska skallttu Nauga þin so s sialfan þig. I þessu tueimur Bodordum er jnne bundid allt Logmæl/z Spamæliærner. En þa Pharisearner voru til samans komner/spurde Jesus þa ad/z sagde. Huad virdest ydr vm Christ/huors Son hann sie? Peir sogdu honum/ Dauds. Nu sag

de þa til þeirra. Hvorniñ kallar Dauid hañ þa j Anda eirn Herra? þar hañ seiger. DRottiñ sagdi minnū Drottni. Sittu mer til hægre Handar/ þangad til eg legg Ovinē þīna til skarar Foota þiña. Nu ef Dauid kallar hñ Herra/Hvorniñ er hañ þa hñs Sonur? Og eingiñ gat svarad hønum einu Orði. Og eige dyrþdist nøckr vpp fra þeim Deige/hañ framar ad spyria.

Petta Evangelium hefur þiorar Greinir sīe ad hallda.

Og er hñn byrsta vm Spurning þess Logspekings/hvort ed være þad fyrsta Bodord j Logmalenu.

Aþ þessare Grein lærum vier þyrst.

Hvorsu ad Disfulliñ hefur allderei haft roo nie hvylð/z allderei hefur hñ latid af/ vm vppteckiñ Vielabrøgd og Svik/ein epter annur/j giegn Herranū Christo/ Þar fyrer er þ eingiñ vndur þo hñ giøre eñ nu slykt hid sama a þ sinn Degū/ad setia sig vpp j møte Gudes Ords

ds Ords þienurum/ z ollū ǫdrū s heyra til Herranum Jesu Christo.

Þar næst lærum vier/ ad so s Diofulleñ og hans Limer/ viña hier eckert af Herranum Christo/ helldur hliodta þeir ad vikia fra mz Smaan og Sneypu/ so sñ hier stendur j nidurlæge Gud spiallsins/ so mun hñ hier epter eckert viña a vid Heilaga Christne/ huad øll um Moñum/ einkum Ordsins þienurum/ er Nuggunarsamlegt ad vita.

Ammur Greiniñ.

Er þad Andsuar sem Christur giefur Logspekingenum til hñs Spurningar z seiger. Þu skallt elska DRottiñ Gud þiñ af øllu Hiarta/ af allre Sælu/ og øllu Nugskote þinu/ þetta er þ hellsta og stærsta Bodord/ Añad þessu liket/ er þetta/ Þu skallt elska þiñ Naunga sem sialfan þig. I þessum tueimur Bodordum er faled allt Logmæled og Spamenner.

Nuar ad vier lærum.

Ad Gud j ſſinu Logmaale/ vill hallda
ſo vel þ eina Bodordid/ſem þ añad/ z
huor ſem vill þau rettelega vpp fylla
z hallda/ hñ ſkal lifa z breyta epter þe
im/ecke alleinaſta hid ytra/ helldur og
eirniñ ap ollu Hiarta/af allre Saalu/
ollu ſiñe z Hugſkote/ huad huorium z
einum Mañe er omogulegt ad giora/j
þeſſare veykre z Syndum ſpylltre Nat
turu/ Par fyrer er ecke Rad ad nockur
ſtare ſig fyrer Gude/ helldur audmyke
ſig/og bidie vm Rad j Herrans Jeſu
Chriſti Napne.

Par næſt/Med þui ad Herrañ ſeiger/
ad añad Bodordid ſie eins z þ fyrſta/
þa er oſſ vandlega huxande þar vm/ad
vier jdkñ oſſ z hegdñ oſſ i godñ Kiarle
ikſins verkñ vid Naungañ/z vœktum
oſſ vid ollu þui s þar er a mote.

Pridia Greiniñ.

Hlyder vppa þ Spurningarmaal/ ſem
Chriſtur ſetur framm þ Phariſearana/
aptur a mote/z ſeiger. Huad virdeſt þ
ur vm

ur vm Christ/ huors Son hañ sie.

Þesse Grein kieñer oss.

Að þ er ecke nog að skilia Lögmæled/ Meñ hlíota og eirnig/ að heyra z med taka þ heilaga Evangelium/ med þui eingtñ Madur gietur ordid Sæluhólp iñ þ Lögmæled/ z af Lögmælenu kuss um vier ecke añað að læra/ eñ að peckia vorar Sonder/ z huorsu að vier mz þm hofum forþient Reide og Reþsing Guds/ Þui liggr oss Magt a þui heilaga Evangelio/ i huoriu oss verdur kient/ med huoriu mote /oz fyrer huorn vier kuñum að fæ z odlast Syndaña Fyrergiefning/ Rietlætid og eilyfft Lyf.

Med huoriu mote kuñum vier þad allt samañ að þa og odlast?

Fyrer rietta og sanna Kyñing Guds/ z truna a Jesum Christum Guds son/ sem skrifad stendur/ Joh. 17. Þad er eilyfft Lyf/ að Meñ peckie þig/ að þu ert eirn sañur Gud/ og þann þu hefur vtsent/ Jesum Christum.

Eñ j huoriu er þalið og komeñ riett og soñ kyñing Jesu Christi?

Nū er þalið j þui/ Ad Mañ veit ꝛ trū er þui/ ad Jesus er Sonr Dauids ꝛ so hans Herra/ þ er ad skilia/ ad hañ sie sañur Gud ꝛ sañur Madur/ þar til og þess vegna komiñ j Heimiñ/ ad leggia sier vnder Fœtur alla sijna Dvine ꝛ vora/ sem er/ Syndena/ Daudañ/ Diofuliñ ꝛ Helueste/ þ er/ hñ skule sigra og yferuiña þa/ þrelsa oss fra þra vallde/ og giora oss Rietflæta og Sœluholpna/ Allt þta hefur hñ afrekad og vtuegad oss med sijne hlydne/ Pijnu ꝛ Dauda/ ꝛ er nu til Fodursins hœgre Handar/ vor Arnadar madur/ og Medalgangare.

Fiorda Greinen.

Er þad Andsuar/ sm Phariseurner gi efa Christo/ seigiande. Ad Messias skylde vera Sonur Dauids/ eñ villdu ecke trua þui fleira/ sem Dauid hapde fyrer spad og sagt vm hañ.

Nuar ep vier lœrum. Ad

Ad þegar dramb z Meinadur er vaxiñ
j Mañum/ad þm þiker sitt Mal sañ
ast og riettast/ þikiast i onguu villt fa-
ra/z setia sig vijsuitande j mote Sañle
ikonū/þa verda þr vm sijder forherter.
Þar þ er tilheyrelegt og naudsynlegt/
ad vier hølldum oss vid Guds Ord/og
toiñ þui ecke a mote/so s gisra Papis
tar/a þessum Dogū/i allmorgñ Grei
num.

Bæniñ.

DRottin Gud Himneskur Fader/ vier erū
Rumer Fatæker Syndarar/þiñ villia vitū
vier/eñ ad pullkomna z gigra hū/þar erū vier
alldeilis til opuelker/sa vonde Gviu Andsko
tiñ/lætur oss ecke j Fride vera/vort Hølld z
Blod er oss oppreckt/Þar þyrer bidiū vier þig
Deir z gieg oss þiñ h. Anda j vor Hiærtu/so
ad vier med styrkre z stadfæstre Tru/hølldum
oss vid þiñ Son Jesum Christum/z truū oss
ad þa Syndaña Fyrergiepning/ þyrer hans xte
þu/og ad vier Eyñum j þessum Heime ad lifa
riettelega/og þa so eirn Christeleg añ Avgang
ap þessum auma Heime/Amen. xx.

XIX Sunudag epter Trí.

Evangelium Matth. 9.

K Kvia Jesus

JEsus stie a Skip/z foor yferum aptur/og kom i sijna Borg. Og sia/ad peir pærdu til hȳs halfui siñ Mann/pañ er lag i sijne Reckiu. Eñ pa Jesus leit fra Tru/sagde hȳ til hi ns Halpuijsna. Vertu hughraust: Sonur/pijnar Synder eru pier fyrergiefn ar. Og sia/ ad nockrer ap Skriptlærd um sogdu med sialfum sier/ Pesse Gud lasiar. Og sem Jesus sa fra Hugreñ ingar/ sagde hȳ/Huar fyrer hyxe pier so vont i ydrū Hiortum? Huort er audvelldara ad segia/pier eru pijnar Synder

ber fyrergiepnar? Ellegar ad feigia/ ſtatt vpp og gack? Eñ ſo ad þier vitid/ þ Mañſins Sonur hepur Magt a Jordu til ad fyrergiefa Syndernar/ þa ſagde hñ til hins Nalfoiſna. Statt vpp/tak ſ burt Sæng þijna/ og gack ſ þitt Nws. Og hañ ſtod vpp og foor ſ ſitt Nws. Eñ þa Folkid ſa petta/vnd radeſt þad/prijſade Gud/ſa ed þuilijka Magt hafde Moſinum giefed.

Petta Evangeliū hefur þiorar Greinir. Og er hin fyrſta vm þañ Limaþalls ſiuka/ſm þoriñ var a Sæng fyrer Nerañ Chriſtum.

Nuar aþ vier latum.

Ad falla ecke ſ Miſtrauſt eda Vrlæting/ſ þeim Siukdomū z meinſemdum ſem vier gierum oſſ ſialfer/helldur hafa Trauſt a Nerranū Chriſto/z af Angre z jdran z ollu Hiarta/bidia hñ vm Syndaña Fyrergiepning/z ad hialpa oſſ/þuiad lijka ſo ſem hñ hialpade hi' þm Limafalls ſiuka/ſo vill hñ hial

pa/og myſkuna ſig yfer alla þa hañ a kalla/ z ; riettre Tru hñ bidia/af ollu Niarta vm Nad og Myſkun.

Aunnur Greiniñ.

Nyder vppa þa ſem peñañ Cimafalls ſiuka bera til Chriſtum.

Nuar ap vier lærum.

Ad læra Neyd og Motgang Siukra mańa/alla tíma ganga oſſ til Niarta/ þiona þñ z bidia þ þñ til Guds/ þui ad hier ſtendur ſo/ þegar Herrañ ſa þra Tru/ þa talade hñ til hins Cimafalls ſiuka/ Vertu mz goodu Giede Sonur/ þínar Synder eru þier fyrerþiefnar/ þí añars Tru og þ bon hiartanleg er viſſulega kroptug/ og kañ optlega ad hialpa Naunganum/ ſo hñ fær ſialfur ſańa Tru/ og fleira annad þad ſem hñ er gagnleg til Lýfs og Sælar.

Þridia Greiniñ.

Er vm Herrañ Chriſtum/ ſm fyrergie þur þeim auma Mańe Syndena/ fyrr enn

eñ hañ giorer hann heilbrygdañ.

Nuar aþ vier meigum læra.

Fyrst/ Ad Syndiñ er ein Ordsøk og tilefne til allra handa Siukdoms z Ó lucku/og skulū vier þar þ/yfer alla Ni ute framm giora Jdran/ og leita og fa Syndaña Fyrergiefning/ef vier viliū vera fry og frialser þra Siukdome og odru Straffe.

Þar næst/ad Nerrañ Christur er og so sañr Gud/med þui hañ af synū eiginū Krapte fyrergiefur þessum Mañe Syndernar/og hialpar hañ fra synū siora Siukdome. Þar med skulum vier þa hugga oss/bade i andlegre og Lykam legre Neyd.

Fiorda Greiniñ.

Er vm þa sem lifu a þetta Dasemdar verk/af hvorium sumer lasta þad/sum er lofa og prysa.

Nuar aþ vier lærum.

Eñ þo Diofullin alla tyma/nidur sæe synu Illgrese/i bland þess goda Sadis

Cl ij og

og oppuekur þa s̄ spotta og lasta Herr
ans Christi Ord og giørder/ þa fiñast
þo aualltt nockrer þeir sem eru Godhi
artader/sem lopa Gud fyrer hans Da
semdarueřk/ ꝛ Velgiorninga/ huorra
Dæmum vier eigum ad fylgia/ eñ ecke
hiña sem spotta Guds Ord og Velgio
rninga. Bæniñ.

ALmættugur eilyfr Gud/Þu sm̄ fyrer þiñ
Son Jesum Christū/hialpader þeim Et
maßalls sluka Mañe/bæde til Lyfs ꝛ Sælar/
Eg bid þyna ovmrædelega Milldi ꝛ Myskun
Vertuſmier ꝛ lyka Myskunsamur/og Mædug
ur/og fyrergief mier allar mīnar Synder/
styr þu mier ꝛ storma/ so ad eg sie ei stalpur
valldande Sottar ꝛ Siukdoms/edur añarar
Ogiæfu ꝛ Refstingar/helldur læt mig iafnan
þig ottast og hrædast/so ad eg mætte vera la
us og fry/bæde fra stundlegu ꝛ eilyfu Sr
kapfe og Refstingu/A M E N.

XX Sunudag epter Trin.

Evangelium Matth. 21.

IEsus suarade og talade j annad
sin̄ j Epterlikingum til peirra ꝛ
sagde

sagde. Nimnarÿke er lÿkt þeim Konun ge/sem Brwdkaup giørde Syne sÿnū. Og wtsende sÿna Þiona ad kalla Bo dsmeñena til Brwdkaupsins/ꝛ þeir vi lldu ecke koma. Ꝑ añad sīn sende hꝫ vt adra Þiona/og sagde. Seige þier Bo ds Meñunum/Siaed/mÿna Mealtÿd

hefe eg tilbuid/mÿner Vxr ꝛ alid Fie eru sÿktrader/ꝛ allt er reydubued/ kom ed til Brudkaupsins. Eñ þr forsmadu þ ꝛ geingu j burtu/eirn a sīn Bwgard eñ añar til sÿnar Syslunar/ eñ hÿner adrer gripu hꝫs Þiona/og løgdu þeim

Hadungar til ꝛ dræpu þa. Enn þa Konguriñ heyrde þetta/ vard hñ reidr/ ꝛ sende vt sitt Herlid/ og liet fyrer fara þessñ Mordingiñ/ og breña vpp þeirra Borg. Þa sagde hañ til siña Þiona/ Brwdkaupid er ad soñu reidubwid/ eñ þeir sem bodner voru/ þeir voru ei þess verduger. Þar fyrer farid vt a Gatna mootiñ/ ꝛ biodid til Brudkaupsins/ hu vrium sem þier siñid. Og hñs Þionar geingu vt a Strætiñ/ ꝛ samansoꝛnudu ollum þeim sem þeir fundu/ Bondum og godum. Og Brwdkaupid vard fullt med Bordsett Folk. Eñ þa ed Konun guriñ gieck jñ ad sia þa sem til Bord sins sætu. Sa hñ þar eirn Mañ/ eige klæddañ med Brwdkaups Klæde. Og sagde til hñs. Vinur/ huoriñ gieckst þu jñ hingad/ hafãde ecke Brudkaups Klæde? Eñ hañ þagde. Þa sagde Ko nunguriñ til sinna Þienara. Binded hñs Hendur ꝛ Fætur/ og kasted honũ vt j hin ystu Myrkur/ þar ed vera mun

Þeir

Op z Tafla gnyfstran. Þuiad marger eru kallader/ Eñ þaer vtualder.

Þetta Evangelium hefur þiorar Greinir jnne ad halldа.

Og er hin þyrsta/vm Kong þañ sem giorde Syne sijnū Brwdkaup/z baud morgum þar til/eñ sem þeir villdu ecke koma/baud hañ sijnū Þienorum ad ganga vt a Strate og Gotur/ og hapa þa jnn sem þeir finndu.

Af þessare Grein lærum vier. Huorsu ad Gud sa Himneske Kongur eñ er naadugur z Myskūsamur/og vill ecke ad noekur skule fortapask/ heldur mykla meir/ad aller Meñ verde Saalu holpner/Þuiad so sem hañ lætur kalla allan Heimin j sitt Riske/med Predikū H. Evangelij/so vill hañ z so giarnsam lega/ medtaka til Naadar alla þa sem til hañs koma/mz Sorgfullu Hiarta/z hañ bidia vm Syndaña Fyrergiefning trua z treysta/ z jūflia til hañs Meyskunar j ollū Motgange z Freistingum.

Cl iiij Auñ

Nyder vppa Bodsmeñena/ hũier ecke villdu koma/ husrsu nakuamlega s̃ þr voru bodner/ hellður lietu Akuruerk/ z Kaupmans verk hindra sig þar þra.

Nuar ap vier skulum læra.

Ad alla tijma(þui verr) haþa Meñ veid/ z jafnañ eru þr opacklæter/ og mu nu vera allt til Heimsins enda/ ecke all fæer/ s̃ þorsma Guds Giæsku og Nad z ecke vilia læta kalla sig þ̃Predikũ N. Evangelij/ eda jñleida j Guds Rijke.

Þar næst er hier ad læra/ Ad soddan Guds Ords forsomũ kiemur optast ap Agirnd z skiemmelegre Bwksorg/ þuiad þegar Meñ leggia þetta stundlega vp þa Miartad/ þa er ecke mogulegt ad þr kuñe auduelldlega hugsa vm þad s̃joend anlegt er og eilijfft. Þar þ̃ skulum vier vakta oss fyrer sijku/ z þegar vier verdum fyrer Guds Ords Predikun/ amiñ ter til Idranar z Guds Rijkis/ þa eig um vier ecke ad læta nockurn Nyt hindra oss þar fra.

Þridia

Er þad þunga Doms akuædid/sem Konguriñ feller yþer þa sem þorsma du hans Sonar Brwdkaup.

Nuar aþ vier lærum.

Ad þegar Guds Nad/til hýrar Gud lætur oss kalla þ sitt heilaga Ord og Evangeliñ/verdur so skamlega af Mon um foracktud z forsmad/þa fylger vm syder ecke anad epter/ eñ foreyding Lands z Lyda/þar fyrer skulum vier fordast slyka foracktan/og mz hlydnu Niarta fylgia Guds Orde/ fyrer hvort vier erum kallader/j Guds Nadar Ryke z christelega Kyrkiu.

Fiorda Greiniñ.

Er vm þa sem saman verda saþnad er a Vegum z Gatnamotum/z jñ verda leidder til Brudkaupsins.

Nuar aþ vier lærum þyrst.

Ad Gud vill ecke alleinasta taka Gyding a til syn/helldur z so eirniñ Fatæka

Heidingia/og alla Auma Syndugra Meñ i sitt Naadar z Myskunar rijke/ eþ ad þeir ad eins vilia leidast til Idrunar þ Predikan heilags Evangelij.

Þar næst skulum vier lara/ Ad þr eru ecke aller riett Christner s heyra Gudds ord/z ganga til Sacramentis/helldur eru þar j bland eirniñ a þessu Deige/margir Hræsnarar/og illa luckttande Naþrar / huorier a sijdasta Deigmunu kastast j ystu Myrkur/þar ed vera mun Op og Tana gnijstran.

Huorier eru þeir?

Þad eru þeir sem ecke hafa Brwdkaups Klæded.

Huad z huilijkt er þetta Brwdkaups Klædid?

Þad er þ Klædid s vor Herra Jesus Christus hefur med dyru verde keypt og oss giefed/þui hañ er sa Nimneske Brwdgumi/sñ hefur klædt oss Salu hialpareñar Kyrtli/so s Esaias Spamadur ad Ordi kuedur/ 61. Cap. Og

hefur

hepur þært oss j Riettlætesins Kyrtel/þ er ad skilia/Nañ hefur med sine Hyd- ne/Blode z Dauda/vtuegad oss Nad z Myskun Guds/Syndaña fyrergiep ning/Riettlætid/og þad eilyfa Lyf/og Ciort oss þecka z þægelega sjnū Him neska Fodur/so ad aller þeir sem skæd der eru þessum Klædum/þeir skulu all drei vtrekast i hin ysstu Myrkur/helld- hapa eilyft Lyf i Guds Ryke.

Nuorier ern þeir sem hapa a sier z bera þetta Brudkaups Klæded?

Aller þeir sem skyrder eru i Napne heilagrar Þreñingar/og af ollu Hiar ta trua z treysta þui/ad i vorre Skyrn skædunst vier þessu Klæde Riettlætis- ins/og þ verdur oss skeinkt z gieped af Gude/og allt þetta merker þad Skyrn ar klæde/ huorru ad Meñ skædast i Skyrneñe.

Nuar þyrer seiger þa Nerrañ Christur j Nidur lægenu/Ad marger sieu kallader/eñ þæer vtualde?

Þetta talar hñ þar fyrer/ad marger

eru þeir sem ad litlu eda ongu ackta þetta Brudkaups klædid/helldur anad huort kasta þui fra sier viliandi/ elleg ar og saurga þ sudurdilega/med allra handa Syndū og Glæpū j moti Sam uiskuni. Þar þyrer huor hellst sīn vill Gude pocknast/og ecke verda vtkastade j hin ystu Myrkur/a Deigi domsins/ hañ skal ecke alleinasta klæda sig þessu Brudkaupsklædi/helldr ꝛ eirnin hall da þui hreinu og klæru/huad og skied ur þegar Meñ deyda Syndena/og la ta hana ecke drottna yþer sier / trua a Christum/og eru j sañre Tru stadfast er/allt til enda/j heilogum Lifnadi/og goodu framferde.

Bæniñ.

Himneskur Gud ꝛ Fader/Eg gigre þier þa cker/þyrer þyna ovmædelega Nad ꝛ myl skun/ad þu hefur kallad mig til þess gledelega Brudkaups/sem er þitt heilaga Saluhialpar Ord/og þyrer þin Son/þa hefur þu þyrergi eþid mier allar mīnar synder. Meñ af þui him neskur Fader/hier eru so margar daglegar fe ttstingar/hneyxlanir ꝛ Hæskasemder a þerdū/ og

þg ap ſkalpum oſſ til erum vier veyker z van mættuger/z til alls þins vonda hneygder.
Þar þyrer bid eg nu þyna Myſkun/ad þu þyr
er þin heilaga Anda geymer mig z varduciter
ſo eg þalle ecke j Syndena/eñ verde ſo eg þalle
og ſaurugt gigre mitt Skirnar Brudkaupa
klædе/huørju Jeſus hepur mig ſkrydt/Þa bid
eg þu hialper mier þyrer þyna myſkun/z leid
er mig til riettrar z ſannar Jdranar/z vard
veiter mig j Truñe/til þinar Nadar z Myſ
kunar/ſo ad eg verde ei til ſkamñar ad
eiliſpu/Amen.

XVI Sunudag epter Tri.

Evangelium Joh. 4.

Ar v" eirn Kongs madur husrs
Som ad ſiukur lag til Capernaū.
Cl vid Þa

Þa hañ heyrde Þ/ad Jesus var kom-
in̄ af Gydinga Lande/ ¦ Galileam/ for
hñ til hans/ og bad hñ/ þad hañ fære
ofañ og lœknade Son hñs/ þui hñ va-
re ad mestu Daudur/ þa sagde Jesus
til hñs. Nema þier siaid Teikn ꝛ sior
merke true þier ecke. Kongsmadurinn
sagde til hans. Herra/ far þu ofan/ adr
ur en̄ Sonur min̄ andast. Jesus sagde
hñ þa. Far þu/ Sonur þin̄ lifer. Og
Madurin̄ trude þeim Ordum er Jesus
sagde hñ/ og gieck padañ. En̄ þa er
hñ for ofanepter/ geingu hñs þienarar
¦ mote hm̄/ ꝛ kun̄giordu hm̄ seigiande/
Sonur þin̄ lifer. Hañ spurde þa par
ad/ a hvørium tyma Þ hønū hefde bat
nad. Og þeir sogdu hm̄. I Giar vm
sioundu Stund/ huarf fra honū Kald
añ. Þa formerkte Faderin̄/ ad þad var
vm þañ tyma/ a hvørin̄ ad Jesus haf
de sagt til hñs. Sonur þin̄ lifer. Og
hañ trwde ꝛ allt hñs Heimafolk.

Þetta

Og er hin fyrsta/vm Nofdingians Son siukan.

Nuar af vier lærum.

Ad aller Meñ Ryker z Fatæker/Vng er og gamler/eru daudleger/z allskyns Sottū z Siukdome vndergiepner/Syndareñar vegna/z Daudeñ hlyper ennguum/huke Vngum nie Gomlū/Par fyrer vere eingiñ Ohræddur vm sig/nie Athugalaus/helldur lipe alla tijma j Guds otta/bæde Vnger z Gamler/so Daudiñ kome ecke oporuarandis yfer þa/z ad þeir verde ecke wtelucker þra Guds Ryke eilyflega/so sem skiede þar fauyssu Jomfrurnar.

Aunnur Greiniñ.

Nyder vppa þañ Konunglega Mañ/s þerdast til Christum/vegna syns siuka Sonar/z bidur hñ ad koma opan z hialpa hm̄/z sydañ þar epter vard truande med ollu synu heimkyke.

Huar til sa N. Nwskross er gagnlegr/ þuiad lijka so s̄ þesse Konunglege Mā dur/ hefde ecke (kañ skie) domakad sig til Christum/ hefde Neyd og Siukdomur hñs Sonar ecke preyngt hm̄ þar til/ So eru z marger siñader/ ad þeir mun du alldrei/ eda allstid hugra vm Guds Ord/ ef ad Gud vitiade þeirra ecke/ m̄ Krosse z Motgange/ eñ sijdur trua/ vi an þeir sæe Teikn z stormerke. Þar þ er tilheyrelegt/ ad huor Madr bere þol enmodlega Herrans Christi Kross/ og hans Fodurlega Hrijs.

Þar næst stañ vier þad Epterdæme astar z Elsku/ sm̄ Forelldrarner hafa til Barnaña/ z huorsu opt þeir Barn aña vegna/ bera margañ swrā Sueita Huors veg na Borniñ ærku sijdarmeir þeim þui meira Þacklæte ad syna.

J þridia mata lærum vier hier/ Ad þegar so skiedur/ ad Gud hænheyrer oss z tekur af oss Krossiñ z Motgangeñ/

þa

þa skulum vier ecke iafnsnarri gleyma
þui/so sem margur giörer/ helldur med
kieña og sæta þ sie Guds verk/og styr
kia vora Tru þar med/ med Packlæte
fyrer Gude.

Þridia Greinin.

Hlyder vppa Herran Christũ/s i fyr
stu kalade miog hardlega til þessa Kon
ungs/enn veiter hñ þo vm syder syna
Bæn/z heylbrygdan giorer hñs Son.

Huar ap vier skulum læra/ fyrst.

Ad Jesus Christur er visselega sannur
Gud/z kann ad hialpa i huerskins neyd
e Motgange/En þo hann stundũ læte
sem vilie hñ ecke hialpa/ Þessa hans
vissu skulum vier læra ad þeckia z pre
fast ecke a Bæneñe/helldur giora so s
sa Konũglege Madurẽ giorde/ad hall
da oss fast vid bænaakallid/z vona vis
sulega ad Gud mune Bænheyra oss.
Þar næst siaum vier hier/huersu aum
er z Vantruader Menn vier erum/z ad
Gud kann naumlega ad koma oss til sann

tar truar og Jdranar/ þo ad hñ lati oss sia Dasemdar verk og Jardteikner. Þar fyrer skulum vier lyda Polennod lega/ þo ad Gud take stundñ hart a oss og straffe oss mz Nyðse og Motgange/ þui þad sama verdur oss fyrer bestu.

Fiorda Greinen.

Tal' vm þiona þss Konunglega Mans sins/ s af Glede og fognude koma a mote sßnum Herra/ og kunngiora hñ/ ad hans Sonur sie heylbrygdur ordiñ.

Nuar ap vier larum.

Ad þionustufolke j husriu Huse bere ad giora þetta tuent. Fyrst/ þegar Hwsbonda Hwssens/ eda hñs Bornñ geingr illa/ þa skulu Hiwiñ hafa hiartanlega Med umkan/ z bidia þ þeim til Guds. Þar næst/ þegar þm er batnad/ þa skulu þienararn' samfagna þm og med þeim packa Gude þ sßna Nad z Myskum/ so sem ad giordu þienarar þss Konunglega Mans/ Nuar þ þeir

verda

verda tilheyrelega prijsader.

Bœniñ.

Almattuge eilijfe Gud/Þu sem fyrer Mannz verdskulldan þyns Sonar Jesu Christi/hefur eilsagt z lofad oss Syndana fyrer giefningu/Riettlætenu/z eilyfu Lyfe. Vier biddum/opplys z vek vor Hiørtu/med heilsogum Anda þynum/so ad vier j øllum Maudsynium vorum og Freistingum/kynum daglega leita hialpar hia hønum/ z fyrer eina øruggua Tru z von til hñs Orda/og Fyrerheita/mættum vier þa og ødlast þad vier girnumst/z verda vm syder eilyflega Sœluholpner/ Fyrer þiñ Son Jesum Christum/A M E N.

A Allra Heilagra Messu.

Evangelium Matth. 5.

OG er Jesus leit Folked/gieck hñ vppa Fiallid. Og þa hañ sette sig nidur/geingu hñs Lœresuein ar til hñs. Og hñ lauk siñ Muñ vpp kiende þm z sagde. Sœler eru Þr sem andlega eru volader/ Þt Þra er Nim narijkid. Sœler eru þeir sem harma/ þuiad þeir munu huggader verda. Sœl

ser eru Hooguærer/þuiad þr munu Ja
rdrýkid erfa. Sæler eru þr sem hung
ra og þyrsta epter Riettlætenu/ þuiad
þr munu sadder verda. Sæler eru My
skunsamer/ þuiad þeir munu Myskun
hliota. Sæler eru hreinhiartader/þui
ad þr munu Gud sia. Sæler eru Frið

samer/ þuiad þeir munu Guds Børn
kallader verda. Sæler eru þeir sem fyr
er Riettlætisins saker opsokter verda/
þuiad þrra er Himnarike. Sæler erud
þier/nær s Menn̄er hallmæla ydur/
t opsokn veita/t tala j giegn ydr alla
Vond

Vondsku fyrer minnar saker/þo liugan de. Fagne þier og verid glader/þuiad ydart Verdkaup er gnoglegt a Himnū. Þuiad so oþsoktu þeir Spamæneña/ þa sem þyrer ydur voru.

Þetta Evangelium hefur kuar Greinir sñe ad hallda.

Og talar hin fyrre vm audkienne ꝛ ma rk s̄ aller christner hliota ad hafa/ hid sñra og ytra s̄ eñ lifa hier j Heime/og sidan skulu sñast j tolu Guds vtualdra Barna j Himeriske eilifflega.

Nuar aþ vier skulum læra þ yrst.

Ad Guds Heilager eru med tueñu mote/sumer af þm eru eñ nu lifande/ꝛ ber kast j mote Heimenū og Holldsins veyk leika/ꝛ fialþum Diofslenū/Og þeim er so hattad j þeirra Hiartū og Hugsto tum/Sidum og Framferdi/so sem Chr istur vtmalar hier/Eñ sumer heilag er hafa endad sñna barattu hier/ꝛ Cñ fs stunder/ og hafa þ Truna þeingad Sigur/a ollum sinū Ovinum/Og þar

vm

vm ſtendur ſkrifad j vdrum Parte þeſ
ſarar Malſgreinar. Þetta ſkulum vi/
er vel og vandlega merkia/ſuo ad vier
ſieum glader j Gude/og þeckū hm ſm
en nu a vorum Dogū ſapnar ſier chri
ſtelegri Kyrkiu hier j Neime/ og vard/
ueit' hana/ſkulum vi' þui leggia alla
kapp þar a/ad vera ſañer og rietter Li
mer og Lider þeſſarar ſomu chriſtileg
rar Kyrkiu og Chriſtne.
Þar næſt lærum vier/ Ad þeir eru ecke
aller ſæler nie Heilager þ Gude/ ſem
Neimureñ helldr vera ſæla/z ecke hell
dur eru þr aller ogiæpuſamer/eda van
truader/ſem Neimureñ fordæmer/þt lif
andi Gud vmbreyter þeſſu optlega/ ſo
ad hñ elſkar þa ſ hafad' eru aþ Neim
enū/og hefur þa aſtkiæra. Eñ hat'
þa ſ þ Neimenum eru koſtuleger/huad
vier ſkulum vel athuga og merkia/ſo
vier føllum ecke j miſtrauſt/þo Neimur
eñ hate oſſ z ofſæke/ſieñ z ecke helldur
drambſamer edur athugalauſer/þo ad
vier

vier hefðu Lucku z medlæte j Heimenu. J þridia mata lærū vier hier/ Ad hū s vill vera rieff christin madur/ z kom ast j tolu Guds Barna/ z hās heilag ra/ sa hin same sk kosta kaps þ" a/ ad hū sie sijkr til sinis/ og alls Framferd is/ so s hier seiger/ og lijde þia s hier skrifad stendur/ ellegar kiemur hū ecke j tolu nie Selskap Heilagra/ Þuiad al ler þr s odruvijs eru sināder/ og anad Athæfe hafa z framferde/ eñ hier sten dur j þessu Gudspialle/ þr verda vte luckter fra Guds Barna Arpskipte/ þar vppa ma huor Madur reida sig so hū drage sig ecke a Talar.

Suprnin er þeim þa hættad/ huorr sinnalag hafa þeir/ z huilykr er þeirra Framferde z at hæfe/ sem eru z nepnast hellager j Heimenum.

So talar Herran Christur vm þa/ og seiger/ þad þeir sieu.

I.

Andlega Fatæker/ þ er ad skilia/ þeir þikiast eckert Rietlæte/ onguañ Nelge

boom hafa med fialfum fier/ z girnaſt þar þ ad bidia Gud/ z þyggia af honū ſem er ryfkur af Vaſsdome/ Riettlæte z Neilagleika/ z ad ollum andlegū Gaf um/ þ þm er gagnlegt til ſinar Sallu hialpar. 2

Narnþrungner/ þ er/ þr s harma og þyrgia/ ſuo ſem tilheyrelegt er/ Synder ſynar og Miſgiorder/ og eru hrygguer vegna Syndana ſtraffs og reffingar/ s hanger yþer þm fialfū/ og ollum od rum. 3

Noguærer/ þ er þeir ſem eru audmiuker goder z fromer/ fyrergiefa odrū giarn ſamlega/ þo þeim ſie ranglega til gio rt/ vilia heldur lyda Tion og Skada/ enn þraſa/ kyfa/ og hafa Klogumal. 4

Hungrad' z þyrſter epter Riettlætenu/ þ er ad ſkilia/ þr girnaſt af ollu Hiar ta/ ad aller Hluter mættu þara vel fr am j Neimenū og riettelega. Þar næſt girnaſt þeir þ ſig z adra/ ad vera hluf

taſ

takarar þessa fama Rietklætis/sín Jesus Christus giefur z veiter þm ollum sem a hann trua og treysta/ og stunda þar vppa af ollu Niarkæ.

5.

Myskunsamer/þ er/þeir sem ecke all einaska kieña i Brioste vm þa sín nocku hafa ad lýda/ heildr z so gisra þm til goda/z eru Gustukagiarner vid þa sem aumer eru/ husr epter sínum efnum.

6.

Hreinhiartader/þ er/so sem þeir eru þ Truna a Christum/ hreinsader/ap ollum sokum og Syndū/so leggia þeir alla Astundan þar a/epter fremsta megne z mætte/ad haga so Nytsemū/Ordunū z gisrdunū/ad þeir saurgest ecke i þessum edur af þssum Heime.

7.

Fridsamer/þ er/þeir sem ecke ad eins eru packlæter/z þ sína Personu kosta kapps a/ad hapa Frid z samþycki vid husrn Mañ/þad mogulegt er/helldr z

lyka æstunda ad sækta og forlysta adra/ sem osamþycker eru sín a mille.

8.

Þeir sem opsokter verda fyrer Riett lætesins saker/og lyda Nad og Spott Christi vegna/z liggia vnder Cygū og Lastmælum/ fyrer sakleysi/eñ forlæta sig þo vppa þa Nuggun/sem fram mū koma vid þa j Nimnarykt/ soddañ Lucku hafa þeir heilogu Spammeñ haft. sem fordumdaga hafa verid.

Annur Greiniñ.

Nlyder vppa þa Gledelegu Farsælld z vendanlega Nuggun z Sælu/sem heilager munu fæ og odlast i eilyfu Lyfe þeir sem vel hafa bared hier j Neime/ z vardueitt hafa truna/ z goda Samuisku/og þeir ed nu par jñe stadþastlega blyþa allt til enda.

Aþ þessare Grein lærum vier þyrst.

Ad a medañ vier lifum hier j Neime/ þa skulū vi' ecke huxa so myked vm tym anlega

anlega lucku og olucku/so s vm þ von da og goda/s eilyflega varer epter Lyf ed/so Holldlegt sine vm Jarneska Hlu te/blinde ecke vor Hugskot nie Niortu.

Þar næst/ad stundlegur tyme veralld legs Motgangs/er j onguā mata mak legur eda reiknande japn vid þa Dyrd s fraī mun koma vid oss/þa vier fæā ad erfa z eignast eilyfst Lyfs/og Himna ryke/z hopū allskyns Fognud z Salu j þui Himneska Fodurlandenu/og siaā Gud Auglike til Auglitis/nefnūst z er um Guds Børn/Og erū Hluttakarar alls þess goda/sem Guds heilager sku lu fa og odlast j eilyfu Lyfe/þar þ byr iar oss/ mz þolemmæde og godū Huga/ ad lyda hier j Heime/Sotter og siukdo ma/Kross og Motgang/z huad hellst s ad Nondū koma kaī hier j Heime.

Ad syndustu lærum vier hier/hvernig vier allra best kunum/ad heidra Guds heilaga/s er med þessum hætte/þegar vier hugsū vm þra Tru/ Von/ Polin

mæde/ Hoguærd/ Kiærleika/ z adr" chri
ſtelegar Dygder z Mañkoſtu/ ſem þeir
hafa haft/ z leggiū alla aſtundan þ"
a/ ad fylgia þrra Fotſporum/ og verda
þeim ſem lyſkaſter/ j otta z elſku Guds
z allum godum Dygdum.

Bænen.

Dþu Almættuge eilyfe Gud/ ſem vilt gi
fa alla þyna Vtualda z elſkulega/ ſæluhó
lpna/ j þynum eingietna elſkulega Syne Jeſu
Chriſto. Giep oſs hiū heilaga Anda/ ad vier
kyñum ſo epterfylgia hiña Heilagra Tru/ von
z Kiærleika/ ad vier med þeim mættum ver
da Sæluhólpner/ þyrer hañ hiū ſama Son/
vorn Herra Jeſum Chriſtum/ ſem med hier fe
þer og ryker/ j Einingu h. Anda/ eirn ſañ
Gud þra Eilyfd til Eilyfdar/ Amen.

XXII Sunnudag epter Tr.

Evangelium Matth. 18.

YEſus ſagde til ſiña Læreſueina/
Himnariķe er lyket vid eirn Kon
ung/ ſem reikna villde vid þiona
ſiſna. Dg er hann tok til ad reikna/ kom
eirn fyrer hann/ ſa ed hann var ſkylldugur
tiju

þu þusund þunda. En þa hann haf
de þad eige til/sem hún skylde giallda/
skipade Herrann ad selia hún/ hans Nwa
freyiu/og so Børnin/og allt þ hún ætte
og borga þar med. En sa þion fiell
fram/tilbad hún og sagde. Herra/ haf
þolenmæde vid mig/allt skal eg þier gi
allda. Enn Herrann sa aumur a þeim

þion/og liet hún lausan/ og gaf honum
upp Skulldena. En þa hún gieck wt
þann hún einn af sjnum Samlags þion
um/ sa ed hún atte ad giallda hundrad
Peninga/þann hin sama handtook hún/

greip fyrer Kuerkar hønum/ dro hñ z
sagde/ giallð þ þu ert mier skylldugur/
Og hans Samlags þion fiell fram til
Fota hans/ bad hñ z sagde. Nap þol
enmæde vid mig/ þui allt skal eg giall-
da þier. En hñ villde ecke. Nelldur fo
or j burt/ z liet hñ j Dybiyssu/ þangad
til hñ hapde borgad sijna Skuld. En
sem hñs Sampionar sau huad skiede/
vrdu þeir miog hrygguer vid/ komu og
kuñgiordu sijnum Herra/ allt huad ed
giorst hafde. Þa kallade hans Herra
a hñ/ og sagde til hñs. Þu j llur þion/
alla þa Skuld gaf eg þier vpp/ af þui
þu beidder mig. Nuort byriade þier þa
ecke Myskunsomum ad vera vid þinn
Samlags þion/ lijka sem ad eg var þi
er Myskunsamur? Og hans Herra va
rd reidur z ofursellde hñ Kuslurunum
þangad til hñ hafde borgad/ allt þad
hañ var hønum skylldugur. So mun
z min Nimneskur Fader giora vid yd/
ep ad huor ydar sem eirn frergiepur
ecke

ecke vt af Hiarta/sijnum Brodur hins Miskiorder.

Petta Evangeliū hefur þiorar Greinir jīe ad halda.

Af huorīū hin fyrsta/ er vm þañ Kong s hellde strangañ Reikningskap vid sīn þienara/ so ad hañ skipar ad selia hī/hīs Hwsfrw z Børn/z allt huad hellst hañ hefur i sīne Eigu/z bitala þar med sijna Skulld.

Nuar af viet lærum.

Fyrst/ Ad allt vort Framferde z Athæfe/ful Orda z giørda/ er augliost z openbert/þ Almættugum Gude/og husrsu lenge hī hefur Polenmæde vid oss/ þa kiemur þad þo fram vm sijder/ ad hañ vill hallda vid oss strangañ Reikningskap/ad vier giørū skyrslu fyrer husrt onytiu Ord/sem framfer af vorum Munne.

Þar næst lærū vier hier/ Ad soddañ Reikningskapur mune verda þungur z skarpur/so ad hī vill ganga/ecke allei

nasta j giegnū Ædar og Sinar/hellde
z so giegnum Lyf z Sæl/z giora Ni
miñ og Jord ofpraung/ollum peim s
ecke hafa bwist vid þssum Reikninge/
þar fyrer liggur stor mægt a/ad vier
j þssum Heime/skickum so voru Fram
ferde og Athæfe/ad nær s Reiknings
tijmiñ kiemur/sie þ j Dag edur a Mor
gun/ad vier mættum standast fyrer Gu
de/med godre Samuisku.

Ammur Greiniñ.

Hlyder vppa pañ Pienara/sem skyll
ugur var sijnum Herra/z pegar hñ ha
þde ecke nockurn hlut til ad bitala/pa
fellur hañ fram fyrer sijnum Herra/
bidur hañ vm Mæd/og fær hana.

Huar af vier lærum.

Fyrst/Ad þegar Gud vill ganga j Re
ett vid oss/þa kañ eingiñ lifande Mad
ur ad standast fyrer hñ/þuiad aller er
um vier fyrer honum Aumer/ Armer
Syndarar/og stondum j hñs Reiknin
gs Bok

gs Bok/liggur þui Magt a/ vier aud nyktum oss fyrer Gude/ og bidium hiꝛ vm Fyrergiefning vorra Synda.

Þridia Greinin.

Er vm þañ Myskunarlausa Reikning skap/sem sa ille Þienare hefur i framme vid sitt Samlags þion/huar med hañ storlega stygger sitt Herra.

Nuar ap vier skulum læra.

Ad þad er plagsidur þessa Heims/ꝛ so geingur þ optast til/ ad þegar Menn hapa feingid Nad og Vinskap Guds verda þeir verre og argari/eñ voru þr madur/leggia nyar sk:llder ofan a gam lar/og fordiarpa sig so med ollu/þar þ vackte sig huor Madur/ꝛ misbrwke te ke/Nads og Myskun Guds/ Eñ sidur ad hañ syndge þar vppa/Nelldur þegar Gud fyrergiefur Syndernar/þa eigum vier ad þordast þær þar epter/ med all re Kostgiæfne/og lifa epter Guds Wil ia/og hans Orde.

Eru þau þúgu z aluarlegu Ord/ med huorum Herran Jesus endar þitta Evangelium/ seigiandi. So mun og mín Himneskur Fader giora vid ydur/ ef ad þier fyrergiefid ecke af Hiarta/ huor z ydrum sínum Brodur hñs Misgiørder.

Nuar af vier lærum.

Ad lýka so s Gud þyrergiefur oss af Nad og Mykskun/ allar Synder/ og so skullder/ so eigum vier ad fyrergiefa vorum samchristnum Naunga allar hñs Asirdingar. Og huonar þad ecke skiedur/ þa vill Gud tilreikna oss aptur vorar Skullder/ so sem hier skiedur þasi sla og sgudrækna Pion/ z mæla oss apt ur mz sama Mælir/ sem vier mælu odrum/ Slykt ætti ad hindra og hepta al la Reidi og Langrækni/ og huetia oss z vppvekia til christelegrar Noguærdar.

Bæniñ.

Almættuour eilýur Gud/ Vier jætum oss vidurkiesium oss ad vera Aums z þar af

Synd

Syndara/ z vor synd z skuld er stoor z vom
tædelega myrkl þyrer þier/En vier þøckum þi
er aþ sidu hiarta/það þu þerfur tekid aþ oss
þessa Skuldabyrde/z lagt hana vppa þin elf
kulega Son Jesum Christum/og þerfur lætid
þa borga þer þyrer/Þar med bidium
vier þig/ ad þu gieser oss rietta z sanna Tru/
og styrer oss med þ. Anda þanum/hier j hel
me/so vier kynum ad lifa epter þinum Vilia
z audsyna vorum Maunga alla æst og elsku
Hialp z þionustu/og ad vier asleggium alla
Reide og Hrend/so vier ecke vppuekium hana
Reide yper oss/heldur ad vier mættum alla tj
ma/þaþa þig þyrer eirn Madugan Fodr a Hi
nnum/þyrer þin Son/sem med þier z þ. An
da lifer z ryker þra eilifþ til eilifþdar/Amn.

XXIII Sunudag epter T.

Evangelium Matth. 22.

Hā geingu Pharisearner j burt z
settu Rad samañ/ad þeir feinge
veidt hañ j Ordū. Da sendu til
hans sina Læresueina med Herodis þi
enurum/so seigiande. Meistare/ vier
vitum þ þu ert sannsogull/ z kienir Gu
ds Gotu j Sanleika/skeyter ei nockū/

þuiað þu fer eige að Mannuirdingum. Þar þyrer seig þu oss/ huað þier lyst. Nuort leyþist að giepa Keysaranū Sk att edur ei? Ēn þa Jesus þormerkte þra Flattskap/sagdi hñ. Huað freisti þier mīn Nræsnarar? Syned mi' Myntina Þeningsins. Og þeir seingu hīm Þeningiñ. Jesus sagdi til þra. Hus

rs mynd ꝛ yþerskript er þitta? Þeir sø gdu hm̄/Keysarans. Þa sagdi hñ til þrra/ Giefid þa Keysaranū huað Keysarans er/ꝛ það Gude huað Guds er. Og er þr heyrdu þitta/vndrudust þeir/ forlietu hañ og geingu j burt.

Þetta

Petta Evangelium hefur þriar
Greinir jnne ad hallda.

Og er hin fyrsta/ Vm þa kloku Ra
dagiørd/sem Phariſearner brugga Ner
ranum Christo/so ad þeir giete griped
hñ j Ordum.

Nuar aþ vier lærum þyrft.

Ad ef Heimurin kañ ecke Christo og
hñs Orde moostodu ad giara/med ma
gt og Ofride/þa giorer hñ þ feigengia
knañ mz Lygū og Slægdū/þo mz sod-
dañ Klokskap/og Kyndugleik/ad mad-
ur skal ecke auduelldlega sia vid þui.
Þar næst/ Ad þ ber optsinnis til/ad þr
sem sinn a mille eru hiner Olmustu O
viner/þr verda bester viner þegar Chr
istur er vbrumeigin z samsetta Skalka
Rædd/en þr vtrietta lysted þar mz/so s
hier skiede/ þt Gude j mote stodar eing
en Viska/og eckert Rædd/Þar f þegar
so kañ til ad bera/ þa skulum vier ecke
vndraſt/en sydur hrædaſt og skielfaſt/
helldur bidiala Gude Sokena/hñ mū

N n iij so til

so til sia/ad þra Rædagiørder verda a
ongvu og til Onytis.

Jammur Greiniñ.

Er su Spurning/hvia Phariſei næſ
ta ſuikſamlega ſetia fram þHerran Je
ſum/ſeigiande. Meiſtare/vier vitũ ad
þu ert Sañordur/z ad þu kieñer Vegu
Drottins riettelega/z hirder ecke vm ne
ckurn/þuj þu fer ecke ad Mañuurding
gu. Seig þu oss þ̃ þ/hvort þ er riett
ad giefa Keyſaranum Skatt edur ei.

Iz þeſſare Grein lærum vier þrijſt.
Ad Heimur þſſe kañ vel ad giefa fæg
ur Ord/af þolſku Niarta/þar þ liggr
Magt a/ad Guds ords Þienarar bid
ie Gud vm Skilning z Viſſdom/z ad
þeir ſiae vel vm kring/ſo ad þeir læte
ecke ſuikia ſig/nie i Ordum veida.

Þar næſt/liſka ſem Gydingar giøra
hier/ſo plægũ vier ad giøra/beg̃ Gud
vitiar vor med ſtraffe z Reffingũ/þa
er optaſt vor Spurning/husrniñ vier
mattũ verda lauſer z liduger/vm vort

Synda

Syndaſtraff/ ꝛ ſetium oſſ i mote Reſs inguñe/ med moglan ꝛ Opolinmode/ Aſſka ꝛ Hūdar plaga ad giora/ad bſſ ta Steineñ/ pegar hñ verdur kaſtad a þa/eñ vm vorar Synder ꝛ Illgiorder huar med vter hoꝛum Reꝛſingena for þienſ/huxū vier eckert/ſo fiarlægt er þ ad vier giorum Jdran/eda betrum oſsj þar Gud vill þo giarnañ mykia Reꝛs ingena/eſ vier ad eins giorum Boot ꝛ betran/og lætum aꝛ Syndunum.

Þridia Greiniñ.

Hyder oppa þ Andſuar ſem Herran Chriſtur gieꝛir þeſsū Sendebodū/og ſeigei/gieſid Keyſaranū þ Keyſarans er/eñ Gude huad Guds er.

Huar oꝛ vier ſkulum leita.

Ad Euangelij Lærdōur/laſtar ecke nie fordæmer veralldlega Valldſtiett/helld dr ſtyrker hana ꝛ ſtadfeſter/og þbydur alla vppreiſn/ꝛ Motblaſt/og Bypbl aup. Þar þ giora þeir aller ranglega/ ſem vnder Þꝛeruarpe/ og hylmingu

Evangelij hallda z seigia/ ad oll Vallðstiorn sie vchristeleg/ z viha ei trua/ ad Christner Meñ meige hafa verallð lega Vallðstiorn/ mz godre Samviskv. Þar næst ma hier læra/ ad so fem Nm neskt Guds Riske/z verallðlegt Riske/ Konga z Keysara/ eru miog olijk z ad skilianleg/ So er su Hlydne at skiliāleg z fraleit/ s vier eigum huoru Rijtenu þ sig ad syna. Verallðlegre Vallðstiett erū vr vndergiepner/ mz Lijfe z Gotze. Eñ þar ad auke erū vier Gude vndergiefner med Sāluñe/ Hiartāū/ z Samviskuñe. Þar þ eiga Meñ/ ad hlyda Gude framar eñ Meñunū/ Og þegar Yperuallðsmeñern vilia forhindra þa hlydne/ s vier erū skyllduger Gude ad syna/ þa eigū vier ecke þm ad hlyda j nockurn mata/ s S. Petr aminsar mz lioſū Ordū/ Act. 5. og stadfester med sijnu Epterdæme. Bæniñ.

DRottin Gud himneskur Fader/ vier giðr um þier packer/ ad þu til hessa tijma hef ur gienid Frid/ og Mysknnsamlega vardueitt

osa

oss þra Strijde i Gyrde/Vier biðiū þig/Gi
ef oss ǫrumveigis þann xtnd/ad vier mættum
ottast þig/ i lifa epter þunum Vilia. Styr i
stiorna voru Þneruallde/so ad ei horfinere þ
þa Glydne/sem vier eigum þier ad veita/hell
dur hialpa þar til/ so vier mættū vnder þra
Vallde/lifa j Fride i Rolegheitū/alla Daga
og vm syder þa og ǫdlast Christelegann
Vppgang/og eilyst Lyf/Amen.

XXIV Sunnudag epter T.

Evangelium Matth. 19.

Og þa ed Jesus talade þetta hid
sama til þra. Sia þu/ad Hofd
inge nockur gieck ad/ i tilbad hñ
seigiande. Herra/ mijn Dottter er ny

 sælud

ſaalud/eſſ þu kom/og legg þína Hond yfer hana/ꝛ mũ hun lifa. Og Jeſus ſtood vpp/fylgde hõm/ꝛ ſo hãs Læreſue inar. Og ſia þu/ad Kona/huor ed ha f. hafde Blodfall j tolf Aar/ gieck a bak til vid hñ/ꝛ ſnerte Falld hãs Kl. adnadar. Þui hun ſagde med ſialfre ſier. Eſſ ad eg mætta ad eins ſnerta hans Kladnad munde eg heilbrygd verda. Eſſ Jeſus ſnere ſier vid/leit til hẽar/ꝛ ſagde. Verttu Nughrauſt Dott er. Þijn Trua giorde þig heilbrygda. Og a peirre ſomu ſtundu vard Konañ Heilbrygd. Og þa ed Jeſus kom jñ j Hofoingians Hws/ og ſa þar Lwdur peyfara ꝛ bulldran Folkſins/ſagde hã til þra. Vijkid fra/þuiad ecke er Stulkañ Daud/helldur ſefur hun. Og þr dæmdu hñ. Eſſ ſem Folked var vtdrif ed/gieck hñ þar jnn/ꝛ took vm hẽar Hond. Og Stulkañ ſtod vpp. Og þa ta ryckte barſt vt vm allt þ ſama Lãd.

Þetta Evangelium hefur þiorar Greiner jñe ad hallda. Og

Og er hin fyrsta/vm Nøfdingian/ sm̃ kiemur þ̃ Nerran Christum/ z bidr hñ vilie legga Nond/ yfer sýna framnlid na Dottur/ so hū meige verda lifande.

Nuar ap vier lærum.

Nuorsu ad Kross z Motgangur /giør er oss alla adra / eñ vier høfū mdur ver ed/ so sem vier siaū a þssū Nøfdingia / hñ verdur so audmiukur / af sýnū Nws Kroſſe z Motgange/ ad hñ þýkest ecke ofgodur ad ganga fyrer Nerran Chri stum/ z falla honū til Fota/ Nuad hñ hefde añars lated vera ogiørt / Þar þ skulū vier ecke læta oss þýkia þ̃ þui þo vier lyddum Kross z Motgang nockurn þuiad vier þui fum hans vid/ og hñ er oss miog gagnlegur/ z þarflegur j mø rgum Greinum.

Þar næst lærum vier hier/ Ad trua so s Þsse Nøfdinge giørde / Þ er/ vier skul um trua/ ad Nerran Jesus Christus kaū ad vppuekia vora Fraūlidna lýk ama/ eñ þo þ þýke þ̃ vorre Skynsemi o

moguligt z spottlegt/so s Þr Spilmen giordu hi*/z fleiri adr*s slykt hielldu þ spott z gys/z villdu ecke slykku trua.

Aunnur Greiniñ.

Hlyder vppa þa Blodsluku Kuiñu/ s geingur a bak til vid Herrañ Christ um og snerter fallds hñs Klæda/og ver dur hælbrygd.

Nuar ap vier lærum tuent.

Þad fyrsta/Ad eingiñ Lækning kañ ad stoda nie hialpa/nema Gud blessad ur/ s er adstur Lækner/ giefe Nad og Lucku þar til/ Þar þyrer eigum vier i ollū vorū Siukdomum og soottarferlū/ allra forst ad forlykka oss vid Gud/z sijd añ þar epter/ad leita Læknarans(Syrach 38) ef hañ er til/eñ sie hañ ecke þ Nendi/þa skulum vier bisþala oss mi Þolinmædi vnder Guds Hond.

Þad añad/ Þegar vier girnunst ad Gud vilie hialpa oss/þra Soottū z Siukdomū/og huorri añari Lucku/ þa skulū vier giora/s giorde þesse Kuiña

flyia

ſtia til Chriſtum/ z med ſtodugre Bøn z ækalle/ bidia hñ vm hialp z hiaſtod og vera oepader/ pui huor ſem bidur/ og er efaſamur/ hñ fær eckert/ ſo ſ S. Jacok ſeiger.

Þridia Greiniñ.

Er vm þau Daſemdaruerk/ ſem Herr añ lætur framkoma/ vid peſſa ſiuku Kuiñu/ z þa framlidnu Dotter Nopdingians.

Nuar aþ vier lærum þyrſt.

Ad Herrañ Jeſus er viſſelega ſañur Gud/ ſem ecke ad eins kaſi ad hialpa vr Sottum z Siukdomū/ helldur z eirniñ ad vppuekia af Dauda þa framlidnu/ þar þ eigum vier ad jñflyia z falla til hans/ j allſkyns Neyd z Motgangi/ z giepa oſſ til Guds/ þegar vier miſſū vora Aſtuine z Naunga/ z yferuilla alla vora Sorg/ og vorn Harm/ med þeirre Von/ ad Chriſtur mune vppuekia hæde oſs og þa/ a ſijdaſta Deige.

Þar naſt lærum vier hier af/ Ad þo

eingiñ Neyd ſie ſo ſtor/ad Chriſtur kuſie ecke med einu Orde hana burt ad taka/pa dregr hñ po optſiñis leinge vndañ ſo s ſkiede peſſa ſiuku Kuñu/hū hlaut ſ heil tolf ar ad bera ſiñ punga Kroſſ z Stiꝛkdom. Par fyrer ſkulū vier lara ad ſkycka oſſ rieſtelega vnder Kroſſenū z lata pañ langa vndandraett/ecke giora oſs opolenmoda/ſt vm ſiſder mun Gud koma og hialpa oſs/ſo framt ſem oſs vantar ecke Bænaakalled.

Fiorda Greiniñ.

Hlyder vppa/huorſu ad Herrañ Chriſtur vdriſſur Piſparana z Folked/adur hñ vppuekur pa praſſlidnu Dotter Hafdingians.

Peſſe Grein kieñer oſſ.

Ad ſo Hiartanlega ſem hñ er pad kiarf/pegar Madur truer hñs Orde eiñ palldlega/ z vænter ſier alls goods aphñ So ſarlega ſtygger hñ ſ/pegar nockur vill ei medtaka hñs Ord z Fyrerheit/med rieſtruudu Hiarta/ helldur epar

efar þau/helldr þau ovðs/edur spottar þau/Sliſkt atte huor Christen Madr ad fordaſt/z trua ſtadfaſtlega/þui ſem Gud hefur fyrerheited z lofad/huorſu þügt ſiñ þ þiker þ vorum Skilninge.

Bœnen.

Almattugur eilifur Gud/Þu ſem fyrer þiñ Son Jeſum Christum/hefur lofad z til lagt/ad þyrergiepa Syndernar/z þrelſa oſſ þra þeim eilyſa Dauda/Vier biddum þig/Styrk oſſ med þinum heilaga Anda/ſo vier dag lega vonum j Truſe til þiñar Madar z Myſ terier/fyrer Christum/og ad vier hölldum oſſ ſtadfaſtlega vid þeſſa von/ad vier munum ecke dæ va/helldur ſœtlega burt ſo bna or þeſſum Heí me/z a Deige Domſins verda fyrer Jeſu Christum oppuakter til eilifs Lyfs/Amñ.

XXV Sunnudag epter Tr.

Evangelium Matth. 24.

Jesus ſagde til ſiña Lœreſueina. Nær ed þr̃ſtaed Sunuirding for eydſluñar(aþ huorre ſagt er fyr er Spamañen Daniel)ſtandande j helgū Stad. Nuor ſem þ les /hā hygge

þar ad. Nuier þa eru a Gydingalande
fyre þr a Fiall. Og huor hñ er a Ria
fre/fare hñ ei opañ ad taka nockud wr
sínu Nwse/ Og huor sem a Akre er/
snue hñ ei apte ad taka vpp Kyrtel sín.

Eñ vei þungudum z Briostmylkingū
a þeim Dogum. Af þui bidied/ad yd
ar Flotte verde ecke vm Vetur/z eige a
þuotfdeige. Þuiad þa mun verda suo
stor Normūg/huilyk eige var fra vpp
hafe Veralldareñar/ allt til þessarar
Stundar/ og eige helldur verda mun.
Og nema ad þesser Dagar sleu styttes
verdur

verdur eckert Hollð Holped. Ēn þ̄ wt
haldra saker/þa skulu þeir Dagar styt
tast. Ēn ef nockur seiger þa til ydar/
siaid/hier er Christur/eda þar/þa skū
lu þier ecke þui trua. Þuiad þar mūu
uppriſsa Fals Christar/og Fals Spa
meñ/og þr munu giora stor Tækn og
Vndur/so ad j Villu munu leidast(ep
skie mætte)eirnenn Vtualder. Siæed/
eg ;agda ydur þad fyrer. Nu ep þeir
seigia til ydar/siaid/hñ er a Eydemor
ku/þa gangid ei wt/siaed/hñ er i Laun
kopum/þa trued eige. Þuiad lyſka sem
Elding wtgeingur af Vpygaungu/z
skīn allt til nidurgaungu/lyſka so mū z
vera Tilkoma Mannſsins Sonar. Þui
huar hellst sem Hrædd er/þangad mu
nu og Ernerner safnast.

Þetta Evangeliū hefur þiorer
Greinir sñe ad hallda.

Þa er hin forsta/Spadomur vm tor
eydslu Borgareñar Jerusalem/og þer
Eymder z Hormungar/sem koma mū

Þo þu yfer

du ypɐr Gydinga.

Aþ þessare Grein lærum vier.
Að mz þui Gud hefur ecke hlyfft sínu eigin Folke/helldur latid koma yf᷑ þ so þūg᷑ z stor᷑ sorg᷑/ hørmūg᷑ z plagur vegna þra opacklætis/z añara synda/ þar þ skulū vi᷑ vackta oss þ þm syndū hu᷑ mz Gydingar forþientu soddañ str affi og reþsing/og þ ollū odrum syndū/ z einkanlega þa eigū vi᷑ að kañast vid hñs vitiun᷑ tíma/sem hñ nædarsamle ga vitiar vor med sínu N. Orde/og gi efur oss þad hreint/og omeingad.

Aunnur Greinin.
Er vm hiartanlega mzaumkan/huor su ad herrañ Christur kieñer j Brioſti vm þær Kuinur/sem a þeim tíma eru þungadar/ og hafa Barn a Brioſte.

Nuar aþ vier lærum.
Að midt j Neydeñe minist Gud a sínna mnskū/z þeg᷑ hñ reþs᷑ þ sū heime vegna hñs synda z opacklætis/þa vill hñ mskūa sig ypɐr þa s hñ mkalla/ hu᷑ med

mz aller Rietttuader meiga ſig hugga
z treyſta vppa hñs myſkū ſamlega hia
ſp z verndā/ſo s Chriſtr hier j Gudſp
iallenu/amtier ſīna ad þr ſkule bidia.

Þridia Greinin.

Er eirn Spadomur vm enda þeſsa
Heims/og Herrans Jeſu Chriſti hing
adkomu til Domſins.

Huar aþ vier lærum.

Ad Heimur þſſe hlytur viſſulega ad ha
þa enda/z þegar þ ſkiedr/þa mun Her
rañ Jeſus Chriſtr kōa til Domſins/z
ſafna ollū vtuoldū j ſitt rīke/eñ kaſta
ollū ogudlegū nidur j Helunſtis afgrun.
Þar þ ſkulū vier ecke forlata oſs vppa
þañ falluallta Heim/edur nockra adra
forgeingelega hlute/helldur vppa þ til
kōanda z eilīfa Līf/z ſtūda alleina vp
pa þ/z eckert añad/z līſka s Ernerner
ſafnaſt þāgad s hrœed er/ſo ſkulū vier
a þin Deige ſafnaſt þangad s Herra
chriſtur er/j hñs himneſka eilīfa rīke.

Fiorda Greinin.

Hyd' vppa þær ſtoru hørmū g" s vera

mſſu j heimenū/ad: ſeinaſti dag: kiet.

Nuar aþ vier ſkulum læra þyrſt.

Ad vænta ei epter morgū ſælgiætis døg um hi° j heime/helldur forlæta oſſ þ" vppa/ad þui meir s̄ lſtdur ad þm̄ ſeinaſ ta deigi/þſſ verr mū þ gāga til j heim enū/j, ollū greinū/z ſkulū vier þ"þ bid ia Gud/ad hñ villdi aþ næd z myſſū/ mſnka þær Nørmū g"/z fodurlega ad korta z ſtytta þa hørmung" daga s̄ ko ma mūu/ ſo s̄ herrañ Chriſt: hi° hug unarſamlega þ heiter/ ſeigiandi/ad þr Dag" ſkule ſtyttaſt fyrer Vtualda.

Þar næſt/mz þui Diøþulliñ vill mø te Heimſins enda/vera næſta olmur til ad vppvekia/ecke ad eins allra handa olucku j Heimenū/þa mun hñ þo hellſt koma mz allra handa falſkañ Lærdom z þ mun fleſtum pikia/ad þad mun ve ra hreint Gudsørd/þui er þorf og na uſdyn ad bidia Gud/ad hñ vardueite oſſ þ allre Villu/z giefe ad vier ſieū ſtød uger allt til enda j Sañleikanū/z tøkū oſs

oss vel j vakt/ad vier verdū ecke sukn⁹
z a falar dregner/mz Lygū og raungū
Maña Lærdomum/z ei helldur mz Ja
rdeiknum følskum/edur nockurs konar
furdanlegum Gisrningum z tilburdū.

Bæneñ.

DRottin Gud Himneskur Fader/vier þøkk
um þier ap øllu Hiarta/ad þu þyrer þitt
Blessada Ord/hepur leidt z leyst þra þeirre hr
adelegu Pauadomsins Villu/z raungum Kreñ
ingum/z hepr giepid oss Lios þaus H. Ords.
Vier bidium þig/varduett þta sama H. Lios
þia oss/z varduett oss þyrer øllū Villū z van
trunade/Giep oss ad vier steum ecke o þackl at
er þiñe Bapu/so sem Gydingar voru/ecke þyr
erlytum nie opsakt um þitt Ord/helldur med
ep kum þad ap øllu Hiarta/z rettum z betrū
vorn Kipnad/z vort Framperde/z setum al
la vora von z Tru z Traust til þiñar Nadar
z Myskunar/z Arnadar og þramlestpdu þinu
elskulega Sonar/sam med þier z H. Anda lif
er og ryker ad eilypu/A M E N.

XXVI Sunnudag epter T.

Evangelium Matth. 10.

A þann tima. Andsuarade Jesus
og sagde. Eg packa þier Fader/

ꝛ Drottiñ Himins ꝛ Jard^r/ad þu dul
der þetta þ Speckingū ꝛ Vitringū/og
openberader þ Smælingiū. Ad sonnu
Fader/þt þad var so þægelegt þ þier.
Aller hluter eru mier ondergiefner af
mīnū Fodr. Og eingiñ þecker Soniñ
nema Faderiñ/ꝛ eingiñ þecker Fodur
iñ nema Sonuriñ/ꝛ husrium ad Son
ureñ vill þ opinbera. Komid aller til
mīn/sem Eruidi hafed/ꝛ punga erud
hladn^r/ꝛ eg mū endurnæra ydr/ Takid
a ydur mitt Ok/ꝛ lærid af mier/þt eg
em hoguær ꝛ af hiarta lītelæt/ꝛ mu
nu þi^r finna huīld sælum ydrū/þt mitt
Ok er sætt/og mīn Byrde er lietf.

Þetta Evangelium hefur þriar
Greinir jnne ad halldæ.

Og er hin fyrsta þackargiord/þar vor
herra Jesus þack^r sīnū himneska fodr.
Nuar af vier skulum læra/fyrst.
Nuorsu ad vor liufe Lausnare Jesus
Christus/hefur ongua þocknan a nat
turs Mañs fordiorfun/helldur so/eins
sem

s. hñ verdur af Niarta hryggur vid D
packlæte-Heimsins/so er þar a møte hã
ns lyst og glede/þegar Meñ vilia med
taka hñs H. Ord/og betra sig af þui.
Er þar þ̃ tilhęyrelegt/ad vier hęgdum
oss so vid þad hęilaga Evangelium/ad
Herranum Christo sie til Glede/enn
ecke til Harms eda stygdar.
Þar næst lærũ vi⁹ hi⁹/ad þeckia Heim
sins art ꝛ nætturu/ad þr vęfsu og hygg
nu/þlyta og forsma hellst Evangelíũ
og Guds ord/eñ sma Born og Smæl
ingiar medtaka þ. Þetta skulũ vier ecke
læta oss forundra/þo þad gange eñ nu
eins til a þessum Dogum/Vier skulũ
oss vackta vid þui/ad lætast vita betur
eñ Herrañ Christur/edur corrigera hã
ns Ord/helldur trua þm einpalldlega
Eñ þo so sie vier kyñum eige vnderstã
nda þau/edur skilia sem skylde.

Annur Greiniñ.

Hlyder vppa þau Ord ꝫ hier standa/
Aller hluter eru mier j hendr feingn⁹

af m̃nū Fodur/ og eingiñ þecker Son
iñ vtañ all inasta Faderiñ/Og eingiñ
þeck' Focuriñ/vtañ alleinasta sonuriñ
z huorū Sonuriñ vill þad openbera.

Nuar aþ vier skulum læra þyrst.
Ad vor liufe Lausnare Jesus Christur
sie sañur Gud/huoriū aller Nluter eru
j valld gieftner/af sīnū Nimneska Fod
ur. Þar þ kañ hñ vel ad giora z laata
framm koma z skie/huad hellst hñ vill/
huad hñ bæde hier z añarstadar lofar
og tilseiger. Þess skulum vier af hønū
væntа/og þar vppa skulū vier fullkom
lega forlæta oss. Þar næst ma hier
læra/ad huor sem vill hafa sañа Kyst
ing a Gude/z peckia hñ riettelega/hñ
skal ecke leita þess hia sīnū, eigiñ Skik
ninge/ hellbur hia Herranum Christo
hñ vill giarnaſ openbera oss Foduriñ/
og vōssa oss hñ j sīnu N. Orde/og þ siñ
Dauda/ so framt vier bidium hñ hier
vm/z heyrum hans Ord' rækelega/og
lætum heilagaſ Anda ræda vid oss.

þridia

Er su mgiæta Mælsgrein/hú eð stend ur j midurlæge þessa Gudspialls/þt herran Christur seiger. Komid til mín all er sem eruidid/z erud þunga þiader eg vil endurnæra ydur. Læred af mier þui eg er hoguær/z af Hiarta Lítelætur/ þa mún þier finna huíld þ Sæler yð"/ þui mitt Ok er bærelegt/z mín Byrde er liett. Nuar að vier lærum.

Að vor Herra Jesus Christus er allein a sa s vorú Sælú kañ ad veita Roo z frid/þ Syndeñe/Daudanú z Diofliná z Helukte/z giora þa þúgu Lognmælst ns byrde lietta. Þar þ skulú vier aller kóa til hans z leita hia hm lífgúar/z endurnæringar/s erú þungader/þreytt er z mædder/j hvskins neyd og motgan ge/s þ kañ ad vera. Þar næst/ Að hv s vill vera herrans Christi Læresueirn hñ hlytur ad taka vppa sig hns Ok z bera hns N. Kross epter hm/med þolin mæde z þre tru/ ad hñ sialfur Herrañ

Jesus/mune giora Krossen lijdanlegan
z lietbæran. Pad pridia skulum vier
læra af hm̃/ad vera Noguærer z lijfela
ter/z giora so vid Naungañ/s̃ Christ
ur hefr giort vid oss/og dasamlega læt
id sia sijna æst og elsku/hoguærd og lij
felæte. Bæniñ.

HErra Jesu Christe/Sonur lifanda Guds
Pu sem med Dyrdarvellde þinu a sydasta
Deige ert Komañde/m̃z øllum þinum Englu
sueitum til ad dæma Lifendur z Dauda/ og
sundur ad skilia Hafra þra Saudñ/vier bid
ium þig af øllu hiarta/Læt oss ecke med þm
Ogudlegu Hoprum/kastast j eilifar Kvaler/
Heldur vegna Mædar og Myskunar þinar/
þa læt oss þinar Otualdar Sauda tindr/ver
da þier til hægre Handar/so vier mættñ i Sa
lu z Lifsæmd/verda eilifslega Sæluhoplner/
þu sem lifer og rijker med Fødur z heiløgum
Anda/vm allar allder/A M E N.

XXVII S. D. epter T.

Evngelium Matth. 17.

SEs sex Dogñ þar epter/tok Jes
us med sier Petrum z Jacobum/
z Johañem Brodur hñs/z haf
de þa

de þa apſtóds vppa hæst Fiall/og vm myndadiſt þ þm̃/Og hñs Aſiana ſkeyn s̃ Sool/ Eñ hñs Klæde voru ſo bi ort ſem Lios. Og hm̃ byrtuſt þr Moyſes z Elias/z toludu vid hñ. Eñ Pe tur anſade z ſagdi til Jeſu. Herra/hi er er oſſ gott ad vera. Eſ þu villt/þa vilim̃ vier giora hier þriar Tiallðbvð er/þier eina/Moyſi eina/z Elia eina. Og þa hafi var þetta ad tala/ſtæ/ad biart Sky/vmſkygde þa. Og ſta/ad Aðdiñ wr Skyenu ſagde. Þeſſe er Son ur miñ elſkulegur/ ad huorim̃ mier vel þocknaſt/hlyde þier hm̃ Og er Lareſu einarner heyrdu þad/ fiellu þeir þram̃ a ſm̃nar Aſianer/z vrdu miog hrædder. Eñ Jeſus gieck til þra/tok a þm z ſa gde. Stãdid vpp/z verid eige hrædder. Eñ þa þr-litu vpp/ſau þr onguan/ne ma Jeſñ aðeinaſta. Og er þr geingu ofan af Fiallenu/baud Jeſus þm̃/z ſa gde. Þier ſkulud onguum þſſa Syn ſei gia/ þar til ad Mañſins Son er vpp

aptur risiñ fra Dauda.

Petta Evangelium hefur þiorar Greiner jñe ad hallda.

Og er hin fyrsta vm Nerrañ Christñ sem forklæradest/þad er/hñ giørde sig dyrdlegañ fyrer sꝛnum Cæresueinum/ so hans Andlit vard skꝛnande s Sool og hꝛns Klæde vrdu huꝛt sem Lios.

Nuar ap vier lærum.

Ad huxa vm þa Dyrd/sem fraꝫ mun koma vid Guds Vtualda/a sꝛnum tꝛ ma/añars Heims/þuiad so vitnar N. Ritning/ad ef vier lꝛkiumst hꝛm i Kross brudenum z Morgangenñ þa munum vier og so verda hꝛm lꝛker i Dyrdeñe.

Aunnur Greiniñ.

Nyder vppa Moysen og Eliam/huor su ad þeir lietu sia sig/og hofdu samtal vid Nerrañ Christum.

Nuar ap vier lærum.

Ad vissulega er eitt añad Lꝛf epter þta Lꝛf/ i huoriu Vtualder munu þeckia huor añañ i Nimerꝛke/z hafa samtal

og vm

ẽ vmgeingne huor vid añañ/ẽ ad vęssu
bwa til samans j Nimneskre Dyrd og
Glede/Og med pui so er/pa skulũ vier
ecke læta oss pikia mykid þ̃ pui ad leg
gia af petta lisskamlega Nreyse/mz pui
vier viũ til sans/ad vier hofum ad vœ
nta slijkrar Nimneskrar Dyrdar/huor
tar fyrerfara/og so sm̃ nockurn smeck
ad S. Petur fañ j sijnu Niarta/pa hñ
sagde. Nerra/hier er oss gott ad vera/
ef pu vilt/ pa vilium vier giora priar
Tiallobuder/ pier eina/ Moyse eina/
og Elia eina.

Pridia Greiniñ.

Er vm pa Nodd aþ Himnum/sem aþ
Skyenu kom yþer Nerañ Christũ/sei-
giandi. Pesse er miñ elskulegur Son-
ur/huor mier vel pocknast/Honum sku
lu pier hlyda.

Nuar aþ vier meigum læra.

Ad vor liufe Lausnare Jesus Christus
er vissulega Sonur Guds/og ad Gud
Fader himneskr/hafi hiartanlega pock

nan a ollum hñs Ordū ꝛ Giordū/ hu
ad oss er miog stoor huggun/ bæde vm
hans sialfs Personu/ ꝛ so lyfka vm pad
Embætte/ huar þ hñ er ı peñañ Heim
komiñ. Par næst ma hier læra/ ad hu
or s vill peckia Gud rietteleg a/ ꝛ kuña
allar Greiner christelegs Lærdoms/ hñ
skal ecke leita epter peim hia siñe Skyn
seme/ ecke helldur ı hia peim Verallds
ar visfu/ helldur heyra þar ꝛ læra/ all
einasta af Herranum Christo/ þ skul
um vier vel merkia/ ꝛ setia pad ı giegn
ollum Villum/ ꝛ lyfka ı mote vorre Sẽ
ynseme/ sm̃ læst vera klok ı morgu pui
sem Gud ahrærer.

Fiorda Greineñ.

Er vm þa bissalning sem Herrañ Ch
ristur giefur synū Læresueinū/ ꝛ seiger/
ad þr skule onguum seigia fra peirre
Syn s þeir sau og heyrdu a Fiallenu/
fyrr eñ hñ være af Dauda vpprisiñ.

Huar aþ vier lærum.

Ad Prestum ꝛ Predikurum ber japn
an ad

an ad ſkycka ſier og ſijnum Predikunū epter veykum Skilninge ſiña Tilheyr enda/ ꝛ giefa Bornonum ecke megnan Mat / helldr Miolk /ſetia ecke opſnem ma þungar Greiner fraū fyrer þa ein þolldu/ þuiad ef Meñ læta ſtekt vāñ i fornt Iłat/þa ſpilliſt Vāned / eñ J læted fordiarfaſt.

Bæniñ.

HErra Gud Himneſkur Fader/þu ſem kalt ad heꝑur ad Himnum opañ/yꝑer þynū Syne Jeſu Chriſto/vorū Herra/ad hā være þiñ elſkulegur Sonur/ huꝑr þier vel þoknadiſt/ ꝛ baudſt allum Mañnum/ hønum ꝛ hans Ordū ad hlyda. Vier bidiū þig/Fyrergief oſſ allar vorar Synder/ i Nafne þyns Sonar Jeſu Chriſti/Læt oſſ niota hans Medalgaungu/ hans Arnadar ꝛ þyrerbonar/Opplys vor Hiꝛtu med þynum heilaga Anda/Ad vier alle tijma ſteum heyruger ꝛ hlydugir hā Ordum i huꝑtum ad er Lyꝑid ꝛ Sæluhialpiñ / ꝛ vi er mættum ſo þyrer hā verda eilyꝑleg a Sæluholpner/A M E N.

Ender Bokareñar.